

சொற்கள்

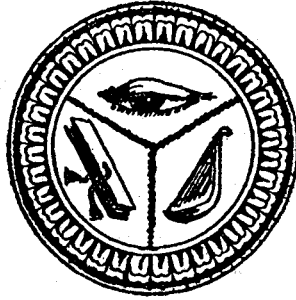
378.05

இளநி
SL/PR

தமிழ்ச் சங்கம்,
பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்,
பேராதனை.

இளங்கதிர்

28வது ஆண்டு மலர் (1993/94)

ஆசிரியர் : எம்.ஏ.முஹம்மது றமீஸ்

வெளியீடு : தமிழ்ச் சங்கம்,
பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்,
பேராதனை.

பேர்திரிபர்

சு.வித்தியானந்தன்

இது, இவரின் நினைவுகள் கலந்து மல்கின்றது

இவருக்குச் சமர்ப்பணமாக !

VICE - CHANCELLOR

Prof. C. M.MADDUMA BANDARA

I have great pleasure in writing this message of greetings to the Annual Magazine of the Tamil Society - Illankathir.

It is heartening to note that the Tamil Society of Peradeniya Campus has emerged as an exemplary society this year because of its ability in organizing so many quality programmes and cultural events to enrich the academic and aesthetic life of the campus Community.

In particular, I recall here the unveiling of the portrait of the late Prof.S.Vithiyananthan in recognition of his service to Tamil Studies and Culture as well as to the development of this students forum of this campus over two decades.

Besides' I am also aware of honour it accorded to Mr. S. M. Haniffa - the first editor of Illankathir magazine of Peradeniya in 1952. These are events of great significance in the Tamil Cultural make-up this campus. I congratulate the officers of the Tamil Society for these achievements.

I'm also happy to note the enormous effort it had taken to urge amity and understanding among the various social, cultural and political group that co-exist in this campus. These are efforts that would go a long way in achieving the much needed national integration, that those who pay only lip-service to them.

**VICE - CHANCELLOR,
UNIVERSITY OF PERADENIYA
DECEMBER 16, 1994.**

பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன்

(தமிழ்த்துறைத் தலைவர்)

LDனித நாகரிகத்தின் உயிர்நாடியாக அமைவது முறையான தொடர்பாடல் ஆகும். அதற்கேற்ற வாய்ப்புக்களை இளந்தமிழ் மாணவர்களுக்கு வழங்குதற் பொருட்டே சுமார் எட்டுத் தசாப்தங்களுக்கு முன் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியிலே தமிழ்ச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பட்டப்படிப்பினை மேற்கொண்ட மாணவர்கள் உலக அறிவினைத் திரட்டிக் கொள்ளவும் தங்கள் பாரம்பரிய விழுமியங்களை விளங்கி வளர்க்கவும் உதவக்கூடிய வகையில் அச்சங்கம் செயலாற்றத் தலைப்பட்டது.

சுமார் ஐந்து தசாப்தங்களுக்கு முன் தொடங்கப்பட்ட தமிழ்ச் சங்க இதழான இளங்கதிர் பல்கலைக்கழக மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் தாங்கள் அறிந்தவற்றையும் அனுபவித்தவற்றையும் சிந்தித்தவற்றையும் பரிமாறிக் கொள்ளப் பொருத்தமான களமாக அமைந்தது. ஆரம்ப காலத்திற் கலை, இலக்கிய, சமூகவியல் சம்பந்தமான விடயங்களைத் தாங்கிவந்த இளங்கதிர் காலகதியில் அறிவியல் சார்ந்த பலதுறை விடயங்களையும் வெளியிடுவதாயிற்று.

எழுபதுகளிலும் எண்பதுகளிலும் தமிழ்ச் சங்கம் சிறந்த முறையிலே தொடர்ந்து செயலாற்ற முடியாமலும் இளங்கதிரை வெளியிட முடியாமலும் போனமைக்கான காரணங்களை இந்நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றை அறிந்தோர் உணர்வர். கடந்த சில ஆண்டுகளாகத் தமிழ்ச் சங்கம் இன்னல்களைப் புறங்கண்டு புதிய தெம்புடன் இயங்கத் துணிந்துள்ளமையினையும் இளங்கதிரை வெளியிடுவதனையும் உணர் திறனுடையார் உவந்து பாராட்டுவர். பல்வேறு பீடங்களிற் பயில்பவர்களும் பல்வேறு மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களுமான தமிழ் பேசும் ஆண்களும் பெண்களும் ஒன்றுபட்டுத் தமிழ்ச் சங்கப் பணிகளைத் துடிப்புடன் முன்னெடுத்துச் செல்வது உவகையும் உற்சாகமும் தருவதாகும்.

இவ்வாண்டுச் செயற்குழுவினர் பல்வேறு பயனுள்ள நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தியதோடு அமையாது இளங்கதிரையும் வெளியிடுவதை முன்னிட்டு அவர்களைப் பாராட்டி வாழ்த்துவதிற் பெருமகிழ்வெய்துகிறோம்.

பெருந்தலைவர்,
தமிழ்ச்சங்கம்,
தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்,
பேராதனை.
25.11.1994.

எம்.எல்.ஏ.காதர் B.A.(Hons) M.A. (ANU)

(சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், அரசியல் துறை)

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்க இளங்கதிர் சஞ்சிகையின் உள்ளடக்கத்தைப் பார்வையிடும் எவரும் ஓர் உண்மையை விளங்குவார். இச்சஞ்சிகை தமிழ்பேசும் மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவாக இருப்பதனைக் கண்டு கொள்வார். தமிழ் மகனும் எழுதியிருப்பார்; முஸ்லிம் மகனும் எழுதியிருப்பார்; பொறியியல் பீடத்தைச் சேர்ந்தவரும் எழுதியிருப்பார்; கலைப்பீடத்தைச் சேர்ந்தவரும் எழுதியிருப்பார். எல்லா மாணவர்களதும் எண்ணங்களையும், அபிலாசைகளையும் வெளிப்படுத்தும் படைப்புக்களை உட்கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். தமிழ் மகன் என்றும், முஸ்லிம் மகன் என்றும் வித்தியாசங்கள் இங்கு போற்றப்படுவதில்லை. அதேபோல் கலைப்பீட மாணவன் என்றும், விஞ்ஞான பீட மாணவன் என்றும் பிரித்தறியப்படுவதில்லை. இளங்கதிர் இப்பேதங்களை, பிரிவுகளை மிஞ்சி தமிழ் பேசும் மக்களை ஒன்றுபடுத்தும் பணியினை மேற்கொண்டு வருகிறது. அது தமிழை வளர்க்க முன்நிற்கின்றது என்ற கருத்தை நாம் விளங்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இவ்வருடம் இளங்கதிரின் முதல் ஆசிரியர் எஸ். எம். ஹனிபா அவர்களுக்கு பொன்னாடை போர்த்தித் தமிழ்ச் சங்கம் பெருமைப்பட்டது. இளங்கதிர் சஞ்சிகையைப் பேராதனையில் தொடங்கிவைத்த பெருமை அவரைச் சார்ந்தது. இவ்வருடம் இச்சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இருக்கும் எம். ஏ. முஹம்மது றமீஸ் என்பவரும் ஒரு முஸ்லிம் ஆகும். இது எமக்கு எதனை காட்டுகிறது. இளங்கதிர் காலத்தை வென்று வருகின்றது; அதன் உயர்ந்த நோக்கில் உறுதியாக நிற்கின்றது என்பதனையே அது எமக்கு காட்டி நிற்கின்றது. தமிழ் மொழி இங்கு வாழும் இனங்களை எல்லாம் இணைக்க வேண்டும், இங்குள்ள எல்லாக் கல்வித் துறைகளிலும் தமிழ் மொழி வளம் பெற வேண்டும் என்பதனையே காட்டி நிற்கின்றது.

தமிழுலகம் பெருமையுறும் வகையில் மற்றுமோர் நிகழ்வினை தமிழ்ச் சங்கம் சாதனையாகப் படைத்தது. பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களது திருவுருவப்படத்தை திரை நீக்கிப் பலரது பாராட்டைப் பெற்றது. தமிழ்ப் பேராசிரியராக சு. வித்தியானந்தன் ஆற்றிய தொண்டு இன்றும் விரிவாகக் கௌரவிக்கப்பட்டதக்கதாகும். பேராதனைப் பல்கலைக்கழக நிலையங்களில் ஒன்று அவர் பெயரை நிர்ந்தரமாக ஏந்தக் கூடியளவு தமிழ் தொண்டினைப் பேராசிரியர் அவர்கள் புரிந்திருக்கின்றார்கள். தமிழையும், தமிழ் பேசும் மக்கள் கலாசாரங்களையும் - இல்லாமியப் பண்பாடு உட்பட - தெளிவாகப் பேசிய மகான் அவர்களாகும். இவ்விடயம் சம்பந்தமாக இனிவரும் தமிழ்ச் சங்கம் முயற்சி எடுத்தல் வேண்டும்.

இவ்வருடம் தமிழ்ச் சங்கம் மிகவும் வேகமாகவும் சறுகறுப்பாகவும் இயங்கியதற்கு முன்பில்லாதளவு ஓர் ஒற்றுமையும் இணக்கமும் செயற்குழு உறுப்பினர்களிடம் காணப்பட்டதே காரணமாகும். இவ்வருடத் தமிழ்ச் சங்க செயற்குழுவிற்கு எனது மனப்பூர்வமான நன்றிகள். தமிழ்ச் சங்க நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய மீளாய்வுக் கூட்டங்கள் இருப்பின், தமிழ்ச் சங்கத்தின் செயற்பாடு இன்னும் சிறப்பாக அமைய வழிசெய்யும் என்ற கருத்து வரவேற்கத்தக்கது. தமிழ்ச் சங்கத்தைப் பொறுப்பேற்கப் போகும் புதிய நிர்வாகக் குழு இக்கருத்தை கவனத்தில் கொள்ளுதல் நன்று.

இறுதியாக, தமிழ்ச் சங்க நிகழ்வுகளுக்குப் பக்க பலமாக நின்றதுவிய ஒவ்வொரு பல்கலைக்கழக ஆசிரியருக்கும், மாணவருக்கும், தாராளமாக அள்ளி வழங்கி தமிழ்ச் சங்க இளங்கதிர் சஞ்சிகையின் பதிப்பிற்கு பொருளுதவி வழங்கிய கொடை வள்ளல்களுக்கும், வர்த்தக நிலையங்களுக்கும் தமிழ்ச் சங்கச் சார்பாக எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். என்றும் இளங்கதிர் பிரகாசிக்க எனது இதயப்பூர்வமான வாழ்த்துக்கள்.

தமிழ்ச்சங்க பெரும் பொருளாளர்,

தமிழ்ச்சங்கம்,

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.

தரணி எங்கும் பரவிட.....

தமிழ்ச் சங்கத்தின் சாதனை ஏடாம் இளங்கதிரின் 28ஆவது கதிர் இன்று உங்கள் மத்தியில் பரவுவதையிட்டு அக மகிழ்வடைகின்றேன்.

பல்கலைக்கழக மாணவர்களினதும் ஆசிரியர்களினதும் ஆக்கங்களை அழகுடன் தொகுத்து புதிய இளங்கதிராய் தமிழ் இலக்கிய உலகில் தொடர்ந்தும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ச்சங்கம் வலம் வருகின்ற இந்நிகழ்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவிய நண்பர்களை விரிவுரையாளர்களை நன்றியோடு நினைப்பதுடன் அயராத தன் முயற்சியினால் மிக விரைவாக இக்கதிரைப் பரவவிட்ட இதழாசிரியரை பாராட்டுகின்றேன்.

பரவுகின்ற இவ்விளங்கதிர்கள் எம் தாய் மொழியாம் தமிழின் மகிமையை தரணி எங்கும் கூறட்டும் என்ற வாழ்த்துக்களில் என்னையும் இணைக்கின்றேன்.

நன்றி

செ.செல்வரூபன்
தலைவர்,
தமிழ்ச்சங்கம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை.

முக்கியத்துவமடைந்து விட்டது

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகச் தமிழ்ச் சங்கமானது ஒரு நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டதாகும். அதனது அறுபதாவது செயற்குழுவாகிய எம்மால் 28 ஆவது இளங்கதிரான இவ்விதழை உங்கள் கைகளில் தவழ விடுவதில் பேருவகை அடைகின்றோம்.

தமிழ்ச் சங்கமும் இளங்கதிரும் கலை இலக்கியத் துறைக்குப் பெருந் தொண்டாற்றி உள்ளதென்றால் அது மிகையாகாது. இவ்விதழின் ஆசிரியர்களாக இருந்தவர்கள் இன்று இலக்கியவாதிகளாக, பத்திரிகையாசிரியர்களாக, வெளியீட்டாளர்களாக, விரிவுரையாளர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்றால் அது இளங்கதிரின் கலை இலக்கியச் சேவையைப் பறை சாற்றி நிற்கும் விடயங்கள். நாட்டின் நாலா திசைகளிலும் இருந்து வருகின்ற தமிழ் பேசும் மாணவர்களின் பொதுவான ஒரேயொரு சங்கம் தமிழ்ச் சங்கம் ஆகும். தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் அது சில காலம் செயற்படாமல் இருந்தாலும் எமக்கு முன்னைய இரண்டு செயற்குழுக்களால் அது சிறப்பாக வழி நடத்தப்பட்டது, அவர்களின் பின் வந்த நாமும் பல இடையூறுகளின் மத்தியிலும் சிறந்த முறையில் வழிநடத்திச் சென்றுள்ளோம். அதன் இறுதி வடிவமாக இளங்கதிரை உங்கள் கைகளில் தருகின்றோம்.

இளங்கதிரினுடைய பிரசவத்திற்காக அயராது உழைத்த அனைத்துத் தமிழ் அபிமானிகளையும் இந்நேரம் என் மனதில் நிறுத்திப் பார்க்கின்றேன். என் என்றவுடன் எண்ணிய ஆகியவர்களை எண்ணிப் பார்க்கின்றேன். அவர்கள் அனைவரதும் கைகளில் இனிய பல அம்சங்களுடன் இளங்கதிரைத் தவழ விடுவதில் பேரானந்தம் அடைகின்றேன். இளங்கதிரை ஆராபந்து நூல்களை எழுதும் அளவிற்கு இளங்கதிர் முக்கியத்துவம் அடைந்து விட்டது. சமகால நிகழ்வுகளின் பிரதி பலிப்பாக இளங்கதிர் காணப்பட்டதே அதற்குரிய காரணமாகும்.

வாழ்க தமிழ் மொழி!

வளர்க தமிழ்ச் சங்கம்!!

பெருகட்டும் இளங்கதிரின் கலை இலக்கியச் சேவை!!!

அருள் பெளடிக்ட் இராஜேந்திரன்,
செயலாளர்,
இறுதி வருடம்,
உற்பத்தித்துறை,
பொறியியற் பீடம்.

அட்டைப்படம்.....

இளங்கதிர்' 94

இந்து இஸ்லாம்
கிறிஸ்தவம் பௌத்தம்
மதஸ்தலங்களிலிருந்து
சமாதானத் தூதை
ஏந்திச் செல்லும்
சமாதானப் புறாவே,

உயர் கல்விச் சாலைகளில்
பறந்து திரிந்தும்
உன் தூதில்
உயிர்ப்பு இல்லையா?

ஓ: குழந்தையே,
நீயாவது,
இந்த உலகின்
புதிய சூழலில்
சமாதானத்தின்
தூதை ஏந்து.
அந்த,
சமாதானத்தின் கதிர்
உலகெங்கும் பரவட்டும்....
இளங்கதிர்
அதனை பரிணமிக்கட்டும்.

சி. சுசந்தன்,
இறுதியாண்டு,
மிருக வைத்தியபீடம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்,

ஆக்கங்கள் அனைத்திற்கும் ஆக்கியவர்களே பொறுப்பு.

-ஆசிரியர்

வாழ்த்துகின்றேன்.....

இந்த வருடம் எமது சங்கத்தினால் வெளியிடப்படும் ஆண்டு மலரான 'இளங்கதிர்' தனது இருபத்தெட்டாவது மலராக மலர்ந்து மக்கள் மத்தியில் மணம் பரப்புவரையிட்டுப் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

எந்த ஒரு அமைப்பும் தொடர்ந்து சிறப்பாக இயங்குவதற்கு நிதி ஒரு முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றது. எமக்கும், இவ் விளங்கதிர் சஞ்சிகையை வெளியிடுவதற்கு ஆரம்பத்தில் நிதி ஒரு பிரச்சினையாகவே இருந்தது. இந்த நிலையில் நிதி சேகரிக்கும் முகமாக "தமிழ்த் தென்றல்" எனும் பல்சுவைக் கதம்ப நிகழ்ச்சி ஒன்றைக் கண்டியில் நடாத்தி ஓரளவு வெற்றியும் கண்டோம். இந் நிகழ்ச்சி மூலமாக எமது இளங்கதிர் சஞ்சிகையின் வெளியீட்டிற்கு நிதி உதவி புரிந்தவர்களையும் நிதி சேகரிக்க எம்மோடு அயராது உழைத்த அனைத்து மாணவர்களையும் நாம் என்றும் மறவோம்.

தமிழ்ச் சங்கத்தினால் வெளியிடப்படும் இவ்விளங்கதிர் சஞ்சிகையானது தொடர்ந்தும் வெளிவர உங்கள் அனைவரினதும் ஒத்துழைப்பும் நல்லாசியும் கிடைக்க வேண்டுமென்று கூறும் அதேவேளை சிறப்பாக வெளிவர நானும் வாழ்த்துகிறேன்.

நன்றி

பே.இராஜகுலசிங்கம்

இளம்பொருளாளர்

விஞ்ஞான பீடம்,

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்.

தமிழ்ச் சங்கக் கீதம்

புகழ் திகழ் தமிழ் மகள் புவிமீ தாளும்
பொன்னாள் வருக! வருக!!
மகிழ்வுறு தமிழ் நில மாந்தர்கள் பண்பு
மலைவிளக் காகவே ஒளிர்க
சகலரும் ஒருதாய் தன்பிள்ளை கள்போல்
சமத்துவ மாகவே வாழ்க
தனித்துவம் காத்திட எழுக! எங்கள்
தமிழ்க் குற ளறநெறி தழைக்க
தாயக மணிக்கொடி துலங்க
பனித்திடு மலைகுழ் பழநகர் பேரா
தனையுயர் தமிழ்க்கலை மன்றம்
வளர்க! வளர்க! வளர்க!
மாநிலம் போற்றிட வளர்க!!

வளம்தரு மாவலி நதிமருங் கமைந்தபே
ராதனைப் பல்கலை மன்றில்
விளைந்திடு பயிராய் விளங்கிடு சங்கம்
வீறு கொண் டிலங்கி மிளிர்க
இளந்தமிழ் மாணவர் இன்கலைக் கோட்டம்
இவ்வுலக குளவரை துலங்க
ஈழமணி நாடுயுயர்க! எங்கள்
நாளைய வாழ்வும் உயர்க
நமதிறை அருண்வழி பொலிக
பாளையின் குளிர்நரு மலைகுழ் பேரா
தனைத் தமிழ்ப் பணியகம் வாழ்க!
வாழ்க! வாழ்க!வாழ்க!
பல்லாண் டு யர்வுடன் வாழ்க.

மெட்டு: ஜன கண மன" எனும் இந்திய தேசிய கீதம்
ஆக்கம்: சக்திதாசன்

தமிழ்ச் சங்க நிர்வாகம் 1993/1994

பெருந்தலைவர்	:	பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் (தலைவர், தமிழ்த்துறை)
பெரும் பொருளாளர்	:	ஜனாப். எம். எல். ஏ. காதர் (சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், அரசியல் துறை)
தலைவர்	:	செல்வன். செ. செல்வரூபன்
உபதலைவர்	:	செல்வன். சி. மதியழகன் செல்வன். மு. வ. அப்துல் கையூம்
செயலாளர்	:	செல்வன். அ. பெனடிக்ற் இராஜேந்திரன்
இளம் பொருளாளர்	:	செல்வன் பே. இராஜகுலசிங்கம்
இதழாசிரியர்	:	செல்வன் எம். ஏ. முஹம்மது றமீஸ்
செயற்குழு உறுப்பினர்கள்	:	செல்வன். ஏ. அமீர் அலி செல்வன். பா. பாலநந்தகுமார் செல்வன். ந. பற்றிக் செல்வன். அ. ராஜ்குமார் செல்வி. பொ. கனகாம்பிகை செல்வி. ஏ. சிவேந்திரா செல்வி. ஆ. சாந்தினி

இப்படித்தில்

அமர்ந்து இருப்பவர்கள்
(இடமிருந்து வலமாக)

தின்று இருப்பவர்கள்

இவ்வாறு இருப்பவர்கள்

ஏ.திவேந்திரா, செ.கொல்வழிபாள(தலைவர்) பிராஸிபர் சி.திக்கைநாதன்(பெரும் தலைவர்),
பொரதிரியன் தி.வம்.மத்தும பண்டார (தலைவரேந்தர்), எம்.எல்.ஏ.காந்தர்(பெரும் பெருளாளர்),
அ.பெருவுகர் இராஜேந்திரன்(செயலாளர்), பொ.கனகாம்பிகை,
த.பழனி, பா.பவநந்தகுமார், பே.இராஜகுலசிங்கம் (இளம் பெருளாளர்), கு.மதிய்யகன் (உ.ப.தலைவர்),
எ.அயிர்அலி, எம்.எ.முறுமுறு நயில் (இதழாளியர்),
மு.வ.அப்துல் அக்யூம் (உ.ப.தலைவர்), அ.ராஜ் குமார், ஆ.சாந்தினி.

பார்ப்பதற்கு.....

தலைமைத்துவமும் அதன் முக்கிய பண்புகளும்.	1
இளங்கதிரே புறப்படு!	6
நவீன இலக்கியமாகப் புதுக்கவிதை	7
அருப ஓவியங்கள்	11
சீ..... என்ன சமுதாயம் இது?	14
கடவுளுக்கோர் கடிதம்	17
ஏ.கே.ராமானுஜன்	19
நமது தேசம்	23
வேண்டாமையும் வேண்டுதலும்	24
சொந்த மண்ணில் பெற்ற சுகம்	25
பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் உருவப்படத்திரை நீக்கம்	26
இலக்கியமாமணி, சட்டத்தரணி அல்ஹாஜ் எஸ்.எம்.ஹனிபா	34
நாளை என்பது நலமாக....	36
தமிழ்த் திரையிசைப் பாடல்கள் - சில குறிப்புகள்	39
நேர்காணல்	43
முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலாநந்தர்	46
பெண்களும் சமுதாயமும்	47
நீ - உளவியல் தழுவல்	50
காலம் பதில் சொல்லும்	54
அரசியலமைப்பு திருத்தம் தமிழ் பேசும் மக்களின்	
பிரச்சினைக்கான தீர்வுக்கு வழி சமைக்குமா?	57
மணக்கும் மனிதம்!	61
பல்லுப் போனால்.....	63
சிலவேளை.... நாமும் நிமிர்வுடனே?	67
வளர்முக நாடுகளும் நிலைத்து நிற்கக் கூடிய அபிவிருத்தியும்	69
கனவுகள்....	72
ஓ! ஆசானே	75
பச்சை வீட்டு வாயுக்களும் வளிமண்டலத்தில் அவற்றின் தாக்கங்களும்	76
கண்ணீர் கனவுகள்	83
மெய்யியல் பற்றிய சிறு கண்ணோக்கு	87
ஒளிரும் விம்பங்கள்....	89
கீரைகளும் அவற்றின் போசணை இயல்புகளும் முக்கியத்துவமும்	90
மனப்பிரதிநிதி	92
அகதிகளும் அவர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்களும், சர்வதேசீதியிலான கருத்தாய்வு	94
உன் புன்னகை என்ன விலை?	98
ஈழநாட்டில் உரையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் ஓர் அறிமுகம்	99
வள்ளுவர் பார்வையில் மகளிர்	103
நாடக விழா '94 ஒரு கண்ணோட்டம்	105
முற்றுப் பெறாத முகவரிகள்	107
இந்திய சமஷ்டி முறை	110
ஒரு விடுகையின் விசும்பல்	113
சங்கத்தின் பாதையிலே.....	114
செயலாளர் அறிக்கை	116
நன்றி சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்	121

தலைமைத்துவமும் அதன் முக்கிய பண்புகளும்

(தமிழ் இலக்கியங்களை ஆதாரமாகக் கொண்ட சில குறிப்புகள்)

கலாநிதி.க. அருணாசலம், முதுநிலை விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

அரசியல் முதல் குடும்பம் வரை, நாட்டாட்சி முதல் வீட்டாட்சி வரை, நீதித்துறை முதல் நிறுவனங்கள் வரை, ஆத்மீகம் முதல் கலை - இலக்கியம், பண்பாடு வரை பல்வேறு துறைகளின் செயற்பாட்டிற்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் ஏற்றவகையில் முன்மாதிரியாகச் செயற்படுத்தவே தலைமைத்துவம் எனலாம். தலைமைத்துவம் இன்றி இவ்வுலகில் எவையும் செவ்வனே இயங்கமுடியாது. ஆறறிவு படைத்த மனிதர்கள் முதல் சிற்றறிவு படைத்த உயிரினங்கள் வரை இவ்வணமையை உணர்லாம். உலகம் முழுமைக்கும் தலைமை தாங்குபவன் இறைவனையென்பது சமயங்களின் அணிதரமான கருத்தாகும்.

யுகப் பெருங்கவிஞான பாரசி தனது காலத்திய இந்தியாவுக்கு ஏற்ற தலைமைத்துவம் பற்றித் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்கள் இவ்விடத்தே நுனித்து நோக்கத்தக்கவை.

“யாவனொருவன் - தனது ஜனன தேசமாகிய இந்தியாவானது, இந்தவறிய நிலையிலிருப்பதைப் பற்றி இராப்பகல் வருந்துகின்றானோயாவனொருவன் இந்த முப்பது கோடி இந்தியனும் வயிரார உண்பதற்கு உணவும் உடுக்க உடையுமின்றித் தவிக்கிறார்களே என மனமிரங்கிக் கண்ணீர் சொரிகின்றானோ, யாவனொருவன் பொது ஜனங்களுக்கு வந்த சுகதுக்கங்களும் கஷ்ட நஷ்டங்களும் தனக்கு வந்ததாய் எண்ணி அனாதாபிக்கிறானோ, இன்னும் யாவனொருவன் இந்தத் துன்பங்களை நிவர்த்திப்பதன் பொருட்டுத் தனது உயிரையும் இழக்கத் தயாராயிருக்கின்றானோ அவன் ஒருவனே ஜனத்தலைவன்! அவன் ஒருவனே தேசாபிமானி; அவன் ஒருவனே இத்தேசத்தார் வணங்கும் கண்கண்ட தெய்வமல்லாமல், கேவலம் பொருளைக் கொண்டும் வாயாடியைக் கொண்டும், தேசாபிமானியெனவும் ஜனத்தலைவனெனவும் பிதற்றுவோர்கள் உண்மையான ஜனத்தலைவர்கள் ஆகமாட்டார்கள்.”

இக்கூற்று இந்தியாவிற்கு மட்டுமன்றி உலக முழுமைக்கும் நாடுகளுக்கு மட்டுமன்றித் தனியொரு குடும்பத்துக்கும் சமூகத்துக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் சுருங்கக் கூறின் சகலவற்றுக்கும் பொருந்தக் கூடியதே. உண்மையான தலைமைத்துவம், உண்மைத்தலைவன் எவ்வாறிருக்க வேண்டும் என்பது இதனால் தெள்ளிதிற்புலப்படும்.

“சமூகம் என்பது ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புள்ள பல மக்கள் குழுக்களை உள்ளடக்கியதாகும். இம்மக்கள் குழுக்கள் யாவற்றுள்ளும் தலைமை (Leader ship) என்பது முக்கியமானதும் மிகச் சிக்கலானதுமான ஒரு செயலாகும். இது ஒரு குழு நிகழ்ச்சியாகும். இது ஆதிக்கம் - பணிவு என்னும் இயல்புக்கங்களைச் சார்ந்து நிற்கிறது. இதை அனைவரும் ஏற்கும் வகையில் விளக்குவது எளிதன்று. ஏனெனில் இதைப்பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகள் பல உள.” எனத் தலைமைத்துவம் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள கருத்தும் சிந்தித்தற்குரியது.

தலைமைத்துவம் பல துறைப்பட்டனவாகவும் பல வகைப்பட்டனவாகவும் விளங்குகின்றது. அரசியல் தலைமைத்துவம், நீதித்தலைமைத்துவம், நிர்வாகத் தலைமைத்துவம், சமூகத் தலைமைத்துவம், சமய - ஆத்மீகத் தலைமைத்துவம், குடும்பத் தலைமைத்துவம், இராணுவத் தலைமைத்துவம், நிறுவனங்களின் தலைமைத்துவம், கல்வித்துறைசார்ந்த தலைமைத்துவம், கலை இலக்கியத்துறைசார்ந்த தலைமைத்துவம், பல்வேறுதுறைகள் சார்ந்த விடுதலை இயக்கங்களுக்கான தலைமைத்துவம், அதிகாரம் மிக்க தலைமைத்துவம், அதிகாரமற்ற தலைமைத்துவம் எனப் பலதிறப்பும். மேற்கண்டவகைகள் ஒவ்வொன்றும் பல்வேறு உபபிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளன; வெவ்வேறு இயல்புகளையுடையன.

அரசியல் தலைமைத்துவமானது முடியாட்சித் தலைமைத்துவம், குடியாட்சித் தலைமைத்துவம், ஏகாதிபத்தியத் தலைமைத்துவம், ஜனநாயகத் தலைமைத்துவம், சர்வாதிகாரத் தலைமைத்துவம், அரசியல் விடுதலைப் போராட்டத் தலைமைத்துவம், போர்க்காலத் தலைமைத்துவம், அமைதிக் காலத் தலைமைத்துவம், உயர்மட்ட தலைமைத்துவம், அடிமட்டத் தலைமைத்துவம் எனப் பல வகையினவாகும்.

உலக அரசங்கிலே அரசியல் தலைமைத்துவத்திற்கான சிறந்த பண்புகளைக் கொண்டவர்களாக விளங்கிய பலர் உலகிற்கே முன்மாதிரியாக விளங்கி நீங்காப்புகழ் பெற்றுள்ளனர். அதேபோன்று அரசியல் தலைமைத்துவத்திற்கே இழுக்கினை ஏற்படுத்தும் வகையில் தீயநெறியில் நின்று செயற்பட்ட பலரும் தமது தீச்செயல்களால் தமது பெயர்களை நிலை நிறுத்தியுள்ளனர். காவிய, புராண, இதிகாசத் தலைவர்கள் முதல் அண்மைக் காலம் வரையிலான அரசியல் தலைவர்கள் வரை நாம் இவ்வகையிற் கவனத்திற் கொள்ளலாம். இராமன், தருமன்; ஏபிரகாம் லிங்கன், கென்னடி, மகாத்மாகாந்தி, ஜவகர்லால்நேரு, வின்ஸ்ரன்சேர்ச்சில், லெனின், மாஓசேதுங் முதலியோர் ஒருபுறம், இராவணன், துரியோதனன், குரபன்மன், ஹிட்லர், முசோலினி முதலியோர் மறுபுறம் என முரண்பட்ட தலைவர்களை அவதானிக்க முடிகின்றது.

சமயத்துறையில் தலைமைத்துவம் பெற்ற பலர் தமது நற்குண நற்செய்கைகளாலும் முன்மாதிரியினாலும் தலைமைத்துவத்திற்கே முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்து தெய்வீக நிலையைப் பெற்றுள்ளனர். மகாவீரர், கௌதம புத்தர், யேசுகிறிஸ்து, நபிகள் நாயகம், குருநானக் முதலியோர் இத்தகையோரே, காலத்திற்குக்காலம் சமயத்துறையில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கினை வகித்துத் தமது சிறந்த தலைமைத்துவப் பண்புகளால் மக்கள் மத்தியிற் பலர் நீங்கா இடத்தினைப் பெற்றுள்ளனர். மாட்டின் லூதர், நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், இராமானுஜர், ஸ்ரீராம கிருஷ்ண பரமகம்சர், சுவாமி விவேகானந்தர், ஆறுமுகநாவலர், சுவாமி விபுலாநந்தர் முதலியோர் இவ்வகையில் நினைவு கூரத் தக்கவர்கள்.

தமது ஆளுமை, கலைத்துவச் சிறப்பு, மானுடநேயம் முதலியவற்றால் கலை - இலக்கியத்துறைகளில் அழியா இடம் பெற்றுள்ளவர்கள் பலர். ஷேக்ஸ்பியர், ஷெல்லி, மாக்ஸிம் கார்க்கி, லூசன், வால்ட் விட்மன், பைரன், மாப்பசான், ரவீந்திரநாத் தாகூர், அல்லாமா இக்பால், வள்ளுவன், இளங்கோ, கம்பன், பாரதி, புதுமைப்பித்தன் முதலியோர் இவ்வகையில் எடுத்துக் காட்டாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

தலைசிறந்த குடும்பங்களே யாவற்றுக்கும் அடிப்படையாக அமைகின்றன. சிறந்த தலைமைத்துவப் பண்புகளைக் கொண்ட குடும்பத் தலைவியும் குடும்பத்தலைவனும் தமது நற்குண நற்செய்கைகளால் தமது பிள்ளைகளுக்கு மட்டுமன்றி அயலவர்களுக்கும் முன்மாதிரியாக விளங்குகின்றனர். அத்தகைய சிறந்த குடும்பத்தலைவர்களுள் பலரோ சிலரோ குடும்பத் தலைமைத்துவத்துடனமையாது கிராமம், நகரம், மாநகரம், சமூகம் முதலியவற்றுக்கும் சில சமயங்களில் நாட்டுக்கும் தலைமைத்துவம் வகிக்கும் தகுதியைப் பெறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதேபோன்று சிறந்த தலைமைத்துவப் பண்புகளையும் கல்வியறிவினையும் கொண்டவர்கள் பாடசாலைகள், கல்லூரிகள் ஆகியன முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை தலைமை வகித்தலும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சமூகக்குறைபாடுகளை அகற்ற முனைதல், சமூகத்தை முன்னேற்றப் பாதையில் இட்டுச் செல்ல முயலுதல், சமூக முன்னேற்றங்களுக்கான முன்னோடியாகத் திகழ்தல், சமூக அபிவிருத்திக்கான வழிமுறைகளைச் செயற்படுத்தல், தமது நற்குண நற்செய்கைகளால் சமூகத்திற்கு முன்மாதிரியாக நடந்து கொள்ளல், சமூக முன்னேற்றத்திற்காகத் தமது சுகபோகங்களைத் தியாகம் செய்தல் முதலியவற்றால் பலர் சிறந்த சமூகத் தலைவர்களாக விளங்கினர்; விளங்குகின்றனர். கிராம - நகர அபிவிருத்தியிலும் சமூக முன்னேற்றத்திலும் நவீன சிந்தனைகளும் முற்போக்குக் கருத்துகளும் கல்வி அறிவுகூறந்த கிராமிய மக்கள் மத்தியில் வேகமாகப் பரவுவதற்கு வழி வகைகள் செய்வதிலும் ஆசிரியர்களின் தலைமைத்துவம் அதிகம் உதவலாம் என்பது நவீன கல்வியியலாளர்கள் பலரது கருத்தாகும்.

இயல்பாகவே சிலர் ஆற்றல் மிக்கவர்களாகவும் பலர் ஆற்றல் குறைந்தவர்களாகவும் இருக்கலாம். எனினும் சிறுபராயத்திலிருந்தே குறிப்பாக மாணவப் பருவத்திலிருந்தே தலைமைத்துவத்திற்கான பண்புகளை ஒவ்வொரு வரும் வளர்த்துக் கொள்ள முயல வேண்டும். அத்தகையதொரு முயற்சி குடும்பம்

முதல் நாடுவரை அவற்றின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவியாக அமையலாம். சிறந்த தலைமைத்துவப் பண்புகளைக் கொண்ட ஒருவனாகப் புகழ்பூத்து விளங்கிய முதலாம் இராசராசன் பல வருடகாலம் இளவரசனாகவிருந்து தலைமைத்துவத்திற்கான போதியளவு பயிற்சியையும் அனுபவங்களையும் பெற்றுக் கொண்ட பின்பே சோழப் பேரரசனாகப் பதவியேற்றான் என்பதும், தந்தைக்கேற்ற தனயனாக விளங்கிய அவனது மகனான புகழ்பூத்த முதலாம் இராசேந்திரனும் நீண்டகாலம் இளவரசனாகவிருந்து போதிய அளவு தலைமைத்துவப் பண்புகளை வளர்த்துக் கொண்ட பின்பே பேரரசின் தலைமைத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டான் என்பதும் அவதானிக்கத்தக்கவை.

குடும்பம் முதல் அரசியல் வரை பல்வேறு துறைகளினதும் தலைமைத்துவத்திற்கு இருக்க வேண்டிய பொதுப் பண்புகள், சிறப்புப் பண்புகள் ஆகியன பற்றிச் சங்கச் சான்றோர்கள், வள்ளுவன், இளங்கோ, கம்பர், சேக்கிழார், கச்சியப்பர் முதலியோர் தொடக்கம் நவாயுக்ககவி பாரதி, சுவாமி விபுலாநந்தர் முதலியோர் வரை பலரும் பல்வேறு வடிவிலும் பல்வேறு வழிகளிலும் விளக்கியுள்ளமை அதானிக்கத்தக்கது. சங்கச் சான்றோர்கள், வள்ளுவன் முதலியோர் தலைமைத்துவத்திற்கான முக்கிய பண்புகளை நேரடியாகவும் கதைகள் மூலமாகவும் புலப்படுத்தியுள்ளனர். அவர்களது கருத்துக்களை அடியொற்றித் தலைமைத்துவத்திற்கான முக்கிய பண்புகளைப் பின்வருமாறு வகுத்து நோக்கலாம்;

தனது தனிப்பட்ட நலன்களுக்கோ சுகபோகங்களுக்கோ முக்கியத்துவமளிக்காமல் குடும்ப நலனையோ சமுதாய நலனையோ நாட்டு நலனையோ முதன்மையாகக் கொள்ளுதலும் ஆளுமையுடையவராகத் திகழ்தலும் அவசியம். தனது நற்குண நற்செய்கைகளால் மற்றையோருக்கு முன்மாதிரி யாகத் திகழ்தல்; மனோதிடமும் அயராத உழைப்பும் தியாக சிந்தையும் சகிப்புத்தன்மையும் உடையவராக விளங்குதல்; தன்னம்பிக்கையும் அறிவுடைமையும் அனுபவமுதிர்ச்சியும் துணிவாண்மையும் பெற்றிருத்தல்; நல்லனவற்றையும் தீயனவற்றையும் இனங்காணும் ஆற்றலுடையவராகவும் காட்சிக்கெளியராகவும் கடுஞ்சொல்லில்லாதவராகவும் திகழ்தல்; எச்சந்தர்ப்பத்திலும் நீதி வழுவாதிருத்தல்; தண்டனை வழங்குமிடத்துக் 'கடிதோச்சி மெல்ல எறிதல்'; தகுதிவாய்ந்த ஆலோசகர்களின் ஆலோசனைகளைப் பொறுமையுடன் கேட்டுப் புரிந்து கொள்ளல்; கெட்டவர்களின் சகவாசத்தை நீக்கித் தீயவர்களின் கோள்முட்டலைச் செவிமடுக்காது பெரியோரைத் துணையாகக் கொள்ளுதல்; தலைமை தாங்கும் துறையில் அறிவும் அனுபவ முதிர்ச்சியும் பெற்றிருத்தல் முதலியவை முக்கியமாகக் கொள்ளத்தக்கவை. ஆண்களின் ஆதிக்கம் மேலோங்கியிருந்த சூழ்நிலையிற் பெரும்பாலும் ஆண்களையே முதன்மையாகக் கொண்டு மேற்கண்ட பண்புகள் வற்புறுத்தப்பட்டிருப்பினும் இன்றைய நிலையில் ஆண் - பெண் ஆகிய இருபாலார்க்கும் இப்பண்புகள் பொருந்தக் கூடியதே.

“ஆதிக்க மனப்போக்கு, துணிந்து துரிதமாகச் செயலாற்றும் திறன், சொல்வன்மை, எடுத்த செயலை முடிக்கும் திறன், மனவெழுச்சிப் பெருக்கம், பிறரிடம் பரிவு, பிறருடன் சேர்ந்து செயலாற்றும் திறன், பிறரைச் செயற்பட வைக்கும் திறன், அளவற்ற சக்தி பின் நிற்பது போன்ற அடக்கம் ஆகியவையே உண்மைத்தலைவனிடம் காணப்படும் பண்புகள் என ஆல்போர்ட் (Allport) என்னும் அறிஞர் கூறியுள்ளார். இப்பண்புகள் மேற்கண்ட பண்புகளுடன் ஒப்புநோக்கத்தக்கவை. வெறுமனே ஆதிக்க மனப்பான்மையுடனும் அதிகார முனைப்பும் தலைமைத்துவத்திற்கு எப்போதும் ஆபத்தினை ஏற்படுத்துவனவாகவே அமையும். இவ்விடத்தே ஆளுமை என்பது பற்றிச் சிறிது விளக்குதல் அவசியமாகும். ஆளுமை என்றால் என்ன என்பது பற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்கள் இன்று நிலவுவது மனங்கொளத்தக்கது. இன்று மட்டுமல்ல இரண்டாயிரமடங்கு முன்பிருந்தே இத்தகைய கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவி வந்துள்ளதை அவதானிக்கலாம். இதேபோன்று கீழைத்தேய, மேலைத்தேய அறிஞர்கள் மத்தியிலும் கருத்து வேறுபாடுகள் பல காணப்படுகின்றன. ஆளுமை தொடர்பாகப் பல்வேறுவிதமான கோட்பாடுகளையும் பலவகை ஆளுமைகளையும் அவற்றைப் பாதிக்கும் காரணிகளையும் அறிஞர்கள் பலர் தெரிவித்துள்ளனர். இவ்வகையிலே ஹிப்போகிரேட்டிஸ் (Hippocrates), கேலன், (Galen), லம்பராசோ (Lombroso), கோல் (Gall), கிரேட்சிமர் (Kretschmer), வில்லியம் எச்.செல்டன் (William H.Sheldon) முதலியோர் தொடக்கம்

சிம்மன்ட் பிராய்ட் முதலியோர் வரை குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஆளுமை தொடர்பாக உளவியலறிஞர்களின் கருத்துக்கள் இன்று மிக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆளுமை என்றால் என்ன என்பது பற்றிப் பின்வருமாறு சுருக்கமாகக் கூறுவர்; "தனிமனிதனுடைய எண்ணங்கள், செயற்படும்முறை, நடத்தைகள், அவன் பிறருடன் பழகும் முறை மனப்பான்மைகள், அவனுடைய வாழ்க்கைத் தத்துவம், அறிவாற்றல், உணர்ச்சிகள் ஆகிய யாவும் சேர்ந்த தொகுப்பிலிருந்து அவனுக்கு ஏற்படும் ஒரு தனித்தன்மை ஆளுமை எனப்படும். அவனுடைய உடல் தோற்றமும் அவனது உடைப் பாணியும் நடையும் அவனிடம் காணப்படும் அன்பு, பொறுமை, ஊக்கம், அச்சம், இரக்கம், நன்றியுணர்வு, தந்திரம் போன்ற பலவிதமான பண்புகளும் அவனுடைய ஆளுமையில் அடங்கும்".

ஆளுமை பற்றித் தமிழில் இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பலரும் கருத்துக்கள் தெரிவித்துள்ளனரேனும் அவர்களுள் வள்ளுவர் கூறியுள்ள கருத்துக்கள் விதந்து கூறத்தக்கவை. ஆட்சியாளர்களுக்குச் சிறப்பாகவும் ஏனையோருக்குப் பொதுவாகவும் 'பொருட்பாவில்' அவர் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்கள் அவ்வகையிற் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கவை. ஒருவனது ஆளுமையைப் பாதிப்பனவற்றுள் உடலியல், சூழற் காரணிகள் முக்கியமானவைகளாக அமைகின்றன.

ஒருவரது புறத்தோற்றம், பேச்சுவார்த்தை, நடத்தை, எண்ணக்கரு, விருப்பு வெறுப்பு முதலியன மட்டுமன்றி அவரது அறிவு ஆற்றல், நற்குண நற்செய்கைகள், கொள்கைகள், செயற்திறன், பேச்சுவன்மை, மனோதிடம் முதலியவற்றாற் பிறரை மிகுதியும் கவர்தலும் மற்றவர்களால் உள்ளன்போடு மதிக்கப்படுதலும் ஆளுமையின் பார்ப்பும். ஆளுமையின் முக்கிய பண்புகளுள் ஒன்றாக வெறுமனே உடல் தோற்றத்தைக் கொள்ள முடியாது. மகாத்மா காந்தி, லால்பகதூர் சாஸ்திரி, ஈ. வெ. ரா. பெரியார், அண்ணாத்துரை முதலியோர் இவ்வகையில் நோக்கத்தக்கவர்கள்.

முயற்சியில்லாதவனது ஆளுமை கோழையின் கையில் அகப்பட்ட வாள் போன்றது. சோதனைகளும் வேதனைகளும் பெருகுமிடத்து மனங்கலங்காது செயற்படுபவர்களும் தமது சுகபோகங்களைப் பெரிதாகக் கருதாது சமூகத்தின் துயர்துடைக்க விரும்புபவர்களுமே ஆளுமைமிக்கவர்களாவர்.

சங்கச் சான்றோர்கள் பலர் அரசர்களின் ஆளுமை பற்றி விளக்குகையில் கம்பீரம் மிக்க உருவப் பொலிவுக்கும் உடல் வலிமைக்கும் வீரத்திற்கும் முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளனர். 'ஏறுபோற்பீடு நடை' எனவும், 'மாமறுத்தமலர் மார்பின்' எனவும் 'பரேரெறுட்டிணி தோளன்' எனவும் 'விவங்ககன்ற வியன்மார்பன்' எனவும் '..... அனைத்தும் அறிவு அறிவாகச் செறிவினையாகிக் களிறு கவுளடுத்த எறிகற்போல ஒளித்த துப்பினை' எனவும் பலவாறெல்லாம் வர்ணித்துள்ளனர். வள்ளுவரோ 'உருவு கண்டு எள்ளாமை வேண்டும்....' என அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

தலைமைத்துவப் பண்புகளைப் பெருமளவிற்குப் பெற்றவர்கள் எல்லோருக்கும் தலைமைப்பதவி கிடைத்துவிடுவதில்லை. தலைமைத்துவத்திற்கான பண்புகள் அதிகம் இல்லாத நிலையிலும் அதிகார வேட்கையும் பதவி மோகமும் கொண்டவர்கள் பலர் தலைமைத்துவத்தையடைவதும் நடைமுறையிற் காணக்கூடியதே. வரலாற்றுச்சூழல், சந்தர்ப்புமூல்களும் முதலியன இதற்குக் காரணமாகலாம். பண்டைக்காலம் முதல் அண்மைக்காலம் வரை அரசு பரம்பரை, பிரபுத்துவபரம்பரை, குடும்பப் பரம்பரை, சாதிமரபு, செல்வம் முதலியன தகுதியற்றோரையும் தலைமைப்பதவியிலேற்றின. அரசனின் மகன் அரசன், பிரபுவின் மகன் பிரபு, உடையாரின் மகன் உடையார், விதானையின் மகன் விதானை என்ற வழமை நீடித்த வேளையில் நல்லவர்கள் மட்டுமன்றித் தீயவர்களும் தலைமைப்பதவியைப் பெற்ற போது சமூகமும் நாடும் துன்பங்களுக்கும் கொடுமைகளுக்கும் உள்ளாகியதை வரலாறு உணர்த்தி நிற்கிறது. இதனையே "பேயரசு செய்தால் பிணந்தின்னும் சாத்திரங்கள்" என யுகப் பெருங்கவிஞன் பாரதி இரத்தினச் சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளார். இராமனது தலைமைத்துவச் சிறப்பினாலேயே பலர் 'இராம ராச்சியம்' பற்றிக் கனவு கண்டனர்; காணுகின்றனர்.

அன்று தொட்டு இன்றுவரை பல்வேறு வகைத் தலைமைத்துவங்களைப் பெறுவதற்குப் பலர் ஒற்றைக்கால் தவம் செய்தனர்; செய்து கொண்டிருக்கின்றனர்.. தலைமைத்துவத்தைத் தேடிப் பலர்

ஓடுகிறார்கள்: சிலரைத் தேடித் தலைமைத்துவம் ஓடுகின்றது. தலைமைத்துவத்தினாற் பலர் பெருமை பெறச் சிலர் தலைமைத்துவத்திற்குப் பெருமை தேடிக் கொடுக்கின்றனர். இவ்வகையிலே சவாமி விபுலாநந்தர் கூறியுள்ள வாசகங்கள் சிலவருமாறு; “இருக்கு மிடந்தேடி என் பசிக்கே யன்னம் உருக்கமுடன் கொண்டு வந்தாலுண்டேன்” என்றபடி என் பின்னின்று பன்முறை விரும்பியழைத்த இடங்களையே நான் நாடினேன். செட்டி நாட்டரசர் தாமும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு வரவேண்டும் என்பதாக என்னிடம் வந்து என்னைக் கேட்ட பின்புதான் அவரது கேள்விக்கு நான் ஒருவாறாக இயைந்தேன்.”

மனித நலனுக்கும் வாழ்க்கைமுறைக்கும் தலைமைத்துவத்துக்குமிடையே நெருங்கிய பிணைப்பினை ஏற்படுத்துவதற்கு சமயம் மிக நீண்ட காலமாக மிகுந்த முக்கியத்துவத்தை வகித்து வந்துள்ளது. “திருவுடை மன்னரைக் காணில் திருமாலைக் கண்டேனே” என்னும் கூற்றும் இவ்வகையில் நோக்கத்தக்கது. இன்னொரு புறம் சமயக் கருத்துக்கள் சில மனித நலனுக்கும் வாழ்க்கை முறைக்கும் தலைமைத்துவத்துக்கும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவனவாகவும் விளங்கி வந்துள்ளன. இவ்விடத்திலேயே நாம் கால மாற்றத்தையும் இன்றைய சிந்தனையோட்டங்கள், முற்போக்குக் கருத்துக்கள், விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் முதலியவற்றையும் மிகுதியான கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியவர்களாகின்றோம்.

எமது பாரம்பரிய விழுமியங்கள் யாவும் பேணப்பட வேண்டியனவா? பேணப்படமுடியுமா? எமது பாரம்பரிய தார்மீக அத்திவாரங்கள் இன்று எம்கண்முன்னாலேயே தகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. துறைபோகக் கற்றறிந்த அனுபவம் மிக்க பெரியோர்களது தலைமைத்துவம் கூட இன்று சந்தேகத்திற்குரியதாகின்றது. உலகின் மூலை முடுக்குகளிலெல்லாம் உரிமைக் கிளர்ச்சிகளும் விடுதலைப் போராட்டங்களும் உக்கிரம்பெற்று வருகின்றன.

காலம் காலமாக அமுக்கப்பட்டும் அடக்கி ஓடுக்கப்பட்டிருந்த நாடுகளும் இனங்களும் சமூகப்பிரிவுகளும் வர்க்கங்களும் பெண் இனமும் விழிப்புற்று எழுச்சிப்பாதையில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றன. ‘விட்டு விடுதலையாகி’ நிற்க முயலும் சிட்டுக்குருவிகளை யொத்த இளந்தலைமுறையினரின் மனப்பாங்கும் அலட்சியப்படுத்த முடியாது. குருபக்தி, பெற்றோரைப் பேணல், உண்மையே பேசு, சத்தியமே வெல்லும், களவெடாதே, பொய்கூறாதே, நேர்மை, தியாகம், சிக்கனம், அன்பு, காதல், அருள் முதலியவை ஒருபுறம்; எதனையும் வர்த்த இலாப நோக்கிற் சிந்திக்கும் இன்றைய சமூகம்; ‘பணம் பந்தியிலே குணம் குப்பையிலே’ என எதனையும் பண்பலத்தினால் ஆட்டிப்படைக்க முயலும் அதிகார வர்க்கம், பெருகி வரும் இன்றைய பொருளாதாரத் தேவைகள், உக்கிரமடைந்து வரும் அரசியல், பொருளாதார நெருக்கடிகள், முரண்பாடுகள், அதிகாரமோகம் கொண்டவர்களின் கெடுபிடிகள், மாணவர்களின் எழுச்சிப் போராட்டங்கள் முதலியன முட்டி, மோதிக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய சூழ்நிலையில் அரசியல் தலைமைத்துவம் முதல் ஆத்மீகத் தலைமைத்துவம் வரை, சமூகத் தலைமைத்துவம் முதல் கல்விசார் தலைமைத்துவம் வரை, குடும்பத் தலைமைத்துவம் முதல் நிறுவனங்களின் தலைமைத்துவம் வரை, உயர்நிலைத் தலைமைத்துவம் முதல் அடிநிலைத் தலைமைத்துவம் வரை சகல தலைமைத்துவங்களும் இவற்றைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியது மிக மிக இன்றியமையாததாகின்றது.

அன்றைய தலைமைத்துவங்கள் எதிர்நோக்கிய சவால்கள். முகங்கொடுத்த பிரச்சினைகள், நெருக்கடிகள் முதலியன வேறு. இன்றைய தலைமைத்துவங்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள், முகம் கொடுக்கும் பிரச்சினைகள், நெருக்கடிகள் வேறு. சமய, சமூக, அரசியல், கல்வி, பொருளாதார நிறுவனங்கள், குடும்பங்கள் முதலியவற்றுக்கிடையிலான நெருங்கிய பிணைப்பின் முக்கியத்துவத்தை இன்றைய தலைமைத்துவங்கள் புரிந்தும் உணர்ந்தும் கொள்ள வேண்டியது மிக மிக அவசியமாகின்றது.

“அரசன் எவ்வழி குடிகள் அவ்வழி”

இளங்கதிரே புறப்படு!

தோப்பூர் நிஸ்வி, இரண்டாம் வருடம், கலைப்பீடம்

இந்த தேசத்தின் ஒவ்வொரு மூலையிலும்
உருவாகி வருகின்ற
கண்ணீரைக் கட்டுப்படுத்த
ஓட்டைக் குடிசைகளுக்குள்
ஓராயிரம் எதிர்பார்ப்புகளைச்
சுமந்தபடி

இதயத்தைக் கூட
சுமைதாங்கியாக எண்ணித்
துயரப்படும் அந்த
உள்ளங்களுக்குத்
தோள் கொடுக்க
இளங்கதிரே புறப்படு!

ஓங்கி உயர்ந்திருக்கும்
இந்தக் கரங்களில்
புதைந்திருக்கும்
நம்பிக்கை மருந்தால்
குருடர்களுக்குக் கூட
வெளிச்சத்தைக் கொடுக்க
இளங்கதிரே புறப்படு!

எங்கெல்லாம்
கண்களை
உடைத்துக் கொண்டு
கண்ணீர் வெள்ளம்
கரை மீறுகிறதோ
அங்கெல்லாம்
உன்கைகளையே
கைக்குட்டைகளாக்க
இளங்கதிரே புறப்படு!

எங்கெல்லாம்
இதயங்கள்
தீப்பற்றி எரிகிறதோ
அங்கெல்லாம்
உன் உதிரங்களையே

தண்ணீராக்கி
தடுக்க
இளங்கதிரே புறப்படு!

எங்கெல்லாம்
இருட்டுக்கள்
விழுது விடுமோ
அங்கெல்லாம்
உன் பேச்சே
வெளிச்சங்களாகப் பரிணமிக்க
இளங்கதிரே புறப்படு!

சிறகுகள்
சிதைந்து போனாலும்
உன்னால்
வானில் பறப்பதற்கு
வலிமையுண்டு
கால்கள்
வெட்டப்பட்டாலும்
அவைகளால்
ஊன்றுகோலின் உதவியின்றி
உன்னால்
உலவ முடியும்
இளங்கதிரே புறப்படு!

இதயவானில்
உதயங்கள் உருவாகும்வரை
உன் உணர்வுகளால்
புதிய பாதைகளைப்
புதுப்பிக்கும் வரை
தேசம்
துயரப் பர்தாக்களைத்
தூக்கி எறியும் வரை
நீ!...
வீறுநடை போட
இளங்கதிரே புறப்படு!
இளங்கதிரே புறப்படு!

★-★-★

நவீன இலக்கியமாகப் புதுக்கவிதை!

வெ. குணசேகரன், முதல் வருடம், கலைப்பீடம்.

மனித நாகரிகத்தின் முதனிலைக் கண்டு பிடிப்பு மொழியாகும். இந்த மொழி என்பதை கருவி என்பதிலிருந்து கவனத்துடன் வெளியெடுத்துத் தொட்டில் முதல் பாடை வரை மனித நாட்களின் வாழ்வில் பிணையும் ஒரு மொழியை கருவிக்கும் மேலாகக் கொண்டு வந்து நிறுத்துவதுதான் இலக்கியம். இந்த இலக்கியத்துள் கவிதையும் ஒன்று. கவிதை எனும் போது “உணர்வுகளின் மொழி. ரீதியான கலை வெளிப்பாடு” என நாம் கொள்ளலாம். இதன்படி பிரபஞ்சத்தின் சகல அசைவுகளிலும் தற்போது இடம்பிடித்த ஒரு கவிதையே நமது சமகால புதுக்கவிதை - புதுக்கவிதை என்றால் வங்காள கவிஞரின் வாய்மொழியான “வாழ்க்கையின் முழுமையைத் தருவது என்று கருத்துடன் பாட்டிற்கு நாமும் அடம் பிடிக்காது உடன்படலாம். தமிழ் தொட்டு எல்லா மொழிகளிலும் பழைய மரபுகளிலிருந்து நவகவிதையை பிரசவித்தோர் பலர் இருந்தாலும்; இது சமகாலத்திலேயே உலகம் எங்கும் உளமாற ஏற்கப்பட்ட ஒரு இலக்கியமாக உள்ளது. எனவே இதன் பொருள் காதல்; வீரம்; கடமை; நல்லுரை என்ற எல்லா விடயங்களிலும் தனது கிளை பரப்பி ஆழமாக வேர்விட்டுள்ளது.

அண்மைக்காலத்தில் வெளிவந்த கவிதையுள்ளே மனிதன் பற்றி வெளிவந்த ஒரு புதுக்கவிதை இந்த பிரபஞ்சத்தினையே ஒரு நிமிடம் ஸ்தம்பிக்கச் செய்துள்ளதுடன்; தமிழுக்கு ஒரு புதிய வரவேற்பையும் கொண்டு வந்துள்ளது.

மனிதன்
உழைப்பின் சாயலில்
ஓய்ந்து விட்ட வடிவம்
4 பேர் அவனுக்கு
நல்லதுணி சுற்றி
கை தாங்குகிறார்கள்
ஆனால்!
அவனோ;
மயான அமைதியில்....

என்று பாடியுள்ள மு.மேத்தாவின் கவிதை வரிகள் இதுவரை புதுக்கவிதை பெற்றிராத புதிய அந்தஸ்தை பெற வைத்துள்ளது.

தொடர்ந்து; நாம் விழிகளைக் கொண்டு விளித்துப் பார்க்கையில் தண்ணீருக்காக கண்ணீருடன் காத்து நிற்கும் பாங்கை கவிதையில் பயிர் செய்பவன்; அதேவேளை கண்ணீரில் பயிர் செய்பவன்; என்ற ரீதியில் கவியரசு வைரமுத்து தனது “தண்ணீர்; தண்ணீர்!” என்ற கவிதையில்

நெஞ்சை நனைக்கத்
தண்ணீரில்லை
மீறி வரும்
பஞ்ச சேரியில்
பங்கை வழங்க
எப்போதினி மேல்
“லாறி” வரும்
...தண்ணீர் கேட்கும்
தன் பிள்ளைக்கு
தாய்ப்பால் தந்தே

உறங்குகிறாள்
தொண்டை வரண்டு
தூர்ந்து விடுமென்று
தாயும் தாய்ப்பால்
பருகுசுகிறாள்!

இது ஒரு வித்தியாசமான படைப்பு அதேவேளை விழிகளை நனைக்கக்கூடிய நடைமுறை. இதனால் தான் புதுக்கவிதை வாழ்க்கையின் முழுமையை வரைந்து காட்டும் ஓர் ஓவியப்படைப்பாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

காதலை பூக்களோடும்; தென்றலின் மென்மையோடும்; மேக சஞ்சாரங்களோடும்; கைகளுக்கு சிக்காத கற்பனையோடும் தொகுத்துப் பார்ப்பதே நமது கவிதைகளினதும்; கவிஞர்களினதும் வழக்கம்; இருந்தும் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின்; அந்த ஆயுத சப்தத்தில்; பூமிக்கு விழுந்த சம்மட்டி அடியையும் பொருட் படுத்தாமல் இந்தியில் "அசோக் பாஜ்பாயி" காதலை கவனிக்கின்றான்.

எந்திரங்களால் வறுக்கப்படும்
இந்த நிமிஷத்தில்
நான்!
ஓசைகளை மறந்து
உன் நினைவில் லயித்திருக்கிறேன்!

என்று தொடங்கி;

இப்போது;
நீ போகிறாய்
நிலக்கரி சுமக்கும் றயிலாய்
நான் நிற்கிறேன்
தண்டவாளத்திற்கு - ஒரு
தந்திக் கம்பமாய்!

என முடித்து காதலை அந்த நெருப்பு நிமிஷங்களில் கவனமாக காதலிக்கின்றான். இதுதான் இன்று வரை இந்தியையும் நவீன புதுக்கவிதையையும் நடைபோட வைக்கின்றது.

அதுமட்டுமா; இன்றைய டீசல் கலாசாரத்தில் இயந்திரங்களின் இடையூறில்; சப்தக் குப்பைகளில் ஒரு சராசரி மனிதன் தொழில் செய்கின்றான்; இதனை இந்திய பண்பில் கூற முனைந்த பாரத் பூஷின் அகர்வால்;

இன்று மாலை வீட்டிற்கு வந்த போது;
ஒரு அதிசயம் நடந்தது;
ஒருவரும் என்னை சட்டை செய்யவில்லை!
..... சரி!
நான் இங்கே இருக்கின்றேனா?
இல்லையா?
....எங்கே என் கைகள்
ஓ! அது
பஸ்ஸின் கம்பிகளை
பாதுகாப்புடன் பிடித்திருக்கிறது!

என்ற ஒரு நடைமுறை; மத்தியதர வர்க்கத்தினை முழுமைப்படுத்திவிட்டான் என்றால் அது மிகையாகாது இந்நிலையில் "தர்ம வீரர் பாரதி" என்பவன்

நான் வாழவேயில்லை;
வாழ்க்கைதான்
என்னை வாழ்ந்தது!
துளித்துளியாய் உறிஞ்சி
காலிக்கோப்பையால் என்னை
வீதியோரம் வீசிவிட்டது!
நானா என்னை எறிந்தேன்!

என்று தன்னை இந்த நாகரிக நசிவுக்குள் இருந்து நலமாகக் கவி சமைத்துள்ளான்; இது இன்றைய துப்பாக்கி கலாசாரத்தை துளியைப் போல் எடுத்துக் காட்டும் புதுக்கவிதைகளில் ஒன்று. ஆனால், ஒட்டு மொத்தமாய் நோக்கினால்; இன்னொரு வேள்வியைச் செய்யலாம்.

தொடர்ந்து நமது ஜனநாயகத்தையும்; நமது அரசியல் வாதிகளையும் நாகரிகத்தின் விளிம்பில் நின்று நார்த்துக் கவி செய்த வைரமுத்து

ஜனநாயகத்தில்
மக்களை யோசிக்கத்தான்
வைக்கவில்லை
வாசிக்க மட்டுமாவது வைத்தார்களா?
...முகத்தில் குத்த முடியாததை
நகத்தில் குத்தும் கரும்புள்ளி
தோர்தல் கால அடையாளம்!

என்று கூறும் பண்பு நடைமுறையில் ஜனநாயகத்தை ஒரு சல்லடையாக்கியுள்ளதை எம்மால் காணமுடிகின்றது.

இலக்கியத்தில் எப்போதும் ஓர் படியேனும் முன்னோக்கி நடக்கும் மலையாளக் கவிஞன் "குஞ்சண்ணி"

ஓ!
மனுஷ குமாரனே!
உன் வாழ்க்கை
மகிமை கொண்டதே!
மாட்டுக் கொட்டிலில்
பிறந்தாய்!
அற்புதம்!
மரச்சிலுவை சுமந்து
மரித்தாய்!
அற்புதம்! அற்புதம்!
ஏனிந்த அறியாமை
எதற்காக மீண்டும்
உயிர்த்தெழுந்தாய்!

என்று பாடி நம்மைச் சிரிப்புக்கும் சிந்தனைக்கும் கொண்டு சென்று; காலத்தின் அவசியத்தையும்; கவிஞனின் அவசியத்தையும் ஒரு இசையில் பயிர் செய்வதைக் கவிதையில் படையல் இட்டுள்ளான்.

இவற்றோடு எந்தன் இளையகவி "புனலூர் பாலன்" வேட்டையாட செல்கின்றான்.
காட்டிற்குப் போனேன்;

சே!
ஒரு மிருகங்கூட
தட்டுப் படவில்லை

எல்லாம் எங்கே
உங்களை வேட்டையாட
... நகருக்குச் சென்றுள்ளன.
மலையின் ஓடை
முணுமுணுத்தது!

என்று தன்னை இந்த ஆயுதங்களை அதிகமாக மரங்களிடம் பிரயோகித்து; பறவைக்கும்; விலங்குக்கும் உத்தரவாதப் புகலிடத்தைப் புதைத்தவருக்கு எழுச்சி செய்து பாடியிருப்பதும் இன்றைய இலக்கியமாக புதுக்கவிதையை மேலும் புதுப்பிக்கின்றது.

இவை தவிர; நமது உள்ளூர்க்கவி; சு. முரளிதரன் “கூடைக்குள் தேஷம்” என்பதில்;

“போதுமான ஆட்களேறியும்;
புறப்படாத ரயில்கள்.
தோட்டத்து லயன்கள்!

என்று “ஹைக்கூ” மூலம் புதுக்கவிதையில் தன்னைப் புதுமைக்காகப் பயன்படுத்தியிருப்பதும்; அதன் மூலம் கருத்தினை கலைந்து விடாமல் காக்கும் பண்பினையும் காட்டுகின்றான்.

“சீதனம்” என்ற நமது கலாசாரத்தின் கயைமைகளை கூறவந்த கவியரசு வைரமுத்து

“முன்பெல்லாம்
படித்தவரை தேடிய அப்பா!
இன்று;
பட்டிக்காட்டான் என்றாலும்
பரவாயில்லை என்கிறார்”

என்று கவிதையிலே பயிர் செய்யும் திறத்தினையும் அஃதே வேளை கவிதை என்பது “அறிவினும்; நாகரிகத்தினும் பின்தங்கியுள்ள மக்களை கை குலுக்குவதுடன் கைதூக்கி விடவும் வேண்டும்” என்ற ஸ்திர செயற்பாட்டை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றான்.

மேலும்;

ஆடம்பர அவசரத்தில்
புல்லாங் குழல்களை
பொன்னினால்
செய்து விடாதீர்கள்
அவை;
மூங்கிலாகவே இருக்கட்டும்

என்று கூறி முடிக்கும் பண்பையும் நாம் ஒப்பு நோக்கும் போது இன்றைய 20ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் வாழ்க்கையின் வசந்தத்தையும்; வரட்சியையும், அதன் ஊடல்களையும் ; தேடல்களையும்; கனவுகளையும்; நனவுகளையும் ; தோற்றங்களையும்; மாற்றங்களையும்; பண்பாட்டின் வீழ்ச்சிகளையும் ;எழுச்சிகளையும் புதுக்கவிதை தன் காதலோடு கவனித்தே வருகின்றது என்பது தெளிவாகி உள்ளதுடன் இன்றைய இலக்கியமாக நின்று காலத்தின் மாற்றத்தினையும்; மாறிப்போன மனித மதிப்பீடுகளையும் கவிதையில் நிறுத்துப் பார்த்து உலகின் காவிய மொழிகளில் ஒரு பிரபஞ்ச ரகனையை உண்டு பண்ணி; ஒரு தூண்டிற்காரனைப் போல் இந்த மானிடத்தின் வாழ்க்கையை உறக்கமின்றி; பார்த்துக் கொண்டு வரும் அதேவேளை; அவனின் அவ்வாழ்விற்காக அழுதும்; மறைமுகமாக தொழுதும் வருவதுடன்; நவீன இலக்கியம் என்ற ரீதியில் வாழ்க்கையின் முழுமையை நிலைநாட்ட முயற்சி செய்கின்றது.

அருப ஓவியங்கள்

கலாநிதி.ந.வேல்முருகு,புவியியல் துறை, முதுநிலை விரிவுரையாளர்,பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தீட்டப்பட்ட சில ஓவியங்களை 'அருப ஓவியங்கள்' என அழைப்பது வழக்கமாகியுள்ளது. இத்தகைய ஓவியங்கள் கருத்துருவற்றனவாகவும் (Nonrepresentational) நகல் அல்லாதனவாகவும் (Nonobjective) உருவமைப்பில்லாதனவாகவும் (Nonfigurative) விளங்குவதால் இவை அருபமானவைகளாகத் (குக்குமானவைகளாகத்) திகழ்வதோடு உள்ளதை உள்ளவாறு பிரதி செய்யாதவைகளாகவும் அமைகின்றன. யதார்த்தத்தினைப் பிரதி செய்து பதிவு செய்வதற்கு ஏற்றவாறு ஒளிப்படக் கருவிகளும், ஒளிப்படங்களும் விளங்குவதால் இருபதாம் நூற்றாண்டு ஓவியர்கள் தாம் கண்டவற்றைப் பிரதி செய்யும் முயற்சிகளில் ஈடுபடாது தாம் சிந்தித்தவற்றையும் கற்பனை செய்தவனவற்றையும் தாம் வரைந்த ஓவியங்களில் சித்திரிக்கலாயினர்.

கன்டிஸ்கி (1866-1944), மொன்றியான் (1872-1944) மலேவிச் (1878-1935), போல் கிலே (1879 - 1940), பென் நிக்கல்சன் (1894-), ஜோவான் மீரோ (1893 - 1983), ஐஃக்சன் போலக் (1912-1956) போன்றோர் சர்வதேசப் புகழ் வாய்ந்த அருப பாணி ஓவியங்களைத் தீட்டியுள்ளனர். இவ் ஓவியர்கள் யாவரும் வெவ்வேறு வகையான ஓவியங்களை உருவாக்கியதோடு தமக்கே உரித்தானதும், வரைந்த ஓவியனை இலகுவில் இனங்காணக்கூடியதுமான ஓவியங்களை உலகிற்கு அளித்துள்ளனர். சிலர் தமது சிந்தனைகளைக் கட்டுரைகள், நூல்கள், உரைகள் எனப் பிரகடனப்படுத்திக் கலையுலகிற்குப் பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளார்கள். இவ்வகையில் கன்டிஸ்கியின் *Concerning the Spiritual in Art* (1911), *Point and line to plane* (1926), என்னும் பிரசுரங்களும், 1915 ஆம் ஆண்டில் மொஸ்கோவில் பிரசுரிக்கப்பட்ட *From Cubism to Suprematism* என்னும் கலைப்பிரகடனமும். ஒல்லாந்து நாட்டுக் கலை ஆர்வலர்களால் 1917 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1932 ஆம் ஆண்டு வரை பிரசுரிக்கப்பட்ட *de Stijl (The Style)* என்ற சஞ்சிகையும், 1923 ஆம் ஆண்டில் போல் கிலே ஆற்றிய கலை பற்றிய விரிவுரைகளும் (இவ் விரிவுரைகள் பின்னர் 1945 ஆம் ஆண்டில் *On Modern Art* என்ற தலைப்பில் பிரசுரிக்கப்பட்டன) சிலாகித்துக் கூறத்தக்கன.

அருப ஓவியக் கலைப் பாணியின் முன்னோடியாகக் கருதப்படும் கன்டிஸ்கி, தான் எவ்வாறு அருப ஓவிய மரபினைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினாரென மிகவும் துல்லியமாகப் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:

"புனையா வரைபடங்களை வரைந்த பின், ஆழ்ந்த சிந்தனைகளுடன் நான் எனது வரைபட அறையினைத் திறந்தவுடன், சடுதியாக மிகவும் நம்ப முடியாதளவு அழகுடைய ஓவியமொன்றினைக் கண்டேன். நான் நின்று நிதானத்துடன் அவ்வோவியத்தினை ரசிக்கத் தொடங்கினேன், பொருளற்ற அப் படத்தில் உருவங்கள் இருக்காத போதும், பிரகாசமான வண்ணங்களின் திட்டுக்கள் இருந்தன. அதனருகே நான் சென்றதும் என் ஆக்கத்தினால் உருவான எனது ஓவியமே அதுவென இனங்கண்டதுடன் அவ் ஓவியமானது தலை கீழாக வைக்கப்பட்டிருந்ததையும் புரிந்து கொண்டேன்.... எனது சுய ஆக்க ஓவியங்களில் பொருளற்ற உருவங்கள் உள்ளன என்பதையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டேன்."

இத்தகைய அனுபவத்தின் பின்னர் கன்டிஸ்கி அலங்காரங்களோ, கோலங்களோ அற்றதும் யதார்த்த உருவங்கள் அற்றதுமான ஓவியங்களை எவ்வாறு உருவாக்குவதெனச் சிந்தித்து இனங்காணக் கூடிய உருவங்களற்ற அருப முறையினை ஓவியப் பொருளாக்குவதெனவும் அதே வேளையில் அத்தகைய கலை வடிவங்களுக்கான மெய்யியல் விளக்கங்களை எவ்வாறு அளிப்பதெனவும் தீர்மானித்து *Concerning the Spiritual in Art* என்ற நீண்டதோர் கட்டுரையை 1910 ஆம் ஆண்டளவில் எழுதலானார். கன்டிஸ்கி ஒரு மெய்யியலாளனாக இல்லாத காரணத்தால் அவரின் விவாதங்கள் உணர்ச்சிகரமானவைகளாக விளங்கியதோடு "உள்ளுணர்வுகளின் இன்றியமையாமையை" வலியுறுத்தின. வண்ணங்களின் பெளதீகத் தாக்கங்களையும்

உளவியல் பாதிப்புக்களையும் பற்றி அதிக கவனம் செலுத்தியதோடு, ஓவியங்கள் கட்டில இசையாகத் திகழ வேண்டுமெனவும் விரும்பியதால் 1910 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அருப ஓவியங்களைத் தீட்டுவதில் அதிக கவனத்தைச் செலுத்தினார். கண்டிஸ்கியின் ஓவியங்களில் வட்டங்கள், முக்கோணங்கள், கோடுகள் போன்ற வடிவங்களைக் காணலாம். இவர் பயன்படுத்திய வண்ணங்கள், கோடுகள் என்பன மிக்க செழுமையுடையனவாகவும், சுதந்திரமானவையாகவும், வெளிப்பாட்டுச் சக்தியுடையனவாகவும் விளங்குவதைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

கண்டிஸ்கியின் சிந்தனைகளிலிருந்து மாறுபட்டதோர் அருப ஓவியராக மொன்றியான் விளங்கினார். மொன்றியான் தனது ஓவியங்களில் உணர்ச்சிக்கு இடமளிக்காது பகுத்தறிவுக்கு முக்கியத்துவமளித்துள்ளதைப் பரக்கக் காணலாம். அறிவு பூர்வமான புதிய கலை பற்றிய கருத்துக்கள் De stijl (The style) என்னும் சஞ்சிகையினூடாகப் பரப்பப்பட்டன. அத்துடன் 'தி ஸ்ரைல்' ஒரு புதியகலைநடையியக்கமாகவும் பரிணமிக்கலாயிற்று. இவ்வியக்கத்தில் மொன்றியானுடன் ஃபான் டர்லக் (Bart Van der leek, 1876-1956) போன்ற ஓவியர்களும், பெல்ஜியம்நாட்டு ஜியோர்ஸ் வாண்டங்கர்லோ (Georges Vantongerloo, 1886-1965) போன்ற சிற்பிகளும், கெரிஸ்ட் ரீட்டெவல்ட் (Gerrit Rietveld, 1884-1964) போன்ற கட்டிடக் கலைஞர்களும் அங்கம் வகித்துக் கூட்டாக இயங்கினர்.

தளத்தாலும், செங்குத்துக் கோணங்களாலும் விளக்கம் பெறும் வெளியைப் புதிய பிலாஸ்டிக்ஸிவம் (Neo Plasticism or Nieuwe Beelding) புதிய முப்பரிமாணம் என்று அழைக்கலாயினர். இவர்கள் உருவக் குறைப்பினை மேற்கொள்ளும் போது தட்டையான பரப்புக்கள் மூலமும் நேர் கோடுகள், செங்குத்துக் கோணங்கள் மூலமும் சாத்தியமாக்கினர். இப்புதிய முப்பரிமாண ஓவியங்களில் சிவப்பு, மஞ்சள், நீலம் ஆகிய மூன்று முதன்மை (Primaries) நிறங்களும், வெள்ளை, கறுப்பு, சாம்பல் நிறங்களுமே (Neutrals) பெருமளவு பயன்படுத்தப்பட்டன. மூன்று முதன்மை வண்ணங்களும் எல்லா உணர்ச்சிகளுக்கும் ஏற்றனவாகவும், கறுப்பு, வெள்ளை ஆகிய நிறங்கள் தெளிவாகவும் பெரிதும் விரும்பப்பட்டன.

மொன்றியானின் ஓவியங்களில் சதுரம், செவ்வகம் ஆகிய வடிவங்களே பெரிதும் இடம்பெற்றதால், அவை நகரங்களின் மாதிரி தரை வரைபடங்கள் போல் விளங்கின. இவரின் பெரும்பாலான ஓவியங்களில் அசைவற்ற வெண்மை நிறக் கட்டங்களையும், செங்குத்தாகவும் கிடையாகவும் கருமை நிறக் கோடுகளையும் பரக்கக் காணலாம். இவரின் ஓவியங்களில் குவி வடிவங்கள், சாய்வுக் கோடுகள் போன்றவை வேண்டுமென்றே தவிர்க்கப்பட்டன. ஆனால், செய் நேர்த்தியான செங்குத்துக் கோடுகளும் கிடைக்கோடுகளும் வரையப்பட்டு நளினம் மிக்க ஓவியச் சமநிலை ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதே வேளை மொன்றியானின் ஓவியங்களில் நேரம் என்னும் நான்காவது பரிமாணம் இல்லாமல் இருப்பதைக் காணலாம். அத்தோடு இப் புதிய முப்பரிமாண ஓவியங்களில் உயிர்த் துடிப்பின்மையும், உணர்வற்ற தன்மைகளையும் அனுபவிக்குமொருவர் அவை அறிவு பூர்வமாகத் திகழ்வதை அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளன. ஆனால் அவை கணிதரீதியாகக் கணிக்கப்பட்டு வரையப்பட்டவையல்ல என்பதையும் மனங் கொள்வதவசியமாகும்.

கனவுகளுக்கும், அடிமன உள்ளுணர்வுகளுக்கும், கற்பனைகளுக்கும் கட்டில வடிவமளிக்க முற்பட்ட அடிமன நவீற்சியாளர்களின் (Surrealist) ஒரு பிரிவினர் அருப அடிமன நவீற்சியாளர்களாகத் திகழ்கின்றனர். குழந்தைகளைப் போன்று சிந்தித்து அருப அடிமன நவீற்சி ஓவியங்களைப் படைத்த ஓவியச் செம்மல்களில் ஒருவராக ஜோவான் மீரோ கருதப்படுகின்றார். மீரோவின் ஓவியங்களில் பலவும் "கட்டில இசை வடிவானவை" எனச் சில கலை விமர்சகர்களால் கருதப்படுபவை. குழந்தை மனதுடன் இவர் வரைந்த ஓவியங்களில் ஓயிலான ஒத்திசைவு தென்படும் வண்ணங்கள் பளிச்சிடும், ஒழுங்கமைதி மிக்க உருவங்கள் அசைந்தாடும், மெல்லிய இசையோசை எழும் உணர்வேற்படும். பாக் (Bach) மோசாற் (Mozart) போன்ற இசைவாணர்களின் இசையில் மிக்க ஈடுபாடு கொண்ட மீரோவின் படைப்புக்கள் மந்திரத் தேவதைக் கதைகளையும், செவிக்கினிய பாடல்களையும் ஞாபகமூட்டக் கூடியன. மீரோ தன் வாழ்நாள் முழுவதும் தனது குழந்தைப் பருவக் கனவுகளிலேயே திழைத்து அவற்றுக்குக் கட்டில வடிவம் கொடுத்தவர் எனப் புகழப்படுகின்றார். இவர் தன்னை ஒரு அருப ஓவியரென அழைப்பதை விரும்பாதவர்.

மீரோவின் ஆரம்பகால ஓவியங்களில் மிகவும் எளிமையான உருவங்களான வட்டங்கள், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள், மனித உருவங்கள், பறவைகள் போன்றவை கலை நேர்த்தியுடன் சித்திரிக்கப்பட்டன. ஆனால், பிற்பட்ட காலங்களில் அடிமனத்தினால் இயக்கப்பட்டு ஓவியத் தளமெங்கும் அரூபத் தன்மைகள் விரவி நிற்கும் செய்நேர்த்தி மிக்க ஓவியங்களை ஆக்கினார்.

ஐக்கிய அமெரிக்காவில் வாழ்ந்த அரூப வெளிப்பாட்டு நவீனம் (Abstract Expressionism) ஓவியர்களில் ஒரு பிரிவினர் செய்கை ஓவியம் அல்லது முறை சாரா அரூபம் (Action Painting or Informal Anstraction) என்னும் புதிய ஓவிய மரபொன்றினைத் தோற்றுவித்தனர். 1945 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் படிப்படியாகப் பிரசித்தி பெறத் தொடங்கிய இத்தகைய ஓவியங்களை 'உருவாக்கிய' வர்களில் ஐக்கிய போலக் முதன்மையானவர் என கலா விமர்சகர்களும் கலா விற்பன்னர்களும் கருதுகின்றனர்.

ஐக்கிய போலக்கின் அரூப ஓவியங்கள் ஓவியரின் வண்ணத் தட்டிலிருந்து பெறப்பட்ட வண்ணங்களால் உருவானவையல்ல. சித்திரப்படமினைத் தன் முன் வைத்து ஓவியங்களைத் தீட்டாது, சித்திரப் படாமினைக் கடினமான சுவரில் அல்லது நிலத்தில் பரப்பி அதன் மேல் நிறங்களை வீசியும், தெளித்தும், சிதறடித்தும் பல்வேறு செயல்முறைகள் மூலம் உன்னதமான ஓவியங்களை உருவாக்கினார். சில வேளைகளில் ஓவியப் பரப்பின் மீது நடந்து திரிந்தும் நாலா பக்கங்களிலும் நடமாடியும் ஓவியங்களை ஆக்கியதோடு, மரபார்ந்த ஓவியங்கள் பயன்படுத்திய சாதனங்களைப் பயன்படுத்தாது தடிகள், கத்திகள், சிந்தக் கூடிய நிறங்கள், உடைந்த கண்ணாடித் துண்டுகள் என்பனவற்றைத் தனது ஓவியச் சாதனங்களாகப் பயன்படுத்தினார். உணர்வு நிலையற்ற மனநிலையில் செயற்பட்டு ஓவியங்கள் உருவாக்கம் பெற்றன.

1918ஆம் ஆண்டளவிலேயே அரூப ஓவியச் செல்நெறிக்கான கோட்பாட்டு ரீதியான அடித்தளங்கள் இடப்பட்டதுடன், அவை ஓரளவு பூரணத்துவ நிலையையும் பெற்று விட்டன எனலாம். எனினும் மேலும் நாற்பது ஆண்டுகளின் பின்னரே அரூப ஓவியங்களைப் பொது மக்கள் ஓரளவு புரிந்து, ஏற்று, இரசிக்கத் தொடங்கினார்கள். ஹிற்லர் இவ் ஓவியப் பாணியை வளரவிடாது தடைசெய்ததும் பல ஓவியர்கள் ஏனைய நாடுகளுக்குப் புலம் பெயரத் தொடங்கினர். சோவியத் நாட்டிலும் இவ்வோவியப் பாணி வளராதவாறு சோஷலிசத் தன்மை நவீனம் (Socialist realism) ஓவியங்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. இவ்வாறு சிறில காலங்களில் சில நாடுகளில் அரூப ஓவிய மரபானது வளர்ச்சியடையாது நலிவுற்ற போதும், சில நாடுகளில் தொடர்ந்தும் வீறுடன் வளர்க்கப்படலாயிற்று. 1960 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் அரூப ஓவியப் பாணியானது இந் நூற்றாண்டின் மிகச் சிறந்த ஓவிய மரபுகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படலாயிற்று. அரூப கலைப்பாணியானது ஓவியர்களால் உள்வாங்கப்பட்டு வளர்க்கப்படலாயிற்று. அத்தோடு சர்வதேச ரீதியாகப் பல நாடுகளிலும் பற்பல வளர்கலைக் கூடங்களும், அருங்காட்சியகங்களும் உருவாக்கப்பட்டு அரூப ஓவியங்கள் உட்படப் பல்வேறு நவீன ஓவியங்களும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அரூப ஓவியங்களை விற்பனை செய்யும் நிலையங்களும் அவற்றை விலைகொடுத்து வாங்குவோரும் இன்று அதிகரித்து வருவதைக் காணலாம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஓவியச் செல்நெறிகளை அறிந்து கொள்வதற்கும் நவீனத்துவத்தின் தாற்பரியங்களை இனங் காண்பதற்கும் முயல்வோர் தவிர்க்க முடியாதவாறு கலைச் செழுமை மிக்க அரூப ஓவியர்களின் தேடல் முயற்சிகளையும் செம்மையாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியவர்களாக உள்ளனர்.

உசாவியவை:

1. Alan Bowness, 1984: **The Encyclopedia of visual Art**, (Volume Five), Encyclopedia Britannica International Ltd, London.
2. Bernhard Borchert, 1961: **Joan Miro**, Feber and Feber Ltd, London.
3. David Piper (ed), 1981: **The History of Painting and Sculpture**, (New Horizons Vol. 3), Mitchell Beazley Publishers, LONDON.
4. Edward Lucie - Smith, 1969: **Movements in Art Science 1945**, Thames and Hudson, LONDON.
5. Geoffrey Hindley (ed), 1979: **World Art Treasures**, Octopus Books Ltd, London.
6. Herbert Read 1959: **Kandinsky**, Faber and Faber Ltd, London.
7. Pilar Parcerisas, 1993: 'Joan Miro and the Adventure of Modern Art', **Catalonia, Culture**, Centre, UNESCO de Catalunya, Barcelona.
8. Rene Huyghe (ed), 1980: **Larousse Encyclopedia of Modern Art**. Hamlyn, London.
9. தேனுகா. 1987: **வண்ணங்கள் வடிவங்கள்** மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.

சீ என்ன சமுதாயம் இது?

பா. தகுமார், மூன்றாம் வருடம், பொறியியல் பிடம்.

அது பதினைந்து பரப்பு விஸ்தீரணமுள்ள ஒரு காணி. அதில் பனைகளும் வடலிகளும் நிறைந்து காணப்பட்டன. சரிந்து கிடந்த பனங்குற்றி ஒன்றின் மீது அவன் இருந்து கொண்டு வடலிகளை வெறி கொண்டு பார்த்தான். உலகிலுள்ள வடலிகளை எல்லாம் அழித்து ஒழித்தால் என்ன வென்றெல்லாம் யோசித்தான். அந்த வடலிகளுக்கு பின்னால் தான் ஒழித்து விளையாடினார்கள். ஆனால் இப்படி ஒன்று நடக்கும் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. அந்த காணியின் ஒரு பக்க எல்லையாக மிழினியக்கா வீடும், மறுபக்க எல்லையாக அவனின் வீடும் இருந்தது. அவன் பனங்குற்றியில் இருந்தவாறே இடை இடையே மிழினியக்கா வீட்டையும் பார்த்தான். இன்றாவது மிழினியக்கா வரமாட்டாவா... என்ற ஏக்கம் அவன் மனதை வருடியது.

மிழினியக்கா இன்றைக்கு வந்தால், உடன் அவாவும் நடந்ததிற்கெல்லாம் மன்னிப்பு கேட்க வேண்டும். மிழினியக்கா, என்னை மன்னிப்பா. ஆனால் அவான்ற வீட்டுக்காரர் என்னை மன்னிப்பினமோ தெரியாது... அவா என்னோடு கதைப்பதை எளி அனுமதிப்பினமோ என்னவோ... ஏன் கடவுள் என்னை இப்படி துன்புறுத்துகிறார். சீ... கடவுளிலை பிழை இல்லை. எல்லாம் குமாராலை தான் வந்தது. அவன்தான் ஓடிப்போய் மிழினியக்கா வீட்டை சொன்னான். இல்லாட்டி நான் ஒரு மாதிரி மிழினியக்காவை சமாளிச்சிருப்பன். வீட்டை ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம் என்று நான் சொன்னா அவா கேட்பா. பிரச்சினை ஒன்றும் வந்திருக்காது. அவாக்கு என்னிலை நல்ல விருப்பம். கடைசி வந்தும் என்னை மாட்டி விட மாட்டா. நான் இவ்வளவு பயப்படுகிறன் இப்ப கூட நான் தான் காரணம் என்று சொல்லியிருக்க மாட்டா.

நான் ஏன் இவ்வளவு பயப்பட வேணும். இதிலை என்ன பிழை இருக்கு. சின்ன வயதில எல்லாரும் இப்படி விளையாட்டுக்கள் விளையாடியிருப்பினம் தானே. அப்ப இப்படி சம்பவங்களும் நடந்திருக்கும் தானே. அவையும் என்ன மாதிரி நாலாம் வருப்பு படிச்ச தானே வந்திருப்பினம். ஆனதால இதுகள் அவைக்கு தெரியவந்தாலும் என்னை கூப்பிட்டு பேசுவோ, அடிக்கவோ மாட்டினம். சீ... அப்படி சொல்ல ஏலாது. முந்தியொருக்கா, புதிசா வாங்கி தந்த பென்சிலை பள்ளிக் கூடத்திலை தொலைச்சதுக்கு, அப்பா எனக்கு அடி அடி எண்டு அடிச்சார். அவரும் பள்ளிக்கூடம் போகேக்க பென்சில்கள் துலைச்சிருப்பார் தானே. பிறகேன் நான் துலைச்சதுக்கு மட்டும் அடியடியெண்டு அடிக்கிறார். பெரிதாய் வளர்ந்ததோட சின்னனிலை செய்ததெல்லாம் மறக்கிறது. சீ... என்ன சமுதாயம் இது.

எனியும் மிழினியக்கா இங்கு வருவா என்று எதிர்பார்க்கிறது முட்டாள் தனம். நேர அவான்ற வீட்டை போய் அவாட்டை மன்னிப்பு கேட்கிறது தான் நல்லம் என்று குந்தியிருந்து எழுந்தவன் மிழினியக்கா வீட்டை நோக்கி நடந்தான். 'பயம்' அவனது நடையின் வேகத்தை மந்தப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. லவன் அண்ணை தற்செயலா அங்கு நின்றால் என்ன செய்கிறது. லவன் அண்ணா மிழினியக்கான்ற அண்ணா. மிழினியக்காவிலை சரியான விருப்பம். ஒருக்கா ஆரோ மிழினியக்காக்கு ஏதோ கடிதம் கொடுத்ததென்று, அந்த ஆளுக்கு அடிச்ச போட்டு பொலிசிலை பிடிச்சுக் கொடுத்தவரென்று மிழினியக்கா சொன்னா. உதுக்கு காரணம் நான் என்று தெரிஞ்சால் கட்டாயம் என்னை அடிச்ச சாக்காட்டி போடுவார். வேண்டாம்... மிழினியக்கா வீட்டை போக வேண்டாம்... என்று அவன் மனம் அவனை தடுக்க அவன் தனது நடையை மிழினியக்கா வீட்டுக்கு அருகிலிருந்த மண் மேட்டுடன் நிறுத்தினான். தொடர்ந்து என்ன செய்வதென்று சிந்தித்தான்.

என்னோட மிழினியக்கா கதைக்கிறதை தடுக்கிறதற்குதான் அவாவை வீட்டுக்குள்ளேயே வைத்து பூட்டி வைத்திருக்கினம் போல இருக்கு. நானும் எளி அங்கு போறது நல்ல தில்லை. அப்படியெண்டால் தூது தான் அனுப்ப வேணும். ஆரை அனுப்புறது. குமாரை அனுப்ப ஏலாது. ஏன் எண்டால் அவன் தான் இதைக் காட்டிக் கொடுத்தவன். விஜியை அனுப்புவமோ? ... அவன் ஒரு ஓட்டை வாயன். அவனை நம்பி ஒரு விசயமும்

கூறமுடியாது. ஸ்ரீ தான் பொருத்தம் போல கிடக்கு. ஆனால் அவன் சம்மதிப்பானோ தெரியாது. கிச்சு வாத்தியார் சொன்ன கதையிலை கதாநாயகனுக்காக கதாநாயகியிடம் அனுமான் என்ற மிருகம் தூது போனது. இங்க எனக்காக மிழினியக்காட்டை தூது போக ஒரு மிருகமும் இல்லை. சீ... என்ன சமுதாயம் இது என்ற கவலைகள் அவன் மனதை நிரப்பியது.

கனக்க இரத்தம் வெளியில் வந்திட்டு போல கிடக்கு இல்லாட்டி ஏன் எங்கட அம்மா ஒரு போத்தல் நல்லெண்ணையும் பத்து முட்டையும் கொண்டு போய் கொடுக்கிறா. இப்ப கொஞ்ச நாளா மிழினியக்கா நல்ல உடம்பாயும் அழகாயும் வந்து கொண்டிருந்தா. அதுக்குள்ள இப்படியும் ஒன்று நடந்திட்டு. எல்லாம் என்னாலை தான். முதலே இப்படி நடக்கும் என்று கடவுள் எனக்கு உணர்த்தி இருந்தால் நான் யோசித்து நடந்திருப்பன். அதுசரி... அம்மா மிழினியக்கா வீட்டை போகேக்க "நானும் வரட்டுமா" என்று நான் கேட்டதற்கு சிரித்துக் கொண்டு "நீ வரக்கூடாது" என்று ஏன் சொன்னவா? சிரிக்கிறதற்கு இதில என்ன இருக்கு? எல்லாத்திற்கும் காரணம் குமார் தான். அண்டைக்கு ஒதுக்கித் தொட்டு விளையாடேக்க நல்லாத்தான் இருந்தவா. அவாக்கு கண்டு பிடிக்கிற முறை வந்தது. அவா ஸ்ரீ, விஜேய, குமார் எல்லாரையும் கண்டு பிடிச்சுட்டா. என்னை மட்டும் கண்டு பிடிக்கவேயில்லை. நான் ஒரு வட்டிக்கு பின்னால்தான் நிந்திருந்தனான். அவா என்னை ஓடியோடி தேடேக்க ஒரு வடலியில் தடக்கி விழுந்திட்டாவாம். குமார் ஓடிப் போய்ப் பார்த்தால் சட்டையெல்லாம் இரத்தமாம். அவன் பாய்ந்து போனான். அழுது கொண்டு ஓடிப் போய் மிழினியக்கா வீட்டுக்காரரை கூட்டிக் கொண்டு வந்தான். மிழினியக்கா வீட்டுக்காரர் வரேக்க எங்களை பேசி பேசி கோபமாய் வந்ததை பார்த்திட்டு நானும் மிழினியக்கா விழுந்த இடத்திற்கு வந்தன். அவை மிழினியக்காவை பார்த்திட்டு எங்களை பார்த்து ஏளன சிரிப்பு சிரிச்சிட்டு, சந்தோஷமாகத் தான் மிழினியக்காவை கூட்டிக் கொண்டு போனவை. மிழினியக்காள் உடம்பில் இருந்து இரத்தம் வாரது எப்படி அவைக்கு சந்தோஷமாக இருக்க முடியும்.

ஒரு நாள் பென்சில் தீட்டேக்க விரலிலை பிளேட் வெட்டினதற்கு எங்கட அம்மா பட்டியாடு உடன் எங்கட அம்மாள் கண் கலங்கி போச்சு. ஆனால் இங்க ஒருத்தருக்கும் கண் கலங்கேல்ல. எங்களை தவிர ஏன்?... ஒருத்தருக்கும் மிழினியக்காவிலை அக்கறை இல்லை. அவா பாவம்.. எல்லாம் குமாரால்தான். அவன் அங்க சொல்லி இருக்காட்டி நான் உடன் வந்து பூவரசம் இலையை வாய்க்குள் போட்டு சப்பிப் போட்டு காயத்திலை வைத்திருப்பன். இரண்டு, மூன்று நாளில் காயம் மாறி இருக்கும். இப்ப மிழினியக்கா என்ன கஷ்டப்படுகிறாவோ!... நடக்கிறது நடக்கட்டும். எனக்கு மிழினியக்காவை பார்க்காமல் இருக்கேலாது என்று மனதை ஸ்திரப்படுத்தியவன் மீண்டும் மிழினியக்கா வீட்டை நோக்கி நடந்தான்.

அங்கு மிழினியக்காவின் உறவினர் பலர் போவதும் வருவதுமாக இருந்தார்கள். அவர்கள் தமக்குள் சந்தோஷமாக பேசிக் கொண்டே போனார்கள். மிழினியக்காக்கு வந்த காயத்தைப் பற்றி எப்படி இவர்கள் சந்தோஷமாக பேச முடியும்?... மிழினியக்கா வீட்டு முற்றத்தில் மிழினியக்காவின் கிட்டத்து உறவினர் ஒருவர் லவன் அண்ணையை கூப்பிட்டு "உனக்கு ஒரு பொறுப்பு வந்திட்டு. எனி கவனமாக உள் பொறுப்பை முடிக்க வேணும்" என்று கிண்டலாக சொன்னார். ஏன் அதை கிண்டலாக சொன்னார்?... ஒருத்தருக்கும் மிழினியக்காவில சரியான அன்பு இல்லை. போலி சம்பிரதாயத்திற்கு தான் வந்து போகிறார்கள். என்னை லவன் அண்ணை கண்டும், என்னை அவர் பேசவில்லையே. மிழினியக்கா ஒன்றும் சொல்லேல்ல போல, எனக்கு முதலே தெரியும். அவ என்னை மாட்டிவிடமாட்டா.

வீட்டுக்குள்ளே நுழைந்ததும் மீண்டும் அதிர்ச்சி. மிழினியக்கா ஏன் மூலையில் ஒரு பாயிலிருக்கிறா? அந்த பாயில் ஒரு தலைகணியும் இருந்தது. இரவிலும் அந்த பாயில் தான் படுப்பா போல. இந்த பெரிய வீட்டில் ஏன் அவா பிச்சைக்காரர் மாதிரி ஒரு மூலையில் படுத்திருக்க வேணும்? அவா என்ன குற்றம் செய்தா? ஒரு நாள் கட்டிலை நித்திரை கொள்ளேக்க கனவு மூத்திரம் பெய்திட்டன். அதுக்கு பிறகு என்னை இரவில கட்டிலை படுக்க விடுறேல்ல. மிழினியக்காவும் அப்படியேதும் செய்துட்டாவோ... சீ அப்படி இருக்காது. அவாக்கு என்னை விட நாலு வயது கூட. என்னை மாதிரி சின்ன பிள்ளையே. அப்ப ஏன் இப்படி ஒரு மூலைக்க ஒதுங்கி இருக்கிறா? சீ என்ன சமுதாயம் இது.

வீட்டுக்குள்ள வந்த பிறகும் மிழினியக்கா அவனுடன் கதைக்காதது அவனுக்கு மனதை மேலும் துன்புறுத்தியது. என்னிலை அவாக்கு கோபம் போல. இல்லாட்டி அவா ஓடி வந்து விளையாடப் போவமோ என்று கேட்டிருப்பா. பூர், விஜய், குமார் எல்லாம் எங்க என்று விசாரித்து இருப்பா. அப்படி ஒன்றும் செய்யாமல் கடைக்கண்ணால் பார்த்துட்டு ஏன் இப்படி குனிந்து கொண்டிருக்க வேணும். எல்லாம் என்னால தான். எல்லாரையும் கண்டு பிடிச்ச பிறகு என்னை ஓடியோடி தேடேக்க, நான் தொடர்ந்து ஒழித்திருந்திருக்க கூடாது. பிழை விட்டுட்டேன். நேர போய் மன்னிப்பு கேட்பம். சீ... இவ்வளவு சனம் சுற்றி நிற்கேக்க எப்படி அவாவிட்டை மன்னிப்பு கேட்கிறது. நாளைக்கு வந்து ஒருத்தரும் இல்லாத நேரத்திலை கேட்பம்.

அடுத்த நாளும் வந்தான். அதற்கடுத்த நாளும் வந்தான். தொடர்ந்து வந்தான். தனியாக சந்திக்க முடியவில்லை. அவள் தனியாக ஓரிடமும் செல்வது கூட இல்லை. முன்பு போல் துள்ளித் திரிந்து குதுகலமாக இருப்பதும் இல்லை. தலையை குனிய மட்டும் நன்றாக கற்றுக் கொண்டு விட்டாள்.

இப்போது நான் அவனாக இல்லை. முகத்தில் வளரும் உரோமங்களை கட்டுப்படுத்த இலகுவான முறைகளை தேடுபவனில் ஒருவன். ஆனால் இதுவரை எனக்கு இப்படி ஒரு ஆரவாரம் எடுக்கப்படாததின் காரணம் புரிய வில்லை. அனேக நாட் காலகளில் என் கண்களின் இடுக்குகளில் பூளை வந்து சேர்ந்திருக்கும். இதற்காக என்னை யாரும் ஒரு முலையில் உட்காரச் சொல்லி கேட்டதில்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு மட்டும் ஏன்?... சீ என்ன சமுதாயம் இது.

தமிழ்க் கவிதைத் துறையில் மஹா கவியின் தனிச் சிறப்பியல்புகள் இன்னும் சரியான முறையில் பரவலாக இனங்காணப்படவில்லை. மஹாகவியின் படைப்புகள் அனைத்தும் நூலுறுப் பெறுவதும், வரலாற்று ரீதியில் புறநிலைப்பட்ட ஆய்வு முறைக்கு அவற்றை உட்படுத்துவதும் மஹாகவியைச் சரியான முறையில் இனங் காண உதவக் கூடும். ஈழத்தில் இப்பொழுது முளைவிட்டுக் கொண்டிருக்கும் புரட்சிகரக் கவிதை உணர்வு மஹாகவியின் கலைமுறையைக் கிரகித்துக் கொண்டு மேலும் செழுமையுறுதவற்கும் அது வழிகோலும்.

-எம்.ஏ.நுஃமான்

-மஹாகவியின் வீடும் வெளியும் -ஜூன் 1973.

கடவுளுக்கோர் கடிதம்!

மு. விஜேந்திரா, பொறியியற் பிடம், மூன்றாம் வருடம்.

இனியவனே இறைவா....

இவள்

இறக்கமுன்

இங்கு ஒருமுறை

இறங்கி வா...!

-*-

கைமனம் போன

போக்கில்

எழுதும் இது

கவிதையில்லை

கற்பனையே

இங்கு கலக்கவில்லை!

கடவுளே...

இது பெண்மை

கண்ணீர்மை

கலந்து வரையும்

கடிதம்!

-*-

எனக்கென்ன

ஆச்சு...!

எல்லாமே

போச்சு...!

-*-

கண்கண்ட தெய்வம்

இருந்தது என்

பந்தம்...

கல்லறை கலந்தபின்

கண்ணீரே என்

சொந்தம்!

-*-

நான் என்ன செய்தேன்

குற்றம்...

ஏன் வதைக்குது எனை

சுற்றம்...?

-*-

கணவனை நானா

செய்தேன் கொலை!

கல்லறை எனக்கும்

கட்டும் நிலை!

மாற வேண்டுமாம் நான்

ஜடச் சிலை

மாறாதா இச்

சமுதாயக் களை....!

-*-

பொட்டுக்கும்

பூவுக்கும்

தடை!

புன்னகை

கட்டிக்கொண்டது

கடை!

கடவுளே

வந்துதா

கண்ணீருக்கு

விடை...!

-*-

கலர் சேலை

கட்ட ஆசை- கட்டினால்

பாடுவாரே என்மீது

பலர் வசை...!

-*-

நாட்டில் எனை

வைக்கிறார்கள்

ஒதுக்கி தூரமா...

வீட்டில் கூட

மனதை தைக்கிறார்கள்

பதுக்கி பாரமா...!

-*-

அறுத்தவள்தானே

அடிபணிவாள்

என்று

அயோக்கியர்

அலைகிறார் தாபமா...!

அம்மாவோ

அளவுக்கு மிஞ்சி

குழைகிறாள்

அனுதாபமா...

ஆண்டவனே
பாவப்பட்ட ஜீவனில்
இன்னும் கோபமா...?
- * -
உடன்கட்டை
ஏறினா சாவு ஒருக்கா...
உயிர் கட்டை
உழலாது நோவுச் சுருக்கா....!
- * -
கட்டில் ஆடிய நினைவு
மனம் மறக்குமா?
தொட்டில் ஆட வரம்
இனி பிறக்குமா...?
- * -
மறுமணம் வந்தாலும்
ஏற்பேன்
மனம்விட்டு யாரிடம் இதை
கேட்பேன்...!
- * -

பாரதி மறுபடி
வரவேண்டும்
பாரதீ இறக்கித்
தர வேண்டும்...!
மகிழ்ச்சி
எனக்கெனி
இல்லையா...
மரணந்தான்
என் வாழ்வின் தனி
எல்லையா...!
- * -
காலம்
எனக்கு
பூட்டியது
விலங்கு!
கடவுளே
வந்து நீ
நீதி வழங்கு!

1980

ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கின்றேன், முதல் முறையாக ஏ.கே.ராமானுஜன்

யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்திருந்தார். உயர்ந்த ஆனால் ஒல்லியான உடல்வாகு; சற்று நீளமாக வளர்ந்தமுடி; கண்ணாடிக்குள் சுடர்விடும் கண்கள்; அடக்கமாக-அமைதியாகப் பேசும் சுபாவம்; பெரும்பாலான இந்தியக் கலைஞர்கள் அணியும் நீண்ட ஜூப்பாவுடன் எளிமையாகக் காட்சியளித்தார். யாழ்ப்பல்கலைக்கழக இராமநாதன் மண்டபத்தில் பெருந்தொகையாகக் குழுமியிருந்த சபையினர் மத்தியில் சங்க இலக்கியம் பற்றி ஆங்கிலத்தில் அழகாகப் பேசினார். சங்க இலக்கியம் இதுவரை பெரும்பாலும் சமூகவியல் நோக்கில் அல்லது அரசியல் நோக்கில் அல்லது பழம் பெருமையில் திருப்தி காணும் நோக்கில் அணுகப்பட்டு வந்துள்ளதே தவிர இலக்கிய நோக்கில் அணுகப்பட்டது குறைவு என்பதை அவர் சுட்டிக்காட்டினார். சங்கக் கவிதையைக் கவிதையாகவும் பார்க்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தினார். ஒரு சிறந்த கவிஞர் என்ற வகையில் சங்கக் கவிதையின் கவித்துவ சாரம் பற்றியே அன்றைய அவரது பேச்சு அமைந்தது. அது என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. அதன்பிறகு தனிப்பட்ட முறையிலும் அவர் தங்கியிருந்த இடத்தில் அவரைச் சந்தித்துப் பேசும் அரிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அது இன்றும் என் நினைவில் நிற்கும் அனுபவம் ஆகும்.

1975இல் இந்திய அரசின் பத்ம பூரி பட்டம் பெற்ற ஏ.கே.ராமானுஜன் கடந்த ஆண்டு (1993) நடுப்பகுதியில் அமெரிக்காவில் காலமானார். அமெரிக்காவின் சிக்காகோ பல்கலைக்கழகத்தில் மொழியியல் துறைப் பேராசிரியராக நீண்டகாலம் பணியாற்றியவர் அவர். உலகீதியில் அறியப்பட்ட ஒரு மொழியியல் அறிஞர். மிகச் சிறந்த ஆங்கிலக் கவிஞர்களுள் ஒருவராகவும் கருதப்படுபவர். தமிழ், கன்னடம் ஆகிய மொழி இலக்கியங்களை தன் சிறந்த மொழி பெயர்ப்புக்கள் மூலம் உலக அரங்கில் அறிய வைத்தவர்.

மொழியியல் துறையில் குறிப்பாக சமூக மொழியியல் துறையில் இராமானுஜன் முக்கியமான பங்களிப்பை செய்துள்ளார். வில்லியம் பிறை என்ற பிரசித்தி பெற்ற சமூக மொழியியலாளருடன் இணைந்து இவர் எழுதிய சமூக மொழியியல் வேறுபாடுகளும் மொழி மாற்றமும் (The Socio linguistic Variation and Language Change) என்ற கட்டுரை சமூக மொழியியல் கோட்பாடு பற்றிய ஆய்வுகளில் அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டப்படும் ஒன்றாகும். தமிழ்ச் சமூகக் கிளை மொழிகள் பற்றிய ஆய்வினும் அவர் முக்கிய பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். பிராமணர், பிராமணரல்லாதார் தமிழ் பற்றி The Structure of variation: A study in caste dialects என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய கட்டுரை முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. நாட்டாரியல் துறையிலும் அவரது பங்களிப்பு கணிசமானது.

ராமானுஜனை அவரது கவிதைகள் மூலமாக அன்றி மொழி பெயர்ப்புக்கள் மூலமாகவே முதலில் அறிந்தேன். யூ.ஆர். அனந்தமூர்த்தி கன்னடமொழியில் பிரபலமான எழுத்தாளர்; விமர்சகர்; பல்கலைக்கழகப்பேராசிரியர். அவர் எழுதிய 'சம்ஸ்காரா' என்ற நாவல் சமகால இந்திய நாவல்களுள் மிக முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியது. திரைப்படமாகவும் எடுக்கப்பட்டு பாராட்டுக்கும் தாக்குதலுக்கும் உள்ளானது. அந்த நாவலை ராமானுஜன் ஆங்கிலத்தில் அழகுற மொழி பெயர்த்துள்ளார். அவருடைய மொழி பெயர்ப்பிலே நான் படித்து வியந்த நாவல் அது.

ராமானுஜன் காலமான போது தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் அவரைப் பற்றி செய்தி வெளியிட்டன; கட்டுரைகள் வெளியிட்டன. இத்தனைக்கும் ராமானுஜன் தமிழில் ஒரு வரியும் எழுதியவர் அல்ல. ஆங்கிலத்திலும் கன்னடத்திலும் தான் அவர் எழுதினார். 1929ம் ஆண்டு மைசூரில் ஒரு வைஷ்ணவ பிராமண குடும்பத்தில் பிறந்தவர் ராமானுஜன். கன்னடமே அவருக்கு முதல் மொழியாக அமைந்தது. தமிழ் அவருக்கு குடும்ப மதுசம். தமிழ் இலக்கியத்தில் அவருக்கு ஆழ்ந்த புலமை உண்டு. ஆயினும் தமிழில் அவருக்கு சரளமாக உரையாட முடியாது. தமிழில் எழுதாவிட்டாலும் பேசாவிட்டாலும் தமிழ் இலக்கியத்தை உலக அரங்கில் அறிமுகப்படுத்தியவர்களில் ராமானுஜன் மிகவும் முக்கியமானவர். நூற்றுக்கணக்கான சங்கப்

பாடல்களையும் ஆழ்வார் பாடல்களையும் பாரதி பாடல்கள் சிலவற்றையும் அவர் அழகுற ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

பழந்தமிழ்க் கவிதை மொழி பெயர்ப்புக்களை கொண்ட அவரது ஆங்கில நூல்கள் மூன்று வெளிவந்துள்ளன. *Fifteen Tamil poems, The Interior Landscapes, The poem of love and war* என்பன அவை. *The Interior Landscape* குறுந்தொகையில் இருந்து அவர் தேர்ந்தெடுத்து மொழி பெயர்த்த கவிதைகளின் தொகுப்பாகும். இந்தியனாப் பல்கலைக்கழக அச்சகம் 1967இல் அந்நூலை வெளியிட்டது. இதுவரை வெளிவந்த சங்கப் பாடல்களின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் இதுவே மிகச் சிறந்தது என இம் மொழி பெயர்ப்புப் பற்றி கமில் சுவலபில் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பற்றி *The Smile of Murugan* என்ற பெயரில் கமில் சுவலபில் எழுதிய நூலில் சங்க காலக் கவிதைக் கொள்கை பற்றிய அத்தியாயத்திற்கு *The theory of Interior Landscape* என்ற பெயரிட்டுள்ளார் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. *The poems of love and war* என்ற தொகுதியில் வெவ்வேறு சங்க நூல்களில் இருந்து தேர்ந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்ட அகப்பாடல்களும் புறப்பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

ராமானுஜனின் சங்க இலக்கிய மொழி பெயர்ப்புக்கு ஓர் உதாரணம் தருவது இங்கு பொருத்தமாக இருக்கும். குறுந்தொகையில் இடம்பெறும் கபிலர், பாடிய பின்வரும் பாடல் நம்மில் பலர் அறிந்தது.

யாரும் இல்லைத் தானே கள்வன்
தானது பொய்ப்பின் யான் எவன் செய்கோ
தினைத்தாள் அன்ன சிறுபசும் கால
ஒழுகு நீர் ஆரல் பார்க்கும்
குருகும் உண்டு தான் மணந்த ஞானே

'யாரும் இல்லாத தனிஇடத்தில் அவன் என்னோடு கூடினான். அவனே அதை மறுத்தால் நான் என்ன செய்வேன். அவன் என்னை அணைத்த அந்த வேளையில் நீரோடையில் ஆரல் மீனைக் குறி பார்த்தவாறு தினைத்தாள் போன்ற சிறிய காலை உடைய ஒரு நாரை மட்டுமே நின்றது', என்பது இப்பாடலின் பொருள். இப்பாடலுக்குப் பல மொழி பெயர்ப்புகள் உண்டு. ராமானுஜனின் மொழி பெயர்ப்பு பின்வருமாறு.

*Only the thief was there, no one else
And if he should lie, what can I do?
There was only
a thin- logge heron standing
on logs yellow as millets stems
and looking for Lampreys
in the running water
when he took me.*

பாரதி பாடல்கள் சிலவற்றையும் ராமானுஜன் அழகுற ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். பாரதியின் நந்தலாலா என்ற பாடல் நம் எல்லோருக்கும் அறிமுகமானதே. அதன் உணர்வும் ஓசையுமும் குன்றாது அவர் செய்துள்ள மொழி பெயர்ப்பு பின்வருமாறு.

Nanda lala

*In the black feathers of the crow
Nanda lala, one sees
the dark colour of your skin
Nanda lala.*

காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா - உன்
கரியநிறம் தோன்றுதடா நந்தலாலா

பார்க்கும் மரத்திலெல்லாம் நந்தலாலா உன்
பச்சைநிறம் தோன்றுதடா நந்தலாலா

*Whatever trees one sees
Nanda lala, one sees
the green of your body
Nanda lala.*

கேட்கும் ஒலியிலெல்லாம் நந்தலாலா -உன்
கீதம் இசைக்குதடா நந்தலாலா

In all the sounds one hears
Nanda Lala, one hears
the sound of your music
Nanda Lala

தீக்குள் விரலை வைத்தால் நந்தலாலா - உன்னைத்
தீண்டும் இன்பம் தோன்றுதடா நந்தலாலா.

And when one puts a finger in a flame
Nanda Lala, one feels
the thrill of your touch
Nanda Lala.

இந்த மொழி பெயர்ப்பு படர்க்கையில் அமைந்திருக்கிறது. இது தன்மையில் அமைந்திருந்தால் இன்னும் சிறப்பாகவும் மூலத்திற்கு நெருக்கமாகவும் இருக்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

ராமானுஜன் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கவிதைகள் The Striders, Relations முதலிய தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. நவீன விருட்சம் என்ற இலக்கியச் சிற்றிதழ் தனது 21வது இதழில் ராமானுஜனின் ஆறு ஆங்கிலக் கவிதைகளை மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளது. ஆயினும் இந்த மொழி பெயர்ப்புகளில் அவரின் கவித்துவ உயிரைக் காணமுடியவில்லை. கவிதைகளைக் கவிதைகளாகவே மொழி பெயர்ப்பது சிரமமானது தான்.

ராமானுஜன் ஆங்கிலத்தில் மட்டுமன்றி கன்னடத்திலும் கவிதைகள் எழுதியவர். அவரது கன்னடக் கவிதைகள் சில 60 Years of Kannada poery என்ற நூலில் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துத் தரப்பட்டுள்ளன. இதில் இடம்பெற்றுள்ள 'அங்குலப் புழு' என்ற சற்று நீண்ட கவிதையை சில ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழில் மொழி பெயர்த்தேன். சுந்தர ராம சாமியின் 'காலச் சுவடு' இதழில் அது பிரசுரிக்கப்பட்டது. கவித்துவ அழகும் அர்த்த பரிமாணங்களும் கொண்ட எளிமையான அக்கவிதைபுடன் ராமானுஜன் பற்றிய இக்குறிப்பை முடிப்பது பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்று கருதுகின்றேன்.

அங்குலப் புழு

அமெரிக்காவில் இக் கதையினைக் கேட்டேன்.
முன்னொரு காலத்தில்
எங்கோ பார்த்தவாறிருந்த ஓர் ஊர்க் குருவி
அதிர்ஷ்டவசமாய்
ஓர் அங்குலப் புழுவைக் காண நேர்ந்தது.

ஓர் அங்குலப் புழு
பச்சைஉடல்
பவளம் போன்ற சிவந்த வாய்
உடலை நீட்டி
முதுகைக் கூனி
அடிமேல் அடியாய் ஊர்ந்து கொண்டிருந்தது.
ஒவ்வோர் அடியும் அதன் உடல் நீளம்
அங்குலம் அங்குலம் அங்குலமாக
உலகை அளந்தபடி
ஒலியற்ற, முகமற்ற, பெயரற்ற
ஊரும் உயிரி
அங்குலப் புழு.

ஊர்க்குருவி அதனைப் பார்த்தது

அதற்குப்பசி. அங்குலப் புழுவைப் விழுங்கப்போனது.
புழு இரந்து வேண்டிற்று
'வேண்டாம் என்னை விழுங்க வேண்டாம்
நான் அங்குலப் புழு பயனுடையவன்.
நான் இவ்வுலகை அளக்கிறேன்.'

அப்படியா
அட 'அள என் வாவை'
கூறிற்று குருவி, வாவை நீட்டி.

'நிச்சயமாக' என்றது புழு
'பார் இங்கே
ஓன்று, இரண்டு. மூன்று, நான்கு, ஐந்து
உனது வாலின் நீளம் ஐந்து அங்குலம்'

அற்புதம்
இதுவரை நான் இதை அறியாதிருந்தேன்
எனது வாலின் நீளம் ஐந்து அங்குலம்!
'ஐந்து! ஒன்று அல்ல, இரண்டு அல்ல
மூன்று அல்ல, நாலு அல்ல ஐந்து!'

ஊர்க்குருவி என்ன செய்தது தெரியுமா?
புழுவைத் தூக்கி முதுகில் சுமந்து
மற்றப் பறவைகளை நோக்கிச் சென்றது.
அவற்றிடம் அளக்க அநேகம் இருந்தன.

இப்படித்தான் தொடங்கிற்று
அங்குலப் புழுவின் அளக்கும் வேலை

அன்னப் பறவையின் கழுத்தை அளந்தது.
ஐப்பான் வாத்தின் இறகை அளந்தது
அமெரிக்க நாரையின் காலை அளந்தது.
ஒரு மஞ்சள் நிறப் பறவை
என் நாக்கை அள என்று கட்டளையிட்டதும்
அது பயந்து போனது.
மெளனமாக முனிந்து கொண்டது.
தன் கோபத்தை விழுங்கிக் கொண்டு
ஏராளமாக வியர்வை சிந்தி
தொண்டையில் இருந்து ஆரம்பித்து
நாக்கு நுனிவரை
அவசரமாக அளந்து முடித்தது
அங்குலம் அங்குலம் அங்குலமாக
பின்பு, நிம்மதியாகப் பெருமூச்சு விட்டது.

இவ்வாறாக
பெலிகள் பறவையின் அலகை அளந்தது.
மயிலின் நீண்ட தோகையை அளந்தது
மரங்கொத்தியின் கொண்டையை அளந்தது.
கிழட்டு ஆந்தையின் வயிற்றை அளந்தது.
பெயர் தெரியாத ஏராளமான பறவைகளின்
இறகினை அளந்தது.
நூல்களில் மட்டும் பெயர் இடம்பெற்ற
வெளிநாட்டுப் பறவைகள்
அவற்றின் நெஞ்சு, முகம்.
யாரும் இதுவரை பார்த்தறியாத
அவற்றின் பால் உறுப்புகள் ...
அது புகுந்து புறப்பட்டது.
முடிவற்று அளந்தது
கூட்டியும் கழித்தும்
களைத்துப் போனது
பாவம் அந்த அங்குலப் புழு.

ஒருநாள்
சூயில் ஒன்று அங்கு வந்தது
'ஏய்! எவ்வளவு நீளம்

எனது பாடல்? அளந்து பார் அதனை'
என்று சொன்னது.
அங்குலப் புழு அதிர்ந்து போனது
இரந்து கேட்டது
'நான் உனது வாலை அளப்பேன்
உனது மூக்கை, உனது வாயை
கைகளை அல்லது காலின் விரல்களை
நீ சொல்லும் எதையும் அளப்பேன்
என்னிடம் உனக்கு ஒளிப்புகள் வேண்டாம்
எதையும் காட்டு அதை நான் அளப்பேன்
ஆயின் உனது பாடல்?
அது அளக்க முடியாதது.'

'முட்டாளே,
நீ அளக்கப் போகிறாயா
அல்லது நான் உனை விழுங்குவா?'
சூயில் பயமுறுத்திற்று.

'தயவு செய்து கோபிக்காதே
சரி, நான் அளக்கிறேன்
பாடத் தொடங்கு'
என்றது அங்குலப் புழு.

சூயில் செருமிற்று; களைத்தது
தொண்டையைத் திறந்தது
வான் உயரத்தில் குரல் எழுப்பிற்று
உச்சத் தொனியில் பாடத் தொடங்கிற்று.
சூயில் பாட
புழு அளக்கத் தொடங்கிற்று
அங்குலம் அங்குலம் அங்குலமாக
முகத்தை அழுத்தி உடலை உயர்த்தி
மேலே ஏறி, கீழே இறங்கி
தோன்றியும் மறைந்தும்
அழுத்தியும், உயர்த்தியும்
சுழன்றும் சுருண்டும்
விழுந்தும் நிமிர்ந்தும்
அங்குலம் அங்குலம் அங்குலமாக
இரவும் பகலும் அளந்தவாறு
மரங்களும் செடிகளும் அடர்ந்த வனத்தில்
பாடல் முடியுமுன்பே
அமைதியாக மறைந்து போயிற்று
ஒரு பெயரும் இன்றி
ஒரு சுவடும் இன்றி.

நமது தேசம்

எம். முஷமட் விஜிலி, கலைப்பீடம்

மடிந்து
விழப்போகும் - ஒரு
கூனல் கிழவியைப் போல
இன்னும்
நிமிரவேயில்லை...!

தொலை தேச -
புகை மண்டலம்
ஊரை அப்பிக் கொள்ள..
கனத்த அசாரிகள்
இதயத்தை
இறுக்கிப் போகும்:
பார்!
அக்கினித் துகள்கள்
அண்டத்தைக் கிழித்து
முண்டங்களை(த்)
தரையில்...!

ம்...
இப்படித்தான்
எலும்புமுகடுகளை
நம் தேசம்
நிரப்பிக் கொண்டு
போனால் -
நாளையம்
நமக்கு விடியாமல் போகலாம்...!!

வேண்டாமையும் வேண்டுதலும்

செல்வி ஞானாம்பிகை விஸ்வநாதன், கலைப்பிடம்

அந்த வானத்துக்கும்
பொறாமை வந்து
சுருங்கிக் கொண்டது;
என் மன விசாலத்தைக் கண்டு

-*-

மலர்கள் மீண்டும் மொட்டாகிப் போயின;
என்னிதய எண்ணங்கள் எல்லாம்
இனிதாய் இருப்பதை நினைத்து

-*-

மேகங்கள் எல்லாம்
தரையில் கோலமிட
நான் காணாமலும் போயிருந்தேன்

-*-

வண்ணத்துப் பூச்சியில்
வர்ணங்கள் பார்த்து
அது பறக்கும் அழகை
அண்ணாந்து பார்த்திருக்கிறேன்

இன்று -
என்னில் எவருக்கு எரிச்சல்?
என் எண்ணங்களும்
என் நாட்டைப் போல
புகை மண்டிப் போய்
புகைக் குழியாய்ப் போனதே!

-*-

“தொலைந்ததை மீண்டும் பெறலாம்”
எனக்குள் சமாதானப்பட
நான் தொலைத்தது

நகையா? பணமா?
என்னை,
என் நிம்மதியை
அமைதியை....
‘புல்லாகிப் பூடாய்
புழுவாய் மரமாகி’
மட்டுமே இருந்திருக்கலாம்;
மனிதம் மறந்த
மனிதர்களாய்...
ஏனிந்த மண்ணுக்கும் மாசு?

-*-

வேண்டாம்;
நிம்மதியில்லாத நானும்,
அமைதியில்லாத நீயும்,
சமாதானம் இல்லா
இந் நாடும்
எல்லைக் கோடுகள்
எங்கும் உள்ள
இந்த உலகமும் வேண்டாம்.

-*-

மண்ணில் விழாத
மழைத் துளியாய்,
நிலவில் காயும்
தென்னங் கீற்றாய்,
மனிதன் தொடாத
மல்லிகை மலராய்
ஒரு நிமிஷம்
உருமாற வேண்டும்

-*-

எமது பல்கலைக்கழக நடிழ்த்துறையில் பேராசிரியர் த.வித்தியானந்தனின் உருவப்படத்தினை திரை நீக்கம் செய்து வைக்கப்பட்ட போது எடுக்கப்பட்ட படம். இதனை திரை நீக்கம் செய்து வைப்பவர் உபவேந்தர் பேராசிரியர் சி.எம்.மத்தும் பண்டார அவர்கள். அருகில் பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதனும் தமிழ்ச் சங்க தலைவர் செ.செல்வரூபனும் காணப்படுகின்றனர்.

இலக்கியமாமணி சட்டத்தரணி அல்ஹாஜு எஸ்.எம்.ஹனீபா அவர்களை தமிழ்ச்சங்கம் அண்மையில் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தது. பொன்னாடை போர்த்தியவர் தமிழ்த்துறைத் தலைவரும் தமிழ்ச்சங்க பெருந்தலைவருமான பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன். படத்தில் சங்கத் தலைவர் செ.செல்வரூபனும் காணப்படுகின்றார்.

சொந்த மண்ணில் பெற்ற சுகம்! _____

இ. ஸ்ரீதர், முன்றாம் வருடம், பொறியியல் பீடம். _____

பற்றை பனை வடலிகளில்,
ஒற்றை வயல் வெளிகளில்,
நேற்றுப் பெற்ற சுகம்!
முட்டும் மலை முகடுகளில்,
கொட்டும் பனி துளிகளில்,
சொட்டும் காணவில்லை!

விரிந்த கண் நெடு கடல்,
பரந்த வெண் சுடு மணலில்,
படுத்துறங்கிப் பெற்ற சுகம்!
பாயும் நதியருகில்,
செப்பனிட்ட இருக்கைகளில்,
எப்பனுக்கும் காணவில்லை!

பாமும் கிணத்தடியில்,
நாளும் குளத்தடியில்,
நாமும் குளித்த சுகம்!
சில்லென்று அருவிகளில்,
சிற்றாறு ஓடைகளில்,
சற்றேனும் காணவில்லை!
கல்லு ரோட்டில் கால் கடுக்க,
முட் தடையில் முள்பிடுங்கி,
எட்டு முழ வேட்டி கட்டி,
எட்டி நடந்த சுகம்!
புற்தரையில் புது ரோட்டில்,
மாத்திரைக்கும் காணவில்லை!

ஒரே கூண்டுக் குருவிகளாய்,
ஒடித்திரிந்து இரை தேடி,
கூடிக் குலவிப் பாடி,
ஒன்றாய் உண்ட சுகம்!
ஒன்றொன்றாய் பறந்த பின்பு,
ஒருக்காலும் காணவில்லை!

- * -

பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன்

(08.05.1924 - 22.01.1989)

உருவப்படத் திரைநீக்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கம் 12.11.1994 அன்று மாலை ஈ.ஓ.ஈ.பெரெய்ரா அரங்கில் எடுத்த விழாவிற்கு பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களின் உருவப்படம் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சி.எம்.மத்தும பண்டார அவர்களினால் திரைநீக்கம் செய்து வைக்கப்பட்டது. அத்தருணத்திலே துணை வேந்தரும், நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை வகித்த தமிழ்ச் சங்கப் பெருந்தலைவர் பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன் அவர்களும் கலைப்பீடாதிபதி பேராசிரியர் அஷ்லி ஹல்பே அவர்களும் பொறிசார் எந்திரவியற் பேராசிரியர் எஸ்.மகாலிங்கம் அவர்களும் சிங்களப் பேராசிரியர் கே.என்.ஓ.தர்மதாஸ அவர்களும் விவசாயப் பொருளியற் பேராசிரியர் த.யோகரத்தினம் அவர்களும் தமிழ்ச்சங்கப் பெரும்பொருளாளரும் அரசறிவியற் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளருமான ஜனாப் எம்.எல்.ஏ.காதர் அவர்களும் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் செல்வன் செ.செல்வரூபனும் ஆற்றிய உரைகளிலிருந்தும் மதுரை காமராஜ் பல்கலைக்கழக இஸ்லாமிய தமிழிலக்கியப் பேராசிரியர் அல்லாமா ம.மு.உவைஸ், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக ஆட்சிச்சபை உறுப்பினர் திரு.க.சங்கரகுமாரன், 'தினகரன்' பிரதம ஆசிரியர் திரு.இ.சிவகுருநாதன் ஆகியோர் அனுப்பி வைத்த செய்திகளிலிருந்தும் சில பகுதிகள் கீழே தரப்படுகின்றன:

துணைவேந்தர், பேராசிரியர் சி.எம்.மத்தும பண்டார

இவ்வைபவத்தில் கலந்துகொள்ள அழைத்தமைக்காக முதலில் தமிழ்ச்சங்கத்தினருக்கு நான் நன்றிசொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இன்று மாலை நீங்கள் அரங்கேற்றிய நாடகத்தின் இறுதிப் பகுதிகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது எனது நினைவுகள் பின்னோக்கிச் சென்று பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அவர்களோடு நான் முதலில் தொடர்பு கொண்ட 1960 களின் தொடக்க ஆண்டுகளைச் சுற்றிச் சுழன்றன. அப்போது நான் ஒரு பட்டதாரி மாணவன். மார்ஸ் விடுதியில் இருந்து நாங்கள் எங்கள் விரிவுரை மண்டபத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கையில் விஜேவர்த்தன விடுதி மெல்ல மெல்ல உருவாகிக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்த ஞாபகம் வருகிறது. சுமார் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பேராசிரியர் வித்தி இவ்விடுதிக்கு வார்டனாக நியமிக்கப்பட்டார். அவரோடு இணை வார்டனாக, பின்னாளில் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தராகப் பதவி வகித்த காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் ஸ்ரான்லி விஜயசுந்தர அவர்கள் பணிபுரிந்தது எனக்கு இன்னும் நினைவிருக்கிறது. இன்று பேராசிரியர் வித்தியை - அன்று அவர் அப்படித்தான் அழைக்கப்பட்டார் - இன்னொரு சிறந்த பல்கலைக்கழகக் கல்விமானாக மட்டும் அன்றி மாணவர் நலனில் மிகுந்த அக்கறையும் அவர்கள் மீது அன்பும் கொண்ட ஒரு நல்ல மனிதராகவும் நாம் நினைவு கூருகின்றோம். விஜயவர்த்தன விடுதியில் வார்டன் பணி தொடர்பாக அவருடன் பலமுறை விவாதித்தது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. பட்டதாரி மாணவர் மனங்களில் அவர் பல புதிய சிந்தனைகளையும் உட்புகச் செய்தார். 'கர்ணன் போர்' நாடக இசை கலங்கலாகவேனும் இன்னும் என் நினைவில் இருக்கிறது. அப்போது தமிழ் மாணவர்கள் மட்டுமன்றி சிங்கள மாணவர்களும் அதன் சில பாடல்களையும் இசையையும் மீட்டி மகிழும் வழக்கம் கொண்டிருந்தார்கள்.

இன்று பேராசிரியர் வித்தியின் உருவப்படத்தை நாம் திரைநீக்கம் செய்து வைக்கின்றோம். ஆயினும் இதைவிட அதிக கௌரவத்துக்கும் அங்கீகாரத்துக்கும் அவர் தகைமை உடையவர் என நான் நினைக்கிறேன். மிகச் சிக்கலான காலகட்டங்களில் அவர் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராகப் பதவி வகித்தார்.

பல்கலைக்கழகம் தொடர்ந்து நடைபெறவும் சகல துன்ப துயரங்களுக்கு மத்தியிலும் அங்கு கற்பித்தல் நடைபெறவும் வழியமைத்தமைக்காக எல்லாரும் அவரைப் பாராட்டினார்கள். அதுமட்டுமன்றிப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்கள் இணைந்த பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகளின் பணிப்பாளர்கள் குழுவின் தலைவராகவும் அவர் பணியாற்றினார். அது நமது நாட்டுப் பல்கலைக்கழகக் கல்விப் படிநிலையில் ஒருவர் வகிக்கக்கூடிய அதியுயர்ந்த பதவியாகும். பேராசிரியர் வித்தி இன்னும் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருந்தால் வேறுபட்ட இனக்குழுக்கள் மத்தியிலே ஒரு புரிந்துணர்வுக்கு அதிகம் பங்களிப்புச் செய்திருப்பார் என்பதில் எனக்கு ஐயம் இல்லை. அவரது மரணம் துரதிர்ஷ்டவசமானது.

இன்று அவர் வாழ்ந்திருந்தால் நமது பல்கலைக்கழக முறைமையும் கல்வியும் மேலும் முன்னேற அதிகம் உழைத்திருப்பார். இவ்வார்த்தைகளுடன் அவரது உருவப்படத்தை சம்பிரதாயபூர்வமாக நான் திறந்து வைக்கின்றேன். இந்நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்ள வந்துள்ள எல்லார்க்கும் எனது நன்றிகள்.

பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன்

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் 1946 ஆம் ஆண்டு இருபத்திரண்டு வயதில் எம்.ஏ.பட்டம் பெற்று இலங்கைப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளரானார். 1950 இல் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்ற 'வித்தி' 1971 இலே பேராதனையில் தமிழ்ப் பேராசிரியரானார். 1977 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாண வளாகத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்ட அவர், அடுத்த ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது துணை வேந்தரானார்.

பேராதனையிற் பணியாற்றிய காலத்தில் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பெரும் பொருளாளராகச் சுமார் பதினைந்து ஆண்டுகளும், பெருந் தலைவராக ஏழு ஆண்டுகளும் விளங்கிய வித்தி, தமிழ்ச் சங்கக் காரியம் யாவிலுக்கும் கைகொடுத்து அச்சங்கத்தின் அடித்தளத்தை உறுதிப்படுத்தியதோடு அதன் பெருமையினையும் பேணி வளர்த்தார். ஜயதிலக விடுதியின் முதலாவது உதவிப் பாதுகாவலராகவும் விஜயவர்த்தன விடுதியின் முதல் பாதுகாவலராகவும் குறிஞ்சிக்குமரன் கோயிற் பொறுப்பாண்மைக் குழுவின் முதல் தலைவராகவும் சிறப்பாக அவர் செயலாற்றினார்.

தமிழ்ப்பண்பாடு, இஸ்லாமியப் பண்பாடு, இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் இலங்கைத் தமிழ் நாட்டாரியல் முதலான துறைகளில் அவர் நிகழ்த்திய ஆய்வுகளும் வெளியிட்ட நூல்கள், கட்டுரைகளும் தமிழியல் வளர்ச்சிக்கான காத்திரமான பங்களிப்புகளாகும். இஸ்லாமியர் வளர்த்த கலைகளையும் பண்பாட்டையும் பற்றிய 'கலையும் பண்பும்' என்ற அவரது நூலுக்கு 1961 இல் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு வழங்கப்பட்டது.

நான்கு நாட்டுக் கூத்துக்களையும் பன்னிரண்டு நாடகங்களையும் அவர் தயாரித்து நாட்டின் பல பகுதிகளில் மேடையேற்றினார். இலங்கைக் கலைக்கழகத் தமிழ்நாடகக் குழுத் தலைவராக அவர் விளங்கிய ஒன்றரைத் தசாப்த காலம் (1955 - 69) இலங்கைத் தமிழ் நாடக வரலாற்றின் பொற்காலம் என்று போற்றப்படுகிறது. அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தின் இலங்கைக் கிளைத் தலைவராக 1974 இல் பல எதிர்ப்புகளுக்கும் இடையூறு களுக்கும் மத்தியில் யாழ்ப்பாணத்தில் உலகத் தமிழ் மகாநாட்டை நடாத்திய விதம் அவரது துணிவுக்கும் செயலாற்றலுக்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாயிற்று.

வித்தியும் அவரது துணைவியாரான கமலாதேவியும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களையும் பழைய மாணவர்களையும் நண்பர்களையும் தங்கள் இல்லத்தில் பேதங்கடந்த அன்பின் வழிப்பட்ட ஆர்வத்துடன் உபசரித்த நயமும் எண்ணி இன்புறத்தக்கது. பயனுள்ள பல கருத்துப்பரிமாறல்களுக்கும் அவர்களது இல்லம் இடமாயிற்று. தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அருள் நம்பி, மகிழ் நங்கை, அன்புச் செல்வி, இன்பச் செல்வன், சிவமைந்தன் என்ற பெயர்களை வைத்தமை கொண்டும் அவர்களுடைய விழுமியங்களை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

பல்லாயிரம் மாணவர்களுடைய அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் பாத்திரமான நல்லாசிரியனாகவும், சிறந்த கல்விமானாகவும், திறன்வாய்ந்த ஆராய்ச்சியாளனாகவும் அவை யாவற்றுக்கும் மேலாக அனைவரையும்

பரிவோடு அவரை மகோன்னத மனிதாபிமானியாகவும் திகழ்ந்த வித்தி அவரை அறிந்தவர்களால் என்றும் போற்றப்படுவார்.

பேராசிரியர் அஷ்லி ஹல்பே

பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் அவர்கள் இவ்வளகத்தின் கலாசார வீரபுருஷர்களுள் ஒருவராவார். சுமார் இருபது வருடங்களுக்கு முன்பே அவர் இவ்வளகத்தை விட்டுச் சென்றுவிட்ட போதிலும் நான் அவரை இவ்வளகத்துக்குரியவர் என்று கூறுவது சிலருக்கு வியப்புத்தரலாம். அவர் இப்பல்கலைக்கழகத்திலேயே படித்துப் பட்டம் பெற்றவர். அது மட்டுமன்றி இப்பல்கலைக்கழகத்தின் வளர்ச்சியிலும் வடிவமைப்பிலும் பங்கு பற்றியவர். சேர் ஐவர் ஜென்னிங்ஸ் குறிப்பிட்டது போல பல்கலைக்கழகம் என்பது ஒரு சமூகமாகும். அதை விட்டு ஒருவரும் ஒரு போதும் நீங்குவதில்லை. ஆகவேதான் நான் அவரை இப்பல்கலைக்கழகத்துக்கு உரியவர் என்று கூறுகிறேன். பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் மறைந்துவிட்டாலும் அவரது ஆக்கங்கள் நிரந்தரமாக நம்முடன் உள்ளன. அவர் மறைந்து விட்டாலும் இந்நாட்டின் கலாசார வரலாற்றில் இந்நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் அவரது படைப்புக்கள் மதிப்புக்குரியனவாக இருக்கும் வரை அவை மறைந்துவிடா. ஆகவேதான் அவர் இன்றும் நம்முடன் இருக்கிறார் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் தன் நேரம், சக்தி, திறமை ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி மதிப்பரிய பணிகள் பலவற்றைச் செய்துள்ளார். மாணவர் விடுதி வார்டனாகவும் பின்னர் பேராசிரியராகவும், துணைவேந்தராகவும் அவர் வகித்த நிருவாகப் பதவிகளை அவர் தன் பணிகளுக்குச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். உயர்கல்வி நிறுவனங்களின் நலனுக்காகவும் இறுதியில் நாட்டு நலனுக்காகவும் தம்மை அர்ப்பணித்த இத்தகைய மனிதர்களுக்கு நாம் மிகவும் நன்றியுடையவர்களாக இருக்கவில்லை. நாம் இப்போது பயன்படுத்தும் அமைப்புக்களை அவர்களே உருவாக்கினார்கள். துரதிஷ்ட வசமாக வாழும் கோட்பாடுகளாக இல்லாமல், நம் நினைவுகளில் மட்டும் இருக்கும் உயர்ந்த மரபுகளையும் இவர்களே உருவாக்கினார்கள்.

புலமைசார் சமூகத்தினரைப் பொறுத்தவரையிலும் பொதுமக்களைப் பொறுத்தவரையிலும் தமிழ் நாடகத் துறையில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் ஆற்றிய பணிகள் அவரது மாபெரும் பங்களிப்பாகவும் தமிழர் நாட்டுக்கூத்தையும் பல்கலைக்கழக நாடகத்தையும் பற்றிய ஆய்வின் நீடித்த நினைவுச் சின்னமாகவும் உள்ளன.

தேசிய நல்லுறவின் புதிய கட்டத்தில் நாம் பிரவேசித்துவிட்டோம் என்று நாம் நம்புகிறோம். இந்த நம்பிக்கையுடனும் காலகட்டத்தில் அவரது மாணவர்களும், இளம் சகாக்களும் தமிழ் மற்றும் இந்துப் பண்பாட்டு ஆய்வுகளிலும் படைப்புத்துறையிலும் புதியபாதை அமைக்கும் நடவடிக்கைகளுக்குத் தலைமை தாங்கிச் செல்ல முன்வரவேண்டும்.

பேராசிரியர் எஸ். மகாலிங்கம்

பொறியியல் பீடம் கொழும்பிலிருந்து 1964இல் பேராதனைக்கு மாற்றப்பட்ட காலகட்டத்தில்தான் கலாநிதி ச. வித்தியானந்தனுடன் எனக்குப் பழக்கம் ஏற்பட்டது. அப்போது அவர் தமிழ்த்துறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். தமிழ்த்துறை கலைப்பீடத்துடன் சேர்ந்து 1952இல் பேராதனைக்கு மாற்றப்பட்டிருந்தது. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆரம்ப ஆண்டுகள் அதன் மிகச்சிறந்த காலகட்டமாகும். ஆரோக்கியத்துக்கு உகந்த பேராதனையின் மலைநாட்டுக் காலநிலையில், படைப்புக்குரிய போதிய மூலவளங்களையும், அமைதியான சூழலையும் அது தனது விரிவுரையாளர்களுக்கு வழங்கியது. பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் தொழில் திருப்தியை மட்டுமன்றி உயர் சமூக அந்தஸ்தையும் அனுபவித்தனர். மேலும், பல்கலைக்கழகத்தின் எதிர்காலம் பாதுகாப்பானதாகவும் தோன்றியது.

இந்நிலையில், பலர் அரசாங்க உயர் நிருவாகப் பதவிகளைக் கைவிட்டுப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் பதவியில் சேர்ந்தனர்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் தமிழ் ஒரு பாடமாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வந்தது. 1942 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டபோது தமிழ்த்துறை ஒன்றும் உருவாக்கப்பட்டது. வித்தி தமிழ்த்துறையின் ஆரம்பகால உறுப்பினர்களுள் ஒருவர். அவரது நிதானமான ஆர்வம், தமிழ்மொழி, தமிழ் நாடகம், தமிழ்ப் பண்பாடு ஆகிய துறைகளில் இருந்தது. அத்துறைகளில் அவரது புலமைசார் பங்களிப்புகள் உரிய காலத்தில் அவர் பேராசிரியராக ஆவதற்கும் துறைத்தலைவராக ஆவதற்கும் உதவின. பழுவதற்கு இனியவரும் பிரபலமானவருமான அவர் மாணவர் விடுதி வார்டன் போன்ற பல்வேறு வளாகச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். 1966 இல் பல்கலைக்கழக வளாகத்துள் ஓர் இந்துக் கோயிலைக் கட்டுவதில் அவர் அதிக ஆர்வம் காட்டினார். அவரது வளாக வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியானதாகவே அமைந்தது. ஆகவேதான் 1977 இல் இவற்றையெல்லாம் விட்டுவிட்டு யாழ்ப்பாண வளாகத் தலைவராக அவர் போகப் போகிறார் என்பதைக் கேள்விப்பட்டதும் நான் ஆச்சரியம் அடைந்தேன். அவர் எதிர்நோக்கிய பணி நம்பிக்கை தருவதாக இருக்கவில்லை. அவ்வளாகம் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தான் ஒரு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிக்குரிய முன் ஆயத்தங்கள் எவையும் இன்றித் தொடங்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு பிரதானமான இடைநிலைப் பாடசாலையின் கட்டடங்கள் அதன் பொருட்டு 1974 இல் கையேற்கப்பட்டிருந்தன. ஒருசில பயிற்சியற்ற ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். அந்நிறுவனம் துவங்கப்பட்டு ஒரு பல்கலைக்கழக வளாகமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அங்கு வித்தி எதிர்நோக்கிய பணிகள் பல. அதிக அளவு ஆசிரியர்களை நியமித்து அவர்களைப் பயிற்றி எடுக்க வேண்டும்; இன்னும் பல கற்கைத் துறைகளைத் தொடங்குவதற்கும் கட்டடங்களுக்கும் நூல்கள், தளபாடங்களுக்கும் பெயருக்குப் பொருத்தமான ஒரு கல்வி நிறுவனமாக அதை மாற்றி எடுப்பதற்கும் தேவையான பணத்தைப் பெறவேண்டும். அவருடைய பிரச்சினைகள் விரைவிலேயே அரசியல் நெருக்கடிகளினால் மேலும் சிக்கல் அடைந்தன. மாணவர்களின் அரசியல் தொடர்புகள் காரணமாக ஆயுதப்படையினருடன் தான் பலதடவை பிரச்சினைப்பட நேர்ந்தமை பற்றி அவர் என்னிடம் கூறியுள்ளார். பின்னர் இந்திய அமைதிப் படையுடன் சண்டை தொடங்கியபோது பல்கலைக்கழகத்தினதும் அதன் பணித்துறையினர், மாணவர்கள் ஆகியோரதும் பாதுகாப்புக் குறித்து அவர் அதிகம் கவலைகொண்டார். ஆனால் பல்கலைக்கழகத்தை வளர்த்தெடுப்பதிலும் அதற்குரிய மதிப்பைப் பெற்றுத் தருவதிலும் அச் சிக்கலான ஆண்டுகளில் வியக்கத்தக்க வகையில் அவர் வெற்றி பெற்றார். 1988 இல் தனது இடத்துக்குப் பேராசிரியர் ஏ. துரைராஜா வருவதற்கு வழியமைத்தார்.

அவரது புலமைசார் பணிகள் பற்றிக் கூறுவதற்கு நான் தகைமை உடையவன் அல்ல. ஆயினும், உதவி வேண்டுவோருக்கு எப்போதும் உதவும் அன்பும் பண்பும் உள்ள மனிதராக நான் அவரை அறிவேன். அவரது மாணவர்களும் சக ஆசிரியர்களும் நண்பர்களும் அவரை அன்புடனும் நன்றியுடனும் நினைவு கூருவர் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

பேராசிரியர் கே. என். ஓ. தர்மதாஸ

சுமார் 35 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இப்பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு மாணவனாகச் சேர்ந்த காலத்திலும் அதன் பின்னர் இங்கு ஒரு விரிவுரையாளனாகப் பதவி பெற்ற காலத்திலும் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனுடன் நெருங்கிப் பழகி அவரை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அக்காலத்தில் நமது பல்கலைக்கழகம் பலகலாசாரங்களின் வளமான ஒரு கலவையாக இருந்தது. மரபும் நவீனத்துவமும் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்திருந்தன. தேசிய மரபுகள் பிரமரபுகளின் தொடர்பினால் வளமடைந்தன. அத்தகைய ஒரு கலாசாரக் கலப்பும் வளமும் இன்று இல்லாதிருப்பது ஒரு துன்பகரமான நிலைமையாகும்.

பேராசிரியர் சரத்சந்திர சிங்கள நாடக அரங்கிற்கு ஆற்றிய அதே பணிகளைப் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் தமிழ் நாடக அரங்கிற்கு ஆற்றினார். 1962 இல் 'கர்ணன் போர்' திறந்தவெளி அரங்கில் மேடையேற்றப்பட்டபோது மாணவர்கள் அதனை ஆர்வத்துடன் கண்டு களித்தனர். சிங்கள, தமிழ் நாடக

மரபுகள் தம்முள் அநேக பொதுத் தன்மைகளைக் கொண்டிருப்பதை நாம் அவதானித்தோம். அவை இரண்டுமே மாபெரும் இந்திய நாடக மரபில் வேர்கொண்டுள்ளன. இம்மரபு பரதமுனிவரால் ஒழுங்கு முறைப்படுத்தி விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. பேராசிரியர் சரத்சந்திர அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளது போல தென் ஆசியர்களான நமது நாடக மரபுக்கும் நமது சக ஆசிரியர்களான சீன (பீக்கிங் ஒப்பேரா) ஜப்பான் (நோ, கபுகி) நாட்டு மக்களின் நாடக மரபுகளுக்கும் இடையே சில பொதுப் பண்புகள் உள்ளன என்பதை அறிவோம். பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்கள் தமது நாட்டுக் கூத்துத் தயாரிப்புக்களின் மூலம் வேறுபட்ட இந்த மரபுத்தளங்களை இலங்கைப் பார்வையாளர்களுக்குத் திறந்து காட்டியுள்ளார்.

தேசிய கலாசாரத்தை வளப்படுத்துவதில் எமது பல்கலைக்கழகங்களின் பங்களிப்பு நிறுவப்படும் போது பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் சாதனைகள் அதில் முக்கிய இடம்பெறும் என்பது திண்ணம்.

பேராசிரியர் த. யோகரத்தினம்

தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆதரவின் கீழ் இன்று யாம் எங்களுடன் பணிபுரிந்த கீர்த்திமிக்க ஒரு பெருமகனைக் கௌரவிக்கக் கூடியுள்ளோம். வித்தி என்று எங்களுக்குப் பழக்கமான பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் தமிழ்க் கல்வியினதும் நாடகத்தினதும் வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பணிகள் பலவாகும்.

உதவி விரிவுரையாளராக இருந்த காலத்திலேயே புகழுடன் விளங்கிய வித்தியைப் பல்கலைக்கழகத்துள் நான் புகுமுன்னரே எங்கள் பாடசாலைக்குச் சொற்பொழிவாற்ற அழைக்கப்பட்டிருந்த வேளையில் அறிந்து கொண்டேன்.

அவருடன் நெருங்கிப் பழகிய எங்களைக் கவர்ந்த வித்தியின் இரு சிறப்பியல்புகளை வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். அவருடன் உறவாடிய அனைவரும் அவருடைய மனிதாபிமானத்தினாலும் அன்புள்ளத்தினாலும் ஈர்க்கப்பட்டிருப்பார்கள். அறிந்த யாவரினதும் நலனில் ஆர்வம் கொண்ட வித்தி, அவர்களுக்கு உதவி தேவைப்பட்டவிடத்து அதற்கு இயன்ற வழிமுறை எதனையும் விட்டுவைக்கவில்லை.

அவரது வாழ்வில் துன்பங்கள் சூழ்ந்ததும் உடல்நலம் குன்றியிருந்ததுமான ஒரு நிலையில் மறைவதற்குச் சிறிதுகாலத்திற்குமுன் பேராதனை வந்து நண்பர்களையும் கூடப் பழகியவர்களையும் சந்தித்த பான்மை உள்ளத்தை உருக்குவதாகும்.

பல்கலைக்கழகக் குறிஞ்சிக் குமரன் கோயிலைக் கட்டுவதிலும் பராமரிப்பதிலும் அவர் காட்டிய ஈடுபாடு மறக்கற்பாலதன்று. கோயிற் கருமங்களுக்கு உறுதுணையாக நின்ற வித்தி, அதன் பொறுப்பாண்மைக் குழுவின் முதல் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது தற்செயலானதன்று. அவர் விரும்பி மேற்கொண்ட இலட்சியங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் முன்னெடுத்துச் செல்வதே அவருக்கு யாம் செலுத்தக்கூடிய நன்றிக்கடனாகும்.

ஜனாப் எம். எல். ஏ. காதர்

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்கள் எங்கு நின்றாலும் அவரை ஒரு கூட்டம், ஒரு கும்பல் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும். அவர்களில் சிலர் ஆசிரியர்களாக இருப்பர், சிலர் மாணவர்களாக இருப்பர், வெளியிலிருந்து வந்தவர்களாயிருப்பின் பலமைல் தூரத்திலிருந்தே வந்தவர்களாகவிருப்பர். ஆனால் அவர்கள் எல்லோரும் ஒரு தாயின் பிள்ளைகள் போல் மனம்விட்டுப் பேசிக் கொண்டிருப்பர். பார்த்திடுவோரும் பெருமைப்படுவர், அல்லது பொறாமைப்படுவர். அவ்வாறு பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்கள் மாணவர்களிடமும், ஆசிரியர்களிடமும் வெளியிலுலகத்தினரோடும் எவ்வாறு அந்தளவு நெருக்கத்தைப் பெற்றார்? அவர் பற்றி எவரைக் கண்டாலும் கேட்டாலும் யாதாயினும் ஒன்றைக் கூறிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கின்றார்களே, அது ஏன் எனப் பலமுறை எண்ணிப்பார்த்திருக்கிறேன்.

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களுக்கு இருந்த கீர்த்தியை பேரைப், புகழை, அந்தஸ்தை, மதிப்பை அவர் பொருள் கொடுத்து வாங்கவில்லை. பதவி, பட்டம், உதவி தருவதாகக் கூறி உறவுகளை

வளர்த்துக் கொள்ளவில்லை. நாடகம், நாட்டியம், கூத்து என அவர் அரங்கேற்றியவற்றால் வளர்ந்த தொடர்புகளும் அவையல்ல. இங்குதான் அவருடைய மனிதப் பண்பை விளங்கிக் கொள்கிறோம்.

அவர் தன்னை முதலில் மனிதனாக எண்ணி மனிதர்களோடு பழகிவந்ததே அவரது வெற்றிக்குக் காரணம் என்பதனை விளங்கிக் கொண்டேன். அவருக்கிருந்த பட்டம், பதவி, அந்தஸ்து, கௌரவம் என்பவற்றை அவர் இரண்டாம் பட்சமாகவே மதித்திருந்தார். இலக்கியம், கலாசாரம் கற்பித்த பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் மனிதவுறவிற்கு அடிப்படை அன்பு, பாசம், அந்நியோன்னியம் என்று கூறிப் பெருமைப்பட்டார். அதனையே ஒரு கொள்கையாகவும் தன் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து வந்தார். எவருடனும் அன்பாகவே பழகிவந்தார். தமிழர்வேறு, முஸ்லிம்கள் வேறு என்று அவர் பிரித்துப் பார்க்கவில்லை. தமிழ் மக்களுக்கு முஸ்லிம்கள் பற்றிக் கூறினார். தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சிகளை ஊக்குவித்தது போலவே, முஸ்லிம் தமிழ் இலக்கியப் பணியை வளர்த்து அதனை ஆய்வுக்கு உள்ளாக்கினார்.

இப்படிப்பட்ட மனிதர்களாலேயே தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் வாழ்ந்தது, வளம்பெற்றது, ஒற்றுமைப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட மகான்களை, குணசீலர்களை நாம் மேலும் மேலும் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுதல் வேண்டும். பேராதனைப் பல்கலைக்கழக அரங்குகளில் ஆற்று அவரது பெயரைத் தாங்குமேயாயின் நாம் வெற்றி பெற்றவராவோம்.

செல்வன் செ. செல்வரூபன்

தமிழுக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்காகத் திகழ்ந்த பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தனின் உருவப்படம் திரைநீக்கம் செய்யும் நிகழ்வு எமது செயற்குழுவின் காலகட்டத்தில் இடம்பெறுவதையிட்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறோம். பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் புகழை இங்கு பலரும் பலகோணங்களில் எடுத்தியம்பினார்கள்.

நாட்டுக்கூத்துத் துறையில் தனக்கென்று ஒரு வரலாற்றைப் படைத்த பேராசிரியர் 'வித்தி' கூடவே சமூகத்தில் இலைமறைகாய்களாக மறைந்திருந்த நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞர்களை உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.

1974 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டைப் பாரிய இன்னல்களின் மத்தியில் சிறப்புடன் நடத்தி எம்போன்ற இளைஞர்களின் உள்ளங்களில் நிரந்தர இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

தமிழ்ச் சங்கத்தின் தொடர்பறா வளர்ச்சி கருதி அவர் ஆற்றிய பணிகளைப் பற்றி அறிதொறும் எமக்கெல்லாம் உற்சாகம் பிறக்கிறது; எதிர்காலத்திலே சிறப்புடன் செயலாற்ற வேண்டுமென்ற ஆர்வம் வளர்கிறது.

பேராசிரியர் , அல்லாமா ம. மு. உவைஸ்

பேராசிரியர் கலாநிதி சுப்பிரமணியம் வித்தியானந்தன் அவர்கள் நல்ல பல குணங்களுக்கு இருப்பிடமாகத் திகழ்ந்தவர். நான்கு தசாப்தங்களுக்குக் கூடுதலான காலம் அவருடனான தொடர்பினால் அவற்றை அறியும் வாய்ப்பைப் பெற்ற நிலையிலே இவ்வாறு கூறக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இன, மத வேறுபாடு இல்லாமல் எவருக்கும் தம்மாலான உதவியைச் செய்ய முற்படுபவர். தமக்கு ஏற்படக்கூடிய அசௌகரியத்தைப் பொருட்படுத்தாது அத்தகைய உதவி செய்ய முனைபவர். பிரதியுபகாரம் எதிர்பாராது பணி புரியும் பண்பாளர்.

கல்வித் திணைக்களத்தில் பணிபுரிந்த அன்றைய பெரியார்கள் அரச தேர்வுகளுக்கான பாடநூல்களைத் தெரிவு செய்யும் பொழுது அன்று பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையில் பணி புரிந்தோரைப் புறக்கணிப்பது வழக்காக இருந்தது. அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும் என்பது எனது விருப்பமாக இருந்தது. அதற்கான ஒரு வாய்ப்பை நான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். சந்தர்ப்பம் தமிழ் இலக்கியம் 'ஆ' பாடத்திட்டம் என்னும் பின்னணியில் எனக்கு வாய்த்தது. பயன்படுத்தினேன். பேராசிரியர்

வித்தியானந்தனுடன் தொடர்பு கொண்டேன். பெரும்பாலும் முஸ்லிம் மாணவர்களுக்கென அமைக்கப்பெற்ற இந்த இலக்கியப் பாடத்திட்டத்திற்கமையப் 'பிறையன்பன்' என்ற புனைபெயரில் தற்கால வசனநடைப் பாடப் புத்தகமொன்றை எழுதும்படி அவரிடம் கேட்டேன். அவரும் இணங்கினார். இஸ்லாமிய கலையையும் பண்பாட்டையும் அடிப்படையாக வைத்துக் கலையும் பண்பும் என்னும் நூலை எழுதினார். கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திர (சாதாரண தர) பரீட்சைக்கு ஒரு பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறை விரிவுரையாளரின் நூல் பாடப்படுத்தகமாக அமைந்தது அதுவே முதல் தடவையாகும்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பற்றி அன்று எழுதியோர் ஒருசில வரிகளில் அல்லது அரைப்பக்கத்தில் அல்லது ஒரே பக்கத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிக் குறிப்பிட்டதுண்டு. ஆனால், பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்கள் தமது 'இலக்கியத் தென்றலில்' இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றி எழுதுவதற்கு ஓர் அத்தியாயத்தையே ஒதுக்கி இருந்தார். கலையும் பண்பும் என்னும் நூலிலே இரண்டு அத்தியாயங்களில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றி எழுதி இருந்தார். அவருடைய முன்மாதிரியை ஏனையோர் பிற்காலத்தில் பின்பற்ற முற்பட்டனர்.

பிறையன்பனின் கலையும் பண்பும் என்ற நூலுக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியீட்டு விழா நடத்தப்பட்டது. அப்பொழுது பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் அவர்கள் பயன்படுத்திய புனைபெயரின் பொருத்தம் குறித்து அங்கு விதந்தோதப்பட்டது. இந்து சமயத்துக்கும் பிறைக்கும் உள்ள தொடர்பினை பலரும் அவ்விழாவில் சுட்டிக் காட்டலாயினர்.

கலையும் பண்பும் என்னும் பாடநூலிலே அமைந்த சட்டமும் சமூகமும் என்னும் அத்தியாயத்தில் நபிகள் நாயகம் முகம்மது (ஸல்) அவர்களின் பொன்மொழி ஒன்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அந்தப் பொன்மொழியின் அடிப்படைக் கருத்து அன்றைய சூழ்நிலையில் அரசினைத் தாக்கக் கூடியதொன்றாகக் கருதப்படுவதற்கு இடமளிக்கும் வகையில் அமைந்திருந்தது. அதனைப் படித்ததும் அதிர்ச்சி அடைந்த நான் உடனே வித்தியுடன் தொடர்புகொண்டு அந்த வாக்கியத்தை இரண்டாம் பதிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடும்படி ஆலோசனை கூறினேன். கலையும் பண்பும் அடுத்த பதிப்புகளிலிருந்து அந்த வாக்கியம் நீக்கப்பட்டது. இந்த வாக்கியத்தை வேறுயாராவது கண்டுபிடித்துச் சுட்டிக் காட்டி இருப்பின் கலையும் பண்பும் 'தடை செய்யப்பட்டிருக்கலாம்'; நானும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம். இறைவன் அனைவரையும் காப்பாற்றினான்.

திரு. க. சங்கரகுமாரன்

தமிழ்ச் சங்கம் 1926 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. (அதுவே நான் பிறந்த ஆண்டும்). அதை ஆரம்பித்தவர் நாம் நன்கு அறிந்த பேராசிரியர் சி. சுந்தரலிங்கம் அவர்கள் ஆவர். 1943 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் கொழும்பில் இயங்கிய காலத்தில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் சமகால மாணவனாகவும் நெருங்கிய நண்பனாகவும் நான் இருந்தேன். அது சேர் ஐவர் ஜென்னிங்ஸின் வளமான யுகமாகும். தந்தை கிங்ஸ்பரி இளைப்பாற, அவரிடத்தில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை பதவியேற்றிருந்தார்.

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் சந்தேகமின்றி உயர்கல்விச் சாதனைகளுக்குரிய திறமையுள்ள மாணவனாக விளங்கினார். சிறந்த மாணவனாக இருந்த அவர் விரிவுரையாளராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்வித் துறையிலும் பிற நடவடிக்கைகளிலும் அவரது பங்களிப்பு நாம் எல்லோரும் நன்கு அறிந்ததே.

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் ஓர் முன்மாதிரியான பல்கலைக்கழக ஆசிரியராக விளங்கினார். விரிவுரை மண்டபத்துள் மட்டும் அவர் தன் பங்களிப்பைச் சுருக்கிக் கொண்டவர் அல்லர். இந்து, இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ பண்பாடுகளையும் நாகரிகங்களையும் முன்னேற்றுவதற்கு மட்டுமன்றி, பொதுவாக இலங்கையின் கலை வளர்ச்சிக்கும் தனது ஆற்றல்களைப் பயன்படுத்தினார். பல்கலைக்கழகத்தின் ஊடாகவும் அரசு நிறுவனங்கள் ஊடாகவும் அவர் இப் பணிகளைப் புரிந்தார். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் நமது வேந்தரான பேராசிரியர் எதிரிவீர சரத்தந்திர, பேராசிரியர் ஜே. எல். சி. ரொட்றிகோ, பேராசிரியர் ஈ. எஃப். சி.

லுடோவைக் போன்ற நம்நாட்டின் சிறந்த சாதனையாளர்களுடன் தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டார் என்பது எனது கருத்தாகும். பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் இப்பரந்த நோக்கினால் நான் மிகவும் கவரப்பட்டேன். எனது வாழ்வு முழுவதிலும் நானும் அதையே கடைப்பிடித்து வந்துள்ளேன்.

அவரது வேர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலேயே இருந்தன. ஆயினும், இலங்கையின் பிற சமூகத்தவர்களுடனும் கொள்கைகளுடனும் பொதுமைகளைக் காண்பது அவருக்கு ஒருபோதும் சிக்கலாக இருந்ததில்லை. அவரது நோக்குகளையும் மனப்பாங்குகளையும் கொண்டவன் என்றவகையில் அவர் இலங்கையின் மிகச்சிறந்த ஒரு குடிமகன் என என்னால் கூறமுடியும்.

எமது சகோதர பல்கலைக்கழகமான யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்திற்கான பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் சேவை பற்றி ஒரு குறிப்பு மட்டும் கடைசியாகக் கூறவிரும்புகின்றேன். அப்பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தர் என்ற வகையில் சுமார் 10 ஆண்டுகாலம் அவர் அப்பல்கலைக்கழகத்தை நடத்திச் சென்ற முன்மாதிரிக்காக யாழ்ப்பாணம் மட்டுமன்றி முழுநாடும் அவருக்கு நன்றிக்கடன் பட்டுள்ளது. அரசியல் நெருக்கடி, மாணவர் போராட்டம், பொருளாதார வரையறை முதலியன மிக மோசமான சூழ்நிலையில் அவர் கடமைபுரிந்தார். ஆயினும், அவரது உயர்ந்த ஆளுமையும் கட்டுப்பாடும் பக்கச்சார்பின்மையும் அப்பிரச்சினைகளைத் தாண்டிச் செல்லவும், யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் உயர்ந்த கல்விச் சாதனைகளை ஈட்டவும் அவருக்கு உதவின. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து பேராசிரியர் அ. துரைராஜா அவர்கள் சென்று யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் பிறிதொரு சிறந்த துணைவேந்தராகக் கடமையாற்றுவதற்குரிய பாதையை அவரே வகுத்துக் கொடுத்தார் என்பதையும் நான் இங்கு சொல்லவேண்டும். ஆகவே, பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்கள் தங்களுக்கு உரியவர் என்று இரண்டு பல்கலைக்கழகங்கள் மட்டும் உரிமைகோரவில்லை. முழுநாடும் அவரை உயர்ந்த புதல்வன் என்று உரிமைகோருகிறது.

'தினகரன்' பிரதம ஆசிரியர் கலாசூரி இ. சிவகுருநாதன்

பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தனின் உருவப்படத்தினைத் திரை நீக்கம் செய்யும் வைபவத்தைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் ஒழுங்கு செய்வது பெருமகிழ்வு தருவதாகும். தன்னிடம் பயின்ற மாணவர்களிடத்து மிகுந்த அன்பும் ஆர்வமும் காட்டிய ஒரு பேராசிரியர் வித்தி. அவரிடம் கற்ற பலர் இன்று உயர் பதவிகளில் இருக்கின்றனர்.

தன் பேச்சிலும் செயலிலும் தமிழ்ப்பண்பின் உயர்வினை எடுத்துக்காட்டிய வித்தி இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றில் உன்னதமான ஓர் இடத்தினைப் பெற்றவர். முத்தமிழையும் வளர்க்கும் வகையில் பெரும் பணிகள் பலவற்றை ஆற்றியவர். உயர்ந்த இலட்சியங்களும் பிறர் நலம்பேணும் பண்பும் தியாக உணர்வுகள் கள்ளமில்லா உள்ளமும் கொண்டவராக அவர் விளங்கினார்.

'குணமென்னுங் குன்றேறி நின்று', 'சினங்காத்து' தன் ஆய்வுகளாலும் நடவடிக்கைகளினாலும் நடத்தையினாலும் கற்றவர்கள் மத்தியில் மட்டுமன்றிச் சாதாரண மக்களிடத்தும் மதிப்பினைப் பெற்ற வித்தி தமிழ் பேசும் உலகினால் என்றும் நினைவுகூர்ந்து போற்றப்படுவார் என்பதில் ஐயமில்லை.

இலக்கியமாமணி, சட்டத்தரணி அல்ஹாஜ் எஸ்.எம்.ஹனிபா

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் பேராதனைக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டபின் தமிழ்ச்சங்கம் வெளியிட்ட 1952-1953ஆம் ஆண்டு இளங்கதிர் இதழின் ஆசிரியரான அல்ஹாஜ் எஸ். எம். ஹனிபா தமிழ்ச் சங்கத்தினால் 20-10-1994 அன்று கௌரவிக்கப்பட்ட போது சங்கப் பெருந்தலைவர் பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன் ஆற்றிய உரை.

அல்ஹாஜ் எஸ்.எம்.ஹனிபா அவர்களைக் கௌரவிப்பதில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கம் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறது. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் பேராதனைக்கு இடம் மாறியபின் முதன் முதல் வெளியிடப்பட்ட தமிழ்சங்க இதழான இளங்கதிரின் ஆசிரியராய் விளங்கியவர் அல்ஹாஜ் ஹனிபா. 1948 முதல் வெளிவந்த இளங்கதிரின் ஐந்தாவது மலரைப் பேராதனைக்கு வந்த புதிதில் பல இடர்களுக்கு மத்தியில் சிறப்பாக வெளியிட்டவர் அவர். எளிமையும் இனிமையும் சுறுசுறுப்பும் மிகுந்த அல்ஹாஜ் ஹனிபா தமிழ் இலக்கியத்துறையில் சுமார் அரைநூற்றாண்டு காலமாக அரியதொண்டாற்றி வருகிறார். எங்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் கற்றவர் என்பதனாலும் எமது தமிழ்சங்கப் பணிகளில் உற்சாகத்தோடு ஈடுபட்டவர் என்ற வகையிலும் நாம் பெருமையடைகிறோம்.

நவீன யுகத்திற் தொடர்பாடலின் முக்கியத்துவம் குறித்துப் பலவாறாகப் பேசப்படுகிறது. இன்றும் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கான மூலகாரணம் செவ்வையான தொடர்பாடல் மக்கள் மத்தியில் இல்லாமையே என்று கூறப்படுகிறது. பயனுறுதிமிக்க தொடர்பாடல் பல்லின சமூகங்களுக்கிடையில் புரிந்துணர்வையும், ஒருவரையொருவர் மதித்து ஒன்றுபட்டு வாழும் இசைவினையும் வளர்க்கவல்லது என்று கருதப்படுகிறது.

அத்தகைய தகவற் பரிமாற்ற, தொடர்புத் துறைகளிற் பாராட்டத் தக்க பணியாற்றியவர் அல்ஹாஜ் ஹனிபா. தன் அனுபவங்களையும் எண்ணங்களையும் ஏனையவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்வதில் மட்டுமன்றி பொதுப்படையான தொடர்பாடல் விருத்திக்கு வேண்டிய வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதிலும் ஆர்வம் மிகுந்தவரான அல்ஹாஜ் ஹனிபா அவ்வகையில் வலிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்.

பள்ளியில் படிக்கின்ற காலத்திலேயே 'சமுதாயம்' என்ற பத்திரிகையை வெளியிட்டவர் அவர். பல்கலைக்கழகத்தில் 'இளங்கதிரை' வெளியிட்டதோடு இன்னும் பல செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டார். சிலகாலம் ஆசிரிய சேவை புரிந்த போது சமூக, இலக்கியத்துறைகளில் மாணவர்களுடைய ஆர்வத்தைத் தூண்டும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். பின்னர் 'தினகரன்' பத்திரிகை உதவியாசிரியராகப் பணியாற்றினார். இலங்கை வானொலியிலும் சிலகாலம் அவர் கடமை புரிந்தார்.

ஐம்பதுகளின் ஆரம்பத்திலிருந்து புத்தக வெளியீட்டாளராக அவர் ஆற்றிவரும் பணி விதந்து குறிப்பிடவும் போற்றவும் தக்கதாகும். கல்வினை தமிழ் மன்றம் என்றால் அது அல்ஹாஜ் ஹனிபாவையே குறித்து நிற்பதென்பதை யாவரும் அறிவர்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின்பால் உலகின் கவனத்தைத் திருப்பிய பேராசிரியர் அல்லாமா ம.மு.உவைஸ் அவர்களின் தமிழ் இலக்கியத்துக்கான இஸ்லாமியர் பங்களிப்புப் பற்றிய ஆங்கில நூல் அல்ஹாஜ் ஹனிபாவின் தமிழ் மன்றத்தால் 1953 ஆகஸ்டில் வெளியிடப்பட்டது. அடுத்தமாதம் எங்கள் தமிழ்ச்சங்க வளர்ச்சிக்கு நீண்ட காலமாகத் தன்னை அர்ப்பணித்த பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தனின் முதல் நூலான 'இலக்கியத் தென்றல்' வெளியிடப்பட்டது.

இலக்கியத் தென்றல் பதிப்பாளர் உரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது: "இலக்கியச் சுவை நுகரும் மனப்பான்மை இப்பொழுதுதான் தமிழர் உள்ளத்தில் தோன்றியிருக்கிறது. அவ்வியல்பை மென்மேலும் வளர்ப்பதற்கு இதைப்போன்ற வெளியீடுகள் துணையாகும். இவ்வாசிரியர் எழுதிய இலக்கிய வரலாற்றுத் தொடர்பான வேறுபல நூல்களையும் அடுத்து வெளியிட எண்ணியுள்ளோம். அதற்குத் தமிழ் மக்களின் ஆதரவு கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கின்றோம்." இவ்வுரை, தமிழ் நூல் வெளியீட்டுத்துறை அன்று

எத்தகைய சிரமமான நிலையில் இருந்ததென்பதையும் அல்ஹாஜ் ஹனிபா அத்துறையில் எத்துணை ஆர்வத்தோடும் துணிவோடும் இறங்கினார் என்பதையும் புலப்படுத்துவதாகும்.

பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் தலைசிறந்த நூலான 'தமிழர் சால்பு'ம் இறுதி நூலான 'எனது நோக்கில் இஸ்லாம்' என்பதும் கல்ஹின்னைத் தமிழ் மன்றத்தாலேயே வெளியிடப்பட்டன. அல்ஹாஜ் ஹனிபாவிடத்து பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் மிகுந்த பிரியம் வைத்திருந்தார். பேராசிரியர் தம் துணைவியாரை இழந்த போது இயற்றிய நினைவாஞ்சலியில் 'திறமை சேரென் மாணவன் எஸ்.எம்.ஹனிபா' எனக் குறிப்பிட்டமையை இங்கு எடுத்துக்காட்டாதொழிதல் சாலாது.

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் மறைந்தபின் அவரது 'எனது நோக்கில் இஸ்லாம்' என்ற நூலைத் தமிழ் மன்றத்தின் அறுபதாவது வெளியீடாகக் கொண்டு வந்த அல்ஹாஜ் ஹனிபா 'வைரமலர்' என்ற அறுபத்தோராம் வெளியீட்டில் மறைந்த பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் பற்றிய சில கட்டுரைகளையும் கவிதைகளையும் பிரசுரித்தார். தமிழியலின் பன்முக வளர்ச்சிக்கான எங்கள் தமிழ்ச் சங்க இளங்கிளையின் பங்களிப்பினை எடுத்துக் கூறும் தமிழ்த் துறைச் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி க.அருணாசலத்தின் 'காலக்கண்ணாடி இளங்கிளையின்' என்ற நூல் எழுபத்தோராம் வெளியீடாக வந்துள்ளது. இவ்வளவு நூல்களை வெளியிடுவதென்பது இலேசான காரியமல்ல.

மாணவராகவும், ஆசிரியராகவும், பத்திரிகையாளராகவும், ஒலிபரப்பாளராகவும், வெளியீட்டாளராகவும் பன்முக வழிகளில் மானிடத் தொடர்பாடல் மேம்பாட்டுக்குப் பாரிய பணிகளை ஆற்றியுள்ள அல்ஹாஜ் ஹனிபா அவர்களைப் பாராட்டுவதற்கு பேருவகையெய்துகிறோம். அவர் இன்னும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு ஆரோக்கியத்தோடு வாழ்ந்து தம்பணிகளைத் தொடர வேண்டி ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

நீ சொல்லுகின்ற கருத்தை நான் முற்றிலுமாக மறுக்கிறேன்.
ஆனால், அதைச் சொல்லுவதற்கு பூரண உரிமை உண்டு என்பதை
நிரூபணம் செய்ய நான் மரணத்தைத் தழுவவும் தயார்.

பிரெஞ்சுத் தத்துவஞானி: வோல்த்தேயர்

நாளை என்பது நலமாக.....

மு.தாரகன், விஞ்ஞானபீடம் (இறுதி ஆண்டு)

அதிகாலை 2 மணி . கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை வெண்ணிறக் குவியல்களாக பனி படர்ந்திருந்தது.

வெளியே மல்லிகைப் பூக்களாக பனித்துகள்களை வானம் உமிழ்ந்து கொண்டிருந்தது. வெளிச்சுவரில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த வெப்பமானியின் செந்நிறக் கோடு - 20க்கு சற்று கீழே நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. வீதியில் இடைக்கிடையே வாகனங்கள் வழக்கிக் கொண்டிருக்க தெருவிளக்குகள் குளிரினால் நடுநடுங்கி தலை கவிழ்ந்து மஞ்சள் ஒளிச்சிதறல்களை பரப்பிக் கொண்டிருந்தன. நாற்சந்தியை ஒட்டியிருந்த அந்தப் பெற்றோல் நிலையம் மின்விளக்கில் தன்னை முகங்காட்டியவாறே இரவின் வாடிக்கையாளர்களுக்காக ஒரு தெரு விபச்சாரியை போன்று காத்திருந்தது. உள்ளே ஹீட்டரினதும் அணிந்திருந்த ஸ்வெட்டரினதும் கதகதப்பில் காய்ந்து கொண்டிருந்தான் அருண். நேரத்தை மீண்டுமொரு தடவை பார்த்துக் கொண்ட அருண் பனிபடர்ந்த கண்ணாடி யன்னல்களினூடு தூரத்தே பார்த்தான். தொலைவில் தெரிந்த மாதாகோயிலின் சிலுவை மெல்லிய நீலநிற ஒளியில் அந்த பனிப்புகாரிலும் துல்லியமாக தெரிந்தது. மாதாவை மனதில் நினைத்துக் கொண்டான். நாடு விட்டு நாடு வந்தபின் அவனுக்கு சகலமும் மாதாவும் சிலுவையும் தான். பிறப்பில் இந்துவானாலும் சகல மதங்களிலும் அவன் இறைவனை கண்டான். 40 மைல்களுக்கப்பால் இங்குள்ள பிள்ளையார் கோவிலுக்கு அடிக்கடி போய் வருவதென்பது இயலாத காரியம், மாதம் ஒருமுறையோ இருமுறையோ போய் வருவதுடன் சரி. மற்றும்படி இந்த மாதாகோயில்தான் அவனுக்கு துணை. ஊரில் உள்ளபோது குளத்தடி பிள்ளையார் கோவிலுக்கு செவ்வாய், வெள்ளி என்று தவறாது போய்விடுவான். பாவாடை, தாவணி, சேலை என சகல மட்டங்களும் கலர் கலராய் பவனிவரும். காவலாக பல வெள்ளை வேட்டிகள் பின்தொடரும். பண்ணோடு தேவாரங்கள் பாடப்படும் போது தானும் மனம் கசிய இணைந்து கொள்வான். இறைவனின் தீபாராதனையில் தானும் சங்கமமாகி உடல் கூனி வளம் உருகி வணங்கியதை நினைக்கும் போது இப்பவும் உடல் சில்லிட்டது. அண்மையில் குண்டு வீச்சினால் அவ்வாலயமும் சிதைந்து விட்டதாம். பிள்ளையார் மீண்டும் ஆலமரத்தடிக்கே இடம்பெயர்ந்து விட்டாராம். யுத்தத்தின் கோரம் ஆண்டவனைக் கூட அகதியாக்கி விட்டது. தூரத்தே எங்கோ தொழிற்சாலையின் இயங்கும் சத்தம் காற்றில் கரைந்து பனியில் நனைந்து அவனை சமநிலைக்கு கொண்டு வந்தது.

காலை 4 மணிவரை, இனி எப்போதாவது ஒரு வாகனம் தான் பெற்றோல் நிரப்பவரும் பொதுவாக மேலைத்தேய நாடுகளில் பெற்றோல் நிலையங்களில் வாகன சொந்தக்காரர்கள் தாமே பெற்றோலை நிரப்பும் முறை தான் அதிகம் பெற்றோலை நிரப்பி விட்டு மானியில் காட்டும் பணத்தை அதற்குரிய நிலைய முகாமையாளரிடம் கொடுத்துவிட்டு போக வேண்டும். பலநேரங்களில் பெற்றோலை நிரப்பிவிட்டு பணத்தை தராது வாகனங்களில் தப்பியோடுபவர்கள் இங்கும் ஏராளம். இப்படியான சமயங்களில் நிலைய முகாமையாளர்களே பணத்தை கட்டவேண்டிய நிலைமையும் ஏற்படுவதுண்டு. அருணுக்கும் இப்படியான அனுபவம் நிறையவே உண்டு. மென்மையான கொட்டாவி அவனிடமிருந்து விடைபெற்றது. உடலுடன் மனமும் நிறையவே களைத்திருந்தது. மெதுவாக இருக்கையில் சாய்ந்தான் அருண். மேசையில் கடிதமொன்று அமைதியாக தூங்கிக் கொண்டிருக்க அது ஏற்படுத்திய சலனம் மனதை இன்னும் அலைக்கழித்துக் கொண்டிருந்தது. மீண்டும் பத்தாவது தடவையாக கடிதத்தைத் திறந்தான். தாயின் முதுமை எழுத்துக்களில் பிரதிபலித்தது. பொதுவாக அருணுக்கு, தாய் நாட்டிலிருந்து வரும் கடிதங்களை காணும் பொழுது மனதில் இனம்புரியாத உணர்வு உருவாவது வழக்கம். எத்தனையோ தடவை சொந்தங்களின் அரவணைப்பிற்காக அருண் ஏங்கியிருக்கிறான். தந்தையின் அன்பும், தாயின் அரவணைப்பும் சகோதரங்களின் ஆறுதலும், நண்பர்களின் துணையும் பக்கத்து வீட்டு பாட்டியின் பாசமும் என்றென்றும் நெஞ்சை விட்டகலாதவை. இங்கு வந்தபின் அவ்வினிய நினைவுகள் தான் அவனுக்கு ஆறுதல் தருபவை. ஊட்டமளிப்பவை.. அவனைப் பொறுத்தவரை சொந்தங்கள் சுகமான சுகமைகள், வழமையான விசனங்களுடன் கடிதத்தை தொடக்கியிருந்தான் தாய். இரண்டாவது அக்காவின் திருமணம் சிறப்பாக நடந்து முடிந்ததாகவும் தம்பி AVL பரீட்சையில் திறமையாக சித்தியடைந்ததாகவும் எழுதியிருந்தான். கூடவே, அவனுக்கு அடுத்த மாதமளவில் பேராதனை பல்கலைக்கழகம் தொடங்குவதாகவும், ஷெல் அடியையும், குண்டு வீச்சுக்களையும் தவிர தாங்கள் எவ்வித

குறையுமில்லாமல் இருப்பதாகவும் கடிதத்தில் இருந்தது. ஓ.... இப்போதெல்லாம் இவர்களுக்கு வெஷ் அடியும், குண்டுச் சத்தமும் நாளாந்த வாழ்க்கையின் சராசரி நிகழ்வுகளாகி விட்டன. பக்கத்து வீட்டுப்பாட்டி இன்றோ நாளையோ என்ற செய்தியுடன் கடிதத்தை முடித்திருந்தான் தாய். பாட்டிக்காக மனம் அழுதது. பாட்டி என்றோ சுட்டுத் தந்த பனங்காய் பணியாரத்தின் சுவை நாக்கில் சுவைத்தது. கடிதத்தை மூடிவைத்து விட்டு பெருமூச்சு எகிறி விழ இருக்கையில் சாய்ந்தான் பழைய நினைவுகள் மெல்லிய சலனப்படமாக மனத்திரையில் ஓடியது. வாழ்க்கையில் கவலை, பிரிவு என்னவென்று தெரியாது வாழ்ந்த பருவம். அவனது குடும்பம் மத்திய தரம். எனவே சோற்றுக்கும் உடைக்கும் பஞ்சமில்லை. கூடவே இறைவன் அவனுக்கு அறிவையும் ஆற்றலையும் அள்ளி வழங்கியிருந்தார். யுத்தத்தின் தாக்கம் பெரிதும் பாதிக்கப்படாத கிராமம் அவனுடையது. மண்ணின் நிறம் கால்களில் பரவ பச்சை வயல்களினூடு ஓடுவதும் நீலக்கடலில் நீந்துவதும் அவனுக்கு நிரம்ப பிடிக்கும். குளத்தடியில் நின்று மீன்கொத்திப் பறவைகளின் நர்த்தனத்தையும் கேணியடியில் இருந்து துள்ளும் மீன்களையும் மலரும் தாமரை மொட்டுக்களையும் ஒருங்கே ரசிப்பான். பரீட்சைக்கு தன்னை தயார்படுத்திக் கொண்டிருந்த வேளையில் தான் அருணின் வாழ்க்கையில் பெரும் திருப்பம் ஏற்பட்டது. 'பிள்ளை' பிடிக்காரர்களின் தொல்லை தாங்காது விமானம் ஏறி தலைநகர் வந்ததும், லொட்ஜ் என்ற பெயரில் ஏதோ ஒரு புறாக்கூட்டினுள் இருந்து பரீட்சையை இடம் பெயர்ந்த மாணவனாக தோற்றியதும், தொடர்ந்தும் தலைநகரில் அதிகாரபடைகளின் அட்டகாசம் தாங்காது ஏஜென்சியின் உதவியுடன் அங்கு இங்கு என்று கடன்பட்டு புறப்பட்டதும், பலநாடுகள் சுற்றி ஒருமாதிரி இங்கு வந்து சேர்ந்தது எல்லாம் நேற்றைய நிகழ்வுகள். இன்றைய நினைவுகள் இடையில். அவன் பரீட்சையில் திறமையாக சித்தியெய்தி பேராதனை பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்திற்கு தெரிவானதும் கனவு போலிருந்தது. கடந்த 2 1/2 வருடமாக பகல் இரவு என்று பாராது வேலை செய்து பட்ட கடன்களை அடைத்து, இரண்டு அக்காவினதும் திருமணத்தை முடித்து வீட்டின் பொருளாதார நிலையையும் உயர்த்தி விட்டான். அப்பாவின் பிளாஸ்டிக் முக்குக் கண்ணாடி தங்க முலாம் பூசியதாக மாறுமளவிற்கு வீட்டின் நிலைமை மாறிவிட்டது. கல்யாண வீடுகளில் வெறும் சரிகை கட்டிய தாய் இன்று காஞ்சிபுரத்துடன் வலம் வருகிறாள். ஆனால் எவ்வளவு வசதி கூடினாலும் அவர்கள் ஒருபோதும் பிறந்தமண்ணை விட்டு வரவிரும்பவில்லை. சுத்தமான வேப்பங்காற்றையும், சுத்தமான மண்வாசனையும் அவர்கள் இழக்க தயாரில்லை. அவனுக்கும் அவர்களை அதிகம் வற்புறுத்த விரும்பவில்லை. அருணுக்கு படிக்க வேண்டுமென்ற ஆவல் இருந்தாலும் இவ்வளவு காலமாக அதற்குரிய சூழ்நிலை இருக்கவில்லை. உழைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமே மேலோங்கியிருந்தது. அத்துடன் தாய்நாட்டில் படித்து தன்மக்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டுமென்பது தான் அவனது ஆசை. நீண்ட நாட்களாகவே, தன் நாட்டிற்கு திரும்பி படிப்பை தொடரவேண்டுமென்ற அவனது உள்ளத்து உணர்விற்கு இன்று வந்தகடிதம் வடிகாலமைத்து விட்டது. பல்வேறு சிந்தனைகள் ஆட்டிப்படைக்க நித்திரை மெல்ல அவனை அடிமைப்படுத்தியது. வேலை மாறுதலுக்காக வந்த பீற்றர் கதவை தட்டியபோது தான் அருண் சுயநினைவிற்கு வந்தான். பீற்றரிடம் வேலையை ஒப்படைத்து விட்டு கராஜை அடைந்து காரிலேறி எஞ்சினை உசுப்பினான். முகத்தில் தீர்க்கமான முடிவின் பிரகாசம் தெரிந்தது. கார் அமைதியாக தெருவில் வழக்கி செல்ல அருண் தலையை திரும்பி பெற்றோல் நிலையத்தை பார்த்தான். ஏதோ இனம்புரியாத சோகம் மனதை கவ்வியது.

பேராதனை பல்கலைக்கழகம். பல்கலைக் கழகத்தின் வெளிவிளிம்பாக வளைந்து வரும் மகாவலியின் அழகை ரசிக்க மனமில்லாமல் பாலத்தின் மேல் உட்கார்ந்திருந்தான் ரவி. வெண்ணிற நுரைப் பூக்களை கரையிலுள்ள பச்சை புற்களுக்கு மாலையாக்கிக் கொண்டிருந்தான் நிதிமகள். கரையோர நாணல் புதர்கள் நிதியின் மேல் பரவி நிதியை ஆக்கிரமித்து கொண்டிருந்தது. எங்கு தான் ஆக்கிரமிப்பும் அடக்குமுறையும் இல்லை. இவை இன்றி உலகம் இல்லையோ. நிலவை சூரியின் ஆக்கிரமிக்கிறான். நிலத்தை வானம் ஆக்கிரமிக்கிறது. ஆனால் சிலவேளைகளில் ஆக்கிரமிப்பும், ஆக்கிரமிக்கப்படுவதும் சொந்தம் என்ற போர்வையால் விரும்பியே நடைபெறுகின்றது. தலையை திரும்பி சுற்றும் முற்றும் பல்கலைக்கழகத்தை மீண்டுமொரு தடவை பார்த்தான். மாலை நேரத்து மஞ்சள் வெயிலை தன்மேல் சுமந்து கொண்டு ஆரவாரமின்றி வெறிச்சோடியிருந்தது. இன்றல்ல நேற்றல்ல கடந்த 2 மாதமாக இதே நிலைமை தான். விடுதிப் பிரச்சினை - பகிஸ்கரிப்பு, முடிவு பல்கலைக்கழகம் மூடப்பட்டு விட்டது. மாணவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். சொந்த இடங்களுக்கு போகமுடியாத சூழ்நிலையால் ரவி போன்ற தமிழ் மாணவர்களுக்கு தற்காலிகமாக தங்க வசதி செய்யப்பட்டது. ரவிக் ஒன்றை தூக்கி எறிய அது ஒரு மைய வட்டங்களை உருவாக்கியவாரே நீரினடியில் தாழ்ந்து போனது. நீரில் கல் உருவாக்கிய சலசலப்பு மறைந்த போதிலும் மனதில் நேற்றைய சம்பவம் உண்டாக்கிய சலசலப்பு இன்னும் ஓயாமல் தான் இருந்தது. அப்பா நேற்று ஊரிலிருந்து வந்திருந்தார். அப்பா அன்பு காட்டும் அதே வேளையில்

பிடிவாதமும், கண்டிப்பும் அவருடைய தார்மீக சொத்து.

'ரவி உனக்கு சொல்ல வேண்டுமென்றில்லை. உன்னை நம்பி மூன்று பெண் சகோதரங்கள் இன்றோ நாளையோவென்று தாலிக்காக காத்துக் கொண்டிருக்குதுகள். நீ எப்ப படித்து முடித்து வேலை பார்த்து உந்தச் சுகமைகளை ஒப்பேற்றப் போகிறாய்' என்று விடுகதையாக தொடங்கினார் அப்பா.

'அப்பா நான் என்ன செய்ய படிப்பு இழுபடுது' என்றான் ரவி.

'அதுதான் சொல்றன் அடிக்கடி ஸ்ரைக் என்று உனக்கு இப்போதைக்கு படிப்பு முடியாது. முடிந்தாலும் இப்ப எஞ்சினியர்களுக்கெல்லாம் வேலை எடுக்கிறதும் கஸ்டம். அதோட நாட்டுப் பிரச்சினையும் நிம்மதியாய் இருக்க விடாது.'

'அதுக்காக?' இடைமறித்தான் ரவி.

'வெளிநாட்டுக்குப் போ. நான் தலையை அடகு வைத்தாவது அனுப்புறன். போய் உழைத்து முதல்ல சகோதரங்களின்ட பொறுப்பை முடிச்சிட்டு படி'. அப்பா குண்டைத் தூக்கிப் போட்டார். அதிர்ந்தான் ரவி.

'அப்ப, இவ்வளவு காலமும் கஷ்டப்பட்டு படித்தது' சலிப்புடன் கேட்டான்.

'படிப்பு ஒருநாளும் வீண்போகாது. படிப்புக்கு வயது இருக்குதோ. நீ அங்கை போய் படித்து நல்ல நிலைக்கு வருவாய் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கு. உனக்கும் நம்பிக்கை இருந்தால் போ. எதுவானாலும் முடிவெடுக்க வேண்டியது நீ. எனக்கு தெரிந்தவர் ஒருத்தர் கனடாவுக்கு அனுப்புகிறார். இரண்டு நாள்ல ஒரு முடிவோடை கொழும்புக்கு வா'. உன்ரை முடிவில் தான் உன்ரை சகோதரங்களின்ரை வாழ்க்கை இருக்கு' தலையில் இடியை போட்டுவிட்டு தந்தை கொழும்புக்கு போய்விட்டார். இருதலைக் கொள்ளி எறும்பாக தவித்தான் ரவி. காற்றில் புகைவண்டியின் சத்தம் மெதுவாக அதிகரித்து பின் குறைந்து மறைந்து போயிற்று. நாரைகள் கூட்டம் நதியின் நீர்ப்பரப்பில் தொடுவதும் மேலெழுவதுமாக ஜாலம் காட்டின. தொலைவில் மலைகளுக்கிடையில் பனிப்புுகார் வேகமாக இறங்கிக் கொண்டிருந்தது. எருமை மாடொன்று ஒய்யாரமாக நதியில் ஸ்நானம் செய்து கொண்டிருந்தது. யோசித்து யோசித்து தலையெல்லாம் கணத்தது. அப்பா சொல்வதிலும் நியாயமிருக்கிறது. பல்கலைக்கழகம் உடனடியாக திறந்தாலும் மீண்டும் முடப்படாது என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம். படிப்பை முடித்தாலும் வேலை என்பதில் என்ன உத்தரவாதம். இந்தநிலையில் சகோதரங்களை எவ்வாறு கரையேற்றுவது. எங்கோ தூரத்தில் மலைகளுக்கிடையில் சூரியன் புதைந்து கொண்டிருந்தான். செந்நிற வானில் வெண்ணிற பூக்களாக விண்மீன்கள் பூக்கத் தொடங்கின. சூரியின் மறைந்து விட்டான் என்று விண்மீன்கள் உளவு சொல்ல நிலவு மெல்ல ஒளிர் தொடங்கியது. எங்கோ ஒரு குளத்தில் அல்லி மொட்டொன்று அவசரப்பட்டு மொட்டவிழ்த்தது. ரவி பாலச்சவரிலிருந்து குதித்திறங்கி விடுதியை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினான். சூழல் அவன் முடிவை உணர்ந்து பிரிவின் சோகத்தை வெளிப்படுத்தியது கறுப்பிருட்டாக.

இலங்கையில் காலை மெல்லென விடிய ஆரம்பிக்க கனடாவில் சற்றே வேகத்துடன் இருள் படர தொடங்கியது. இரு நாட்டினதும் சர்வதேச விமான நிலையங்கள் வழமை போல் பரபரப்புடன் இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் இரு உள்ளங்கள் நாளைய கனவுகளைச் சமந்தவாறே விமானங்களில் ஏறிக் கொண்டன. ரவி இருக்கை பட்டியை சரிசெய்து விட்டு கையிலிருந்த ஸ்வெட்டரை உடுத்திக் கொண்டான். 'கனடாவில் சரியான குளிராம்', நல்ல ஸ்வெட்டராக வாங்கு! அப்பா சொன்னது ஞாபகத்திற்கு வர கண்களில் கண்ணீர் முட்டியது. குறிஞ்சிக் குமரனை மனதில் வேண்டியபடி கண்களை மூடிக் கொண்டான். அருண் கண்களை திறந்து ஜன்னலினூடாக பார்வையை செலுத்தினான். கனடா டொரன்றோ சர்வதேச விமான நிலையம் பனிக்கட்டிகளிற்கு மத்தியில் கம்பீரமாக நின்றது. ஸ்வெட்டரை கழற்றி கையில் வைத்த படியே இருக்கையில் சாய்ந்தான். விமான நிலையத்தில் கண்ணீருடன் விடை தந்த வெள்ளை கார பீற்றர் நினைவுக்கு வந்தான். மாதா கோயிலின் சிலுவை நினைவுக்கு வந்தது இதயம் எங்கோ ஒரு மூலையில் ஓலமிட்டது. எனினும் தாய் நாட்டிற்கு போவதை நினைக்க மனம் தேனாய் இனித்தது. விமானங்கள் ஓடுபாதையை அடைந்து மெதுமெதுவாக வேகத்தை அதிகரித்தபடி பாதையில் ஓடி, தரையில் உதைத்து வானில் மிதந்தன. சக்கரங்களை உள் இழுத்தபடி தரைக்கு 45பாகை சாய்வில் வாளை தொட்டு பின் தரைக்கு சமாந்தரமாக பறந்தன. தரை புள்ளியாகி கண்களிலிருந்து தொலைந்து போனது. பலமணி நேரங்களின் பின் பலமைல்கள் அகலத்தில் ஒன்றையொன்று எதிர்திசைகளில் சந்தித்து கொண்டன. முடிவில் நேர்கோட்டால் இருபுள்ளிகளாக இணைக்கப்பட உள்ளே அருணும், ரவியும் ஆழ்ந்த தூக்கத்திலிருந்தனர்.

தமிழ்த் திரையிசைப் பாடல்கள் சில குறிப்புகள்.

கலாநிதி துரை. மனோகரன்

திரைப்படம் இன்று மிகப்பெரும் கலைச் சாதனமாக விளங்குகின்றது. படித்தவரையும் பாமரரையும் ஒருமித்துக் கவர்கின்ற பொது ஊடகமாக அது விளங்குகின்றது. திரைப்படங்களை விடவும் அவற்றில் இடம்பெறும் பாடல்கள் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ மக்களின் செவிகளில் ஒலித்த வண்ணமே உள்ளன. திரைப்படங்களைப் பார்க்காதவர் கூடத் திரைப்படப் பாடல்களைத் தெரியாது இருக்க இயலாது என்ற நிலையே சமூகங்களில் காணப்படுகின்றது. திரைப்படப் பாடல்கள் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெறுவதற்கு முக்கிய காரணங்களாக விளங்குபவை வானொலி நிலையங்களே. அதேவேளை, பொது நிகழ்ச்சிகளிலும் திரைப்படப் பாடல்கள் தமது ஒளி முகத்தைக் காட்டி விடுகின்றன. காற்றுப் புக முடியாத இடங்களில் கூட திரைப்படப் பாடல்கள் புகுந்து விடுகின்றன.

தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்களை நோக்கும் போது, மதுர பாஸ்கரதாஸ் முதலாக வைரமுத்து வரை, 1931 முதல் இற்றை வரை அவற்றின் செல்வாக்கு வளர்ந்தோங்கி வந்துள்ளது. ஏறத்தாழ அறுநூறு கவிஞர்கள் தமிழ்த் திரைப்படங்களை இற்றைவரை எழுதி வந்துள்ளனர். 1931இல் தமிழின் முதற் பேசும் படமான காளிதாலுக்குப் பாடல் எழுதி தமிழ்த் திரைப்படம் வரலாற்றில் பிதாமகராக விளங்குபவர், மதுர பாஸ்கரதாஸ் ஆவர். ஆரம்ப காலத்துப் பேசும் படங்கள் உண்மையில் "பாட்டுப் படங்க" ளாகவே விளங்கின. எடுத்துக்காட்டாக, பவளக்கொடி என்ற திரைப்படத்தில் 55 பாடல்கள் இடம்பெற்றன. காலப்போக்கில் பாடல்களின் தொகை வெகுவாகக் குறைந்து, இப்போது நூலைந்து பாடல்களுடன் திரைப்படங்கள் நிறைவு பெறுகின்றன.

தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்களை வகை மாதிரியாக நோக்குமிடத்து, இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்த் கவிதைக்கு வளம் சேர்த்த கவிஞர்கள், தரமான திரைப்படப் பாடலாசிரியர்கள், வெறும் சினிமாப் பாடலாசிரியர்கள் என்ற வகைக்குள் பாடலாசிரியர்களை அடக்கலாம்.

இவ்வகையில் சுப்பிரமணிய பாரதி, பாரதிதாசன், கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, கம்பதாசன், சுரதா முதலிய சிறந்த தமிழ்த் கவிஞர்களின் பாடல்களும் திரைப்படம் வடிவம் பெற்று, அத்துறைக்குப் புதிய வளத்தை நல்கின. 1935இல் வெளிவந்த மேனகா என்ற திரைப்படத்திலிருந்து பாரதியின் பாடல்கள் இடம்பெறத் தொடங்கின. "வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி வாழிய வாழியவே" என்ற பாடலே தமிழ்த் திரைப்படம் ஒன்றில் இடம்பெற்ற முதலாவது பாரதி பாடலாகும். பல்வேறு திரைப்படங்களிலும் பாரதியின் பாடல்கள் பயன்படுத்தப் பட்டிருந்த போதிலும் நாம் இருவர் (1947), கப்பலோட்டிய தமிழன் (1961), ஏழாவது மனிதன் (1981) ஆகிய திரைப்படங்களில் பாரதி பாடல்களே படம் முழுவதிலும் இடம் பெற்றன. 1935 முதல் திரைப்பட உலகில் கதைவசன கர்த்தாவாகவும் பாடலாசிரியர் ஆகவும் புகுந்த பாவேந்தர் பாரதிதாசன், ஆரம்பத்தில் திரைப்படப் பாடல்கள் எழுத வேண்டும் என்ற ஆர்வம் மிகுந்தவராக விளங்கினார். ஆயினும், அந்த ஆர்வம் பின்னாளில் மங்கி விட்டது. சினிமாவின் தேவைகளுக்கேற்ப வளைந்து கொடுக்க அவரால் இயலவில்லை. அவர் திரைப்படங்களுக்கென எழுதிய பாடல்களைவிட, அவர் மறைந்த பின்னர் திரைப்படங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட அவரது பாடல்கள் சாகாவரம் பெற்றவையாக விளங்குகின்றன. "புதியதோர் உலகம் செய்வோம்" (சந்திரோதயம்), "சங்கே முழங்கு" (கலங்கரை விளக்கம்), "தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர்" (பஞ்சவர்ணக்கிளி) போன்றவை அத்தகையவை. அவர் வாழும் போதே புகழ் பெற்ற அவரது திரைப்படப் பாடலாக விளங்குவது, பி. பானுமதி பாடிய "தலைவாரிப் பூச்சுடி உன்னை" என்பதாகும். பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரத்தைத் திரைப்படம் துறைக்கு அறிமுகம் செய்தவர், பாரதிதாசனே ஆவர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்த் கவிதைத் துறையில் இடம்பெற்ற பெயர்களுள் ஒன்று, கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை ஆகும். எளிமையும், இனிமையும் வாய்ந்த இவரது பாடல்கள் சில

திரைப்படங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. 1947இல் வெளிவந்த பைத்தியக்காரன் முதல் அண்மைக்காலத்தில் வெளிவந்த நெஞ்சத்தை அள்ளித்தா வரையில் சில திரைப்படங்களில் அவரது பாடல்கள் சில இடம் பெற்றுள்ளன. “பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியடா” (பைத்தியக்காரன்) “வெய்யிற்கேற்ற நிழல் உண்டு வீசும் தென்றல் காற்று உண்டு” (கள்வனின் காதலி), “கோயில் முழுதும் கண்டேன் - உயர் கோபுரம் ஏறிக் கண்டேன்” (நெஞ்சத்தை அள்ளித்தா) முதலான அவரது பாடல்கள் பிரபலமானவை.

இந்நூற்றாண்டுத் தமிழ்கவிதையில் தமது இருப்பை உணர்த்திய இன்னொரு கவிஞராக விளங்கியவர், கம்பதாசன் .1940 முதல் 1970 வரையில் அவ்வப்போது பல திரைப்படப்பாடல்களை அவர் எழுதிவந்துள்ளார். அப்பாவு என்ற இயற்பெயரைக் கொண்ட அவர் பின்னர் சி.எஸ்.ராஜப்பா எனத் தம் பெயரை அமைத்துக் கொண்டார். திறமை மிகுந்த கம்பதாசனின் உழைப்பில் பெரும்பகுதி, மொழிமாற்றப்பட்ட (டப்பிங்) படங்களுக்காகவே பயன்படுத்தப்பட்டு விட்டது. ஆயினும், “எந்தன் கண்ணாளன் கரைநோக்கிப் போகிறான் (வானரதம்), “கனவு கண்ட காதல் கதை கண்ணீராச்சே” (அக்பர்), “மின்னல் போலாகும் உந்தன் வாழ்க்கையேதான் (அவன்), “வைரந்தானே நெஞ்ச நமக்கே இரும்பே கைகள் பாராய்” (பாட்டாளியின் சபதம்) போன்ற பாடல்கள் கம்பதாசனைச் சிறப்பாக இனங்காட்டுகின்றன.

தமிழ்க் கவிதைத் துறையில் தமக்கெனத் தனி ஆளுமையுடன் உலவிய சுரதாவும் குறிப்பிடத்தக்க திரைப்படல் ஆசிரியராகவும் விளங்கியவர். ராச கோபாலன் என்ற இயற்பெயரைக் கொண்ட இவர், சுப்புரத்தினதாசன் என்ற தமது புனைபெயரின் சுருக்கமாகச் சுரதா என அமைத்துக் கொண்டார். சுப்புரத்தினம் என்பது பாரதிதாசனின் இயற்பெயராகும். பாரதிதாசன், உடுமலை நாராயணகவி ஆகியோரின் தாக்கம் சுரதாவிடம் காணப்பட்டது. “அமுதும் தேனும் எதற்கு நீ அருகினில் இருக்கையிலே எனக்கு”, “கண்ணில் வந்து மின்னல்போல் காணுதே இன்பக் காவியக் கலையே ஓவியமே”, “ஆடி அடங்கும் வாழ்க்கையடா ஆறடி நிலமே சொந்தமடா”, “வசந்த காலம் வருமோ?” என்பன போன்ற சுவை ததும்பும் பாடல்களை அவர் எழுதியுள்ளார்.

தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்துறையில் தமது தரம் மிகுந்த பாடல்களால் தமது தகுதியை இனங்காட்டிக் கொண்டுள்ள பாடலாசிரியர்களும் உளர். அவர்கள் கவிதைத்துறையிலும் ஈடுபட்டிருந்த போதிலும் திரைப்படலாசிரியர்களாகவே முத்திரை பதித்தவர்கள். அவர்களுள் ஒருவரே மதுரபால்கரதால் ஆவர். வெள்ளைச்சாமி என்ற இயற்பெயரைக் கொண்ட அவர் செவிக்கு மதுரமான பாடல்களைப் பாடியதால் மதுரபால் கரதால் ஆனார் என்பர். பாரதிக்குப் பின் அதிகமாகத் தேசபக்திப் பாடல்களைப் பாடியவர் இவர் என்பர். தமிழின் முதல் பேசும் படமான காளிதாஸ் (1931) முதல் 1942 வரையில் பதினொரு ஆண்டுகள் திரைப்படப் பாடலாசிரியராக அவர் விளங்கினார்.

1932 முதல் பதினாறு ஆண்டுகள், தமிழ்த் திரைப்படல் துறையில் முக்கிய கட்டமாக விளங்கியவர், பாபநாசம் சிவன் ஆவர். இராமையா என்னும் இயற்பெயரைக் கொண்ட பாபநாசம் சிவனின் பாடல்களும், இளங்கோவனின் வசனமும் இன்றித் திரைப்படங்களில் நடிக்க மறுத்தவர், தியாகராஜபாகவதர். தேசபக்திப் பாடல்களையும் திரைப்படங்களுக்காக அவர் எழுதியுள்ள போதிலும், பக்திச்சுவையையும், காதற் சுவையையும் வெளிக் கொணர்வதிலே பெரும் வெற்றியீட்டினார். “தீன கருணாகரனே நடராஜா நீலகண்டனே”, “கிருஷ்ணா முகுந்தா முராரே”, “சொப்பன வாழ்வில் மகிழ்ந்து சுப்பிரமணிய சுவாமி உனை மறந்தால்”, “அன்னையும் தந்தையும் தானே பாரில் அண்ட சராசரம் கண்கண்ட தெய்வம்,” “மன்மதலீலையை வென்றாருண்டோ?” என்பன போன்ற பாடல்கள் பாபநாசம் சிவனை என்றும் மனத்தில் இருத்துவனவாகும். ஆயிரம் பாடல்களுக்கு மேல் எழுதிய சிவனின் பாடல்களில் வடமொழிச் சொற்கள் மிக அதிகமாகவே மிதந்து கொண்டிருக்கின்றன. திரைப்படம் என்ற ஊடகம் வாயிலாகக் கர்நாடக இசையைப் பட்டிதொட்டிகளிலெல்லாம் பரப்பிய பெரும் பணியைச் செய்தவர் அவராவார்.

பாபநாசம் சிவனுக்குப் பின்னர் தமிழ்த் திரையுலகில் பாடலாசிரியர் என்ற வகையில் முடிசூடா மன்னனாகத் திகழ்ந்தவர், உடுமலை நாராயணகவி. 1931 முதல் 1972 வரையில் ஏறத்தாழ நாற்பது ஆண்டுகள் திரையுலகிற் செல்வாக்கு மிக்கவராக அவர் விளங்கினார். ஈ.வெ.ரா.பெரியார், சி.என்.அண்ணாத்துரை, கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணன் ஆகியோரின் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களில் ஈடுபாடு கொண்டு முதன் முதலாகச் சமூகப் பார்வையுடன் திரைப்படல்கள் எழுதியவர் இவரே.

**“எச்சிலை தனிலே எறியும் சோத்துக்குப்
பிச்சைக்காரர் சண்டை ரோட்டிலே
இளைச்சவன் வலுத்தவன்
இனச்சண்டை பணச்சண்டை
இன்னும் எத்தனையோ இந்த நாட்டிலே”**

எனப் பராசக்திக்காக (1952) எழுதிய வரிகள் அவரது சமுதாயப் பிரக்ஞையைச் சரிவர உணர்த்துகின்றன. “தேசம் ஞானம் கல்வி ஈசன் பூசையெல்லாம் காசமுன் செல்லாபடி” (பராசக்தி), “பட்டணந் தான் போகலாமடி பொம்பளே பணங்காக தேடலாமடி” (எங்கள் வீட்டு மகாலட்சுமி), “விண்ணோடும் முகிலோடும் விளையாடும் வெண்ணிலவே” (புதையல்) “உலகே மாயம் வாழ்வே மாயம்” (தேவதாஸ்) போன்ற என்றும் நினைவில் நிற்கத்தக்க சுவை மிகுந்த திரைப்படங்களை அவர் வழங்கியுள்ளார்.

உடுமலை நாராயணகவிக்குப் பின்னரும் கவிஞர் கண்ணதாசனுக்கு முன்னரும் தமக்கெனத் தனித்துவ முத்திரை பதித்துச் சென்றவர், பட்டுக் கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் ஆவர். ஏறத்தாழ 55 திரைப்படங்களுக்கு 186 பாடல்களை அவர் எழுதியுள்ளார். உடுமலை நாராயண கவிக்குப் பின்னர் சமூகப் பொறுப்புணர்வுடனும், மனித நேயத்துடனும், இலக்கிய நயம் செறிந்த பாடல்களை ஆக்கியவர், அவர். தமிழ்த் திரைப்படங்களிற் பொதுவுடைமைக் கருத்துக்களைத் துணிச்சலுடனும், ஆர்வத்துடனும் பயன்படுத்தியவர், பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் ஆவர். “காடு வெளைஞ்சென்ன மச்சான் நமக்குக் கையும் காலுஞ் தானே மிச்சம்” (நாடோடி மன்னன்), “தூங்காதே தம்பி தூங்காதே” (நாடோடி மன்னன்), “ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு” (ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு), “துள்ளாத மனமும் துள்ளும்” (கல்யாணப் பரிசு), “ஆரம்பமாவது பெண்ணுக்குள்ளே -மனிதன் ஆடி அடங்குவது மண்ணுக்குள்ளே” (தங்கப் பதுமை), “ஆடை கட்டி வந்த நிலவோ? கண்ணில் மேடை கட்டி ஆடும் எழிலோ?” (அமுதவல்லி) போன்ற சுவை மிகுந்த திரைப்படங்களின் சொந்தக்காரர் அவர்.

1948முதல் சுமார் நாலாயிரம் திரைப்படங்களை எழுதி, தனித்துவம் மிக்க கவிஞராக விளங்கியவர், மருதகாசி. எளிமை, இனிமை, இலக்கியச்சுவை என்பன, அவரது பாடல்களின் பொது இயல்புகள் முப்பத்தேழு ஆண்டுகள் அடக்கமான முறையில் திரைப்படத் துறையில் தனிச் செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்ந்தவர், அவர். “மண்பாறை மாடு கட்டி மாயவரம் ஏருபூட்டி” (மக்களைப் பெற்ற மகராசி), “ஏர்முனைக்கு நேர் இங்கே எதுவுமேயில்லே” (பிள்ளைக்கனியமுது), “உலவும் தென்றல் காற்றினிலே” (மந்திரி குமாரி), “மருதமலை மாமணியே முருகையா” போன்ற பாடல்கள் அவருடையவை. என்.எஸ்.கிருஷ்ணனும், மதுரமும் பாடிய “சிரிப்பு” பாடலும் மருதகாசியினுடையதே.

பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரத்தின் பின் திரைப்படத் துறையில் ஒரு புதிய சகாப்தத்தை ஏற்படுத்தியவர், கவிஞர் கண்ணதாசன். 1948 முதல் என்பதுகளின் ஆரம்பம் வரை ஏறத்தாழ ஆறாயிரம் திரைப்படங்களை எழுதிக் குவித்தவர் அவர். அவற்றில் நெல்லும் உண்டு; பதரும் உண்டு. ஆயினும், தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்களுக்கு ஒரு தனியான இலக்கிய அந்தஸ்தை அவர் ஏற்படுத்தினார். பழந்தமிழ் இலக்கியச் சாற்றினைப் பிழிந்து, தமது பாடல்களுக்குச் சுவை சேர்த்துள்ளார், கண்ணதாசன். அவரது திரைப்படங்களில் இன்னோர் அம்சமாக விளங்குவது வினாக்கள் வடிவிலும் பாடல்களை அமைப்பதாகும். “கொடியசைந்ததும் காற்று வந்ததா? காற்று வந்ததும் கொடியசைந்ததா?” (பார்த்தால் பசிதீரும்) என்ற பாடல் இதற்கோர் உதாரணமாகும். பல்வேறு சந்தங்களிலும், பல்வேறு முறைகளிலும் பாடல்கள் எழுதித் தமது திறமையை அவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தத்துவப் பாடல்களைத் திரைப்படத்துறையில் அதிகமாக எழுதியவரும் கண்ணதாசனேயாவார். முதலாளித்துவச் சகதிக்குள் சிக்கித் தவித்த கவிஞராக விளங்கியபோதும், தமிழ்த் திரைப்படத்துறைக்குப் புதியதோர் இலக்கியப் பரிமாணத்தைக் கண்ணதாசன் ஏற்படுத்தியுள்ளார்.

என்பதுகளிலிருந்து திரைப்படப் பாடல்துறையில் புதிய போக்கொன்றின் வெளிப்பாட்டினை இனங்காண முடிகின்றது. புதுக்கவிதையாளர் திரைப்படத்துறையில் புகுந்து, புதிய பங்களிப்புகளை நல்கத் தொடங்கினர். இவ்வகையில் வைர முத்து, மு.மேத்தா, நா.காமராசன் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களுள் வைரமுத்து திரைப்படத் துறையில் பெற்ற வெற்றியை மற்றைய புதுக்கவிதையாளர் பெரும்பாலும் பெறவில்லை என்றே கூறலாம். பல்வேளைகளில் வெறும் சினிமாக் கவிஞராகத் தோன்றும்

வைரமுத்து, சில வேளைகளில் சாதனையாளராகவும் விளங்குகின்றார்.

“மாடி வீட்டு ஜன்னல் கூட
ஜட்டி போட்டிருக்கு -அட
சேரிக்குள்ளே சின்னப்புள்ள

அம்மணமாயிருக்கு” (பாடும் வானம்பாடி)

என்பன போன்ற பாடல் வரிகள், வைரமுத்துவைத் தனியாக இனங்காட்டுகின்றன. ‘அவரது பல திரைப்படங்களில் புதுக்கவிதைச் சாயல் பொலிருந்திருப்பதையும் காணமுடிகின்றது.

திரைப்படத்துறையில் திறமை மிகுந்த இரு கவிஞர்கள், தம்மை இனங்காட்டும் பாடல்களை எழுதியுள்ள அதேவேளை, வெகு சில்லறைப் பாடல்களையும் எழுதி, தமது ஆளுமைகளைக் களங்கப்படுத்திவிட்டனர். அவர்களுள் ஒருவர் தஞ்சை ராமையாதாஸ்; மற்றவர் வாலி. தமது சிறந்த ஆற்றல்களைச் சினிமாத்தனங்களுக்கு இருவருமே பலியிட்டு விட்டனர்.

திரைப்படத்துறையைச் சிலவேளைகளில் சினிமா நடிகர்களின் புகழ் பரப்பும் ஊடகமாகவும் சில பாடலாசிரியர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர். குறிப்பாக எம்.ஜி.ஆருக்காகவே சிலர் பாடல்கள் எழுதி, தம்மால் அவரும், அவரால் தாமும் பயன்பெற முனைந்தனர். வாலி, புலமைப்பித்தன், வேதா, முத்துலிங்கம் போன்றோர் இத்தகையோர்.

தமிழ்த் திரைப்படத் துறையில் ஆணாதிக்கமே மிகுந்துள்ள போதிலும், சில மகளிரும் சில பாடல்களை எழுதியுள்ளனர். இவர்களுள் முதல் பாடலாசிரியராக விளங்கியவர் டி.பி.ராஜலட்சுமியாவர். 1936இல் சில பாடல்களை அவர் எழுதினார். பட்டம்மாள் (திருமதி மீனாட்சி சுப்பிரமணியம்), ரோஷனாரா பேகம், ராஜேஸ்வரி போன்றோர் மற்றையவர்களாவர். இவர்களுள் ரோஷனாரா பேகம் திறமை வாய்ந்தவர். “குங்குமப் பொட்டின் மங்கலம் நெஞ்சமிரண்டின் சங்கமம்” என்ற பாடல் அவருடையது.

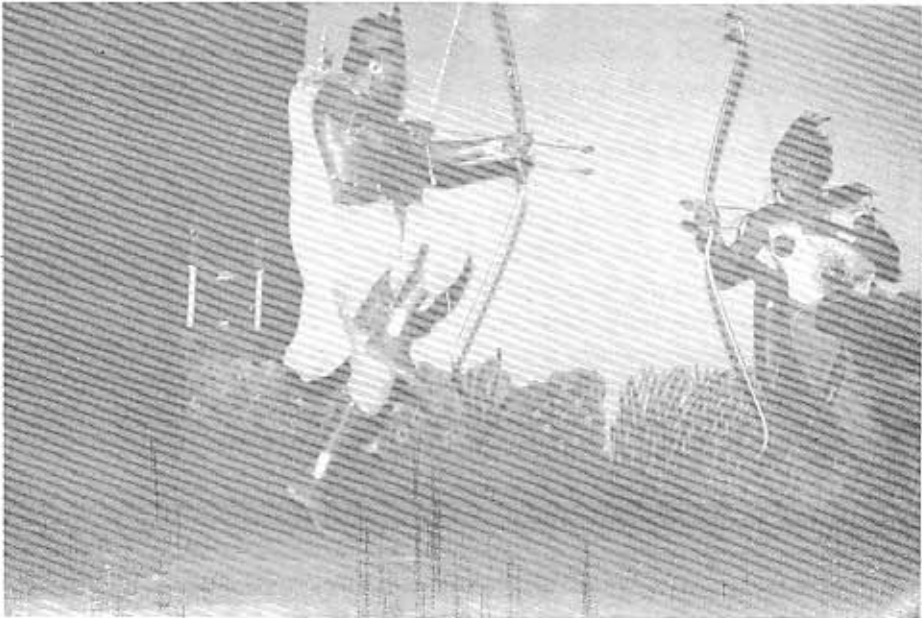
தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்களை இலக்கியச் சுவையுடனும், இனிமையுடனும் பொருள் பொதிந்தவகையிலும் எழுதிய பிற கவிஞர்களும் உளர். அவர்களுள் கு.மா.பாலசுப்பிரமணியம், கா.மு.ஷெரிப், முகவை இராஜமாணிக்கம், சி.ஏ.இலக்குமண தாஸ், கே.பி.காமாட்சி, கல்கி, கொத்தமங்கலம் சுப்பு, எஸ்.டி.சுந்தரம், சுந்தர வாத்தியார், கே.டி.சந்தானம், கு.சா.கிருஷ்ணமூர்த்தி, கே.எஸ்.கோபாலகிருஷ்ணன், விந்தன், மு.கருணாநிதி, முத்துக்கூத்தன், ஆலங்குடி சோமு, பஞ்ச அருணாசலம், கே.சி.எஸ்.அருணாசலம், மாயவநாதன் புவை செங்குட்டுவன், அவினாசிமணி, நெல்லை அருள்மணி, முத்துலிங்கம், புலமைப்பித்தன், கங்கை அமரன் முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்துறை அபூர்வமாகச் சில வியத்தகு ஆளுமைகளையும், பெரும்பாலும் பொருளற்ற சத்தங்களைப் “பாட்டுகளாகக்” கருதும் பாடலாசிரியர்களையும் கொண்டுள்ளது. பெரும்பாலும் பழைய பாடல்கள் கணிசமானவற்றிலுள்ள பொருளாழத்தையும், இனிய இசையையும் இப்போதைய பெரும்பாலான பாடல்களிற் காண்பதற்கில்லை. சிலவேளைகளிற் பாடகர், பாடகிகளின் தெளிவற்ற உச்சரிப்பும், சிலரின் பொருத்தமற்ற குரல்நிலைகளும், பக்கவாத்தியங்களின் மேலாதிக்கமும், இசையமைப்பாளர் தம்மை முன்னிறுத்த முனைவதும், அவசர நிலையில் இசையமைத்துப் பாடல் பதிவுகள் நடைபெறுவதும் தற்போதைய திரைப்படங்களின் தரத்தைக் குறைத்து விடுகின்றன. தரமான கவிஞர்களும் தமது ஆற்றலைச் சிலவேளைகளில் முழுமையாக வெளிப்படுத்த முடிவதில்லை. இத்தகைய குறைகள் இருந்தபோதிலும், இவற்றையும் மீறிச் சில திரைப்படப் பாடல்கள் பொருளாழத்தையும், இலக்கியச் சுவையையும், இனிய இசையையும் பின்னணிக் கலைஞர்களின் சிறந்த குரல்வளத்தையும் கொண்டு விளங்குகின்றன.

இது, தஞ்சைப் பல்கலைக்கழக நாடகத்துறை தலைவர் பேராசிரியர் சே. இராமலுஜம், சுதந்திரப் பட்டறை ந. முத்துசாமி ஆரியோக்களை நேர்காணும் போது எடுக்கப்பட்ட படம். இளங்கதிருக்காக நேர்காண்பவர்கள் இ. சி. வாழநாதன், வி. ரவிசங்கர்.

தமிழ்ச் சங்கம் தயாரித்து வழங்கிய 'கர்ணன்' நாட்டுக்கூத்தின் ஒரு காட்சி.

நேர்காணல்

கொழும்பில் இடம்பெற்ற நாடகவியல் பற்றிய கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்ட இந்திய நாடகவியல் அறிஞர்களான தஞ்சைப் பல்கலைக்கழக நாடகத்துறை தலைவர் பேராசிரியர் சே.இராமானுஜம், கூத்துப்பட்டறை ந.முத்துசாமி ஆகியோர்களுடனான இளங்கதிர் இதழுக்கான விசேட நேர்காணல்.

ஒழுங்கமைப்பு: கு.மதியழகன், க.நா.சண்முகதாசன்
நேர் கண்டவர்கள்: சி.சிவானந்தன், ரி.வி.ஆர்.சங்கர்

கேள்வி: மரபு நாடகப்பாணியில் இருந்து நவீன நாடகப் பாணி எந்த விதத்தில் வேறுபடுகின்றது என்பதை விளக்க முடியுமா?

இரா: மரபு நாடகம் என்பது தற்போது தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் சபா நாடகங்களைக் குறிக்கும். அதாவது conventional stage இல் நடைபெறுவது.

நவீன நாடகம் என்பது இதிலிருந்து வேறுபடுகிறது. அதாவது நாடகத்தின் முழுமொழி என்னவென்றால், முதலில் ஒரு நடிகன் அவன் தளத்தில் எப்படி இருக்கின்றான் என்பதிலேயே அவனது பேச்சு ஆரம்பித்துவிடுகிறது. அவன் மற்றவரை எப்படிப்பார்க்கிறான் என்பதிலேயே ஒரு அர்த்தம் புலப்படும். ஆகவே நாடக உள் அர்த்தமாக யார் எங்கே பார்க்கும் பேசும் வார்த்தைகள். மேடையில் நாடகப் பொருள்பட எவ்வாறு பொருட்கள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பன காணப்படும். உதாரணமாக, மேடையில் ஒரு நாற்காலி பாவிக்கப்படும் போது அது பல வகையான அர்த்தங்களைக் கூறும். அத்துடன் ஒரு நடிகன் அவ் நாற்காலியில் உட்காரும் விதத்திலேயே அவனது நிலைமையைக் காட்ட முடியும். அதாவது குறிப்பிட்ட நிலையில் வாழ்க்கையில் வேறு வழி இல்லாத ஒரு மனநிலையை பொருள்பட துணைசெய்யும்.

ஆகவே, ஒரு நடிகன் ஒவ்வொரு நிமிடமும் தனது கையசைவுகளில், நகர்வுகளில் ஒவ்வொரு பொருள்பட காட்டுகிறான். அதன் பின்னணியில் அவன் வார்த்தைகளின் உள்ளடக்கத்தையும் சேர்த்து வருகிறான்.

அதனால்தான் நவீன நாடகமானது நாடக மொழியை அதனுடைய காட்சி மொழியில் சைகைகள், செய்கைகள், நகர்வுகள், கையாளும் பொருட்கள், மேடையிலுள்ள பொருட்களிற்கிடையிலான உறவுகள், மேடையில் நடிகர்களுக்கும் பொருட்களிற்குமான உறவுகள், இவற்றினால் ஏற்படுகின்ற சித்திரங்கள், இச்சித்திரங்கள் மூலமாக நம் மனதில் ஏற்படுகின்ற விம்பங்கள் ஆகியன சேர்ந்து நாடகத்தில் வருகின்ற கதையின் கருவினை பேச்சினை உட்பொருளாக்கி, இவை குறியீடுகளாகி காட்டுகின்றன. ஆனால் மரபு நாடகத்தில் இப்படி எந்தவித சம்பந்தமும் இருக்காது. நடிகன் மேடையில் நடக்கும் போது தனது வாய்வழி வசனங்களாலேயே கதையின் பொருளைக் கூற வேண்டும்.

கேள்வி: இலங்கையின் இலக்கிய வெளியீடுகள் இந்தியாவை ஓரளவு அடைகின்றது எனலாம். ஆனால் இலங்கை நாடகத்துறை பற்றி இந்தியாவில் எவ்வளவு தூரம் அறியப்பட்டிருக்கிறது எனக் கூற முடியுமா?

முத்து: இலங்கை நாடகத்துறை பற்றி இந்தியாவில் ஒன்றுமே தெரியாது எனலாம். ஆனால், இன்றைய கருத்தரங்கின் மூலம், இலங்கையில் நாடகத்துறை மிகவும் பிரமாண்ட முறையில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இங்குள்ளவர்கள் நாடகங்கள் எவ்வளவோ செய்கிறார்கள். பல விதமான முயற்சிகள் நடைபெறுகிறது. கூத்துகள் மாத்திரமே பல்வேறுபட்ட விதங்களில் பல இடங்களில் நடைபெறுகிறது. மிகவும் பலமான மரபுகளும் இங்குள்ளது எனத் தெரியவருகிறது. ஆனால், இவை தமிழ்நாட்டிற்கு எட்டவே இல்லை. இன்றைய நாட்டுக்கூத்து இலங்கையில் பல காலமாக இருந்து வந்துள்ளது. இவைகூட இந்தியாவிற்கு வந்து சேரவில்லை.

இதற்கு காரணம் அங்குள்ள மனோபாவம் தான். உள்ளூர் விடயத்துடனேயே நிறுத்தி விடுகிறார்கள். ஆனால் இப்போது பெரிய போட்டியைச் சந்திக்கிறார்கள். இதனால் மாற்றம் வரும். அதாவது இலங்கையரசால், ஸ்தாபனங்களால் இந்திய கலைஞர்கள் அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால், இலங்கையர் இந்தியாவால் அழைக்கப்படுவதில்லை. ஆர்வமிருந்து பணவசதி இல்லாமல் இருக்கலாம்.

ஆனால், இலங்கையில் பல விடயங்கள் நாடகத்துறையில் நடைபெறுகிறது. இவை இந்தியாவை அடையாத நிலையில் அவர்கள் பல விடயங்களை இழக்கிறார்கள். தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியம் என்ற ரீதியில்

அவர்கள் பெரிய பொக்கிஷத்தை யே இழக்கிறார்கள். மொழி, இலக்கியம் என்ற ரீதியில் ஒன்றுபட்ட உலகத்தமிழர்களின் சகல வெளிப்பாடுகளும் சகலரையும் அடைய வேண்டும். மனிதர்கள், சமூகம் என்ற ரீதியில் தமிழர்கள் முக்கியப்பட வேண்டும். ஒரு சக்தியாக அமைய வேண்டும். ஆனால், தமிழ்நாட்டில் ஒரு நல்ல மொழிக்கு, ஒரு நல்ல இலக்கியத்திற்கு இலங்கையின் நல்ல படைப்புகளும் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற நிலை வரவில்லை. ஏன் தமிழ்நாட்டில் உள்ள சில நல்ல விடயங்களே கூட கருத்தில் கொள்ளப்படாமல் இருக்கிறது.

கேள்வி: நாடகங்கள் என்னும் போது நாம் சில வரையறைகளைத் தீர்மானிக்கின்றோம். அதாவது இது *Naturalism* பாணி, இது *Realism* பாணி என இவ்வாறான ஒரு மரபு (இயல்பு) முறை ஒளியமைப்புகளிலும் (பண்பு) காணப்படுகின்றதா? இந்நக்சாட்சிக்கு இப்படியான ஒளியமைப்புத்தான் செய்ய வேண்டும் என்பதும் இப்படியானவை செய்யக்கூடாது என்றும் சில வரைமுறைகள் காணப்படுகிறதா?

இரா: வரைமுறைகள் நாடகத்தின் ஒளியமைப்பில் மாத்திரமல்ல ஒட்டுமொத்தமாக எல்லாவற்றிலும் காணப்படும்.

Naturalism (இயல், பண்பு) பாணி நாடகங்களில் மேடையின் பொருட்களைச் சிதைக்காதவாறு ஒளியமைப்பு காணப்பட வேண்டும் *naturalism* இணைத்தாண்டி ஒரு ஆன்மன இயலாக (*Expression*) ஆக வரும் போது அதை இசம் செய்யும் போது ஒரு பொருளின் உருவத்தை மாற்றி, அதாவது பெரிதுபடுத்தி, சிதைத்து மாற்றி ஒரு கதாபாத்திரத்தின் தன்மையை விகாரமான கனவுகளில் சிந்தித்து தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒருவனுக்கு காட்ட முடியும். இதே போலவே ஒளியமைப்பும் பலவகையான கோணங்கள், நிறங்கள், கோவங்களினால் நாடகத்தின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தலாம்.

கேள்வி: இலங்கை நாடகத்துறையில் பெண்களின் பங்களிப்பு குறைவாகவே காணப்படுகின்ற இவ்வாறான நிலைமை தமிழ் நாட்டில் காணப்படுகிறதா? அவ்வாறாயின் அதை எப்படி நிவர்த்தி செய்ய முடியும்?

முத்து: ஆம். தமிழ்நாட்டிலும் பெண்கள் தமிழ் நாடகத்தில் பங்கேற்பது மிகக்குறைவு. ஆனால், ஆங்கில நாடகங்களில் நன்றாக பங்கேற்கிறார்கள். சமூக மேல்மட்டத்தில் உள்ளவர்கள் கூட பங்கேற்கிறார்கள். ஏனென்றால் அதில் ஒரு கௌரவம் இருக்கிறது. தமிழ் நாடகத்தில் அப்படி ஒரு கௌரவம் இல்லை. ஆனாலும் *commercial* (வர்த்தக) நாடகங்களிற்கு பெண்கள் போகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். சினிமாவில் பெண்கள் போவதும் பணம் சம்பாதிக்கத்தான். தமிழ் நாடகத்தின் மூலம் பணம் வரவேண்டும் என்ற நிலைமையில்தான் பெண்கள் வருவார்கள்.

இப்போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தமிழ் நாடகத்தின்மூலம் கௌரவம் உயர்கின்றது. இதனால்தான் இனிமேல் பெண்கள் தாமாகவே வர முயற்சிப்பார்கள்.

கேள்வி: இன்றைய நாடகத்திலே இசை, அல்லது இசையுடன் கூடிய பாடல்கள் அதிகரித்து வருகிறது. இது ஒரு சினிமாவின் தாக்கம் எனப் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி குறிப்பிட்டார். இதைப்பற்றிய உங்கள் கருத்து என்ன?

இரா: இல்லை. சினிமாவையே நாடகம்தான் பாதித்துள்ளது. வரலாற்றிலே இசை மரபில் ஆதிகாலத்தில் இருந்தே வந்துள்ளது. ஆதிகாலத்திலே சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் கூட நாடகத்தில் ஆட்டத்தை விட்டார்களே தவிர இசையை விட முடியவில்லை. இசை நாடகத்திலிருந்தவர்கள்தான் முதன் முதலில் சினிமாவில் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அதேபோல் முன்பு சினிமாவில் பாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்கள். நாடக பாடல்களே நடிக்காளானார்கள். ஆகவே, நாடகத்தில் இருந்துதான் தமிழ் சினிமாக்கள் இசையைப் பெற்றுக் கொண்டன. அத்துடன் நவீன நாடகத்தில் கூட பழைய மரபு நாடகத்திலுள்ள இசை மெட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டார்களே தவிர சினிமாவில் இருந்தல்.

கேள்வி: அபத்தவகை நாடகம் என்பது எதனைக் கொண்டு முடிவு செய்யப்படுகிறது?

முத்து: இது ஐரோப்பாவிலேயே முதலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது என நினைக்கின்றேன். இவ்வகையை பிரச்சினைக்கு தீர்வு கொடுக்க முடியாத நிலையிலுள்ள நாடகங்கள் என்று சொல்லாம். ஆனால், பொதுவாக எந்த நாடகங்களுமே பிரச்சினைக்கு தீர்வு கொடுப்பதில்லை. கிரேக்க நாடகங்களில் இருந்து இன்றுவரை பொதுவான பிரச்சினைகளை நாடகங்கள் முன்வைத்து தீர்வினை பார்வையாளரிடமே விட்டுவிடுவதுதான் வழக்கம். சில நோக்கங்களைக் கொண்ட நாடகங்களே தீர்வை காட்டுகின்றன.

இரா: என்னைப் பொறுத்தவரை அபத்தவகை நாடகங்கள் என்னும் போது மனிதனுடைய பூர்வையிலே மனிதனுடைய வாழ்க்கையிலே நாம் மேலெழுந்த வாரியாக பார்ப்பதை விட மனிதனுக்குள்ளே இருக்கக்கூடிய சில அபத்த உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி இவ் உணர்வுகளிற்கு பின்னால் இருக்கக்கூடிய மனிதனது பகற்கனவுகள், அவனது மனதின் எழுகின்ற தெளிவில்லாத சிந்தனை ஓட்டங்கள், அவனால் தீர்வு காண முடியாத பிரச்சினைகள் இவைகளைக் காட்டுவது தான் அபத்தவகை நாடகமாகும். அதாவது ஒரு மனிதன் தீர்வு காண முடியாமல் பிரச்சினைகளால் திண்டாடுகிறானே அந்த வகையானதாகும்.

கே: நாடகங்கள் பிரச்சினைகளைக் காட்ட முடியும். தீர்வு கூற முடியாது எனக் குறிப்பிட்டீர்கள். ஆனால் இன்றைய காலகட்டத்தில் படித்தவர்கள், கல்விமாண்கள் நாடகங்களைத் தயாரிக்கும் போது அப்படி ஒரு தீர்வினை சொல்லாமல் சமூகத்திற்கு உதவ முடியாதல்லவா?

இரா: நாடகம் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு சொல்ல முடியாது. ஆனால் ஒரு நல்ல நாடகம் மக்களைத் தூண்டி அவர்களாகவே இந்த பிரச்சினைக்கு இதுதான் தீர்வு என்ற நிலைமையை அடைய வைக்கும். அதாவது சிந்திக்க வைப்பது மட்டுமல்ல அதனது தீர்வை மக்களாகவே சொல்ல வைக்கவும் வேண்டும். உதாரணமாக meeting for என்ற நாடகம் ஒன்று. அதில் "வேறு வழியில்லை நான் புரட்சி செய்துதான் ஆகவேண்டும்" என்ற நிலைக்கு கதாபாத்திரம் வருகிறது. அந்த நேரம் நடிகன் "ஆகவே இனி....." என்ற போது பார்வையாளர்கள் அனைவரும் உணர்ச்சி வசப்பட்டு "வேறொன்றுமில்லை strike" என்று கத்தினார்கள். இதில் நடிகர்கள் பலர் வந்து கத்தவில்லை. மக்களாகவே முடிவைச் சொல்லி விட்டார்கள். அதாவது நல்ல நாடகங்கள், சமூகப் பிரச்சினையைத் தெளிவாகக் காட்டி காரணங்களை விளக்கும் போது தீர்வினை மக்களாகவே எடுத்துக் கொள்வார்கள்.

கேள்வி: இன்றைய கருத்தரங்கில் கிரேக்கத்தில் இருந்தும், அரிஸ்ரோட்டல் என்றும் பல உதாரணங்களைக் கேட்டோம். ஆனால் இவ்வாறான உதாரணங்களை எமது தமிழ் நாடகத்துறையில் காட்ட முடியாமல் இருக்கிறதா?

இரா: இது பற்றிப் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி நன்கு விளக்கி எழுதியுள்ளார். அவரது "Drama in Ancient Tamil society" இன் திரிபுகள் என விளக்கியுள்ளார். கிரேக்க நாடக பின்னணிகளை வருவித்து அதே தமிழ் நாடகத்துடன் ஒப்புமைப்படுத்தி, அதிலுள்ள ஒரு ஆவணங்கள் போல இங்கு சில விடயங்கள் நடைபெறவில்லை. ஆகவே இலக்கிய உலகில் கிரேக்கத்தைப் போல எந்த நாடகங்களும் எமது மொழியின் எடுத்துக்காட்ட கூடியளவு இல்லை; கிடைக்கவில்லை என்கின்றார். சிலவேளைகளில் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் கையில் கிடைக்கவில்லை.

ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை கிரேக்கத்திலிருந்து கிடைத்தவை. Text தான். தமிழ்நாட்டிலிருந்து கிடைத்தவை, எத்தனை வகையான, விதமான கூத்துக்கள் ஆடப்படுகின்றன. அவற்றின் இயல்புகளைப் பார்த்தால் நடிகர்கள் கிரேக்க நாடகம் போல, ஒரு ஆசான் எழுதி அதனைப் பின்பற்றாமல் தாமாகாவே அதனை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

கேள்வி: எந்த வகையில், அடிப்படையில் ஒரு நாடக வெற்றி தோல்வி தீர்மானிக்கப்படுகிறது?

இரா: இதற்கு பொதுவான பதில் கூற முடியாது. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையில் தாம் வெற்றி பெற்றதாக கூறிவிடுவார்கள். மக்கள் கைதட்டிவிட்டால் வெற்றி பெற்றுவிட்டதாக கூறிவிட முடியாது. மக்கள் கைதட்டி விட்டு மறுநாள் அந்நாடகத்தை மறந்துவிட்டனர். அது வெற்றி பெற்றதாக கருத முடியாது. ஆனால் சில நாடகங்கள் அதிகளவு கைதட்டலைப் பெறாது, அதிகளவு விமர்சிக்கப்பட மாட்டாது. அக்காலங்களில் அதிக மேடை ஏறாமல் இருந்துள்ளது, ஆயினும் வெவ்வேறு காலங்களில் பல சந்தர்ப்பங்களில் பலரால் இது திரும்பத் திரும்ப கையாளப்படுகிறது என்றால், அதாவது பிரச்சினைகளை வலிமையாக கையாளல், சான்றுகளை காட்டல் என்ற வகையில் நாடகங்கள் வருவதே அதனது வெற்றியாகும். ஆயினும் சில நல்ல நாடகங்கள் வெற்றி பெறுவதில்லை. உதாரணமாக நோபல் பரிசு வாங்கிய சான்மென் பெக்கட்டினுடைய "waiting for Gowthan" என்ற நாடகம் லண்டனில், நியூயோர்க்கில் அறிஞர்கள் முன்னிலையில் வெற்றி பெறவில்லை. ஆனால் அது எங்கோ சான் பிரான்சிஸ் கோவில் ஒரு ஜெயிலில் நடந்த போது கைதிகள், ஆயுள் கைதிகள் மத்தியில் மிகவும் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டது; வெற்றிபெற்றது. ஆகவே ஒருநாடகம் மிகவும் ஆழ்ந்த பாதிப்பை ஏற்படுத்தி நீண்ட நாட்களிற்கு நிலைத்திருக்கும் போதுதான் வெற்றி பெற்றதாகின்றனது.

முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலாநந்தர்!

செல்வி. கோதாரேஸ்வரி பொன்னம்பலம், பெறியியற்பிடம்

பசுந்தமிழ்ச் சோலைகண்டு பரவசம் அடைந்து நின்றேன் - அங்கு
பார்க்கும் இடத்திலெல்லாம் பாரதியும் வள்ளுவனும்
சற்றுத் தொலைவினிலே சஞ்சரிக்கும் பொழுதினிலே
வித்தகனை நான்கண்டு நித்தமும் பெருமைகொண்டேன்!

காரேறுந் திருமுதூர் காரை தீவுதனில்
கருவிலே திருவுடனே கண்ணம்மை மகவானார்.
அன்னையவள் மனங்குளிர அமுதத் தமிழ் வளர்த்தார்
அறிவுக்கு விருந்தாக எமக்களித்தார் யாழ்நூலை!

ஈசனுக்குவந்த மலர் இதயக் கமலமென்றார்
இறைபாதம் பற்றிடவே இராமகிருஷ்ணர் வழிதொடர்ந்தார்.
கலைக்கழகம் இலங்கையிலே கண்டதம்மா ஒருபெருமை
முத்தமிழின் வித்தகரே முதல் ஆசான் ஆனதனால்!

இம்முறை தமிழ்ச் சங்கம் "கர்ணன்" நாட்டுக்கூத்தினை தயாரித்து வழங்கியது.

இதில் பங்கு பற்றியவர்கள்: அருட் சகோதரர் கருணாகரன், எஸ்.சபேசன், ப.பிரதீபன், சி.ஜுட் முரளிதரன்,
வ.சிவகுமார், தா.சிநீராமநாதன், சி.எம்.மொறாயஸ், யோ.பிரதாபன்,
ந.கமலினி, எம்.சத்தியநாயகி.

பிற்பாட்டு: கு.சிவநேசன், ச.வரதா, கெ.முரளிதரன், சு.கீதாஞ்சலி, ச.ராஜேஸ்வரன்,
மு.ஜெயசுந்தரி, ந.கிருஷ்ணவேணி.

தபேலா: ச.ஜெயசிங்கம்.

பொங்கல்: என்.எஸ். டேவிட்.

ட்றம்ஸ்: என்.சி.தயாபரன்.

ஆர்மோனியம்: ம.மரியராஜினி.

ஒப்பனை: சி.சிவானந்தன், சி.செந்தூரன், தி.பாலகுமார், கே.இளஞ்செல்வி.

அரங்கமைப்பு: க.கௌரிவரன், ந.யோகராஜா.

ஒளியமைப்பு: எஸ்.பிரபாகரன், ஆர்.நிலாவணன், சி.பரணன்.

பிரதியாக்கம்: சி.எல். ஜுட் முரளிதரன்.

நெறியாள்கை உதவி: ப.பிரதீபன், வ.சிவகுமார்.

நெறியாள்கை: சி.எஸ்.ஜுட் முரளிதரன்.

பெண்களும் சமுதாயமும்

வே. இராஜகோபாலசிங்கம், குடிசார் எந்திரவியற் பிரிவு - மூன்றாம் வருடம், பொறியியல் பீடம்.

“பொம்பளை சிரிச்சாப் போச்சு” என்றொரு வழக்கு மொழி உண்டு. அதாவது புகையிலை விரித்தால் காரம் போய்விடும். பெண்கள் சிரித்தால் அவர்களுடைய மரியாதை போய்விடும் என்பதாக இதற்கு அர்த்தம் கொள்ளலாம். பெண்கள் சிரிப்பதற்குக் கூட இந்த சமுதாயம் எவ்வளவு கட்டு திட்டங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது என்பதற்கு மேலே உள்ள வாசகம் ஒரு சான்று. ஆண்கள் சபலம் அடைவதற்கு பெண்களே காரணம் என்கின்ற தவறான எண்ணத்தில் இருந்து இம் மாதிரியான வாசகங்கள் தோன்றி இருக்க வேண்டும்.

பெண்ணை ஒரு நபர் என்று பார்ப்பதற்குப் பதிலாக போகப் பொருள் என்று பார்க்கின்ற போது எத்தனையோ தவறுகள் நிகழ்ந்து விடுகின்றன. சமுதாயத் தோடு பெண்களுக்கு உள்ள உறவு பற்றிய தப்பிப்பிராயங்கள் மக்கள் மனதில் இருந்து முதலில் அகல வேண்டும். பெண்கள் பலவீனமானவர்கள் அவர்களை எப்படியும் சீண்டி விளையாடலாம் என்கின்ற ஆண்களின் மனோபாவத்தை எதிர்த்துப் போரிட பெண்கள் தயாராக வேண்டும். உடல் வலிமையை விட மனவலிமைதான் சக்தி வாய்ந்தது. ஒரு பெண் நெருக்கடியில் புலி ஆவாள் எனத் தெரிந்தால் ஆண்கள் அவளிடம் அடக்கத்துடனேயே நடந்து கொள்வார்கள். குடும்பத்திலும் வேறு சுற்றுச் சூழ்நிலைகளிலும் பெண் கோழையாக உருவாக்கப்படுகிறாள். சமுதாயத்தில், நெருங்கிப் பழக வாய்ப்பு இல்லாமல் வளர்க்கப்படுகின்ற பெண், திடீரென்று நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளாகும் போது அவளுடைய கோழைத்தனம் மட்டுமே வெளிப்படுகின்றது. சமுதாய ஓநாய்கள் இதைத்தங்களுக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவளைச் சின்னா பின்னப்படுத்தி விடுகிறார்கள். பெண்கள் தைரியமாகச் செயற்பட்டால் தான் ஆரோக்கியமான சமூக உறவுகளை அவர்களால் ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும். ஒரு பெண், மற்றவர்களால் காட்சிப் பொருளாகப் பார்க்கப்படுவதில் பயனில்லை. மரியாதைக்குரிய ஒருத்தியாக சமூகம் அவளை பார்க்க வேண்டும் எல்லாவற்றையும் விட இந்திரா காந்தி கூறியதைப் போல், “பெண்ணை பெண் என்று மட்டும் பார்க்காமல் ஒரு நபர் என்று பார்க்கின்ற சமுதாயக் கண்ணோட்டம் ஏற்பட வேண்டும்” இதைப் பெண்களால் தான் ஏற்படுத்த முடியும். ஒவ்வொரு பெண்களுக்கும் இதில் பங்கு உண்டு.

சிறை காக்கும் காப்பு என்ன செய்து விடும் என்று வினவுகிறார் திருவள்ளுவர். ஒரு பெண்ணை சிறை வைத்து அவளுடைய கற்பைக் காப்பாற்றி விட முடியுமா? என்று திருவள்ளுவர் கேட்கிறார். ஒரு பெண் கற்புடன் இருப்பதும் கற்புக் கெட்டுப் போவதும் முற்றிலும் அவளைப் பொறுத்த விசயம் என்பதை மறுப்பதற்கோ அல்லது மறைப்பதற்கோ இல்லை,

இங்கு என் சக நண்பர்களினால் உரையாடப்படும் விடயம் எனக்கு ஞாபகம் வருகின்றது. தமது எதிர்கால துணைவியைத் தெரிவு செய்யும் போது அவள் அதிகம் படிக்காத வேலை பார்க்காத ஒருத்தியைத் தெரிவு செய்தால் தமது இஷ்டம் போல் வாழ்க்கையைச் சந்தோஷமாக நடத்தலாம் என அவர்கள் கனவு காண்கின்றனர்.

நவீன யுகத்தில் பெண்கள் வேலை பார்ப்பது அவசியமாகி விட்டது. பல ஆண்களோடு நெருக்கமாகப் பழக வேண்டிய கட்டாயம் அவர்களுக்கு இருக்கின்றது. இதில் ஆங்காங்கே சில தவறுகள் நிகழ்வதற்கு வழியுண்டு. அதற்காக ஒவ்வொரு ஆணும், அப்படித்தான் நடக்கின்றது என்று பெண்கள் விசயத்தில் எண்ணிக் கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டால் வாழ்க்கையே விபரீதம் ஆகிவிடும். எந்தக் கோணத்தில் இருந்து பாத்தாலும் குடும்பம் சிறப்பாக அமைய பெண்ணின் கல்வி அவசியமாகின்றது. படித்த பெண்கள் சமுதாயத்தில் தன்னம்பிக்கையுடன் பழக முடிகிறது. மற்றவர்களிடம் ஏமாறாமல் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடிகின்றது. கணவனுக்கு மந்திரிபோல் இருந்து உரிய ஆலோசனைகளை வழங்க முடிகிறது. ஒரு

படித்த பெண்ணால் குடும்பத்தை நல்ல கோயிலாக சுலபத்தில் மாற்றி விட முடியும். ஒரு சில படித்த பெண்கள் இதற்கு விதிவிலக்காக இருப்பது தவிர்க்க முடியாதது. சில பெண்கள் அப்படியும் இருக்கத்தான் செய்வார்கள்.

பெண் அடிமை என்பது இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒன்று என உறுதியாகச் சொல்லலாம். சிலப்பதிகாரத்தையே பாருங்கள். பெண்களுக்கு அந்தக் காலத்தில் உரிமை இல்லாமல் இருந்திருக்குமானால் கண்ணகி பாண்டியன் சபையிலே போய் நியாயம் கேட்கும் துணிச்சலைப் பெற்றிருக்க முடியுமா? பெண்கள் உரிமையற்று வாழ்கின்ற சமுதாயம் காலப் போக்கில் சரிவை நோக்கிச் செல்வது தவிர்க்க முடியாதது. ஓர் ஆணைவி பெறுகின்ற போது அவன் மட்டும் தான் வளர்ச்சியடைகிறான். ஆனால் ஒரு பெண் கல்வி பெறும் போது ஒரு குடும்பத்தின் வளர்ச்சிக்கே அது காரணமாகி விடுகின்றது. எனவே தான், பெண்களுக்கு உரிய சமுதாய அங்கீகாரத்தை அளிப்பது அவசியமாகிறது. இதுவரையில் ஆண்வர்க்கம் அதை அவர்களுக்கு மறுத்தே வந்திருக்கின்றது. இந்த நிலையில் மாற்றம் ஏற்படுவது நிச்சயம் ஆண்கள் கையில் இல்லை. ஏனெனில், இந்த மாற்றத்தை அவர்கள் ஒரு போதும் விரும்பி வரவேற்க மாட்டார்கள். பெண்களால் தான் இம்மாற்றத்தைக் கொண்டு வர முடியும்.

ஒன்றைப் பெண்கள் மறந்து விடக் கூடாது. இன்றைக்குள்ள சமுதாய அமைப்புக்குள் தான், பெண்கள் வெற்றி பெற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். எல்லாப் பெண்களாலுமே, இருக்கின்ற சமுதாய அமைப்பை உடைப்பது என்பது சாத்தியமில்லை. தேவையான போது சமுதாயக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் செயல்பட்டு, பலம் கிடைக்கின்ற போது அது ஏற்படுத்தியுள்ள தடைகளைத் தளர்த்தி பெண்கள் முன்னேற்றப்பாதையில் தங்களின் பயணத்தைத் தொடர வேண்டும். சாதாரணமும் சாமர்த்தியமும் பெண்களோடு கூடப் பிறந்த குணங்கள் என்று சொல்லுவார்கள். இந்தக் குணங்கள் பெரும்பாலான பெண்களிடம் இருக்கவே செய்கின்றன. இடமறிந்து காலமறிந்து அவர்கள் அதைப் பயன்படுத்தினால் தாங்கள் விரும்பிய பாதையில் முன்னேறுவது சுலபமாகிவிடும்.

பெண்கள் முன்னேற்றம் பற்றி மாநாடுகளில் முழங்கிப் பயனில்லை. பொதுக் கூட்டங்களில் பேசிப் பயனில்லை. மாதர் சங்கங்களில் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றிப் பயனில்லை. பெண்கள் முதலில் தங்களைத் தாங்களே மதிக்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பெண்ணின் உரிமைக்கு பங்கம் ஏற்பட்டால் அதைக் காப்பது மற்ற பெண்களின் கடமை என்கின்ற மனோபாவம் எப்போது தோன்றுகின்றதோ அப்போதுதான் பெண்களின் முன்னேற்றம் நிறைவினை அடையும்.

பெண்களே, துணிந்து செயல்படுங்கள் ஒருவரை ஒருவர் மதித்துச் செயல்படுங்கள். ஒருவர் திறமையினை மற்றவர் அங்கீகரிக்கக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். பெண்ணினமே தாழ்வானது என்று ஆண் வர்க்கம் நினைக்கின்ற போது உங்களுக்குள்ளேயும் உயர்ந்தவர்கள் என்றும் தாழ்ந்தவர்கள் என்றும் பாகுபாடு ஏன்? தாம்பத்திய இன்பத்தை அனுபவிப்பதிலே கூட ஆணின் இன்பம் தான் முதன்மையாகக் கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறதே தவிர பெண்ணும் இன்பத்தை அனுபவிக்க அருகதை உடையவள் என்கின்ற எண்ணம் ஏற்படாமலேயே இருந்து வந்திருக்கின்றது. இந்தக் கருத்துக்களே மேலோங்கி இருந்த சமுதாயத்தில் வளர்க்கப்பட்ட பெண்களும் தாம்பத்திய இன்பத்தை முழுமையாக அனுபவிக்கும் எண்ணம் இல்லாதவர்களாகவே வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றார்கள். பெண்கள் ஆண்களை திருப்திப்படுத்துவதோடு தங்களின் இன்ப எல்லைகளை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இதனால் விளையக் கூடிய சமுதாயக் கேடுகளை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பெண்கள் முழுமையான இன்பத்தை அனுபவிக்கத் தவறிவிடும் போது அவர்களின் முழுத்திறமையும் வெளிப்படுவதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய் விடுகின்றது என்று உளவியல் நிபுணர்கள் கண்டுபிடித்திருக்கின்றார்கள். சில பெண்கள் வாழ்க்கையில் உற்சாகம் குன்றி இருப்பதற்கும் மனநிலையில் குழப்பம் உடையவர்களாக வாழ்வதற்கும் இதுவே காரணம் என்பதையும் அவர்கள் மறுப்பதற்கில்லை.

பெண்கள் பாலியலைப் பற்றிப் பேசினால் அவர்களின் ஒழுக்கமே சந்தேகத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றது. ஆகவே பெண்கள் தங்களின் பாலியல் விளைவுகளையும் குறைபாடுகளையும் வெளியில் சொல்ல முடியாதவர்களாக வாழ்க்கை நடத்தி வருகிறார்கள். இதன் விளைவாக பெண்களின் பாலியல் வாழ்க்கை இருள் நிறைந்ததாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. இதை நான் இங்கு கூறுவதற்குக் காரணம்

நவீன உளவியல் சால்திரம், மனிதனின் திறமை சிறப்பான முறையில் வெளிப்பட வேண்டுமானால் அவனுடைய பாலியல் வாழ்க்கை மனநிறைவை அளிப்பதாக இருக்க வேண்டும் என வலியுறுத்துகின்றது. இது ஆணுக்கும் பொருந்தும்; பெண்ணுக்கும் பொருந்தும்; இப்படிச் சொல்கின்ற போது பெண்கள் மனம் போனபடியெல்லாம் வாழ்க்கை நடத்தலாம் என்று ஒப்புக் கொள்ளுவதாக அர்த்தமில்லை. மனைவியிடம் இருந்து தாம்பத்திய இன்பத்தை முழுமையாக எதிர்பார்ப்பதற்கு கணவனுக்கு எவ்வளவு உரிமையுண்டோ அதைப் போலவே கணவனிடம் இருந்து முழுமையான பாலியல் இன்பத்தை எதிர்பார்ப்பதற்கு மனைவிக்கும் உரிமையுண்டு. பல குடும்பப் பிரச்சினைகள் இந்த அடிப்படையில் தான் தோன்றுகின்றன என்கின்ற விசயம் பலருக்கு விளங்குவதேயில்லை.

நம்முடைய புராண இதிகாசங்களும் பெண்களை மேம்படுத்தி விட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. பாஞ்சாலியை வைத்து பஞ்ச பாண்டவர்கள் சூதாடினார்கள். பாஞ்சாலி சூதாட்டப் பொருளாகத்தான் பயன்பட்டிருக்கிறாள். சீதையைச் சந்தேகித்த இராமன், அவள் தன் கற்பை நிரூபிக்க தீக்குளித்து வரச் சொன்னான். எந்த நிலையில் இருந்து பார்த்தாலும் பெண்ணை ஏதோ ஒரு பொருள் போலவும் அடிமை போலவும் தான் ஆண்மக்கள் நடத்தி இருக்கிறார்கள். இங்கு ஒரு வினாவைக் கேட்க நான் ஆசைப்படுகிறேன். சீதையைப் பிரிந்து இராமன் இருந்த போது அவன் ஏக பத்தினி விரதனாகத்தான் இருந்தானா என்று சீதை எந்தச் சோதனையும் வைக்கவில்லை. காரணம், அந்த உரிமை அவளுக்கு இருக்கவில்லை.

ஆணுக்குப் பெண் சமம் எனக் கொள்வதால் அறிவில் ஒங்கி இவ்வையம் தழைக்குமாம் எனப்பாடினான் பாரதி.

இவ்வையம் தழைப்பதைப் பற்றி கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களின் வாழ்க்கைச் சுகம். அதற்குப் பெண்கள் எப்படி உதவுவார்கள் என்பது மட்டுமே தான் அவர்களின் குறிக்கோளாக இருந்து வருகிறது.

ஆகவே, முற்போக்கு சிந்தனை கொண்ட விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய சில ஆண்களை தவிர, மற்றவர்கள் இதில் அக்கறை காட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. இந்தக் காரியத்தை ஆண்கள் செய்ய வேண்டும் என்று பெண்கள் எதிர்பார்க்கவும் கூடாது.

“திட்டமிட்ட இலக்கிய முயற்சிகள் மூலம் சமுதாயத்தை ஓரளவு மாற்ற முடியும். அதற்குச் சிந்தனையாளர்கள், அனுபவசாலிகள், திறமையானவர்கள் எழுத்துத்துறையில் இறங்க வேண்டும்.”

- டாக்டர். நந்தி

நீ - உளவியல் தழுவல்

ரீ.வீ. ஆர். சங்கர், மூன்றாம் வருடம், பொறியியல் பீடம்.

உன்னை அறியும்
எனது தேடலின்
அனுபவமாக....
நீ விரும்பும் கவிதைகள்
நீ ரசிக்கும் ஓவியங்கள்
நீ பாடும் பாடல்கள்
நீ பேசும் கதைகள்
நீ தேடும் உறவுகள்
நீ நேசிக்கும் மனிதர்கள்
உன்னைப்பற்றி எனக்குக்
கொஞ்சம் சொல்லும்.

உனது பார்வை
உனது சிரிப்பு
உனது அன்பு
உனது கோபம்
உனது தாபம்
உனது ஸ்பரிசம்
உன்னைப் பற்றி
எனக்கு எதையோ
எடுத்துச் சொல்லும்.

உனது ஆசைகள்
உனது கனவுகள்
உனது எதிர்பார்ப்புகள்
உனது கருத்துக்கள்
உனது ஏக்கங்கள்
உனது போராட்டங்கள்
உனது வெற்றிதோல்விகள்
இவையும் கூட
உன்னைப் பற்றி
எனக்கு சேதி சொல்லும்.

என்னில் நீயும்
உன்னில் நானும்
ஏற்படுத்திய பாதிப்புக்கள்
கலந்து கொண்ட கருத்துக்கள்
நானும் நீயும்

நீயின்றி நானும்
நிகழ்த்திய நிகழ்வுகள்
உன்னை அறிய நானும்
என்னைப் புரிய நீயும்
நடத்திய தேடல்கள்
அசை போடும் போது
உன்னைப் பற்றிக் கொஞ்சம்
கூடச் சொல்லும்.

உன்னை முழுமையாக
அறிந்து கொண்டதான
எனது பாவனையும்
நானே நீயாக
நீயே நானாக
மாற விளைந்ததும்
உன்னில் என்னைக்
காண நினைத்ததும்
ஓ... எத்தனை முட்டாள்தனம்

நீ ஒரு புதிர்
உன்னைப் புரிதல்
உண்மையில் ஒரு
தொடர்கதை
நீ தனி
நான் தனி
உனது இருப்பு
எனது ஜீவிதம்
இரண்டையும் இணைத்து
உறுதி செய்தல்
இது தான் வாழ்க்கையின்
தத்துவம்.

தத்துவஞானி விட்கைன்ஸ்ட்டைனின் (Wittgentseins)

மொழி பற்றிய கருத்து ஒரு சுருக்கக் கண்ணோட்டம்_____

மு. ரவி, (பி. ஏ) (சிறப்பு), மெய்யியல் துறை_____

சமகால ஆங்கிலம் பேசும் மெய்யியலாளர்களிடையே மொழிபற்றிய தத்துவ பகுப்பாய்வினை நிகழ்த்தியவர்களுள் முதன்மையானவராக மதிக்கப்படுபவரே லட்விக் விட்கைன்ஸ்ட்டைன் (1889-1951) என்பவராவார். மெய்யியல் வரலாற்றில் பாரம்பரிய மெய்யியலாளர்கள் முன்வைத்த தத்துவக் கருத்துக்களிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட வகையில் மெய்யியலின் உள்ளடக்கத்தில் புரட்சிகரமான ஒரு கருவினை உள்ளடக்கியதாக அமைந்தது இவரது மெய்யியல் விளக்கங்கள் என கூறலாம். இவர் வாழ்ந்த காலம் மெய்யியல் அதன் வளர்ச்சிக் கட்டத்தில் "பகுப்பாய்வு மெய்யியல்" என்ற நிலைக்கு உயர்ந்திருந்தது. இத்தகையதோர் சூழ்நிலையில் இவரும் கூட தனது ஆய்வுக் கருத்துக்களை பகுப்பாய்வு நோக்கிலேயே வெளியிட வேண்டியிருந்தது.

மொழி பற்றிய பகுப்பாய்வினை நிகழ்த்துவதற்கு இவருக்கு ஏதுவான அம்சம் என்ன என்பதை நோக்கின், இவர் தனது கருத்தில் "மெய்யியலில் பிரச்சினைகள் தோன்றுவதற்கு காரணம் எமது மொழியிலுள்ள தர்க்க அமைவினை தவறாக விளங்கிக் கொண்டமையே" என்று ஒரு கருத்துரை வழங்கியிருந்தார். எனவே அவ்வாறானதொரு பிரச்சினை காரணமாக மொழியின் தர்க்க அமைவினை தெளிவுபடுத்துவதே தனது மொழி பற்றிய பகுப்பாய்வின் நோக்கம் என கூறியிருந்தார்.

மொழியிலுள்ள தர்க்க அமைவினை விளங்கிக் கொள்வதற்கு மொழியின் செயற்பாடும், அதன் கட்டமைப்பும் முதலில் விளங்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை கொண்டிருந்த இவர் அத்தகைய ஒரு கொள்கையை தனது முதலாவது நூலான "ட்ரேக்டேட்டஸ் பிலோ சொப்பிக்கஸ்" (1919) என்பதனூடாக தெளிவுபடுத்த முற்பட்டார். "விட்கைன்ஸ்ட்டைன் மொழியின் கட்டமைப்பானது தர்க்கத்தினாலேயே தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றது என்றும், மொழியின் இன்றியமையா செயற்பாடானது உலகத்தை தெளிவுபடுத்துவதே என்றும் கூறினார். ஆதலினால் அவர் தர்க்கத்தின் தன்மை என்ன? எவ்வாறு மொழி உலகுடன் தொடர்புபட்டிருக்கின்றது என்ற வினாக்களுக்கு விடை கொடுக்க வேண்டியதாய் இருந்தது" அவ்வாறாயின் தர்க்கம், மொழி, உலகம் இம்மூன்றுமே அவரது முதலாவது நூலின் பிரதான ஆய்வு விடயங்களாக அமைந்திருந்தன என நாம் பொதுவாக கூறலாம்.

அவ்வகையில் "அவரது முதலாவது நூலான "ட்ரேக்டேட்டஸ்" என்பதில் அவருடைய மொழி பற்றிய கொள்கையானது இரு பிரதான பிரிவுகளை கொண்டதாக இருந்தது. அவை முறையே மொழி பற்றிய படக் கொள்கையும், மொழி பற்றிய உண்மைச் செயற்பாட்டுக் கொள்கையுமாகும். இவ்விரு கொள்கைகளும் முறையே மொழியின் செயற்பாடு என்ன? மொழியின் கட்டமைப்பு என்ன? என்ற வினாக்களுக்கு விடை தருவதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது."

மொழியின் செயற்பாடானது மொழி பற்றிய ஆய்வில் எவ்வாறு எடுப்புக்கள் உலகுடன் தொடர்புபட்டிருக்கின்றது என்பதுடன் தொடர்புபட்டதாக இருந்தது. இக் கருத்தினையே விட்கைன்ஸ்ட்டைன் உலகைப் பற்றிப் பேசுவதற்காக நாம் மொழியைப் பயன்படுத்த முடியும். இந்நிலையில் உலகுடன் தொடர்புபட்டிருக்கும் எடுப்புக்களின் உண்மை, அல்லது பொய்மையானது உலகினாலேயே தீர்மானிக்கப்படல் வேண்டும், எனக் கூறியிருந்தார். உலக நிகழ்வுகளின் அடிப்படையிலேயே தீர்மானிக்கப்படும் "எடுப்புக்களை மூல எடுப்புக்கள் என அழைத்துக் கொண்ட விட்கைன்ஸ்ட்டைன், இவையே மேலும் எளிமையாக பிரிக்க முடியாத அணு நேர்வுகள் பற்றிய தர்க்கப் படங்கள் என கூறினார்"

இவ்வாறானதொரு விளக்கத்துடன் தனது மொழி பற்றிய படக் கொள்கையை விளக்கவந்த இவர் ஒவ்வொரு வாக்கியமும் ஒரு படமே எனும் ஓர் இறுக்கமான கருத்தினை தனது விளக்கங்களில் உள்ளடக்கியிருந்தார்.' (இங்கு இவர் படம் என கூறுவது சாதாரண நோக்கில் நாம் கருதும் படம் எனும் சொல் உணர்த்தும் அர்த்தப் பொருளில் அல்ல.) மாறாக யதார்த்தம் எனும் அர்த்தத்திலேயே பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. வாக்கியங்களை ஒன்றாக சேர்க்கும் போது நாம் யதார்த்தம் பற்றிய காட்டுருவை நிர்மாணிக்கின்றோம். அவ்வாறாயின் யதார்த்தத்தின் காட்டுரு என நாம் கருதும் "படத்தின் மூலங்களிற்கும் அவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி நிற்கும் பொருட்களின் தன்மைக்கும் இடையே ஒன்றிற்கொன்றான தொடர்பை கொண்டிருக்க வேண்டும்" என கூறினார். அவ்வாறாயின் இப்போது ஒரு படம் தேர்வாகின்றது. ஏனெனில் படம் தனக்கும், தான் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பொருட்களின் தன்மைக்குமிடையே தொடர்பை கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வாறான நேர்வு மேலும் எளிமை ஆக்கமுடியாத அணு நேர்வாகின்றது. இவ்வாறே மூல எடுப்பு ஒன்றும் உலகுடன் தொடர்புபடுகின்றது. எப்போது ஒரு மூல எடுப்பு அது விவரணப்படுத்தும் அணு நேர்வுடன் பொருந்துகின்றதோ அப்போது அது உண்மையானதாகவும், இல்லையேல் அது பொய்யானதாகவும் அமைந்துவிடும். ஆதலினால் ஒரு எடுப்பு விளங்கிக் கொள்ளப்படுவதற்காக அது யதார்த்தத்துடன் ஒப்புவிக்கப்பட வேண்டியதில்லை. ஏனெனில், அதுவே யதார்த்தத்தின் படமாக இருக்கின்றது என கூறப்படுகின்றது.

இவ்வாறு மொழி பற்றிய படக் கொள்கையை விளக்கிய விட்கைன்ஸ்ட்டைன் மொழியின் கட்டமைப்பினை விளக்குவதற்கு முன்வைத்த கொள்கையே உண்மைச் செயற்பாட்டுக் கொள்கையாகும். ஒரு மூல எடுப்பின் உண்மையும், பொய்மையும் அது உலகுடன் தொடர்புபடுகின்றதா இல்லையா என்பதிலேயே தங்கியிருக்கின்றது எனக் கூறியிருந்த விட்கைன்ஸ்ட்டைன் உண்மைச் செயற்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே இவை இவ்வாறு தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு இச் செயற்பாட்டின் அடிப்படையில் மூல எடுப்புக்களில் எவை உண்மையானவை, எவை பொய்யானவை என அறிந்து கொண்டால், அது உலகம் முழுமையாக விவரணப்படுத்தப்பட்டதற்கு சமமாக இருக்கும் எனக் கூறினார். இவ்வாறு தீர்மானிக்கும் போது ஒரு எடுப்பானது அதன் மூல எடுப்புக்களின் உண்மைச் சாத்திய நிலைகளிலும் உண்மையாயின் அது கூறியது கூறலானது என்றும், அவ்வாறு அன்றி, உண்மைச் சாத்தியமாக பொய்யைப் பெற்றிருப்பின் அது முரண்பாடானதாக இருக்கும் என உண்மைச் செயற்பாட்டு நிலையில் ஒரு வரையறையையும் விட்கைன்ஸ்ட்டைன் உள்ளடக்கியிருந்தார்.

இவ்வாறு மொழி பற்றிய பகுப்பாய்வில் படக் கொள்கையையும், உண்மைச் செயற்பாட்டு கொள்கையையும் முன்வைத்த விட்கைன்ஸ்ட்டைனை பொதுவாக 'முந்திய விட்கைன்ஸ்ட்டைன்' என்றே அழைக்கப்பட்டது. இதுற்கு காரணம் அவரது தத்துவ வாழ்க்கை, முந்திய, பிந்திய என்ற இரு நிலைகளை கொண்டதாக இருந்ததே.

அவ்வகையில், 1953ஆம் ஆண்டு இவரது இரண்டாவது நூலாக வெளிவந்ததே, 'தத்துவ விசாரணை' எனும் நூலாகும். இந்நூலானது பகுப்பாய்வு மெய்யியலை புதிய ஒரு மையத்தை நோக்கி நகர்த்துவதாக இருந்ததனால், அவ்வாறான ஒரு மாற்றத்திற்கு காரணமான இவரை தத்துவ உலகம் 'புதிய விட்கைன்ஸ்ட்டைன்' என அழைத்துக் கொண்டது. "இந்நூலும் கூட ஏலவே மொழி பற்றிய பகுப்பாய்வினை நிகழ்த்திய தர்க்க அணுவாதம், தர்க்க புலனெறி வாதத்தைப் போல மொழி பற்றியே பகுப்பாய்வு செய்வதாக இருந்தது" இதில் குறிப்பிடக்கூடிய அம்சம் எதுவெனில், பிந்திய அவரது படைப்பானது முந்திய அவரது படைப்பின் முரண் தொகுப்பாக அமைந்திருந்ததே ஆகும். இக்கருத்தினை "இந்த விசாரணைகளிலும் நாம் மொழியின் சாரத்தினையும், அதன் செயற்பாடு, கட்டமைப்பு" என்பவற்றைத்தான் விளங்கிக் கொள்ள முற்படுகின்றோம். எனினும் சாரம் (Essence) என்பது இங்கு முற்றாக வித்தியாசமான ஓர் அர்த்தத்திலேயே விளங்கிக் கொள்ளப்படும்" என்ற அவரது வாசகத்தில் இருந்து விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

பிந்திய படைப்பில் அவர் மொழியின் உபயோகத்தன்மை பற்றியே பேச முற்பட்டார். அதாவது மொழியின் சமூக ரீதியான தன்மையே இவரது பிந்திய படைப்பில் பிரதான ஆய்வு விடயமாக இருந்தது. சமூக ரீதியான தன்மையில் வேறுபட்ட உபயோகங்கள் மொழிக்கு உண்டு என உணர்ந்திருந்த இவர், 'மொழி விளையாட்டு' (Language Game) என்பதுடன் தொடர்புபடுத்த முற்படுகின்றார். அந்தவகையில் "இப்போது

எம்மை மொழியின் சதுரங்க விளையாட்டுடனும் சொற்களை சதுரங்கத்தின் ஒவ்வொரு துண்டாகவும் ஒப்பிடும்படி அழைப்பு விடுக்கிறார்.''

சதுரங்கத்தில் பயன்படுத்தப்படும் துண்டுகள் என்றால் என்ன? என்பதை விளங்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டுமாயின் ஒருவர் சதுரங்க விளையாட்டினை முழுமையாகவும், அதனை நிர்ணயிக்கும் விதிகளை விளையாட்டில் ஒவ்வொரு துண்டினதும் பங்களிப்பு என்பது பற்றியும் விளங்கிக் கொள்ளப்படல் வேண்டும். இவ்வாறே ஒரு சொல்லின் அர்த்தத்தினை விளங்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டுமெனின், அது மொழியிலே இலக்கண விதிகளினால், வரையறுக்கப்பட்டிருக்கும், நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும். உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கும், அம்சங்களுடன் தொடர்புபடுத்தி விளங்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என விட்கைன்ஸ்ட்டைன் கூறியிருந்தார்.

மேலும் ஒரு மொழியை கற்பனை செய்வது என்பதன் அர்த்தம் வாழ்க்கையின் ஒரு வடிவத்தை அல்லது அமைப்பை கற்பனை செய்வதே என்று கூறிய விட்கைன்ஸ்ட்டைன், பகுப்பாய்வு என்பது மொழியை வரைவிலக்கணப்படுத்துவதாக அல்லாமல் அதன் உபயோகங்களை கவனமாக விவரணப்படுத்துவதாகவே இருக்க வேண்டுமென வற்புறுத்திய இவர், பெளதீக வதீத கூற்றுக்களிலும் தனது கவனத்தை செலுத்தினார். சொற்களை அவற்றின் பெளதீகவதீத நிலையிலிருந்து எடுத்து நாளாந்த பாவனைக்கு நாம் கொண்டு வருவதன் மூலம் பெளதீகவதீத மொழி சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும் தன்மையுடையது எனும் கருத்து வெகுவாக வழக்கொழிந்து போய்விடும். மாறாக பெளதீகவதீத மொழி நாளாந்த பாவனைக்குட்படுத்தப்படுவதனால் அது புதிய பலகருத்துக்களை கொண்டு வருவதாக இருக்கும் என வாதிடப்படுகின்றது. இவ்வாறான கருத்துக்களின் மூலம் இவரது சமகாலத்தில் வாழ்ந்த தர்க்கப்புலனெறிவாதிகளினால் அர்த்தமற்றவை என நிராகரிக்கப்பட்ட பெளதீகவதீதக்கருத்துக்களை அர்த்தமுடையவையாக மாற்ற இவர் முற்பட்டார் எனக் கூறப்படுகின்றது.

இவ்வாறு மொழி, மொழிக்காக என்பதில் அல்லாமல் மொழி தத்துவத்திற்கே என்பதிலேயே கூடிய ஆர்வம் கொண்டிருந்த இவர், தத்துவப் பிரச்சினைகளுக்கு மட்டும் தீர்வு காண்பதற்காக அல்ல, எமது நாளாந்த வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வு காணும் ஒரு மார்க்கமாக, மொழியின் அர்த்த வளத்தினை சரியாக விளங்கிக் கொள்ளுதலே என்பதினாலேயே தனது தத்துவ ஆய்வில் பெரும் பகுதியை மொழி பற்றிய பகுப்பாய்வினை நிகழ்த்துவதற்காகவே செலவிட்டிருக்கிறார் என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

உசாத்துணை நூல்கள்

- 1) WITTGENSTEIN'S CONCEPTION OF PHILOSOPHY- K.T. FANN OXFORD - 1969
- 2) ENCYCLOPEDIA OF PHILOSOPHY - TITLE WITTGENSTEIN (VOLUME 8)
- 3) A COLLECTION OF CRITICAL ESSAYS OF WITTGENSTEIN - GEORGE PITCHER MAC MILLAN 1968
- 4) SOCRATES TO SATRE - SAMUEL ENOCH STUMPF MC GRAW HILL BOOK COMPANY (PAGE 448)

காலம் பதில் சொல்லும்

முருகேசு ஸ்ரீவேணுகோபால சர்மா, முதல் வருடம், விவசாய பீடம்.

புசும் சோலைகளும் நீரோடைகளும் சூழ்ந்த செல்வம் கொழிக்கும் சிறு தேயிலைத் தோட்டமது. அந்தத் தோட்டத்தை இருள் கவ்விப் பிடித்திருந்தது. தொழிற்சாலையிலிருந்து வந்த மின்சார ஒளி இருளில் மூழ்கிக் கிடந்த ‘‘லயன்’’ களில் பட்டுத் தெறித்து லயன்களை ஓரளவு துலங்கச் செய்து கொண்டிருந்தது. தோட்டத்தையும் லயன்களையும் மட்டுமா இருள் சூழ்ந்துள்ளது? அங்கு வாழும் வளைந்த முதுகெலும்புகளின் வாழ்க்கையும் இருள் படிந்தது தானே! அது கறை படிந்தது; கேட்போர் கண்களில் கண்ணீரை வரவழைப்பது. தோட்டத்தைச் சூழ உள்ள இருள் நாளை ஆதவனைக் கண்டதும் அகன்றுவிடும். ஆனால், ஏழைத் தொழிலாளர் வாழ்க்கையைச் சூழ்ந்திருக்கும் இருள் ??? நாளை இத் தோட்டத்தில் சம்பளம். மக்கள் மாடாய் உழைத்து ஓடாய்த் தேய்ந்ததன் பலன் கிடைக்கப் போகும் நாள். எனவே மக்களெல்லோரும் எப்போது விடியும் என்று மகிழ்வோடு காத்திருந்தனர்.

அந் நாளும் விடிந்தது. ஆனால் என்றும் போல விடியவில்லை. அனைவர் மனத்திலும் மகிழ்ச்சி கரை புரண்டோடியது. ‘‘பேச்சுக்குப் பீலிக்கரை’’ என்பார்களே! ஆம் பீலிக்கரையிலும் இதுவே பேச்சாக இருந்தது. ‘‘ஆ ராமாயி இன்னிக்கு சம்பளமில்ல எப்படி?’’ ‘‘அட நம்ம செல்லமா? ம... நானென்ன செய்யடி? ராத்திரி பூரா சின்னவன் ரவிக்கி சரியான ஜூரம் அடிச்சிரிச்சு. இரவு ரெண்டு முணு தரம் வயித்தால போயிட்டிருந்தான். வாந்தி வேற எடுத்தான். என்னமோ தெரியல்ல எனக்குப் பயமா இருக்கு. சம்பளம் எடுத்த கையோட மொத வேலையா அவன நல்லதொரு டவுண் ஆஸ்பத்திரியில காட்டணும். அவரும் இந்த மாதிரித்தானே வந்து செத்தாரு. அதோட போன கெழும் அவரு செத்ததுக்கு செலவுக்கு நம்ம கண்டக்கையா கிட்டத்தான் சல்லி வாங்கினேன். அது வேற குடுக்கக்கிடக்கு என்ன செய்யவனோ தெரியல்ல’’

இவ்வாறு செல்லமும் ஒரு வாரத்தின் முன் கணவனைக் காலன் கையில் ஒப்பு வித்த இளம் விதவை இராமசாமியும் பேசிக் கொண்டனர். இவ்வாறு எத்தனை உள்ளங்களோ?

இவ்வாறு பேசிவிட்டு இராமாயி வீடுவந்து வெறும் தேனீர் தயாரித்து நோய்க்கார ரவிக்குப்பருக்கி மற்றைப் பிள்ளைகளுக்கும் கொடுத்துத் தானும் குடித்தாள். அதுவே அவர்களுக்குக் காலை ஆகாரமாகிறது. ஆம், அவர்கள் உற்பத்தி செய்த தேயிலையே அவர்களுக்கு பசி போக்கும் உணவாகிறது. பின் அவள் கூடையை தலையிலும் இளையவனை இடுப்பிலும் வைத்த வண்ணம் வேலைக்குப் போக ஆயத்தமாகிறாள். அப்போது அவளது இரண்டாம் வகுப்புப் படிக்கும் மகன்குமார் ‘‘அம்மா வார்ப்ப ரெண்டு கொப்பியும் பென்சிலும் வாங்கிற்று வாம்மா; நேத்து கொப்பி இல்லேண்ணு டீச்சரம்மா அடிச்சாங்கம்மா ரொம்ப வலிச்சிச்சி’’ என்றான். இதனைக் கேட்ட அவளின் கண்களைக் கண்ணீர் திரையிட்டது. ‘‘இதுகளையெல்லாம் ஏங்கிட்ட விட்டிட்டு அந்த மனிசன் நிம்மதியாய் போயிரிச்சி மாரியாத்தா நீதான் என்னயக் காப்பாத்தணும் என்று மனத்துக்குள் வேண்டிக் கொண்டாள். மகள் ‘‘சீனி போலை வாங்கிற்று வாம்மா’’ என்றாள். இவற்றையெல்லாம் கேட்டவளாக ‘பிள்ளைகாம்பரா’ எனும் சிறுவர் விடுதியை நோக்கி நடந்தாள் ரவியைச் சேர்ப்பதற்கு அங்கே ரவியை விட்டுவிட்டு வெளியே வந்தவளை ரவியின் குரல் தடுத்தது. ‘‘அம்மா அன்னக்கி ரீமேக்கரய்யாவோடை மகன் என்னவோ நீட்டமா குழல் மாதிரி வச்சுத் தின்னுட்டிருந்தான். டவுன் கடையில் வாங்கினதா சொன்னாம்மா. எனக்கொன்னு வாங்கித் தாயேம்மா’’ என்றான். இதனைக் கேட்டுவிட்டு அவள் தன் வேலைத் தளத்தை நோக்கி ஓட்டமும் நடையுமாகச் சென்றாள். ஏழரை தாண்டி விட்டால் கங்காணி வேலை தரமாட்டார் என்ற பயத்துடன்.

அன்று மலை மிகமிகக் களையாகக் காணப்பட்டது. அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடன் கொழுந்துகளைப் பறித்து கூடைகளை நிரப்பிக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இராமசாமியின் மனமோ சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஆனாலும் மும்முரமாக வேலை செய்து கொண்டிருந்தாள்.

பத்து மணிக்கு சங்கு ஊதியதும் தேனீர் குடிப்பதற்காக வேலை நிறுத்தப்பட்டது. வேலை செய்வோரின் பிள்ளைகளோ உறவினர்களோ தேனீரும் ரொட்டியும் எடுத்து வந்தனர். ஆனால் இராமாயி??? அவளுக்கு

இவ்வாறு வீட்டிலிருந்து கொண்டு வர யார்தான் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கொண்டு வர என்னதான் இருக்கிறது? எனவே அவள் எதுவும் உண்ணாமலேயே வேலையைத் தொடர்ந்தாள்.

அன்று சம்பள நாளாகையால் வேலை இரண்டு மணியுடன் முடிவுற்றது. அனைவரும் கொழுந்து நிறுத்துக் கொடுத்துவிட்டு மகிழ்ச்சியுடன் துரையின் காரியாலயத்திற்குச் சென்றனர். ஆனால், அங்கே துரை வந்திருக்கவில்லை. இது அனைவருக்கும் பெரும் ஏமாற்றமாக இருந்தது. முதியவர்கள் துரையை மனதினுள் திட்டினர். சிறிது நேரத்தின் பின் மோட்டார் காரின் இரைச்சல் கேட்டது. இது கூடியிருந்தவர்களுக்கு மதுரமாக இருந்தது. துரையும் வந்தார் வந்தவர் தொழிலாளரைப் பார்த்து 'ஓய் யாருங் சத்தம் போடவாணாங் லைனில ;நில்லுங்கடா. லைனில நின்னாத்தாங் சல்லிதாறதி' என்று இரைந்தார். இவ் அச்சுறுத்தலின்பின் சம்பளம் கொடுக்க ஆரம்பித்தார். கணக்கப்பிள்ளை பெயரையும் சம்பளத்தொகையையும் வாசித்தார்.

“மாடாசாமி - முந்நாறு ரூபா இருபத்தி ஐந்து சதம்”

“மாடசாமி மிகுந்த பக்தியுடன் வந்து துரைக்கு சலாம் கூறிவிட்டு பணத்தை இரு கைகளாலும் பெற்றுச் செல்கிறான், பெயர்கள் தொடர்கின்றன.

“வேலாயி இருநூத்தி எழுபத்தஞ்ச ரூபா”

“கந்தப்பன் ஆறு நூற்று ஐம்பது ரூபா”

அனைவர் கண்களும் அகல விரிகின்றன. இவனுக்கு மட்டும் எப்படி இவ்வளவு அதிக சம்பளம். ஆம் இவன் கணக்கப்பிள்ளை வீட்டுக் கோமாதாக்களுக்கு உணவு அளிப்பவனல்லவா? தொடர்ந்து பெயர்கள் வாசிக்கப்படுகின்றன.

“கறுப்பன் இராமாயி- நூற்றிப் பதினைஞ்ச ரூபா பத்திச்சதம்”

இராமாயியின் உடல் நடுங்குகிறது. கால்கள் இயங்க மறுக்கின்றன. கண்கள் நீரைச்சொரிய ஆயத்தமாகின்றன. ஆயினும் அவள் சிறிது திடத்துடன் பணத்தை வாங்கச் செல்கிறாள். அங்கே கணக்கப் பிள்ளையின் குரூரப் பார்வையும் துரையின் ஏளனப் பார்வைக்குமிடையில் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு நடக்கிறாள். ஆம் எங்கு நடக்கிறாள் தன் பிள்ளைகளின் ஆசையை நிறைவேற்றத்தான்.

அவள் ஒற்றையடிப்பாதையில் செல்லும் போது எதிரில் வருவது யார்? கள்ளுக்கடை பண்டாதான். அவன் இவளைக் கண்டவுடன் மேலும் கீழும் பார்த்துவிட்டு 'அட நம்ம ராமாயியா இன்னக்கி சம்பளமில்ல! அப்ப கறுப்பன் குடுக்க வேண்டிய எழுபத்தஞ்ச ரூபாயவுங் குடுத்தித்தி போ' என்றான். இராமாயிக்கு அழுகை பீறிட்டுக் கொண்டு வந்தது." எனக்கு சம்பளம் நூற்றி பதினைஞ்ச ரூபா பத்திச்சதம் தானுங்க! ஐயா நா கட்டாயமா அட்வான்சில ஒங்ககடன தந்துபுடறேனுங்க' என்றான். 'இப்படித்தாங் சொல்லிச் சொல்லி ரெண்டுமாசங் போயிச்சி' என்ற வண்ணம் காசைப் பறித்தெடுத்தான். இப்போது இராமாயி இடம் இருப்பது நாப்பது ரூபாய் பத்துசதம் மட்டுமே. கயவன் தொடர்கிறான். 'சரி ராமாயி நீயும் சின்ன வயசிலே புருசன இழந்திட்ட, புள்ளங்களும் மூனு இரிக்கி நீ எப்படி வளக்கப்போற. நாங் சும்மாதாங் இருக்கி. நீ நம்மள கலியாணங் கட்டிக்கிட்டா நல்லா இரிக்கேலும் தானே. கடனும் குடுக்க தேவயில்ல' என்றவண்ணம் இராமாயியைப் பிடிக்கப் போனான். அப்போது அத்தோட்டத்தில் படித்தவாலிபனாக இருந்தும் வேலையில்லாத கணேசன் வாசிகசாலைக்குச் செல்வதற்கு வந்து கொண்டிருந்தான். இவனைக் கண்டதும் பண்டா ஓடிவிட்டான். இராமாயி காப்பாற்றப்பட்டாள். இதுகண்ட அவனது உதிரம் கொதித்தது. அவன் இராமாயியின் வறுமையை நன்கறிந்தவன். தன் வேலை விடயமாக துரையிடம் சென்றிருந்தமையால் இராமாயியின் சம்பளம் பற்றியும் அறிவான். இதனால் அவன்மனம் வெதும்பினான். சுதந்திரத்திற்காகப்பாடிய பாரதியின் தேசத்திலிருந்து வந்த இம் மக்களுக்குச் சுதந்திரமில்லையா? பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்கள் கூட சுதந்திரமாக நடமாட முடியாதா? எனப்பலவாறாக அவன் எண்ணிய வண்ணம் வாசிகசாலையை அடைந்து தனக்குப் பிடித்தமான பாரதி பாடல் புத்தகத்தைப் படித்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போது அவனது நண்பர்களும் வந்து சேர்ந்தனர். வந்தவுடன் பேச்சு ஆரம்பமானது கணேசனே முதலில் பேசினான்.

“இங்கருங்கடா நம்ம தோட்டத்தில் சம்பளம் கொடுக்கிறதில பல தில்லுமுல்லுகள் நடந்திருக்கு. கணக்கப்புள்ள தனக்கு வேல செய்கிற ஆக்களுக்கு மட்டும் நல்லா பேரு போட்டிருக்கான் . பாவம் நம்ம ராமாயிக்கெல்லாம் ரொம்பக்கொறவுடா. ஆனா அவதா ஒழுங்கா வேலக்கிப் போவானே”

ஆமாடா இப்பசரியான தில்லுமுல்லு நடக்குது. போனகௌம மா குடுக்கிறதிலயும் தில்லுமுல்லு

நடந்திருக்கலும். மாவெல்லாம் கொறச்சிக் கொறச்சிச் குடுத்திருக்கு. ராமாயிக்கெல்லாம் அரை கிலோமாவ வெட்டிப்பட்டானாம். இப்படியே போனா என்னடா செய்யிறது. "தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லையேல் இந்த ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்" என்று. நம்ம பாரதியார் சொல்லி இருக்கிறார். இப்ப நம்ம தோட்டத்தில எத்தனை குடும்பங்கள் சாப்பாடில்லாமல் கல்டப்படுகிறது. இதுக்கு நாம் ஒரு முடிவு எடுக்காவிட்டால் படிச்சவங்களாக இருப்பதில் வேலையில்லை" என்றான் தோட்டப் பாடசாலையிற் படிப்பிக்கும் அத் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த மகேந்திரன்.

இதனை எல்லோரும் ஆமோதித்தனர். இதன் பயனாக இத்தோட்டத்தில் நாளை மறுநாள் ஒரு வேலை நிறுத்தம் நடக்கப்போகிறது. இளைஞரெல்லாம் மக்களிடம் இதுபற்றி தெரிவிப்பதற்காக லயம் லயமாகச் சென்று கொண்டிருந்தனர். பின் இளைஞர்களெல்லாம் ஒன்று கூடினர் அனைவரும் வேலைக்குச் செல்வதில்லை எனவும் தொழிற்சாலை முன் ஒன்று கூடுவதாகவும் வாக்களித்திருந்தனர். வேலை நிறுத்தம் உறுதியாகி விட்டது.

அந்நாளும் வந்தது மக்களெல்லோரும் தொழிற்சாலை முன் ஒன்று கூடினர். அவர்கள் கைகளில் "எமக்கு ஒழுங்காகச் சம்பளம் வழங்கு", "மாவைக் கொள்ளையடித்து ஏழைகள் வயிற்றில் அடிக்காதே", தோட்டத்திற்கு சுகாதார வசதி வேண்டும்", "தொழிலாளர்களுக்கு மதிப்பளி", "கள்ளக்கடைகளை அகற்று" என்பன போன்ற சுவாக அட்டைகள் காணப்பட்டன.

அப்போது தூரத்தில் யாரோ வேகமாக ஓடிவருவது தெரிந்தது. ஓடிவந்தவன், எங்கிருந்தோ குண்டர்கள் கணக்கப் பிள்ளையின் அழைப்பின் பேரில் தடிகளுடனும் வாட்களுடனும் வருவதாக தெரிவித்தான். தொழிலாளரும் தாம் தயாராக வைத்திருந்த பைப் , குழாய்கள், கத்திகள் என்பவற்றை எடுத்துக் கொண்டு காதையர்களை எதிர்கொண்டனர். வாட்களும் பைப் குழாய்களும் மோதிக் கொண்டன. "தோட்டத்திற்கு சுகாதார வசதி வேண்டும்" என்ற அட்டை அருகில் ஓடிக் கொண்டிருந்த சாக்கடையில் விழுந்து மிதந்து கொண்டிருந்தது. சண்டையில் ஈடுபட்டிருந்த கணைசனை பண்டாவின் கத்தி பதம்பார்த்தது. மக்களெல்லாரும் ஓடி ஒழித்தனர். ஒருவாறு காதையரும் சென்றனர். மகேந்திரனால் கொண்டு வரப்பட்ட லொறியில் கணைசன் முதலானோர் ஏற்றப்பட்டு வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டனர்.

அப்பொழுது எங்கிருந்தோ "என்று தணியுமிந்த சுதந்திரதாகம் என்று மடியுமெங்கள் அடிமையின் மோகம்" என்ற பாரதி பாடல் சீர்காழியின் குரலில் தேய்ந்து ஒலித்தது.

ஆம் என்றுதான். இம்மக்களின் சுதந்திர தாகம் தணியுமோ? நாளை காதையர் செயலைக் கண்டித்து அருகிலுள்ள தோட்டங்கள் அனைத்திலும் வேலை நிறுத்தம் நடக்கப் போகிறது.

என்னுடைய கருத்து என்னைப் பொறுத்த வரைக்கும் மட்டும்தான் நூற்றுக்கு நூறு சரியானது. உண்மையானது. பொதுப்பார்வைக்கு அது சரியானதாகவோ அல்லது சரியாக இருக்க முடியும் என்பதோ அல்ல. முழுக்க முழுக்க பிழையாகவும் இருக்கலாம். எனவே, பிறர் கருத்தை மதிப்பதும் - அவை சரியென்பதும் பட்சத்தில் ஜீரணித்து ஏற்றுக் கொள்வதும் எனது கடமை. தவறின் நானும் ஒரு துரோகி.

-ஓசை.

அரசியலமைப்பு திருத்தம் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சினைக்கான தீர்வுக்கு வழிசமைக்குமா?

ஆறுமுகம் யோகராசா, இரண்டாம் வருடம், அரசியல் விசேட துறை

இன்று நடைமுறையிலிருக்கும் இரண்டாம் குடியரசு யாப்பினை (1978) திருத்தி அல்லது முற்றாகவே மாற்றி புதியதோர் அரசியலமைப்பினை இலங்கை குடியரசிற்குப் பொருத்தமான வகையில் அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு பொதுசன அபிப்பிராயம் வளர்ந்து வருகிறது. ஆளும் கட்சி உட்பட எதிர்க்கட்சிகள் மற்றும் பொதுமக்களிடம் இருந்து இந்தச் சிந்தனை மேலோங்கி வருகிறது. இந்தத் திருத்தத்தில் ஜனாதிபதித்துவ ஆட்சி முறையிலும், விகிதாசாரத் தேர்தல் முறையிலும் மாற்றம் கொண்டு வருதல் என்ற இரு விடயமே முக்கிய பங்கேற்கின்றது. எனினும் திருத்தம் ஒன்று அரசியலமைப்பில் ஏற்படுமிடத்து தமிழ் பேசும் மக்கள் தமது அபிலாசைகள் தொடர்பாக அக்கறை கொள்வார்கள் என்பதில் வியப்பில்லை.

அரசியலமைப்புத் திருத்தம் என்றால்.....

ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்கள் எவ்வகையான ஆட்சி முறையின் கீழ் ஆளப்பட வேண்டும் என்பதை விபரித்தும் கூறும் சட்ட அந்தஸ்துப் பெற்ற உயர்சாசன அமைப்பினையே அரசியலமைப்பு என்று கூறுவர். இவ்வாறு எழுதப்பட்டிருக்கும் யாப்புக்கள் காலப்போக்கில் பழமையடைவதும் அது நடைமுறைக்காலச் சூழ்நிலைக்கு வளைந்து கொடுக்க முடியாது பொருத்தமற்றிருப்பதும் ஒரு பொதுவான விடயமாகும். இதனால் யாப்புப் பற்றிய பிரச்சினைகள் ஏற்படுவதுடன் அரசியல் சிக்கல்களுக்கும் முகம் கொடுக்க வேண்டி இருக்கும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் அறிஞர் 'மெக்காலே'வின் கருத்து நினைவு கூரத்தக்கது. "புரட்சிக்கு முக்கிய காரணம் சமூகம் மாறி வளர்ந்து கொண்டு செல்கையில் அரசியலைப்புகள் மாறாது நிலையாக இருப்பதாகும் என்றார்." காலம் மாற்றமடையும் போது கருத்துக்களும் மாற்றமடைகின்றன. இதன்படி ஒரு காலத்திற்குப் பொருத்தமானதாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாகவும் இருந்து வந்த கருத்துக்கள் இன்னொரு காலத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாகவும் நடைமுறைக்குப் பொருத்தமற்றதாகவும் மாற்றமுறுகின்றன. சிறப்பாக இங்கு யாப்புத் திருத்தம் என்பது, அரசியலமைப்புக்களில் சில உறுப்புரைகளை நீக்குதல், சேர்த்தல் அல்லது அரசியலமைப்பினையே முற்றாக நீக்கி விட்டு புதிய அரசியலமைப்பு ஒன்றினை வரைந்து கொள்வதல் என்பதை கருத்தாகக் கொள்ளலாம். இந்த வகையில் இலங்கையின் அரசியலமைப்பு, திருத்தத்தினையும் மாற்றத்தினையும் அவாவி நிற்பதில் வியப்பில்லை.

சிறுபான்மையினர் பாதிப்பு:

கடந்தகால இலங்கையின் அரசியலமைப்புக்களில் சிறுபான்மை இனங்களான தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் நலனை நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் அரசியலமைப்புரீதியாக பாதித்த பல விடயங்கள் காணப்படுகின்றன. பல்வின, பலமொழி பேசுகின்ற மக்கள் வாழும் ஒரு நாட்டில் அங்குள்ள சிறுபான்மை இன மக்களின் உரிமைகளை திட்டவட்டமாகவும் சந்தேகங்களுக்கிடமில்லாத வகையிலும் எழுதப்பட்டிருப்பதும் அவை மீறப்படும் சந்தர்ப்பத்தில் அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கான காப்பீட்டு வழிமுறைகள் பற்றியும் கூறப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்பதும் பொதுவாக சர்வதேச அரசியலில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு விடயமாக உள்ளது. இந்த வகையில் இலங்கையின் அரசியலமைப்புத்திருத்தம் சிறுபான்மைத் தமிழ் பேசும் மக்களின் அபிலாசைகளைத் திருப்திப் படுத்தும் வகையில் அமைய வேண்டும் என்பது இம்மக்களின் அக்கறையான எதிர்பார்ப்பாகவே உள்ளது.

அரசியலமைப்பு ரீதியான புறக்கணிப்புக்களாலும் பேரினவாதத்தின் அரசியல் இலாபம் கருதிய நடவடிக்கைகளினாலும் இன்று சிறுபான்மை மக்கள் தங்கள் உரிமைக்காக ஆயுதம் தாங்கிப் போராட வேண்டிய இக்கட்டான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். பெறுமதிமிக்க உயிர்களும் உடைமைகளும் நாசமாகியதைத் தவிர

இந்த அர்த்தமற்ற யுத்தத்தினால் பயனுள்ள தாக்கங்கள் எதுவும் நிகழ்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. பேரினவாதிகளின் தூரதிருஷ்டியற்ற அரசியற் கொள்கைகளினால் நாடு இன்று இரத்தத்தில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. இப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு எந்த சக்தியும் இவ்வளவு காலமாக இதய சுத்தியுடன் நடவடிக்கையில் இறங்கியதாகத் தெரியவில்லை. அனைத்துக் கருமங்களும் அரசியலை மையமாக வைத்தே போலியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன.

தமிழ் பேசும் மக்கள் கேட்பது:

வடக்குக் கிழக்கு இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு இப்பகுதி மக்கள் கேட்கும் உரிமை என்ன? சாதாரண சிங்கள பிரஜை ஒருவர் அனுபவிக்கும் உரிமைகளையும், சலுகைகளையும், அந்தஸ்துகளையும் சிறுபான்மை மக்களும் பெற்று அனைவரும் சரிசமமாக வாழ வேண்டும் என்பதே.

இலங்கையில் இனப்பிரச்சினையே இல்லை. அது பயங்கரவாதப் பிரச்சினையே என குத்துக்கரணம் போட்ட பேரினவாதக் கட்சிகளையும் நாம் கண்டிருக்கின்றோம். தேசியப் பிரச்சினையான இதற்கு குறிப்பிடத்தக்க வரலாறு இருப்பதை இந்தக் கட்சிகளும் அவற்றினால் உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புக்களும் ஏற்கத்தயங்குகின்றன. ஒடுக்கப்பட்டு வரும் சிறுபான்மை மக்களுக்கு சில வரலாற்று அனுபவங்களும் உண்டு. இவற்றையெல்லாம் கவனத்திற் கொண்டே அரசியலமைப்பு திருத்தம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதை தமிழ் பேசும் மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

வடக்குக் கிழக்குப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்வு காண வேண்டுமானால் ஒரு சராசரி நடுவு நிலைமையான மனிதன் பின்வரும் மூன்று அம்சங்களை அடிப்படையாக வைத்தே அதனை அணுக வேண்டி இருப்பான்.

1. பல்லின பலமொழிக்கொள்கையை ஏற்றல்
2. சமஷ்டி அரசியலமைப்பு
3. சமஷ்டியின் அதிகாரங்களும் கடமைகளும்

இந்த மூன்று விடயங்களும் சரியான முறையில் அரசியலமைப்புக்களில் குறிக்கப்பட்டு அவை நடைமுறைப்படுத்தப்படும் சந்தர்ப்பத்திலேயே அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தத்தின் முழுப்பயனையும் இந்த நாட்டின் அனைத்து இன மக்களும் அடையக்கூடியதாக இருக்கும். இதனை விடுத்து வேறு எந்த அரசியலமைப்பு திருத்தமும் இந்த நாட்டின் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுக்கு வழிசமைக்கப் போவதில்லை.

பல்லின, பலமொழித் தன்மைக்கு தடையாகவுள்ள இலங்கை ஒற்றையாட்சி நாடு, பௌத்த மதம் அரசமதம், சிங்கள மக்களே நாட்டின் பிரதான பிரஜைகள் எனும் அம்சங்கள் அகற்றப்பட்டு பல இன மொழித் தன்மைக்கு ஏற்றவாறு விடயங்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டும். அத்தோடு தமிழ் பேசும் மக்களின் பாரம்பரிய பிரதேசத்தை ஏற்க வேண்டும். அரசியல் ரீதியான திட்டமிட்ட குடியேற்றத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். இவை அரசியலமைப்பினாலேயே எழுதப்பட்டு உறுதிப்பட வேண்டும்.

அரசியலமைப்பில் இரண்டாம் மன்றம்:

சமஷ்டி அரசொன்று உருவாக வேண்டுமானால் அங்குள்ள சட்டமன்றம் இரண்டு மன்றங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது அவசியமான விடயமாகும். இங்கு அமைக்கப்படும் இரண்டாம் மன்றம் (மேல் சபை) மானில அரசுகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அதே வேளை நாட்டிலுள்ள சிறுபான்மை மக்களை பாதுகாக்கக்கூடியதாகவும் புத்திஜீவிகளின் சேவைகளை அரசியல் வாழ்வுக்குப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாகவும் ஒழுங்கமைக்கப்படல் வேண்டும். அத்துடன் சிறுபான்மை மக்கள் அரசியல் ரீதியாகப் பாதிக்கப்படும் போது அவற்றைத்தட்டிக்கேட்டு நியாயம் பெறக்கூடிய உறுப்புரிமையினையும் அதிகாரங்களையும் இச்சபை கொண்டிருக்க வேண்டும். இதனை விடுத்து முதலாம் மன்றத்தின் நடத்தைகளைத்திற்கும் ஒத்துச் செல்லக்கூடிய அமைப்பாக இருந்தால் இரண்டாம் மன்றமொன்றின் நோக்கங்கள் செயலற்று விடும்.

இலங்கையில் 1947 ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்கிடப்பட்ட சோல்பரியாப்பின் இரண்டாம்

மன்றமானது பிரித்தானியரின் நலன் கருதியும் பேரினவாதிகளின் சிறுபான்மை இன அடக்கு முறைகளுக்கும் ஒத்துச் செல்லும் போக்குடையதாகவே காணப்பட்டது. உதாரணமாக, சிறுபான்மையோருக்கு எதிரான சட்டங்களான,

1. இலங்கை பிரஜாவுரிமைச் சட்டம் - (1948)
2. இந்தோ-பாகிஸ்தான் பிரஜாவுரிமைச் சட்டம் (1949)
3. வாக்குரிமைச் சட்டம் (1952)
4. தனிச்சிங்களச் சட்டம் (1956)
5. சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தச் சட்டம் (1964)

என்பன கொண்டு வரப்பட்டபோது சென்றசபை அதற்கான சம்மதத்தையும் வழங்கியிருந்தது. எனவே சோல்பரி யாப்பின் மேற்சபை சிறுபான்மையோருக்குக் காப்பீடாக அமையவில்லை. இந்த அனுபவத்தினடிப்படையில், அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தம் இரண்டாம் மன்றமொன்றினை அமைக்கவிருப்பினால், மேற்கூறப்பட்ட குறைபாடுகளை நீக்கி அதன் மூலம் சிறுபான்மையினர் தமது அபிலாசைகளை அச்சபையினூடாக நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் வகையில் அமைத்தல் வேண்டும்.

ஜனாதிபதிப்பதவி:

1978ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டு இப்போது நடைமுறையிலிருக்கும் ஜனநாயக சோசலிஷ்ட் குடியரசு யாப்பின் மூலம் "நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி" புகுத்தப்பட்டது. தெரிவு செய்யப்பட்ட சட்டசபையின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு இடங்கொடுக்காத ஒரு பலமான நிர்வாகி தேவை என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டே இப்பதவி முன்னாள் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனாவால் புகுத்தப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. உலகிலேயே மிகவும் பலம் வாய்ந்தவர் எனக் கருதப்படும் அமெரிக்க ஜனாதிபதிக்குக் கூட இல்லாத வகையில் இலங்கை ஜனாதிபதி நிறைவேற்று அதிகாரங்களை இந்த யாப்பின் மூலம் கொண்டுள்ளார். (கலாநிதி அம்பலவாணர் சிவராஜா-வீரகேசரி 01.04.1994) அமெரிக்க ஜனாதிபதியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு சென்றசபை ஒன்றிருப்பது நாம் அறிந்ததே. ஆனால் அவரை விடவும் நீதித்துறையில் கட்டுப்படுத்துவதற்குக் கூட இலங்கை ஜனாதிபதி அதிகாரம் பெற்றுள்ளார். இலங்கை ஜனாதிபதியின் இவ் நிறைவேற்றுத் தத்துவம் கொண்ட அதிகாரம் பல்வேறு தரப்பினரதும் மிக்ககாட்டமான விமர்சனத்திற்குள்ளாகியிருந்தது. இப்பதவியின் மூலம் நாடு பெற்ற நன்மையைவிட தீமைகளே அதிகமென்பதை கடந்த 17 வருடகால வரலாறு எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

அதாவது, மக்களால் நேரடியாக தெரிவு செய்யப்படும் ஜனாதிபதியானவர் சட்டத்துறை, நிர்வாகத்துறை, நீதித்துறை ஆகிய முத்துறைகள் மீதும் தமது செல்வாக்கினைப் பயன்படுத்தி தான் சார்ந்த அரசியற் கட்சியையும் தமது நலத்தையும் பாதுகாத்து வந்திருப்பதையும் கடந்தகால ஐக்கிய தேசியக்கட்சியின் ஆட்சிக்காலம் எமக்குக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது. சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால் இரண்டாம் குடியரசு யாப்பினை இலங்கை அரசியலமைப்பு என்பதை விட "ஐக்கிய தேசியக்கட்சியின் அரசியலமைப்பு" (கலாநிதி ரஞ்சித் அமரசிங்க-பேராதனைப் பல்கலைக்கழக அரசியற் விஞ்ஞான சங்கம் நடாத்திய கருத்தரங்கு ஒன்றில்) என்பதே சாலப் பொருந்துவதாகும். ஏனெனில் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியை வளர்த்து அபிவிருத்தி செய்வதையும் அதன் நீண்டகால ஆட்சித்தன்மையை ஸ்திரப்படுத்துவதற்குமான பல்வேறு வழிவகைகளை இந்த யாப்பு தன்னகத்தே உட்கொண்டிருப்பதை நாம் அறிவோம்.

இந்தப் பின்னணியில் ஜனாதிபதித் தெரிவை சிறுபான்மை மக்களோடு தொடர்புபடுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். அரசியலமைப்பின்படி ஜனாதிபதிக்கான தேர்தல் நடைபெறும் போது சிறுபான்மை மக்கள் கவனத்திலெடுக்கப்பட்டதை சுதந்திர இலங்கையில் நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தல்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அதாவது இரண்டு பெரும் பேரினவாதக் கட்சிகளும் ஓரளவுக்கு சம பலம் வாய்ந்தவையாக இருக்கும் போது அங்கு பேரம்பேசி நிர்ணயிக்கும் (ஜனாதிபதியை) சக்தி சிறுபான்மைத் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு உரித்தாகவிருந்தது. அதாவது சிறுபான்மை முகம் எந்தப் பக்கம் சாய்கின்றதோ அந்தக் கட்சியின் வேட்பாளர் ஜனாதிபதியாவதற்குரிய சாத்தியக்கூறு இருப்பதே அதன் விசேடவம்சமாகும்.

ஒரு ஜனாதிபதி வேட்பாளர் முழு இலங்கையையும் ஒரு தேர்தல் தொகுதியாகக் கருதி போட்டியிடுவதால் வெற்றி பெறுவதற்கு பல்லின மக்களது ஆதரவையும் கருத்திற் கொண்டே உள்ளார். இந்நிலையில் சிறுபான்மைத் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களது அரசியல் அபிலாசைகளையும் உரிமைகளையும் கருத்திலெடுத்துச் செயற்பட வேண்டிய பொறுப்புக் காணப்படுவதால் இவர்களது கோரிக்கைகளை ஜனாதிபதி புறக்கணிக்க முடியாத சாதக நிலை காணப்படுகிறது.

ஆனால், அரசியலமைப்பு மாற்றம் மந்திரிசபை ஆட்சி முறையினைக் கொண்டு வருமானால் தேர்தல் காலங்களிலாவது சிறுபான்மை இன மக்கள் பேரினவாதக் கட்சிகளுடன் பேரம் பேசக்கூடிய சக்தியை இழந்துவிடும். அதாவது ஜனாதிபதிப் பதவி பாராளுமன்றத்தின் மூலம் தெரிவு செய்யப்படுமாயின் போட்டியிடும் ஜனாதிபதி வேட்பாளர் ஒருவர் சிறுபான்மை மக்களது அரசியற் தேவை, பிரதேச அபிவிருத்தி இவர்களது கோரிக்கைகள் போன்றவற்றைச் செவிமடுக்க வேண்டிய அவசியமற்றவராகக் காணப்படுவதோடு இப்பிரதேசங்களில் தேர்தற் பிரசாரம் நடத்த வேண்டிய தேவையுமற்றவராகக் காணப்படுவார்.

அது மட்டுமன்றி, பெரும்பான்மைச் சிங்களவர்களை அதிகப்படியாகக் கொண்ட இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் சிறுபான்மைத் தமிழ் முஸ்லிம் மக்களது ஆதரவு அவசியமற்றதாகக் கருதப்பட்டு சிறுபான்மைக் கட்சிகள் புறக்கணிக்கப்படும் ஆபத்தும் காணப்படுகிறது. எனவே ஜனாதிபதி ஆட்சி முறையை இல்லாமல் செய்வது, சிறுபான்மை மக்களுக்கு அரசியல் ரீதியான இழப்பாகவே கருத வேண்டியுள்ளது. எனினும் அரசியலமைப்பு திருத்தத்தின் மூலம் ஜனாதிபதியின் அதிகாரம் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் சிறுபான்மை மக்களுக்கு எந்தவித ஆட்சேபனையும் இருக்கப் போவதில்லை.

எது எவ்வாறிருப்பினும் சிறுபான்மை இன மக்களான தமிழ்பேசும் மக்களின் உணர்ச்சிகளையும் அபிலாசைகளையும் நன்கு புரிந்து கொண்டு ஒற்றுமையுடனும் தீர்க்கதரிசனத்துடனும் நமது தலைவர்கள் செயற்படுவதன் மூலமே அரசியலமைப்பு திருத்தம் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சினைக்கு தீர்வினை ஏற்படுத்துமென நம்பலாம்.

இந்த உலகில் உள்ள ஒரே சுதந்திரம் காதலே.
ஏனெனில், அதுவே மனித சட்டங்களாலும்,
இயற்கை நிகழ்ச்சிகளாலும் தனது வழியை
மாற்றிக் கொள்ளாது
ஆத்மாவை உயரப் பிடித்திருக்கின்றது.

- கலில் ஜிப்ரான்
(முறிந்த சிறகுகள் கதை)

மணக்கும் மனிதம்!

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ச்சங்கம் கடந்த 12.07.1994 அன்று நடத்திய பேராசிரியர் அ. துரைராசாவின் நினைவஞ்சலியில் தமிழ்ச்சங்கம் சார்பில் வாசிக்கப்பட்ட கவிதை. இக்கவிதையை ஆக்கி வாசித்தவர்: றமீஸ் அப்துல்லா, இதழாசிரியர், தமிழ்ச்சங்கம்.

தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைமை நாயகனே!
தமிழ்த்துறையின் தானைத் தளபதியே!
பேராசிரியர்களே! விரிவுரையாளர்களே!
மாணவ நண்பர்களே!
அனைவருக்கும் மாலை வந்தனம்.
கவிதைகள்
யதார்த்தத்தின் வெளிப்பாடுகள்
அனுபவச் சுமைகளின்
பிரசவங்கள்....
ஆனால்,
மாணவன் ஒருவனும்
துரையரின் நினைவுகளில்
கலந்து செல்ல வேண்டும் என்ற
கருத்து உலவியதால்....
அந்த அவாவின் ஆக்கிரமிப்பால்
தமிழ்ச்சங்கத்தில் ஒருவனாய்
துரையரின் நினைவுகளில்
சங்கமமாகிறேன்....

- * -

யாழ்ப்பாண மண்ணில்
ஒரு மனிதம் மலர்ந்தது
இன்று அந்த மலர்
கருகிச் சாம்பலாகி
இன்னும் மணக்கிறது.
மாணவப் பருவத்திலும்
மகிழ்ச்சியான குணம்
மற்றோரை மதிக்கும்
மாசற்ற பழக்கம்
கற்றோரை காழறும்
கனிந்த மனம்
அளவை மீறிய ஆற்றல்
ஆற்றலை மீறிய அடக்கம்
அந்தனைக்குள்ளும்
இனிய சுபாவம்
இங்கிதமாய் பேசும் பண்பு
இத்தனைக்குள்ளும்
ஒரு மனிதம்

அடங்கிக் கிடக்கிறது!

- * -

கண்ணிறைந்த மனைவியும்
பண்பு நிறை பஞ்ச புதல்வர்களும்
பெற்று பேரின்பம் கண்டாய்
பெருமனமும் கொண்டாய்...
இடையில்,
ஆண் மகவு ஒன்றை
இழந்து தவித்தாய்
வாழ்வின் யதார்த்தம்
விளங்கி வாழ்ந்தாய்
வளமும் கண்டாய்!

- * -

சொத்தும் சுகமும்
சொந்தமும் சுகந்தமும்
சுற்றிச் சுற்றி நிற்க
சும்மா இராது
அள்ளி அணைத்து
கல்விக் காதலியை
காழற்றாய்
கரைகள் கண்டாய்
கனவுகள் நிறைவேறின!

- * -

மண்ணியல் துறையில்
நுண்ணியல் ஆய்வுகள்
நிறைவாய் செய்தாய்
இப்பெரும் நாட்டின்
இனிய புகழை,
தமிழ்த் தாயின்
தலைமேல் ஏந்தி
சுமந்து சென்றாய்...
பருத்தித்துறை
ஹாட்லி'யின் இரகசியத்தை
கேம்பிரிச்சிலும்
வோடரியோவிலும்
பரகசியமாக்கி
கதைகள் பேசி...

கணித உறவும்
 கலந்த மண்ணின் உறவும்
 பேசிப்பேசி
 பேராதனையின் பெருமைக்கு
 பேறு சேர்த்தாய்....
 பேருவகை கொண்டாய்...

- * -

எந்திரவியலின்
 ஏற்றங்கள் கண்டு
 இறுதி வரையும்
 எந்திரமானாய்...
 சாகும் வரை
 சாதனைகள் செய்து
 சரித்திரம் படைத்தாய்...
 கிளாலிக் கடலில்
 உயிரைச் சுமந்து... சுமந்து
 யாழ். உறவு கண்டாய்
 அதில் இன்பம் கண்டாய்
 மரத்துப் போன
 யாழ் வீதிகளில்
 சைக்கிளில் சவாரி செய்து
 'துரையர்' நீ
 'துரை'யாய் ஆனாய்.
 மானுடம் சுமந்த
 துரையாய் ஆனாய்...
 சத்தமில்லாது
 சாமான்ய மனிதனுக்குள்
 ஒரு சரித்திரம் படைத்தாய்
 சாதனைகள் நிறை
 போதனைகள் செய்தாய்...

- * -

காலக் கொடியோன்
 கணங்கள் தோறும்
 உன்னில்,
 கண்ணாய் இருந்து

கொடிய நோயின்
 குணங்கள் காட்டினான்...
 அப்போதுதான்;
 ஓய்வு ஒழிச்சலில்லா
 வாழ்வில் சுகம் காண
 விழைந்தாய்!
 கொழும்பு மாநகரில்
 குணம் கண்டாய்...
 அப்படியே....
 அதே சுறு சுறுப்பு
 அதே ஆற்றல்...
 அதே ஆர்வம்...
 உனக்குள் அப்போதும்
 பீறிப் பாய்ந்தன!!

- * -

உந்தன் வாழ்வில்...
 உந்தன் ஆளுமைக்குள்....
 கீறிச் சினத்த
 சிறுத்தைப் புலிகளும்
 அமைதி கண்டனர்,
 வெறுத்து ஒதுக்கிய
 சிங்க ராசாக்களும்
 சிரம் தாழ்ந்தனர்....
 பாமரச் சனங்களும்
 படித்த வட்டங்களும்
 உனக்குள்ளேதான்.....
 உன்னைச் சுற்றித்தான்...
 உன்னோடுதான்
 நீ மனிதம் நிறைந்த
 துரையாய் ஆனாய்!
 மண்ணில் சேர்ந்து
 இன்னும் மணக்கிறாய்
 அதனால்தான்
 துரையரின் நினைவை
 இன்னும் பேசுகிறோம்
 இனியும் பேசுவோம்....

பல்லுப்போனால்? வைத்திய கலாநிதி தி.ஆனந்தமூர்த்தி

நாம் பிறக்கும்போதும் வாயில் பற்கள் இருப்பதில்லை. பெரும்பாலானோர் இறக்கும் போதும் வாயில் பற்கள் இருப்பதில்லை. இடையிலே தோன்றி இடையிலே மறைகின்ற பற்களைப் பற்றி எழுதப் பெரிதாக என்ன இருக்கிறது என்று நீங்கள் நினைப்பது எனக்கும் புரியாமல் இல்லை. ஆனால் ஒன்றைமட்டும் நீங்கள் மறந்துவிட முடியாது. மனிதனின் உடல் உறுப்புக்கள் பல இருந்தாலும் பற்கள் பற்றிய படிப்புக்காக மட்டும் தான் பல்கலைக்கழகத்தில் தனியான ஒரு மருத்துவபீடமே உள்ளது.

இந்தப் பல்லுக்குத் தந்தம், எயிறு, கோடு என்று பல பெயர்கள் தமிழில் உண்டு.

“ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை”

என்று திருமூலரும் திருமந்திரத்தில் வினாயகரைத் துதிக்கின்றார். எயிறு என்றால் பல் எனப் பொருள்படும். இதனை திருக்குறளில் காமத்துப்பாலில்

“பாலொடு தேன் கலந்தற்றே பணிமொழி
வாலெயிறு ஊறிய நீர்”

எனக் காதலன் தன் காதலியின் வெண்மையான பற்களில் ஊறிய நீரானது பாலும் தேனும் கலந்தது போன்றது என காதற் சிறப்புரைக்கின்றான். இதேபோல தன் காதலியின் அழகில் மயங்கிய காதலன் அவள் அழகுக்குக் காரணம் எதில் இருக்கின்றது என ஆராய்கிறான். அழகான அந்த சினிமாப்பாடல் வரிகளைத் தருகிறேன்:

“முல்லை நிறத்து பற்களில் ஒன்று
தள்ளி உள்ளதே அதுவா?” என்றும்
“ஒவ்வொரு வார்த்தையும் சொல்லும் போது
புன்னகை புரிவாய் அதுவா?
ஓரிரு வார்த்தைகள் தப்பாய்ப்போனால்
உதடு கடிப்பாய் அதுவா?”

என்றும் காதலியின் பற்களா, அவள் புன்னகையா, அவள் பற்களால் தன் உதட்டைக் கடிப்பாளே அதுவா என்றும் ஆராய்கின்றான்.

இவ்வாறே நாம் முதுமையில் பற்களை இழப்பதினை திருப்புகழில் அருணகிரிநாதர்

“தொந்தி சரிய மயிரே வெளிற - நிரை
தந்தம் அசைய முதுகே வளைய
இதழ் தொங்க ஒருகை தடிமேல்வர....”

எனக்கூறி பற்கள் உறுதியிழந்து அசைந்து விழும் என்கின்றார். நாம் பிறக்கும் போது வாயில் பற்கள் தெரிவதில்லை என்றாலும் அவை ஏற்கனவே உருவாகி தாடை எலும்புகளுக்குள் இருக்கும். அவை பிறந்து 6-9மாதங்களில் முளைக்கின்றன. இந்தப் பல் முளைத்தலை பல்லுக் கொழுக்கட்டை அவித்து நாம் கொண்டாடுகின்றோம். பல் முளைக்கப் போகின்றதன் அறிகுறியாகக் குழந்தை கடினமான பொருள்களைக் கடிக்கும். சில குழந்தைகளுக்கு ஒருவருடம் முடிந்த பின்பும் பல் முளைக்காமல் இருக்கலாம். இதனால் பெற்றோர்கள் மிகுந்த கவலை கொள்வதும் உண்டு. தாமதமாகப் பற்கள் முளைக்கலாம். ஆனால் அபூர்வமாகச் சில குழந்தைகளுக்குப் பல்லே முளைக்காமல் விடுவதும் உண்டு. எல்லாப் பற்களும் இல்லாவிட்டால் ANODONTIA என்றும், சில பற்கள் மட்டும் முளைக்காமல் விட்டால் PARTIAL ANODONTIA என்றும் கூறப்படும். குழந்தைக்கு 6 மாதங்கள் பல்முளைக்காமல் அதன்பின் முளைப்பதற்கு காரணம் என்ன என்பது அறியப்படவில்லை. ஒருவேளை தாய்ப்பால் ஊட்டும் போது கடித்து நோகச் செய்யாமல் இருப்பதற்கோ?

சிரிப்பதற்குப் பற்கள் அவசியம். முல்லைப்பற்கள் என்று வர்ணிக்கிறார்கள். சிலர் சிரிக்கும் போது

32 பற்களும் தெரியச் சிரிப்பார்கள். சிலர் சிரித்தாலும் பற்களே தெரிவதில்லை. கோபத்தைக் காட்டவும் பற்கள் பயன்படுகின்றன. கோபத்தால் பற்களை நறநறவெனக் கடிக்கின்றோம்; வேதனை ஏற்பட்டாலும் பற்களைக் கடிக்கின்றோம்.

இந்தப்பற்கள் ஒழுங்காக இல்லாவிட்டாலும் பல பிரச்சினைகள் பள்ளிப் பருவத்தில் சகமானவர்கள் பட்டம் சூட்டி விடுவார்கள். பல்லன், பல்லவிராயன், பல்லி, பல்லிச்சி என்றும் யாளி ஓட்டைப் பல்லன் என்றும் ஏளனஞ் செய்வர். இது பல பிள்ளைகளின் மனதை புண்படுத்திவிடும் என்பதும் உண்மை. பற்களின் அழகின்மையால் பல கன்னியரின் திருமணமே தடைப்படுவதும் உண்மைதான். அல்லது சீதனம் அதிகம் கேட்பார்கள். பற்களின் ஒழுங்கின்மைக்கு நவீனப் பல மருத்துவத்துறையில் தகுந்த பரிசீலனையும் உண்டு. கம்பி அல்லது 'கிளிப்' போட்டு ஒழுங்காக்கி அழகுபடுத்தலாம். அதிகம் மோசமான ஒழுங்கற்ற பல்வரிசைக்குச் சத்திரசிகிச்சை மூலம் பல்லுடன் சேர்ந்துதாடை எலும்புகளை வெட்டி ஒழுங்காகக் பொருத்தி விட முடியும். அழகு மேம்படுகின்றதால் சீதனமும் குறைய ஆரம்பித்துவிடும்.

தெத்திப்பல் என்று சிலர் கூறுவார்களே அதுதான் மேல் தாடையில் உள்ள வேட்டைப் பற்கள் கொஞ்சம் வரிசையில் இருந்து விலகி வெளியே முளைக்கின்றன. இதுவும் சிலரின் அழகை மேம்படுத்துகின்றது. மனிதனின் வேட்டைப்பல், நாய், பூனை, புலி போன்ற மிருகங்களின் வேட்டைப் பல் போல் வளர்ந்து நீண்டு காணப்படுவதில்லை. எனவே, மனிதன் ஒரு ஊன் உண்ணி அல்ல. அவன் தாவர பட்சணியே என்பதில் தவறு இல்லை. இதைவிட மேலும் பல உடற்கூற்றுச் சான்றுகளும் உள்ளன. அழகுக்கு மட்டுமன்றி, ஆரோக்கியத்திற்கும் பற்கள் மிக அவசியமானவை. நாம் உண்ணும் உணவை வெட்டியும் கிழித்தும், அரைத்தும் சாப்பிட்டால்தான் ருசியாகவும் இருக்கும்; சமிபாடும் இலகுவில் ஏற்படும். சாப்பாட்டு இராமன்களுக்கு நல்ல பற்கள் இருப்பது ஒரு வரப்பிரசாதமே.

பல் பயமுறுத்தலுக்கும் தண்டனைக்கும் இலக்காகிறது. "அதிகம் பேசினாய் என்றால் உன்ரை பல்லை உடைத்துப் போடுவேன்" என்று மிரட்டுவார்கள். எனது நண்பன் ஒருவன் திருக்குறளைப் புதுக்குறளாக்கி இப்படிக்கூறினான்.

**"யாகாவாராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் பல்லுடைக்கப்பட்டு"**

பற்கள் தற்பாதுகாப்பிற்கும் பயன்படும். எதிரியைத் தாக்கச் சிலர் பற்களை ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துவதும் உண்டு. இது ஒரு புதிய செய்தி அல்ல. ஒருவர் தன் எதிரியின் மூக்கைப் பற்களால் கடித்துத் துண்டாடி விட்டார் என்ற செய்தியைப் பத்திரிகையில் பார்த்த ஞாபகம் வருகிறது. காதலனைப் பிரிந்தகவலை கொண்ட காதலி அவன் பற்கள் ஏற்படுத்திய தழும்புகளைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைவாள் எனக் கலிங்கத்துப் பரணியில் வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

இன்னும் பற்கள் ஒருவரை இறந்தபின் அடையாளம் காணவும் உதவும். விமான விபத்துக்களில் குண்டு வெடிப்புக்களில் சிதைந்து உருக்குலைந்த உடர்துண்டங்களில் இருந்தும், புதை குழியில் கிடந்து அழுகிய சடலங்களில் இருந்தும் எலும்புகளும், பற்களும் இலகுவில் சிதைந்து விடுவதில்லை. பற்களை கொண்டும் கட்டுப் பற்களை கொண்டும் அடையாளம் காணப்படுகிறது. கற்பழிப்பு, பாலியல் வன்முறைகளில் பற்களினால் கடித்த காயங்களின் அடையாளங்களைக் கொண்டும் கடித்தவரை அடையாளம் காணமுடியும். சந்தேக நபரின் பற்களை அச்ச எடுத்து கல்லில் வடித்து, அடையாளத்தில் பொருத்தி உறுதி செய்யலாம்.

மேலும், சிலரின் உடற்பருமனைக் குறைக்க டாக்டர் உணவுக் கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறார். ஆனால், அவர்களால் சாப்பிடாமல் கட்டுப்பாடாக இருக்க இயலாது. அப்போது அவர்களின் மேல் வாய்ப் பற்களையும் கீழ் வாய்ப்பற்களையும் சேர்த்துக் கம்பியால் கட்டி விடுவார்கள். சிரிக்காதீர்கள் கற்பனைக்கதையல்ல. உண்மைதான். சில மாதங்களில் உடல்எடை குறைந்துவிடும். திரவ ஆகாரம் மட்டும் தான். வேறு சாப்பாடு இல்லை. பின்னர் கம்பிகளை அவிழ்த்து விட்டால் வேதாளம் மறுபடியும் முருங்கை மரத்தில் ஏறிய கதைதான். பன்றிபோல் சாப்பிட்டதும் உடல் பருமன் முன்போல் வந்துவிடும். மேல் நாடுகளில் இதனை இன்றும் செய்கிறார்கள்.

வீதியில் செல்லும்போது, அல்லது வேறு விபத்தில் பற்கள் ஒன்று இரண்டு வேருடன் கழன்று

விழுந்து விட்டால், அந்தப் பல்வையும் எடுத்துக் கொண்டு பல் மருத்துவரிடம் விரைந்து செல்லுங்கள். அவர் அந்தப் பல்லை மறுபடியும் விழுந்த அதன் எலும்புக்குழியில் வைத்து அசையாமல், கம்பியால் கட்டி, அல்லது ஒட்டி விடுவார். சில வாரங்களில் அந்தப்பற்கள் உறுதியாக முன்போல் ஆகிவிடும். இந்த உண்மையைப் பலர் அறியாமல் இருக்கிறார்கள்.

எமது பற்கள் சிலவேளைகளில் எம்மையே கடித்துப் புண்ணாக்கிவிடும். இது எல்லோருக்கும் ஏற்படும் அனுபவம்தான். நாம் உண்ணும் போது தவறுதலாக எமது கன்னங்களின் மென் சவ்வுகளை அல்லது, நாக்கையோ கடித்து விடுகின்றோம். சிலவேளைகளில் மிகவும் வேதனையாக இருக்கும்; இரத்தமும் வரும்; புண் ஆறப்பல நாட்களும் எடுக்கலாம்.

பற்களைக் கொண்டு ஒருவரின் வயதையும் அறியலாம். மாடு வாங்கும் போது, மாட்டின் பல்லைப் பிடித்துப் பார்த்து வயதை அறிகிறார்கள் என்பது பலர் அறிந்த உண்மை. ஆனால், சில மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் பிள்ளைகளின் பிறப்புக்குப் பதியப்படுவதில்லை. பிறப்புச் சாட்சிப்பத்திரம் கிடையாது. அதனால் அப்பிள்ளைகளின் வயது தாய் தந்தையர்க்கும் தெரியாது. பள்ளிப் பருவம் வந்ததும், வாயில் உள்ள பற்களை கொண்டே வயதை அனுமானித்து பள்ளியில் சேர்க்கிறார்கள். பள்ளியறையில் சேர வயது தேவையில்லை; பள்ளியில் சேர தேவைதான்.

“ஆலும் வேலும் பல்லுக்கு உறுதி” அப்படி இருந்தும் பல்வியாதிகள் குறைந்த பாடில்லை. நாம் ஆலையும் வேலையும் பாவிப்பதில்லை. முக்கியகாரணம், ஆலையும் வேலையும்தான். அதாவது அரிசி ஆலையும் கரும்பு ஆலையும் தான். நன்றாக ஆலையில் அரைத்துப் பசையான உணவும் (Refined Food) கரும்பு ஆலையில் இருந்து வரும் சீனியும் தான் பல்நோய்களை ஏற்படுத்துகின்றன. வேலையும் தான் காரணம் எமக்குப் பல் துலக்க நேரமில்லாமல் ஓய்வற்ற வேலைதான். மணிக்கணக்காகக் கண்விழித்துத் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்க நேரம் உண்டு. ஆனால் படுக்கைக்குப் போக முன் பற்களைத் துலக்க நேரம் இல்லை. அக்கறையும் இல்லை. இதனால் பல் வியாதிகள் அதிகரித்துப் பற்களை இழக்கின்றோம்.

இன்னும் புளோரைட் கொண்ட பற்பசைகள் இன்று தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. அவை பற்குத்தையைத் தடுக்கும். நாள்தோறும் காலையும் இரவும் பற்பசையுடன் பந்துரிகை கொண்டு பல் துலக்கினால், எமது பற்களை நாம் பேண முடியும். பல்லுப் போனால் சொல்லுப் போச்சு.

நீங்கள் சிலவேளை “ஞானப்பற்கள்” (Wisdom Teeth) என்று கேள்விப் பட்டிருப்பீர்கள். இவைகளை ஏன் ஞானப்பற்கள் என்று அழைக்கிறார்களோ தெரியவில்லை. இவைதான் எமது வாயில் பல் வரிசையில் கடை சியாக உள்ள 4 கடைவாய்ப்பற்கள். இவைகளை மூன்றாவது கடைவாய்ப்பற்கள் (3rd Molars) என்றும் கூறுவர். இவை பொதுவாக ஒருவரின் 18-25 வயதளவில் தான் முளைக்கும். அந்த வயது விபரம் தெரியாத Teenage முடிந்த பின், அறிவுவளர்ச்சி ஏற்பட்ட வயதில் (ஞானம்) முளைப்பதால் தானோ “ஞானப் பல்” என்கிறார்கள். ஞானப்பற்கள் இருப்பதால் மட்டும் எவரும் ஞானிகளாகி விடுவதில்லை. சிலவேளைகளில் ஞானப்பற்கள் முளைப்பதில்லை. முளைத்தாலும் முழுதாக வாயில் தெரியாமல் தாறுமாறான நிலையிலும் காணப்படும். இதனால் கிருமி தொற்றி நோ, வீக்கம். சீழ் கட்டி உண்டாகி வாய் திறக்க முடியாமலும் போகும். அவற்றைக் கழற்றி விடுவதே சரியான பரிகாரம்.

சிலரின் பற்கள் நன்றாகத் தேய்ந்தும் காணப்படலாம். உணவை நன்றாக அரைப்பதாலும். பல்துலக்கும் போது பற்பொடி, சாம்பல், கரி என்பவற்றை மிகவும் அழுத்தித் தேய்ப்பதாலும் பற்கள் தேயலாம். நிறைய அமிலம் உள்ள காய், கனிகள், அமில பழரசம் குடிப்பதாலும் பற்கள் அரிக்கப்படும். சிலருக்கு நித்திரையில் தம் பற்களைப் பலமாகக் கடிக்கும் பழக்கம் உண்டு. இது அவர்களுக்குத் தெரியாது. இதனை BRUXISM என்பர். அவருடன் தூங்குபவர்களுக்கு மட்டுமே தெரியும். பற்கள் விரைவில் தேய்ந்து விடும்.

சிலபற்கள் இறந்துவிடுவதும் உண்டு. பற்குத்தையினால் அல்லது அடிபட்டு உடைவதால் பற்கள் இறக்கலாம்; இறந்த பற்கள் கறுப்பு அல்லது மஞ்சள் நிறமாக மாறலாம். இறந்த பற்களில் இருந்து கிருமி தொற்றி வீக்கம், சீழ்க்கட்டி (ABSCESS) ஏற்படலாம். இறந்த எல்லாப் பற்களையும் நாம் கழற்றி விட வேண்டும் என்பதில்லை. நல்ல சிறந்த பற்களை நாம் (ROOT CANAL FILLING) வேர் நுனிவரை அடைத்து

நிரந்தரமாகப் பாதுகாக்க முடியும்.

சில குழந்தைகள் கைவிரல்களைச் (முக்கியமாகப் பெருவிரலை) சூப்பும் பழக்கம் உள்ளவர்கள். இதனால் முளைத்தபற்கள் ஒழுங்கு இன்றிக் காணப்படும். பற்களின் அழகும் கெடவாய்ப்பு உண்டு. எனவே அப்பழக்கத்தை ஆரம்பத்திலேயே தடுப்பது நல்லது. குழந்தைகளைப் பெற்றோர் நன்றாக அன்புடன் கவனிக்காததால் தான் இப்பழக்கம் ஏற்படுவதாகக் கருதப்படுகிறது. பற்கள் ஒழுங்கின்றிக் காணப்பட்டால், "கிளிப்", அல்லது கம்பி போட்டுச் சரிசெய்யலாம்.

பற்களில் கல்சியக்கேசர்வைகள் படர்வதால், பற்கள் மஞ்சள் நிறமாகக் காணப்படும். இந்தப் படிவுகளை பற்காறை (TARTAR) என்று கூறுவர். உமிழ்நீரில் இருந்து தான் இவைபடிகின்றன. இப்படிவுகளில்(காறை) பற்றீரியாக்கள் ஒட்டிக் கொண்டு வளர்ந்து, பல் ஈறுகளைத் (முரசு - GUM) தாக்கும் நச்சுப் பொருட்களை சுரக்கின்றன. இதனால் பல் ஈறுகளில் வீக்கமும் இரத்தக் கசிவும் ஏற்படும். நாளடைவில் பல் ஈறுகள் கரையும். பற்களை தாங்கியுள்ள எலும்புகள் கரைய, பற்கள் ஆடி விழுந்துவிடும். சீழ்கட்டிகளும் ஏற்படும். பல் மருத்தவரிடம் காட்டி தகுந்த சிகிச்சை பெற வேண்டும். பற்களைச் சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும்.

பல்லுப் போனால் சொல்லும் போகும். சில சொற்களைச் சரியாக உச்சரிக்க முடியாது. த,ட,வ, என்ற சொற்களைப் பேசுவது கடினம். "படம் பார்" என்பதைப் "பதம் பார்" என்றும், "பட்டம் விடு" என்பதைப் "பத்தம் விது" என்றும் உச்சரிப்பதில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி விடும்.

இதைவிட பற்கள் வழிபாட்டிற்கும் உரிய பொருள் என்றால் என்ன ஆச்சரியமாக இருக்கிறதா? தலதா மாளிகையில் புத்தபகவானின் (பல்) தந்தம் தானே வழிபாட்டிற்காகப் புனிதமான பொருளாகப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை மறந்து விட்டீர்கள் போலும்.

அழகுதரத் தலைமுடியும் பற்களும் முக்கியமானவை. தலைமுடியில்லாதவர் சிகையலங்காரம் செய்யச் சலானுக்குப் போவதில்லை. ஆனால் பற்கள் எல்லாம் இழந்தவரும் பல் மருத்துவ மனைக்குப் போகிறார். ஏன்? செயற்கைப் பல் கட்டிக் கொள்ளத்தான். "ஆனை இறந்தாலும் ஆயிரம் பொன் இருந்தாலும் ஆயிரம் பொன்" என்பார்களே! அதுபோல் பல்லைக் கழற்றினாலும் பணம்; கட்டினாலும் பணம்தான்.

இதுவரை பற்களைப் பற்றி நான் கூறியவற்றையெல்லாம் பொறுமையுடன் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு வாசித்துத் தொலைத்து விட்டீர்கள். உங்கள் கோபம் ஆறிக் கொஞ்சம் சிரிக்க ஒரு ஜோகல். பல் வலியால் வேதனைப்பட்ட ஒரு நோயாளி ஒரு பல் மருத்துவரிடம் சென்று பல்லை கழற்றி விட்டு வைத்தியரிடம் 100 ரூபாவை நீட்டினாராம். பல் மருத்துவர் அதை வாங்கிக் கொண்டு பீஸ் 50 ரூபாதான். ஆனாலும் மாற்றி மிகுதி 50 ரூபாவைத் தர என்னிடம் மாற்றிய பணம் இல்லை. எனது மிச்ச 50 ரூபாவுக்கும் இன்னொரு பல்லைப் பிடுங்கி விடுகிறேன். என்றாராமே பார்க்கலாம். இது என்ன பழைய ஜோகல் தானே என நீங்கள் முணுமுணுப்பதும் எனக்குக் கேளாமல் இல்லை.

பல் எழுது கோலாகவும் பயன் படுத்தப்பட்டது. வியாச முனிவர் மகாபாரதத்தை நிறுத்தாமல் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டே போனார். விநாயகப் பெருமான் எழுதிக் கொண்டே போனார். இடையில் எழுதுகோல் முறிந்து விட்டது. ஆனால் விநாயகப் பெருமான் எழுதுவதை நிறுத்துக் கூடாது என்பது முன் நிபந்தனையாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. உடனே அவர் தமது கோட்டை (பல்) முறித்து மகா பாரதத்தை எழுதி முடித்தாராம். நானும் பல்லின் கதையை எழுதி முடிக்கின்றேன். நீங்களும் வாசித்து முடிக்கிறீர்கள் அப்பாடா என்று விடும் பெருமூச்சு கேட்கிறது.

பல்லுப்போனால் சொல்லும் போச்சா?

அல்லது

சொல்லும் போனால் பல்லும் போச்சா?

சிலவேளை நாமும் நிமிர்வுடனே?_____

இளஞ்செல்வி, இறுதி வருடம், பொறியியல் பீடம்._____

ஓ, ஜனகனே!
ஜானகிக்காக அன்று
ராமன் வில் வளைத்தான்
அதற்கு முன் வில்லை
ஜானகிக்கு கொடுத்திருந்தால்
இன்று சிலவேளை
நாமும் நிமிர்வுடனே!...?

பார்க்கின்ற பொருத்தமது
பலமதில்தான் இருந்ததென்றால்!
அத்திபாரங்கள் அன்று
அசையாமல் இருந்திருந்தால்!
'உன்னில் எனக்கு நம்பிக்கை - ஆனால்
ஊழிற்சாலை தீக்குளி' என்று
வெந்திருக்க வேண்டாமே!
வாழ்வது ஊழிற்சாலை எனின்
கல்யாணம் ஏன்?
கார்த்திகை ஏன்?

ஏன் ராமா? நீயும்,
'உன்னைப் போல் நானும்
தூயவன் தான்' என்று சொல்லி
சீதையின் பின்னாலே
தீயில் நடந்திருந்தால்!
அதுதான் உண்மையான
மனுநீதியாயிருக்கும்!

அவளோ கேட்கவில்லை
அறிந்திருப்பாள் - நீயும் ஒரு
ஆண்தான் என்பதை

ஆனாலும், உன்னைத்தான் இங்கு
ஏக பத்தினி விரதன் என்கிறார்கள்
ஏன் ராமா தெரியவில்லை?

என்ன basic! புரியவில்லை!
ஆனாலும் கூட
அது இங்கே தொடர்கிறது...
ஓ! எம் இனிய தோழர்களே!
வா என்றால் வந்துநின்று
ஏன் என்று கேட்காமல்
எம்மோடு தோள் கொடுக்கும்

எம் இனிய தோழர்களே!
சொல்வது எது எனினும்
சொற்களது நோகாமல்
அளந்து அளந்து உங்கள்
ஆளுமையை பிரயோகிக்க,
அறிந்தும் அறியாதது போல் நாங்கள்
அடங்கித்தான் போவதுவும்....

இது ஒரு நியதி...?
எழுதாத நியதி...?
இங்கு என்று அல்ல!
இன்று மட்டும் அல்ல!
ஆண்டாண்டு காலமாக
அடங்கித்தான் போகின்றோம் - இங்கு
minority என்கின்ற
Additional qualification உடன்
ஒரு வகுப்பில் நாங்கள்
ஒன்றாக படிக்கின்றோம்
எல்லாமே இங்கு
எல்லோருக்கும் ஒரு நிலைதான்
Pass என்றால் கூட இங்கு
40க்கு மேல்தான்
மகாபொல கூட
ஆண் என்று உனக்கு
அள்ளித் தரவில்லை
ஆனாலும்....

ஆனாலும் உன்
 ஆளுமை தெரிகிறது. ஏனெனில்
 கல்யாணச் சந்தையிலே - நீயேயார்
 மதிப்பு மிக்க பண்டமாம்!

சீதனமே சீமாட்டி.....
 நீ வந்தால் போதும் என்ற
 சீமான் வரும் வரையும்
 கல்யாணச் சந்தையிலே - நாங்கள்?
 நிழல்களாக!
 வெறும் நிழல்களாக?

ஏன்?
 ஏன் இந்த அவலம்?
 பெண் என்றால் ஒரு பொக்கிஷம் என்று,
 பேணிக்காக்க என்று பல Deposites செய்து,
 மானிடமே இங்கு மனிதத்தையே இழந்து,

ஏன், ஏன் இந்த அவலம்?
 நிஜங்கள் கூட இப்போ
 நிழல்களாகிப் போகையிலே
 நிஜங்களைத் தேடி
 நிழல்களாக
 வெறும் நிழல்களாக
 நிஜங்கள் நாம் !!

ஓ, ஜனகனே!
 ஜானகிக்காக அன்று
 ராமன் வில் வளைத்தான்
 அதற்கு முன் வில்லை
 ஜானகிக்கு கொடுத்திருந்தால்
 இன்று சிலவேளை
 நாமும் நிமிர்வுடனே !!!

முரண்பாடுகளும் மோதல்களும் தவிர்ந்த வாழ்க்கை ஒரு ஞானிக்குத்
 தனக்குள்ளே உருவாகி விட வேண்டும். அதன் அடையாளம் குளிர்ந்த
 மனதோடு தத்தம் கொள்கைகளில் பொருந்தி போரிடுவதே- போரிடலாம்.
 வாதிடலாம். கோபம் எந்தப் போராட்டத்துக்கும் உதவாது. கோபத்தால்
 மனநிம்மதி குலைந்து போகும்

- ஜெயகாந்தன்

வளர்முக நாடுகளும்

நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்தியும்

ஜாபீர் எஸ். முஹம்மட் (இறுதியாண்டு)

நிலைத்து நிற்கக் கூடிய அபிவிருத்தி என்ற எண்ணக் கரு இன்று பொருளியலாளர் மத்தியில் கூடுதலாக விவாதிக்கப்படும் ஒரு முக்கிய விடயமாக விளங்கி வருகின்றது. அதாவது கிடைக்கக்கூடிய இயற்கை வளங்களை முழுமையாக பயன்படுத்துவதோடு அதனை எதிர்கால சந்ததியினருக்கு கிடைக்கச் செய்யுமாறு எவ்வாறு பயன்படுத்தலாம் என்ற சிந்தனையில் இருந்து வலுப்பெற்று வருகின்றது. மேலும் விளக்கமாக கூறுவதாயின், இயற்கை வளங்களை ஒரு நீடித்த கால கட்டத்திற்கு பயன்படுத்தக் கூடியதாக முகாமை செய்யும் ஒரு செய்முறையாக கருத முடியும்.

சுற்றுச் சூழல் மற்றும் அபிவிருத்தி என்பவற்றுக்கான உலக ஆணைக்குழு, 'எமது பொது எதிர்காலம்' என்ற தனது அறிக்கையில் இதனை பின்வருமாறு வரையறை செய்துள்ளது. 'நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்தி என்பது வருங்கால தலைமுறையினர் தமது தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கான ஆற்றல்களை பங்கப்படுத்தி விடாது, தற்கால முறையினரின் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொடுக்கும் ஓர் அபிவிருத்தியாக உள்ளது'

இந்த வரைவிலக்கணப்படி, பார்க்கும் போது எதிர்கால தலைமுறையினர் வளங்களை பெறுவதை உறுதி செய்வதாக அமைவதோடு இன்னும் பிறக்காத மனிதர்களின் தேவைகளைப்பற்றி கூடிய கவனம் செலுத்துவதாகவும் இருக்கிறது. ஆனால், பெரும்பாலும் அன்றாட தேவைகளைக்கூட நிறைவு செய்ய முடியாத நிலையில் உள்ள வளர்முக நாடுகளை பொறுத்தவரையில் யதார்த்தமில்லாத ஒரு விடயமாக தென்படுகிறது. எனினும் அபிவிருத்தி என்ற சிந்தனையை கொண்டுள்ள எவரும் எதிர்காலத்தை பற்றி கவனம் செலுத்துவதில் பின்னிற்கவும் முடியாது உள்ளது. குறிப்பாக பொருளியலாளர்கள், உயிரின சூழலியலாளர்கள், உலகத் தலைவர்கள் மத்தியில் இந்த சிந்தனை பாரிய விவாதத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது: முக்கியமாக உயிரின சூழலியலாளர்கள் வறிய நாடுகளும், செல்வந்த நாடுகளும் இயற்கை வளங்களின் நுகர்வினை குறைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென வற்புறுத்தி வருகின்றார்கள்.

வளர்முக நாடுகளை பொறுத்தவரை இந்நாடுகள் உலக சனத்தொகையில் முக்கால் பங்கை கொண்டுள்ளன. அதேவேளை, இந்நாடுகளில் வறுமை, நோய், போசாக்கின்மை போன்ற பிரச்சினைகள் பொதுவாக காணப்படுகின்றது. எனவே இந்நாடுகள் வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகள் நிலைத்து நிற்கக் கூடிய அபிவிருத்தியை விளங்கிக் கொள்வது போன்று விளங்கிக் கொள்ளவோ, கொள்கைகளை வகுக்கவோ முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. எனவே வளர்முக நாடுகள் தமது சமூக, அரசியல் வளங்களின் கிடைப்பனவு போன்றவற்றின் தன்மைகளுக்கு ஏற்ப இந்த கருது கோளை வரையறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதனை கருத்திற் கொண்டு கொள்கை வகுப்பாளர்களும் திட்டமிடலாளர்களும், நடைமுறைப்படுத்துவோரும் செயற்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

நிலைத்து நிற்கக் கூடிய அபிவிருத்தியை கொண்டு வருவதற்கு வளர்முக நாடுகள் மேற்கொள்ளக் கூடிய நடவடிக்கைகளைப் பரிசீலனை செய்ய முடியும். அபிவிருத்தியின் முக்கிய குறிக்கோளாக அமைவது; மானிடனது முக்கிய அபிலாசைகளை நிறைவு செய்வதாகும். இதனை அடைவதற்காக பொருளாதார வளர்ச்சி, விரும்பத்தக்க மட்டம் ஒன்றுக்கு கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என வளர்ச்சிக் கோட்பாடு கூறுகின்றது. ஆனால், இது மனிதனின் எல்லா அடிப்படைத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்துவிடாது என்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஓர் உண்மையாகும். எனவே தான் வளர்முக நாடுகளை பொறுத்தவரை அவை மானிட மூலவள வளர்ச்சிக்கு கூடிய கவனம் செலுத்த வேண்டி இருக்கிறது. இந்நாடுகளில் பொதுவாக சனத்தொகை கூடுதலாக இருப்பதாலும், சனத்தொகை வளர்ச்சி வேகம் துரிதமாக காணப்படுவதாலும் இங்கு காணப்படும் நிலம், கனிப்பொருட்கள், காடுகள் என்பன துரிதமாக நுகரப்பட்டு

வருகின்றது. ஆனால், இவ் இயற்கை வளங்களின் கொள்ளளவு அல்லது தாங்கும் சக்தி வரையறுக்கப்பட்டதாக காணப்படுகிறது. எனவே, இவை துரிதமாக அழிந்து போகக் கூடிய அபாயம் தோன்றியுள்ளது.

இதனை எவ்வாறு மட்டுப்படுத்தலாம் என நோக்கும் போது, இந்நாடுகள் கல்வியில் கூடுதலாக முதலீடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக பெண்களின் கல்வி அறிவை உயர்த்துவதை துரிதப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதோடு தங்கியிருக்கும் வீதத்தை குறைத்து தொழில் வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும், தொழில்களில் மக்கள் துரிதமாக ஈடுபடுவதை ஊக்குவிக்க வேண்டும். இதனால், சனத்தொகையை கட்டுப்படுத்துவதோடு மிதமிஞ்சிய நுகர்வினையும் கட்டுப்படுத்த உதவும். அதேவேளை, கூடுதலான வருமானம் பெறும் வகுப்பினர் தமது மிதமிஞ்சிய நுகர்வினை எதிர்கால சந்ததியினரின் நலன் கருதி தியாகம் செய்ய முன் வருவார்களேயானால் அது இந்த வளங்களை பாதுகாக்க பெரும் உதவியாக இருக்கும். இதற்கு வளர்முக நாடுகள் தமது சமூக சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப கல்வித்திட்டங்கள், கல்வி முறைகள் என்பவற்றை மாற்றியமைப்பது முக்கியமானதாகும்.

மேலும் குறைந்த பட்ச சுகாதார சேவைகளை கிடைக்கச் செய்வதன் மூலம் அதாவது நோய்த்தடுப்பு சுகாதாரம், குடும்பத்திட்டமிடல், போசாக்குப் பராமரிப்பு என்பவற்றை பராமரிப்பதன் மூலம் மேலதிகமாக ஏற்படும் சுகாதார செலவுகளை குறைத்து அதனை கல்வி, பொது நல சேவைகளில் சேமிப்பதன் மூலம் பயிற்சி, தொழில்நுட்பம் போன்றவற்றுக்கு அதனை திசை திருப்ப முடியும். அடிப்படை இருப்பிட வசதிகளை எல்லோருக்கும் கிடைக்கச் செய்வது மனித சேமநலனை மேம்படுத்த மற்றொரு வழியாகும். இதன் மூலமாக ஏற்படக் கூடிய பெளதீக, உளவியல் ரீதியான பாதிப்புக்களில் இருந்து மனிதனை விடுவிக்க இது சிறந்த வழியாகும். மேலும், இது மனிதன் சொந்த இடத்தில் நிலைத்திருக்க தூண்டுவதோடு பெரிய நகராக்க தேவைகளையும் குறைக்கும்.

வளர்முக நாடுகளில் வளங்களை பாதுகாப்பதில் பொருளாதார, தொழில்நுட்ப ரீதியான காரணிகள் முக்கிய செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது. பொருளாதார காரணிகளை பொறுத்தவரையில் இந்நாடுகள் அனேகமாக விவசாயத்துறையை முதன்மைத்துறையாகக் கொண்டு காணப்படுகின்றது. வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளுக்கு இதன் உற்பத்தியை ஏற்றுமதி செய்யும் நிலை கூடுதலாக காணப்படுவதால் இந்த பண்டங்களின் விலை சர்வதேச சந்தைகளில் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. அதே வேளை, தளம்பல் நிலையும் தொடர்ந்து காணப்படுகிறது. இதனால், இத்துறைகளில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்கள் போதிய வருமானம் பெறும் நிலை இல்லாமல் போய்விடுகிறது. மேலும் இத்துறை இயற்கை அனர்த்தங்களால் கூடுதலாக பாதிப்படையக்கூடிய தன்மைகளை கொண்டு இருப்பதால் இவர்களின் வாழ்க்கை மேலும் மோசமடையும் நிலையிலேயே உள்ளது.

இவற்றையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு இந்த வளர்முக நாடுகள் தமது பொருளாதாரத்தை உறுதி செய்யும் யுக்தியாக கைத்தொழில் மயமாக்கலை பரவலாக மேற்கொண்டு வருகின்றது. என்றாலும் இதனை அடைவதற்கு அதாவது கைத்தொழில் மயமாக்கல் மூலம் பொருளாதார உறுதியை அடைவதற்கு போதிய காரணிகளை கொண்டதாக தெரியவில்லை. இந்நாடுகளில் மூலப் பொருட்கள் இன்னும் இறக்குமதி பண்டமாகவே உள்ளது. இந்நாடுகளின் உற்பத்தித்திறன் போதிய மட்டத்தை அடைந்ததாக தெரியவில்லை. எனவே, இந்நாடுகள் பொருத்தமான தொழில் நுட்பத்தை பின்பற்றுவதோடு வீண்விரயத்தை தடுப்பதன் மூலமும் கழிவுகளை மீள் உற்பத்திக்கு பயன்படுத்துவதன் மூலமும் வளங்களை பாதுகாக்க முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. மேலும் தொடர்ந்து ஏற்றுமதி சார்ந்த அபிவிருத்தியில் தொடர்ந்து தங்கியிராது விவசாயத்துறை சார்ந்த கைத்தொழில்களை ஊக்குவிக்க வேண்டியும் உள்ளது. இதுன் மூலம் மூலவளங்களை திறமையாக பயன்படுத்தவும், மிதமிஞ்சிய ஊழியத்தை உறிஞ்சிக் கொள்ளவும் இத்துறையில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்களின் வருமான மட்டத்தை உயர்த்தவும் உதவுவதோடு சூழலை பாதுகாக்க உதவும் ஓர் உத்தியாகவும் அமையும்.

வளர்முக நாடுகளை பொறுத்தவரையில் காணப்படும் மற்றுமோர் பிரச்சினை அரசியல் ரீதியாக தம்மைப் பலப்படுத்தி கொள்வதற்காக இராணுவரீதியான செலவுகளை அதிகரித்து வருகின்றன. இது இராணுவப் பராமரிப்பு ஆயுத கொள்வனவு என்பவற்றுக்கு செலவிடப்படுகின்றது. இவை, நாட்டின்

சேமிப்புகளில் இருந்தே பெறப்படுகிறது. இவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலமும் இவற்றினால் சூழலுக்கு ஏற்படக்கூடிய அபாயங்களை பாதுகாப்பதோடு அவற்றின் செலவுகளை சமூக சேமநலத்திட்டங்களில் முதலிடவும் வசதியாக அமையும். ஒரு உறுதியான அரசாங்கம் நிலை பெறுவது இதற்கு முக்கிய தேவையாகும்.

இந்த அரசாங்கங்கள் தமது தேர்தல் கால வாக்குறுதிகளை காப்பாற்றுவதிலேயே முன்னிற்கின்றன. வளங்களின் பாதுகாப்பு, அதன் பயன்பாடு பற்றி அதன் விஞ்ஞாபனத்தில் குறிப்பிடப்படுவதுமில்லை; நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதுமில்லை. இந்நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கங்களும் திட்டமிடலாளர்களும் இணைந்து செயற்திட்டங்களை வகுத்து செயற்படும் போதுதான் எமது இயற்கையாக கிடைக்கும் வளங்கள் பாதுகாக்கப்படுவதோடு அதனை எதிர்கால சந்ததியினருக்கு கிடைக்கக்கூடிய வகையில் பராமரிக்கவும் முடியும்.

எனவே, அபிவிருத்தி என்ற எண்ணக்கரு எந்தளவு முக்கியமானதோ அதே போன்று எதிர்கால சந்ததியினரின் நலனை கருதி நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்தியும் முக்கியத்துவம் பெற்று வருகிறது. அதனை வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகள் மட்டுமன்றி வளர்முக நாடுகளும் முக்கிய கவனம் செலுத்தி அதன் கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் வகுத்து இயற்கை வளங்களை பாதுகாத்து எமக்கு கிடைத்த இயற்கையின் கொடையை அழித்து விடாது இளைய சந்ததியினரிடம் ஒப்படைக்க எம்மால் முடிந்த உத்திகளை பயன்படுத்த அனைவரும் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அதன் மூலம் வளர்முக நாடுகளும் நிலைத்து நிற்கக் கூடிய அபிவிருத்தியும் என்ற எண்ணக்கரு செயற்பாடுடையதாகும்.

உசாத்துணை:

Economic for developing world michal p.podaro

மார்க்கம் - மார்கா வெளியீடு

பொருளியல் நோக்கு, மத்தியவங்கி வெளியீடு

(1992 ஆகஸ்ட்/ செப்டம்பர்)

கனவுகள்.....

தே.சேந்தன், முதலாம் வருடம், பொறியியல் பீடம்.

பேராதனை போதனா வைத்தியாசாலையை நோக்கி பல்கலைக்கழக 'ஹெல்த் சென்டர்' 'அம்புலன்ஸ்'

வண்டி பறந்தது. உள்ளே புஷ்பாகரன் நினைவிழந்த நிலையிலே.... அருகே சுருமாரும் கமலனும் கலங்கிய நிலையிலே..... அவசர அவசரமாக அவசர சிகிச்சைப் பிரிவுக்கு.... காரியங்கள் துரிதகதியில் நடந்தன. வைத்தியாலையை நோக்கி மாணவர்கள் படையெடுப்பு..... மக்கள் கவனமும் இவர்கள் பக்கம்.....

"என்னவாம்?"

"சும்மா வழக்கி விழுந்தாப் பிறகு....."

எவரும் உள்ளே அனுமதிக்கப்படவில்லை. மாலை நிதானமாக நெருங்கியது.

பார்வை நேரம் - மாணவர் கூட்டம் முண்டியடித்துக்கொண்டு நுழைந்தது. புஷ்பாகரன் படுக்கையில்..... இப்போதும் நினைவில்லாமலே அருகே சுருமார் - கண்களில் விபரிக்க இயலாத ஏக்கம். சற்றுத்தள்ளி கமலன்.... புஷ்பாகரனுடன் சிறுவயதிலிருந்தே ஒன்றாகப் படித்து, ஒன்றாகவே பல்கலைக்கழகம் புகுந்து, ஒரே அறையில் தங்கிப் படிப்பவன்.... நண்பனின் நிலையால் பேயறைந்தவன் போலக் காணப்பட்டான்.

"டொக்டர் என்ன சொன்னார்?"

"....."

"சுருமார் என்னடாப்பா? என்ன விசயமெண்டு சொல்லன்" - இது ராம்.... சுருமாருடன் ஒன்றாகப் படிக்கும், இரண்டாம் வருட பரீட்சையை எதிர்நோக்கியிருக்கும் மாணவன்.

"சரியாய் சொல்லத் தெரியேலையாம், மயக்கம் தெளிஞ்சாப் பிறகுதான் தெரியுமாம்.... அநேகமாய் இரவு மயக்கத் தெளிஞ்சும்...." யன்னல்வழியாக வானத்தைப் பார்த்தான். கார்முகில் தவழ்ந்து விளையாடியது. பெருமூச்சொன்று அவனிடமிருந்து விடுதலை பெற்றது.

சிறிது சிறிதாக மாணவர் கூட்டம் கரைந்தது.... கமலனையும் அனுப்பியாகி விட்டது. சுருமார் புஷ்பாகரனின் முகத்தையே வெறித்தபடி அமர்ந்திருந்தான். பசி, தாகமெல்லாம் அவனை விட்டுப் பறந்து விட்டன. ஒவ்வொரு வினாடியும் ஒவ்வொரு யுகமாக.....

"ம்...." - மெல்லிய முனகல்.

"கரன்...."

"ம்... அம்மா..." - மெதுவாக கண்களைத் திறந்தான். சுருமாரின் கண்கள் ஏக்கத்துடன்.... நேரம் பன்னிரண்டை அண்மித்துக் கொண்டிருந்தது. கடமையிலிருந்த தாதி வந்தார்.

"எழும்பி விட்டாரா?" அருகில் வந்து சோதித்தார், கைகளை அசைக்கச் சொன்னார். அசைத்தான்... கால்களை... அவனால் முடியவில்லை. காலிலே தட்டிப்பார்த்தார். அவனால் உணர் முடியவில்லை. அவரின் முகத்திலே கவலைக்குறி படர்ந்தது. சுருமாரின் கண்கள் பனித்தன. தாதி தனியாக வருமாறு அழைத்தார்.

"முள்ளந்தண்டு அடிபட்டதாலை இடுப்புக்கு கீழை உணர்ச்சி இல்லாமல் போயிற்று... சில வேளைகளிலை உணர்வு திரும்பலாம்...." ஆங்கிலமும் சிங்களமும் வந்த அந்த வார்த்தைகளை மேலும் கேட்கும் தைரியம் அவனுக்கு இல்லை. கண்கள் இருள்வதைப் போலிருக்கவே சுவரைப் பிடித்துக் கொண்டான்.

பலவந்த நித்திரையில் புஷ்பாகரன் நிம்மதியாகப் படுத்திருந்தான். சுருமாரோ இரவு முழுவதும் நடைபயின்றான். காலைப்பொழுது... முகத்தைக் கழுவிவிட்டு வந்தான். கரன் மீண்டும் கண் விழித்தான். "அண்ணா, காலை ஏன் அசைக்காமல் இருக்கு?"

"...." இருவர் கண்களிலும் கண்ணீர்.

"அசைக்கவே முடியாதா?"

"கொஞ்ச நாளைக்கு இப்படித்தான் இருக்கும்... போகப் போக சரிவந்திடும்..." அதுவே உண்மையாக இருக்க வேண்டுமென ஆண்டவனைப் பிரார்த்தித்தான். 'நெஸ்ரமோல்ட்' கரைத்து நன்கு ஆற்றி சிறிது சிறிதாகப்

பருக்கினான். வைத்திய பரிசோதனைக்குப்பின் கண்டி பொது வைத்தியசாலைக்கு...
கரனின் வீட்டுக்கு அவசர தகவல் அனுப்பப்பட்டது. மூன்றாம் நாள் அவனின் தாயும் சகோதரனும்.... "ஐயோ
என்றை ராசா, என்ன நடந்ததடா? ஏன்ரா காலெல்லாம் இப்பிடி... என்னடா நடந்தது?"

"கறன்ட் ஷொக், அம்மா"

"கறன்டோ? பாழாய்ப் போன அதோடை ஏன்ரா போனாய்? லாம்பில படிச்ச கம்பசுக்கு எடுபட்டியே...
கண்டிக்குப் போனால் லைற்றிலை படிக்கலாமெண்டு சந்தோசமாய்ச் சொன்னியே... இப்ப அந்தக் கறண்டைப்
பாத்தியா? ... குடுகுடுவெண்டு ஓடித்திரிஞ்ச காலெல்லாம் இப்பிடிச் சோர்ந்து போய்க் கிடக்குதே... நாங்கள்
ஆருக்கு என்ன பாவம் செய்தம்? கடவுளே... ஏனப்பா இப்பிடிச் சோதிக்கிறாய்?..."

அந்த நேரத்தில் கூட அவன் முகம் ஒரு புன்னகையைச் சிந்தியது. "இது வேறை கறன்ட் அம்மா"... மனம்
சொன்னது. கடந்த நினைவுகள் ... படம் போல ...

"டேய், நீ கம்பசுக்கு வந்து எத்தனை நாளடா?"

"ஒரு மாசம்"

முறைப்பு .. " எத்தனை நாளெண்டு கேட்டனான்".

"...முப்பத்திரெண்டு"

"இவ்வளவு நாளும் ஏன்ரா என்னைச் சந்திக்கேலை?"

"...."

"என்னைக் கண்டிருக்கிறாயா?"

"ஓம்"

"பெயர் தெரியுமா?"

"ஓம்"

"என்ன?"

"ஒரையிள் சுப்பர் சுப்பர் சீனியர் சுகுமார்.."

"என்னன்ரா தெரியும்?"

"பெடியனைக் கேட்டு..."

"என்னைச் சந்திக்கமுந்தி பேர் தெரிஞ்சு வச்சிருக்கிறாய் என்ன? சரக்குப் போட்டிருக்கிறியா?"

"இல்லை"

"சுத்தியிருக்கிறியா?"

"இல்லை"

"நம்பச் சொல்லுறியா?"

"...."

"இவ்வளவு நேரமும் நான் உனக்கு ராக்கிங் தரேலை என்ன? உண்மையைச் சொன்னா பிரச்சினையில்லை..."

"உண்மையைத்தான் சொல்லுறன்"

"எதிர்த்தாடா கதைக்கிறாய்? நில்லடா இப்பிடி . முழங்கையை சுவரிலை ஊண்டு. காலை முன்னுக்கு ...
கறன்ட் வாங்கியிருக்கிறியா?"

"இல்லை"

"இண்டைக்கு வாங்குவாய்.. இப்ப சொல்லு சுத்தேலை?"

"இல்லை" சடக் "அம்மா"

"டேய், கத்தாதை, எழும்பு. திரும்ப இப்பிடி நில் . இப்ப சொல்லு "

"சத்தியமாய் இல்லையெண்ணை" சடக் "அம்மா"

என்றவாறு தடாலென விழுந்தவன் கண்விழிக்கையில் வைத்தியசாலையில்...

தாயும் சகோதரனும் இருபுறமும் நின்று அழுது கொண்டிருந்தார்கள். சுகுமார் சற்று எட்ட... சீரான தூக்கமும்
உணவும் இல்லாததால் திடீரென பத்து வயது கூடிவிட்டது போல் தோற்றம்... கண்களைச் சுற்றிக்
கருவளையங்கள்... சதா ஏக்கப் பார்வை.

'எத்தனை... எத்தனை கற்பனைகள்! யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு புறம் நாட்டுக்கான போராட்டம்; மறுபுறம்
வாழ்க்கைப் போராட்டம்... ஒரு என்ஜினியராக வந்து குடும்ப கஷ்டங்களை எல்லாம்

தவிடுபொடியாக்குவேனென்று கற்பனை பண்ணியிருந்தேனே... எல்லாம் ஒரு நொடியில் .. ஒரே நொடியில் ...' கரனின் கண்கள் குளமாகின.

“கரன் எல்லாம் ... எல்லாம் எங்கடை தலையெழுத்தடா. அழாதே... எல்லாம் 'அவன்' நினைத்தபடிதானே நடக்கும்...” அவளும் சிறிது தேறியிருந்தாள். சுகுமார் அவளை அழைத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தான். எப்படி ஆரம்பிப்பது என்று தெரியாமல் சிறிது நேரம் தத்தளித்தான்.

“அம்மா... என்னை மன்னிச்சுக்கொள்ளுகோ... கரனின்ர இந்த நிலைக்கு நான்தான் காரணம்...”

அவள் அவனையே வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அவன் சொல்லச் சொல்ல ... அடிவயிற்றிலிருந்து ஒரு பூகம்பம்.. ஆனால் விரக்தியின் உச்சக்கட்டம் பூகம்பத்தை அடக்கி நின்றது... ஒரு விரக்திப் புன்னகை...

“அம்மா, உங்கட குடும்பத்துக்கு என்னவான உதவியை நான் செய்கிறேன்... என்றைக்குமே உங்களுக்கு அடிமையாய் இருக்கிறேன்மா... என்னை மன்னிச்சேனெண்டு ஒரு வார்த்தை சொல்லுங்கோ...”

அவளிடமிருந்து ஒரு பெருமூச்சு... “உங்களை மன்னிக்கிற தகுதி எனக்கேது, தம்பி? எல்லாம் விதி ... இவனுக்கு பன்னிரண்டு வயதாய் இருக்கக்கை தகப்பன் போகடிக்கப்பட்டார். இந்தப் பத்து வருசமா படாத பாடுபட்டு ரெண்டு மகன்மாரையும் ரெண்டு மகன்மாரையும் படிக்க வைக்கிறன். எத்தனை பேர் கேட்டினம்...

ஒரு பிள்ளையைத் தங்கனோட விடச்சொல்லி... நான் ஆற்றை கையையும் எதிர்பார்க்கலைத் தம்பி... என்றை மகன் என்ஜினியரா வருவான்; எங்கடை கஷ்டமெல்லாம் காற்றாய்ப் பறக்குமெண்டு எத்தனை நம்பிக்கையோடு இருந்தன்... எல்லாம் இனி என்ன செய்யிறது?... ஏதோ முடிஞ்சவரைக்கும் என்றை கடமையை நான் செஞ்சு கொண்டிருப்பன்... படைச்சவன் படியளப்பான் தானே?”

“அம்மா, என்னாலை முடிஞ்ச சிறு உதவிகளைச் செய்யிறதுக்கு அனுமதி தாங்கோம்மா...”

“பிராயச்சித்தமா? .. இன்னொரு மாணவனுக்கு இப்பிடயொரு நிலைமை வராமல் பாருங்கோ தம்பி.. அதுதான் சரியான பிராயச்சித்தம்” பொங்கிவந்த கண்ணீரைச் சேலைத் தலைப்பால் துடைத்துக் கொண்டு உள்ளே நடந்தாள்.

“கோதாரி விழுந்த ராக்கிங்! பெடியல் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு படிச்ச வருகுதுகள்...” அவளின் முணுமுணுப்பு கரனின் காதுகளை எட்டியது. மெதுவாக அவளை அழைத்தான்.

“அம்மா ராக்கிங் பிழையல்ல. அது நல்லநோக்கத்துக்காண்டித்தான் உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் பகிடிவதை என்ற பெயரில் சில பேர் சித்திரவதை செய்ய வெளிக்கிட்டதலைதாதான் அதைத் தடை செஞ்சவை. இந்த நிலையிலை ராக்கிங்கொடுக்க பலருக்கும் பயம்; அந்தப் பயத்தைக் கடந்தவை மோசமாய்க் கொடுக்கினம். ராக்கிங்குக்கு ஒரு கட்டுப்பாட்டோடை கூடின அனுமதி வழங்கினால் இவ்வளவு தூரம் போகாது... ராக்கிங் கொடுக்கிறவங்கள் கஷ்டப்படாமல் வந்தவர்களில்லை. அவங்களும் கஷ்டப்பட்டுத்தான் வந்தாங்கள்; ராக்கிங் வாங்கினாங்கள். ராக்கிங் ... பிழையில்லை, அம்மா...”

“என்னவோ தத்துவமெல்லாம் பேசறாயடா”

“இனி அதுதானே ஏலுமம்மா...” அவளது கண்ணீர் தலையணையை நனைத்தது.

- * -

‘டேய் சுகுமர் ஏன்ரா இப்படிக் குடிக்கிறாய்? சாப்பாடு தண்ணியின்றி இப்பிடிக் குடிச்சால் உடம்பு என்னத்துக்கடா ஆகும்?’

“ராம் என்னை இப்பிடயே விடு... நான் பாவியடா... செத்துப் போனால் தான்ரா நிம்மதி...” அழுதான் ... அழுதான்... திடீரென எழும்பி ஓடினான். சக மாணவர் பாய்ந்து பிடித்தனர்.

“என்னை விடுங்கோடா கங்கையிலை குதிக்கப் போறன்... என்னைச் சாக விடுங்கோ...” பைத்தியம் போல் அரற்றிக் கொண்டேயிருந்தான். உண்மையிலேயே அப்படித்தானோ ...?

ஓ ஆசானே!

செல்வி: மிஸ்பா சாலி, இறுதி வருடம், தமிழ் விசேட துறை

அடுப்பினிலே பாணையில்லை
அளிப்பதற்கோ யாருமில்லை
பசித்த வயிற்றுடன்
பரிதவிக்கும் குழந்தைகள்
தீ மூட்டாக் கிடங்கினிலே
தேம்பி அழுதிருக்க....
வீணாக் கதை சொல்லி
வீழ்ச்சிக் கிழக்காமல்
தேனாய் அறிவுரைகள்
தேவைக்கு எடுத்துரைத்து
பாகாய் பலகதைகள்
பழமொழிகள் தேன்மொழிகள்
நெஞ்சருகக் கூறியதை
நெஞ்சே நீ யறிவாய்.

- * -

நாவின் தன்மையது
உறைந்தாலும் காய்ந்தாலும்
ஆத்ம திருப்திக்காய்
ஆண்டவனின் நன்மைக்காய்
அத்தனையும் பொறுத்திருந்து
அரிய பணி செய்கையிலே
ஏழையாய் குடிசையிலே
தாலாட்டப் படுவதாய்
தப்படிப்பவர்கள் தாம்...
தரமுயர்ந்தது யாராலே?
கையில் தான் கொடையில்லை
அகத்திலுமா! கொடையில்லை!

- * -

நீள் பட்டங்களை
நீதான் பறக்க விட்டாய்

அவைகள்
உயரப் பறக்கையிலே
உன்னை மறந்து விடும்
கண் திறந்து நோக்கையிலே
கண்ணயர்ந்து தூங்கி விடும்.
காரியங்கள் யாவுமே
நியாயமாக கருமமல்ல
சாதுபேதமின்றி
சாதுகளை சாற்றி நின்று
சாதுகளை பெற்றதனை
கண்ணில்லா உள்ளமுடனே
எத்தி வைத்தாய்....
அத்தனையும் பெற்றவர்கள்
ஐயா! உன்னை
அகந்தையுடன் பார்ப்பதுவும்
நீயறிவாய்! நீயறிவாய்!

- * -

வர்க்கம் பார்ப்பதில்லை
தர்க்கம் தான் புரிகின்றாய்
சமத்துவம் தழைத்தோங்க
சாற்றுகின்றாய் நீதியுரை
மாடாய் உழைத்தும்
மதிக்காத சனத்துக்கே
ஆவி சொரிகின்றாய்
ஆசீர் வதிக்கின்றாய்
பருந்துகளாய்ப் பறப்பவர்கள்
உவகையறுகையிலே
ஆத்ம திருப்தியொன்றே
என்றும் காணிக்கை.

- * -

“பச்சைவீட்டு வாயுக்களும் வளிமண்டலத்தில் அவற்றின் தாக்கங்களும்”

வை. நந்தகுமார் M. A. (இலங்கை) M. Sc (ஐப்பான்) முதுநிலை விரிவுரையாளர் - புவியியல்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

பச்சைவீட்டு விளைவு (green house effect) என்பது பச்சை வீட்டில் ஞாயிற்றுக் கதிர் வீசலின் தொழிற்பாட்டை விளக்குவதாக அமைகிறது. பச்சை வீட்டின் கூரை மற்றும் சுவர் என்பனவற்றினூடாக உட்பிரவேசிக்கும் ஞாயிற்றுக்கதிர்கள் மீண்டும் அதன் உட்பகுதியிலிருந்து வெளியேறாதவாறு தடுக்கப்படுவதால் உட்பாகத்தின் வெப்பம் வெளிப்புறச் சூழலை விட அதிகரிப்படைகிறது. குளிர்ப் பிரதேசத்தில் அயனப் பயிர்ச்செய்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு இம்முறை பெருமளவு பயனளிக்கிறது.

ஞாயிற்றுக் கதிர் வீசலும் பச்சை வீட்டு விளைவும்:

புவியின் பௌதீக இயக்கத்தன்மையாவற்றுக்கும் ஞாயிற்றுக் கதிர்வீசலே காரணியாகிறது. இக் கதிர் வீசல் மின் காந்த அலை வடிவில் புவியை வந்தடைகின்றது. ஞாயிற்றிலிருந்து புவியை வந்தடையும் அலைகளின் நீளம் குறைவாக இருப்பதனால் அதனைச் சிற்றலைகள் என்றும், புவியிலிருந்து திரும்பி வெளியேறும் கதிர்வீசல் அலைகளின் நீளம் கூட என்பதால் அவற்றை நெட்டலைகள் என்றும் அழைப்பர். புவிக்கும் ஞாயிற்றுக்கும் இடையிலுள்ள வளிமண்டலம் இக்கதிர் வீசலின் கணிசமான அளவினை உறிஞ்சல், தெறித்தல், சிதறல் எனும் செய்முறைகளினால் குறைவடையச் செய்கின்றது. வளிமண்டலம் எனும் போது அதில் இடம் பெற்றுக் காணப்படும் நீர்த்திவலைகள் மற்றும் வாயுக்கள் என்பனவற்றிலேயே இது இடம் பெறுகிறது. ஞாயிற்றுக் கதிர் வீசலின் மொத்த அளவினை 100 எனக் கொண்டால் அதன் பரம்பல் பின்வருமாறு அமையும்.

$$Q_s = Cr + Ar + Ca + Aa + (Q+q) (1-a) + (Q+q)a$$

$$100\% = 24+06+03+14+31+22$$

$$Q_s = \text{ஞாயிற்றுக் கதிர் வீசலின் பரம்பல்}$$

$$Cr = \text{முகில்களின் தெறித்தல்}$$

$$Ar = \text{வளிமண்டலத்தின் தெறித்தல்}$$

$$Ca = \text{முகில்களின் உறிஞ்சல்}$$

$$Aa = \text{வளிமண்டல உறிஞ்சல் (Q+q) (1-a) புவி மேற்பரப்பு உறிஞ்சல்}$$

$$(Q+q)a - \text{புவிமேற்பரப்பின் அல்பீடோ}$$

புவிமேற்பரப்பினாலும் வளிமண்டலத்தினாலும் உறிஞ்சல் செய்யப்பட்ட கதிர்வீசலைப் புவியெளிக்குத் திரும்பவும் புவிமண்டலக் கதிர்வீசல்கள் மூலம் அனுப்புகின்றது. எனினும் வளிமண்டல அமைப்பின் அல்லது அதன் சோக்கையின் மாற்றம் இவ்வாறு திரும்பி அனுப்பப்படும் கதிர் வீசலினைத் தடுப்பதனால் புவியினதும் அதனைச் சார்ந்த அளவு சிறிதாகவே காணப்படுகின்றது. வளிமண்டலத்தினதும் நிகர வெப்ப அளவு அதிகரிக்கின்றது. இவ்வாறான புவியின் நிகர வெப்ப அளவினான அதிகரிப்படையச் செய்வதில் வளிமண்டலத்தின் பச்சை வீட்டு வாயுக்கள் முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றன.

முகில்களில் இடம் பெற்றுக் காணப்படும் நீர்த்திவலைகள், பனித்துணிக்கைகள் மற்றும் வளிமண்டலத்தில் இடம் பெற்றுக் காணப்படும் சிறு துணிக்கைகள் புவியை வந்தடையும் வெப்பத்தைத்

தடுக்கின்றன. இதனால் புவியின் வளிமண்டலம், பச்சை வீட்டினது கண்ணாடிக் கூரையின் தொழிற்பாட்டையே செய்கின்றது எனலாம்.

கடந்த 150 வருட காலமாக விஞ்ஞானிகள் பலர் இப்பச்சை வீட்டு, வாயுக்களின் செயற்பாடுகள் பற்றி ஆராய்ந்து தமது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளனர். பச்சை வீட்டு வாயுக்கள் பற்றி முதன் முதலில் 1827 ஆம் ஆண்டில் பிரான்ஸ் நாட்டு (Jean Baptiste Fourier) போறியர் என்பவர் எடுத்துக் கூறினார். இவருக்குப் பின்னர், 1861 இல் ஐரிஸ் விஞ்ஞானியான (John Tyndall) ரைன்டால் என்பவர் வரண்ட வளித்துணிக்கைகளிலும் பார்க்க 15 மடங்கு அதிகளவான ஞாயிற்றுக் கதிர்வீசலினை ஈரலிப்பான வளியிலுள்ள நீர்த்துளிகள் உறிஞ்சல் செய்கின்றன என விளக்கினார்.

1896 சவிடிஸ் நாட்டு விஞ்ஞானியான (Svante Arrhenius) ஆர்கினியஸ் என்பவர் வளிமண்டலத்தின் காபனீரொக்சைட்டின் அதிகரிப்பையும் அதனால் ஏற்படக்கூடிய தாக்கங்களையும் எடுத்து விளக்கினார்.

ஞாயிற்றுத் தொகுதியின் செவ்வாய் (Mars), வெள்ளி (Venus) ஆகிய இரு கோள்களும் பச்சை வீட்டு வாயுக்களின் தாக்கத்தினை நன்கு விளக்குவனவாக உள்ளன. செவ்வாய்க்கிரகத்தில் பச்சை வீட்டு வாயுக்கள் எதுவுமில்லை. இதனால் அங்கே வெப்பநிலையும் எந்த ஒரு ஜீவராசியும் வாழமுடியாத அளவு குளிரானதாக, கிட்டத்தட்ட 60°C ஆக அமைகிறது. மாறாக வெள்ளி, மிகச் செறிவான பச்சை வீட்டு வாயுக்களைக் கொண்டிருப்பதால் அதன் வெப்பநிலையும் தகரத்தையும் உருகச் செய்யுமளவினதாக 480°C இல் உள்ளது.

புவியின் வளிமண்டலத்தில் இயல்பாகக் காணப்படும் பச்சைவீட்டு வாயுக்களின் சேர்க்கைகளினால் அதன் சராசரி வெப்பநிலை 15°C ஆக அமைகிறது. இத்தகைய வாயுக்கள் இடம்பெறாவிடின் புவியின் சராசரி வெப்ப நிலையும் உயர்ந்து 33°C வரையில் அமைவரும்.

இயற்கையாக அமைந்துள்ள பச்சைவீட்டு வாயுக்களே புவியில் தாவரங்கள், மிருகங்கள், மானிடர்கள் என்பன உயிர்வாழ்வதற்கான தன்மைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன. இயற்கையான பச்சைவீட்டு வாயுக்களுக்கும் மானிட நடவடிக்கைகளினால் வெளியிடப்படும் புகைக்கும் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. இவ்வாறு தோற்றுவிக்கப்படும் பச்சை வீட்டு வாயுக்கள் புவிக்குப் பாதகமான விளைவுகளையே தோற்றுவிக்கின்றன. கடந்த 200 வருடங்களாக வளிமண்டலத்தில் பச்சை வீட்டு வாயுக்களின் சேர்க்கை மானிட நடவடிக்கைகளினால் அதிகரித்து வருகின்றன.

பச்சை வீட்டு வாயுக்கள்:-

வளிமண்டலத்திலுள்ள வளியின் சேர்க்கையில் நைதரசன் 78% ஆகவும், ஓட்சிசன் 20% ஆகவும் அமைவுறுவதனால் பச்சை வீட்டு வாயுக்களின் வளிமண்டலத்தினதும் நிகர வெப்ப அளவு ஞாயிற்றுக் கதிர்களின் வெப்பத்தினை அதிகளவு உறிஞ்சல் செய்கின்றன. இவற்றில் வளிமண்டலத்திலுள்ள நீராவியும், காபன்டை ஓட்சைட்டும் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன. மேலும் மீதேயின், நைதரல், ஓட்சைட்டு, ஓசோன் என்பனவும், வெப்பத்தைத் தடுப்பதில் கணிசமான அளவு பங்கினை வகிக்கின்றன. இவற்றுடன் குளோரோ, புளோரோ, காபன் (chloro Fluoro Carbons - CFCS) வாயுவும் புவியின் வெப்பத்தை அதிகரிப்பதையச் செய்வதில் பெரும் பங்கினையாற்றுகின்றது.

காபன்டை ஓக்சைட் :- (CO₂):

மானிட நடவடிக்கைகளால் வளிமண்டலத்திற்குக் கிடைக்கப்பெறும் பச்சைவீட்டு வாயுக்களில் காபன்டை ஓட்சைட்டு CO₂ முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. இயற்கையாக வளிமண்டலத்தில் இதனளவு 0.03 சதவீதமாகவே அமைகிறது. உயிர் மண்டலத்தில் இதன் பங்கு மிகவும் முக்கியம் பெற்றுக் காணப்படுகின்றது.

தாவரங்கள் ஞாயிற்றுக் கதிர் வீசலின் போது உணவினை (பச்சையம்)த் தயாரிப்பதற்குக் காபன்டை ஓட்சைட்டைப் பயன்படுத்துகின்றன. கடல்களிலுள்ள அல்காக்களும் காபன்டை ஓட்சைட்டை உறிஞ்சல் செய்கின்றன. இவ்வாறான செயல்பாடுகளின் போது ஓட்சிசன் வெளிவிடப்படுகின்றது. இரவில் சூரிய ஒளி இல்லாமையினால் தாவரங்களும், அல்காக்களும் ஓட்சிசனை உறிஞ்சல் செய்து காபன்ரொட்சைட்டை வெளிவிடுகின்றன. இதே போன்று மனிதர்கள், மிருகங்கள் என்பனவும் சுவாசிப்பதற்கு ஓட்சிசனை உட்கொண்டு ஓட்சைட்டை வெளிவிடுகின்றன.

தாவரங்கள் அல்லது மிருகங்கள் இறந்து அழியும் போதும் காற்றிலுள்ள காபன் காரணமாக காபன்டை ஓட்சைட் வெளிவிடப்படுகிறது. விறகு மற்றும் கரிப்பொருட்கள் எரிவதனாலும் காபன்டை ஓட்சைட்டு வெளிவிடப்படுகின்றது. இயற்கையான மண், வரண்ட நிலையில் இருக்கும் போது 50% காபனை உள்ளடக்கியுள்ளது. அவற்றை உழுது பண்படுத்தும் போது கணிசமான அளவு காபன், காபன்டை ஓட்சைட்டாக மாற்றப்பட்டு வளிமண்டலத்தைச் சென்றடைகிறது.

கடந்த நூற்றாண்டிலிருந்து வளிமண்டலத்திலுள்ள காபன்டை ஓட்சைட்டின் அளவினான நேரடியாக அளடும் முறை காணப்பட்டாலும் சர்வதேச புவி பௌதீக ஆண்டிலிருந்தே (1858) ஒழுங்கான தரவுகள் பெறப்பட்டு வருகின்றன.

கடந்த 36 வருடங்களாக ஹவாய் (Hawaii) எனும் இடத்திலுள்ள மௌனலோவ ஆய்வு கூடத்தில் பெறப்பட்டு வரும் தரவுகளை நோக்குமிடத்து, வளிமண்டலத்தில் ஒவ்வொரு வருடமும் இலையுளிர் காலத்தின் போது தாவரங்கள் அதிகளவான காபன்டை ஓட்சைட்டை உறிஞ்சுவதால் காபன்டை ஓட்சைட்டின் செறிவு குறைந்தும், பனிக்காலத்தில் தாவரங்கள் இறப்பதால் காபன்டை ஓட்சைட்டின் அளவு கூடியும் காணப்படுகிறது என்னும் உண்மை புலப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும் புவி -வளிமண்டலத்தில் காபன்டை ஓட்சைட்டின் செறிவு அதிகரித்த போக்கில் ஏற்பட்டு வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. 1957 இல் காபன்டை ஓட்சைட்டின் சராசரிச் செறிவு 315 PPMC வட்சத்தில் ஒரு பங்கு) ஆக உயர்ந்து காணமுடிகிறது. கிட்டத்தட்ட வருடத்திற்கு 0.5 சதவீத அதிகரிப்பினைக் கொண்டுள்ளது. இயந்திரத்துளையீடுகள் மூலம் காபன்டை ஓட்சைட் பற்றிய நீண்ட காலத்திற்கான தரவுகள் பெறப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக அண்டாட்டிக்காவின் வொஸ்டொக் (Vostok) எனும் இடத்தில் 2.2 K.M ஆழமான துளையீடு, 1980ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1985 இல் முடிவுற்றது. இவ்வாறு துளையீட்டுப் பெறப்பட்ட பனிப்படிவுகளைச் சேவியத், மற்றும் பிரான்ஸ் நாட்டு விஞ்ஞானிகள் ஆய்வு செய்தனர். துளையிடப்பட்ட பனிக்கட்டியின் மிக ஆழமான பகுதி 160,000 ஆண்டிற்கு முற்பட்ட காலத்தைச் சார்ந்தது என்றும், ஒவ்வொரு வருடத்திற்கான படிவுகளும் ஒழுங்கான ஒரு "மரவிட்டத்தை" ஒத்த முறையில் படிந்து காணப்படுகின்றன என்றும் இவ்வாய்வுகள் காட்டுகின்றன. இப்பனிக்கட்டிகளுக்கிடையில் அகப்பட்டுள்ள வாயுக்குமிழிகளை ஆராய்வதன் மூலம் முழுக்காலத்திற்குமான காபன்டை ஓட்சைட்டின் செறிவு பற்றி அறிய முடிகிறது. இத்தரவுகளின் படி நீண்ட காலமாகக் காபன்டை ஓட்சைட்டின் சராசரிச் செறிவு 250 PPM ஆகவே காணப்பட்டதாகவும் பின்னர் 1750 இலிருந்து ஏற்பட்ட செறிவான கைத்தொழில் நடவடிக்கைகள் காரணமாக இதனளவில் மாற்றம் ஏற்பட ஆரம்பித்தது எனவும் அறிய முடிகிறது. கைத்தொழில் நடவடிக்கை ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் இடம் பெற்ற காபன்டை ஓட்சைட்டளவினான விட இன்று 25 சதவீதம் அதிகரித்துக் காணப்படுகிறது.

வளிமண்டலத்தில் காணப்படும் காபன்ரொட்சைட் ஒரு சகட வட்ட அமைப்பிலான சுற்றோட்டத்திற்கு உட்படுவதை நோக்கலாம். இவ்வட்ட நிகழ்வினைக் காபன் வட்டம் என்று அழைப்பர். வளிமண்டலத்திலுள்ள ஒரு தொன் காபன் 3.67 தொன் காபன்ரொட்சைட்டுக்குச் சமமானதாக அமைகின்றது.

வளிமண்டலத்தில் 735 மில்லியன் தொன் காபன் இருப்பதாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இயற்கையான சூழலின் போது வருடம் ஒன்றுக்குத் தாவரங்களால் 100 மில்லியன் காபன் உறிஞ்சல் செய்யப்படுகின்றது. இவ்வாறு உறிஞ்சல் செய்யப்படும் அளவு, தாவரங்களின் சுவாசித்தல் தொழிற்பாட்டிற்கும் அவை இறந்து அழுகுவதனால் வெளியிடப்படும் காபன் அளவுக்கும் சமமானதாக உள்ளது.

இதே போன்று சமுத்திரங்களில் இருந்தும் அதன் உள்ளீட்டு, வெளியீட்டுச் செயற்பாட்டின் பரிவர்த்தனைக்கென 100 பில்லியன் தொன் காபன் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதில் கிட்டத்தட்ட அரைப் பங்கான அளவு சமுத்திர உயிர்வாழ் இனங்களால் உறிஞ்சல் செய்யப்பட, எஞ்சியவை சமுத்திர மேற்பரப்பு நீரின் பௌதீக இரசாயன செயற்பாடுகளின் நிமித்தம் உறிஞ்சல் செய்யப்படுகின்றன.

மானிட நடவடிக்கைகளால் வளி மண்டலத்திற்குக் கிடைக்கப் பெறும் காபனின் அளவில் எரிபொருட்களே முதலிடத்தைப் பெறுகின்றன. விறகு, கரி, நிலக்கரி, நிலநெய், இயற்கை வாயு என்பவற்றை எரிபொருட்களாகப் பயன்படுத்தும் போது பெருமளவான காபன் வெளியிடப்படுகின்றன. வருடமொன்றுக்கு வளிமண்டலத்திற்கு 5 பில்லியன் காபன் இவ்வாறு கிடைக்கப்பெறுகிறது. மேலும் காடழிப்பு நடவடிக்கைகளாலும் கணிசமான அளவு காபன் வளிமண்டலத்தினைச் சென்றடைகிறது. பண்ணை விலங்குகள், காடழிப்பு நடவடிக்கைகள் முதலியவற்றால் வளிமண்டலத்திற்கு வருடம் ஒன்றுக்கு 1-2 பில்லியன் தொன் காபன் கிடைக்கப் பெறுகிறது. இவ்வாறு பலவித மானிட நடவடிக்கைகளாலும் வருடம் ஒன்றுக்குக் கிட்டத்தட்ட 6-7 பில்லியன் காபன் வளிமண்டலத்திற்குக் கிடைக்கப் பெறுகிறது.

இவ்வாறு மேலதிகமாக வளிமண்டலத்தை வந்தடையும் காபனின் அரைப்பங்கு வளிமண்டலத்தில் தேங்கிக் காணப்பட மிகுதி புவி மேற்பரப்பிலுள்ள தாவரங்களினாலும், சமுத்திரங்களினாலும் உறிஞ்சல் செய்யப்படுகின்றன. இவ்வளவு குறித்து விஞ்ஞானிகளிடையே கருத்து முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன, சில விஞ்ஞானிகளின் கருத்துப்படி காடுகளை விடப்பல் வெளிகளே அதிகளவு காபனைச் சேமித்து வைக்கும் என்பதாகும்.

வளிமண்டலத்தின் காபன் சுற்றோட்டத்திற்கு உட்படும் காபனின் அளவை விட அதிகளவு காபன் துருவப் பகுதிகளில் நீண்ட காலச் சேமிப்பாகத் தேங்கி இருப்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டி உள்ளது. தன்ரா பகுதி, மற்றும் சேற்று நிலங்கள், மண் என்பவற்றில் 1500 பில்லியன் காபன் தேங்கிக் காணப்படுவதாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, வளிமண்டலச் சுற்றோட்டத்தில் இடம் பெறுவதைப் போன்று இரு மடங்கு காபன் இவ்வாறு தேங்கிக் காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம். மேலும் 5000-10,000 பில்லியன் தொன் காபன் எரிபொருள், நிலக்கரி என்பவற்றுடன் இணைந்து காணப்படுகின்றது. இவை யாவற்றையும் விட, கிட்டத்தட்ட 36,000 பில்லியன் தொன் காபன் ஆழமான சமுத்திரப் பகுதிகளில் பரந்து காணப்படுகிறது. எனவே, இவற்றினால் வளிமண்டலத்தில் உள்ள காபனீரொட்சைட்டிலுள்ள அளவு தொடர்ந்து அதிகரிக்குமாயின் புவித்தொகுதி எத்தகைய மாற்றத்தை எதிர்கொள்ளுமோ என அச்சத்துடன் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

மீதேன் வாயு (CH₄):

மீதேன் இயற்கையாக உருவாகும் இன்னொரு பச்சைவீட்டு வாயுவாகும். இது விரைவில் எரியும் இயல்பினை உடையது. இதனால் காபனீரொட்சைட் இதன் உப உற்பத்தி வாயுவாக அமைகிறது. இது சதுப்பு நிலங்களின் சேதனப் பொருட்களின் அழுகிய தன்மையினாலும் உருவாகிறது. இது மாடுகள் முதல் ஏனைய கால் நடைகளின் வயிற்றின் உள்ளும் உருவாகிறது.

வளிமண்டலத்தில் மீதேன் வாயுவின் அதிகரிப்புக்கு மானிட நடவடிக்கைகளே காரணமாகிறது. நெல் வயல்களும் இவ்வாயு உருவாவதற்கான சூழலை ஏற்படுத்துகிறது. குப்பை கூழங்கள், சாக்கடைப் பகுதிகளிலும் இவ்வாயு தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. இது இயற்கை வாயுவின் மூலகமாக அமைவதால், மானிட பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் இதன் பங்கு முக்கியத்துவம் பெற்றுக் காணப்படுகிறது.

வருடம் ஒன்றுக்கு வளிமண்டலத்தை வந்தடையும் மொத்த மீதேன் வாயுவின் 20 சதவீதம் நெல் வயல்களிலிருந்து பெறப்படுவதாக ஆய்வுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மேலும் 20 வீதமான அளவு கால்நடைகள், பண்ணை விலங்குகள் முதலியன மூலம் வளிமண்டலத்தை வந்தடைகிறது.

பனி உறைந்த ஆட்டிக் பகுதியான தண்ராப் பகுதியில் அதிகளவான மீதேன் வாயு தேங்கிக் காணப்படுகிறது. மேலும், கணிசமான அளவு சமுத்திரங்களின் அடித்தளப் பகுதிகளில் தேங்கிக் காணப்படுகிறது. புவி வெப்பமடைவதற்கு இவ்வாறு தேங்கியுள்ள மீதேன் வாயுவின் வெளியேற்றமும் காரணமாகலாம் எனப்படுகிறது.

கிரீன்லாந்துப் பகுதியிலுள்ள பனிக் கட்டிடத் துளையீட்டு ஆய்வுகளின் படி, பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இடம் பெற்ற கடைசிப் பனிக்காலத்தில் இருந்து 1700 ஆம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் வளிமண்டல மீதேன் வாயுவின் சேர்க்கை 0.7 PPM என்ற நிலையான தன்மையுடையதாக காணப்படுகிறது. பின்னர் குடித் தொகை அதிகரிப்பினைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட மானிட நடவடிக்கைகளாலான நெல் உற்பத்தி, மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பு என்பன இவ்வாயுவினை அதிகரிக்கச் செய்வதற்கு ஏதுவாகின. இயற்கை வாயுக்கிணறுகள், நிலநெய்க்கிணறுகள், நிலக்கரிச் சுரங்கம் என்பவற்றில் ஏற்படும் வாயுக்கசிவு, மற்றும் விபத்துக்களினாலும் மீதேனின் அளவு வளிமண்டலத்தில் அதிகரிக்கின்றது.

இன்று வளிமண்டலத்தில் 1.7 PPM அளவு மீதேன் காணப்படுகிறது. இது கடந்த 300 வருடங்களுக்கு முன்னர் இடம்பெற்ற அளவின் 2.5 மடங்கு அதிகமாகும். தற்போது வருடம் ஒன்றுக்கு சராசரி ஒரு வீதம் என்ற முறையில் இதன் அதிகரிப்புக் காணப்படுகிறது. மீதேன் வாயு இலகுவில் சிதைவறும் தன்மையை உடையது. வளிமண்டலத்தில் இதன் ஆயுட்காலம் 10 வருடங்களாக அமைகிறது.

நைதரஸ் ஒக்சைட் (N₂O)

நைதரஸ் ஒக்சைட் என்பதும் ஓர் இயற்கையான பச்சை வீட்டு வாயுவாகும். ஆரம்ப காலத்தில் நைதரஸ் ஒக்சைட் நோயாளிகளை மயக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. சில சமயங்களில் இவ்வாயு மக்களைச் சிரிக்க வைப்பதனால் இதனை "சிரிக்கும் வாயு" என அழைப்பதுண்டு. வளிமண்டலத்தில் இவ்வாயுவினைத் தோற்றுவிக்கும் முக்கிய மூலகம் மண்ணில் இடம்பெறும் நுண்ணுயிர்களின் தொழிற்பாடாகும். மொத்த நைதரஸ் ஒக்சைட்டில் 90 வீத அளவானது இவ்வாறு தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. நைதரசன் வளமாக்கிப் பயன்பாடுகளும் இவ்வாயுவின் அதிகரிப்புக்குக் காரணியாகின்றது. வளிமண்டலத்தில் இதன் அளவு மிகச் சிறியதாக இருப்பதால் இதனைப் பில்லியனில் எத்தனை பாகம் (ppb) என்றே நோக்கப்படுகிறது. 1990இல் இதன் அளவு அல்லது இதன் செறிவு 110 ppb ஆக அமைந்தது. வளிமண்டலத்தில் வருடம் ஒன்றுக்கு 0-25 என்ற முறையில் இதன் செறிவு அதிகரித்துச் செல்கிறது. இவ்வாயு வளிமண்டலத்தில் 150 வருடங்களுக்கு மேல் நிலைத்திருக்கக் கூடியது.

குளோரோ புளோரோ காபன் (CFC₂)

குளோரோ, புளோரோ காபன் குடும்பத்தினால் உற்பத்தி செய்யப்படும் ஒரு வாயுவாகக் கருதப்படுகிறது. 1930 ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்காவின் ஜெனரல் மோட்டார் உறுப்பதிக்க கம்பனியே இதனை முதன் முதலில் அடையாளம் கண்டது. இது நச்சுத்தன்மையற்றது. எரிக்க முடியாதது. மேலும் மிக உறுதியானதுமாகும். குளோரோ, புளோரோ காபனில் CFC -11, CFC-12, என இரு பிரிவுகள் உள்ளன. CFC -11 தெறிப்பதன்களை (SPRAY CANS) பயன்படுத்தப்படுகிறது. CFC -12 குளிர்நட்டிகள், குளிர்ப்பெட்டிகள் என்பவற்றிற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. குளோரோ - புளோரோ காபன் கணனிகளை சுத்தஞ் செய்வதற்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. CFC-11 வளிமண்டலத்தில் 65 வருடங்களுக்கும் CFC -12 கிட்டத்தட்ட 130 வருடங்களுக்கும் நிலைத்திருக்கக்கூடியது. வளிமண்டலத்தில் CFC -11 இன் அளவு 0.3ppb ஆகவும் CFC -12 இன் அளவு 0.5 .ppb இலும் குறைந்தளவாகவும் காணப்படுகிறது. இவ்வாயு வளிமண்டலத்தில் வரும் ஒன்றுக்கு 4 வீதம் என்ற முறையில் அதிகரித்துச் செல்கிறது.

ஓசோன் (O₃) :-

இது ஓட்சிசனில் இருந்து உருவாக்கப்படுகிறது. புவி மேற்பரப்பின் 10 கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் இருந்து 50 கிலோ மீற்றர் தூரம் வரையிலான உயரத்திலுள்ள படை மண்டலத்தில் இது காணப்படுகிறது. படை மண்டலத்திலுள்ள ஓட்சிசனுடன் ஞாயிற்றின் ஊதா கதிர் வீசல் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தினால் இது தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. படை மண்டலத்தில் இது ஒரு படையாக அமைந்து காணப்படுகிறது. புவியிலுள்ள தாவரங்கள் உயிரினங்களைப் பாதிப்பதையச் செய்யும் ஞாயிற்றின் ஊதாக்கதிர் வீசலை ஓசோன் வாயு தடுப்பதால் புவி மேற்பரப்பின் வெப்பம் குறைவதற்கு இது காரணியாகிறது. ஊதாக்கதிர் வீசல் புவி மேற்பரப்புக்கு வரும் பட்சத்தில் சருமம் புற்றுநோய், கண்வெண் படல நோய் என்பன ஏற்பட ஏதுவாகிறதென ஆய்வுகள் மூலம் அறியப்படுகின்றது. மேலும் ஊதாக்கதிர் வீசல் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தினால் இது தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. படை மண்டலத்தில் இது ஒரு படையாக அமைந்து காணப்படுகிறது. புவியிலுள்ள தாவரங்கள் உயிரினங்களைப் பாதிப்பதையச் செய்யும் ஞாயிற்றின் ஊதாக்கதிர் வீசலை ஓசோன் வாயு தடுப்பதால் புவி மேற்பரப்பின் வெப்பம் குறைவதற்கு இது காரணியாகிறது. ஊதாக்கதிர் வீசல் புவி மேற்பரப்புக்கு வரும் பட்சத்தில் சருமம் புற்றுநோய், கண்வெண் படல நோய் என்பன ஏற்பட ஏதுவாகிறதென ஆய்வுகள் மூலம் அறியப்படுகின்றது. மேலும் ஊதாக்கதிர் வீசல் பயிர்களின் விளைச்சல் மற்றும் கடல் உயிர் வாழ் இனங்கள் என்பவற்றையும் அழிக்கவல்லது என்பதனால் புவிக்கு இக்கதிர் வீசலில் வந்தடையாதவாறு தடுப்பது அவசியமானதாகும்.

புவியை அண்மித்த கீழ் வளிமண்டலத்தில் இடம்பெறும் வாயு வளிமண்டலத்தின் ஒரு முக்கிய மாசாக அமைகிறது. இது வாகனங்களின் புகை வெளியேற்றத்துடன் ஞாயிற்றுக்கதிர் மோதுவதனால் உருவாகிறது. வளி மண்டலத்தில் இதன் அளவு அதிகரிப்பின் இவை தாவரங்களையும் விலங்குகளையும் பாதிப்பதையச் செய்யும். இது வளிமண்டலத்தில் ஒரு சில வாரங்களுக்கே நிலைத்து நிற்கக்கூடியது. நீராவி மற்றும் ஏனைய பச்சை வீட்டு வாயுக்களும் முகில்களும்.

மேலும் பலதரப்பட்ட வாயுக்கள் புவி மேற்பரப்பிற்குப் பச்சை வீட்டு விளைவினை ஏற்படுத்துவனவாக உள்ளன. இவற்றில் நீராவியும் மற்றும் பல உற்பத்தி செய்யப்படும் வாயுக்களும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. நீர்த்துளி அல்லது நீராவி கட்புலனாகாத தன்மையை உடையது. எனினும் முகில்கள், புகார்கள் என்பவற்றில் இருந்தும் வேறுபட்ட இயல்பினை உடையது. வளிமண்டலத்தில் இடம் பெற்றுக் காணப்படும் நீராவியின் அளவு நேரடியாக மனிதனைப் பாதிப்புறச் செய்வதுடன் புவியின் வெப்பநிலையின் அளவிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தும் இயல்பினையுடையது. நீராவியானது, ஏனைய பச்சை வீட்டு வாயுக்களினால் ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புக்களை விட அதிகளவினான பாதிப்பினை ஏற்படுத்துகிறது. உதாரணமாகப் புவியின் வெப்பம் அதிகரிக்குமிடத்து உயர் ஆவியாக்கம் காரணமாக வளிமண்டலத்தில் நீராவியின் அளவும் அதிகரிப்படையும். இந்நிகழ்வு பச்சைவீட்டு விளைவினை அதிகரிக்கச் செய்வதாகவே அமைவுறும்.

ஏனைய பச்சை வீட்டு வாயுக்களில் காபன் டெட்ரா குளோரைட் (Carban tetra chloride) ஹாலோ காபன் வாயு (Halo Carban gases) என்பன முக்கியமானவையாகும். இவற்றின் தாக்கங்கள் வளிமண்டலத்தில் குறைவாக இருந்தாலும் இவையும் பச்சை வீட்டு வாயுக்களாகவே செயல்படுகின்றன. புவியின் காலநிலைத் தொகுதியில் முகில்களின் பங்களிப்பு சிக்கல் தன்மை உடையதாகவும் முக்கியமானதாகவும் அமைகிறது. முகில்கள், ஞாயிற்றுக்கதிர் வீசலின் ஒரு பகுதியினைத் தெறிப்படையச் செய்வதனால் நிகர கதிர் வீசல் அளவினைக் கட்டுப்படுத்துவன வாகவும் மாறாக உள்வரும் மற்றும் வெளிப்போக்குக் கதிர் வீசலின் போது கணிசமான எவினை உறிஞ்சல் செய்வதனால் அதன் தொழிற்பாடும் பச்சை வீட்டு விளைவினை ஒத்ததாகவும் அமைகின்றது.

அட்டவணை - 1

பச்சை வீட்டு வாயுக்களின் செறிவும் வளிமண்டலத்தில் அவற்றின் அதிகரிப்பு வீதமும்

வாயுக்கள்	வளிமண்டலத்தில் அவற்றின் செறிவு		இன்றைய அதிகரிப்பு வீதம்%	வளிமண்டலத்தில் அவற்றின் ஆயுட் காலம் வருடத்தில்
	1800	1900		
நீராவி	3000ppm நீரியல் வட்டத்தின் பகுதி: நேரடியாக மானிடத்தலையீட்டிற்கு இடமில்லை			
காபன்டைஓக்சைட்	280ppm	353ppm	0.5%(1.8ppm)	50-200
மீதேன்	0.8ppm	1.72ppm	0.8%(0.015ppm)	10
நைதரஸ் ஓக்சைட்	288ppb	310ppb	0.25% (0.8ppb)	150
ஓசோன்		100ppb (இடத்திற்கு இடம் வேறுபடுகிறது)	1.0%	0.1
CFC -11	0	280ppt	4.0%(9.5 ppt)	65
CFC -12	0	484 ppt	4.0%(17ppt)	130

மூலம்: Panel on Climate change 1990
காலநிலை மாற்றம் பற்றிய குழு -1990

வளிமண்டலத்தில் பச்சைவீட்டு வாயுக்களின் தாக்கமானது, வாயுக்கள் வளிமண்டலத்தில் இடம்பெற்றிருக்கக் கூடிய கால அளவு, அவற்றின் அடர்த்தி என்பனவற்றைப்பொறுத்து அமைகிறது. இதனை அட்டவணை 1 விளக்குகிறது. மானிட நடவடிக்கைகளினால் ஏற்படும் பச்சை வீட்டு வாயுக்களின் அதிகரிப்பில் 50 வீதத்தைக் காபன்டை ஓக்சைட் ஏற்படுத்த எஞ்சியவற்றை ஏனைய வாயுக்கள் நிரப்புகின்றன. வளிமண்டலத்தில் இவ்வாயுக்களின் அதிகரிப்பனைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக மேற்கொள்ளாவிடின் இவை புவியின் காலநிலையில் மட்டுமன்றி முழுத்தொகுதியையுமே மாற்றி விடுமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

கண்ணீர் கனவுகள்

மு.விஜேந்திரா, மூன்றாம் வருடம், பொறியியற் பீடம்

மஞ்சுவின் விழிகள் சூனியத்தை வெறித்தன. அவளுக்கு எல்லாமே வெறுமையாகத் தோன்றியது.

நடப்பவை அனைத்துமே கற்பனையில் நிகழ்பவை போலத் தோன்றியது! அவளுக்கு அழகை அழகையாக வந்தது. விழிகள் அவளையும் மீறி உடைப்பெடுத்தன.

தான் அழுவதற்குக் காரணம் ரவியா சனிலா என்பது கூட அவளுக்கு புரியவில்லை. ஒரு கணம் ரவி நினைவுகளுக்குள் வந்து போனான். மனத்திரையில் அவனின் முழு உருவத்தையும் விழுத்த முயன்றான். மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது! “என் அருமைக் கணவனே... இறுதியா உன்ர உருவங்கூட எனக்கு எட்டாத மாதிரி வாழ்ந்திட்டியே....”! என்ற நினைவுகள் மீண்டும் அவள் விழிகளை ஈரமாக்கின. சனிலின் அறையில் இருந்து வந்த சிகரெட் புகைமணம் அவள் நினைவுகளைக் கலைத்துப் போட்டது. “வேண்டாம் மஞ்சுவக்கா....! ப்ளீஸ் பழைய மஞ்சுவா மாநீடுங்கோ ப்ளீஸ்....!” என்று கெஞ்சிய சனிலின் குரல் அவள் காதுகளில் இன்னும் ஒலித்துக்கொண்டு இருந்தது. அத்தனை கவலைக்குள்ளும் சனில் சிகரெட் பிடிப்பது அவளுக்கு கோபத்தை தந்தது. “சனில்....!” வீடே அதிரும்படி கத்தினாள்; பதில் இல்லை. கோபத்துடன் எழுந்து அவனின் அறையை நோக்கி நடந்தாள். உடல் களைப்பாக இருந்தது.

‘லை’ ஐப் போட்டதும் சனில் இவளைத் திரும்பிப் பார்த்தான். இருவரின் விழிகளும் ஒன்றையொன்று சந்தித்துக் கொண்டன. அவனின் கண்கள் வீங்கியிருந்தன. அவன் அழுதிருக்கிறான் என்பது அவளுக்கு புரிந்தது. “ஐயோ என்ற சனில் குட்டி.... நீயா அழுதிருக்கிறாய்.... நான் ஆம்பிளைச் சிங்கம் அக்கா என்று அடிக்கடி சொல்லுற நீயா.... அழுதிருக்கிறாய்....!” அவளின் இதயம் கனத்துப் போனது. மீண்டும் “சனில்” என்று உறுக்கியவள் அவளை நோக்கி விரைவாகச் சென்றாள். அவனின் கையில் புகைந்து கொண்டிருந்த சிகரெட்டைப் பிடுங்கி தன் கைக்குள் அழுத்தி அணைத்தாள். “ஆ....!” என்ற அவளின் முனகல் கேட்டுத் திரும்பிய சனில், பதறியபடி எழும்பி வந்து அவளின் கைகளைப் பிடித்து தன் முகம் புகைத்து விசும்பினான். “என்னால் முடியலைக்கா.... உங்களை இப்படிப் பாக்க.... எனக்கு.... எனக்கு.... அதுதான் கொஞ்சம் குடிச்சன்- இதுக்குப் போய் உங்கட கையைச் சுட்டுப் போட்டீங்களே... இப்பையும் வெள்ளென என்னை அடிச்சமாதிரி அடிச்சிருக்கலாமே....” அவன் விசும்பி விசும்பி அழ, மஞ்சு உடைந்தே போனாள். தானும் சேர்ந்து அழ ஆரம்பித்தாள். “இங்க பார் சனில் குஞ்சு.... ஐ. ஆம் சொறிடா!” நான் ஏதோ கோபத்தில் உன்னை அறைஞ்சிட்டன். என்னை மன்னிப்பியா...?” அப்போது சனில் சொன்னான் “அப்படியெண்டா நீங்கள் வந்து சாப்பிடோனும். சாப்பிடாம இருந்து என்ன சாகவே போறீங்கள்....?”

இந்தக் குழந்தைக்கா காலையில் இப்படி அறைந்தோம் என்று மஞ்சு ஒரு கணம் மறுகிப் போனாள். காலையில் நடந்த அந்தச் சம்பவம்- “வேண்டாம் மஞ்சுவக்கா.... பழைய மஞ்சுவா மாநீடுங்கோ.... உந்த வெள்ளைச் சீலை உங்களுக்கு வேண்டாம்....” உணர்ச்சியுடன் அவன் கூறிய போது, மஞ்சு ஜடமாக நின்றுருந்தாள். ரவி இறந்து போனான் என்று செய்தி வந்து மூன்று நாள் தான் ஆகியிருந்தது. அந்த மூன்று நாட்களிலும் மஞ்சு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு உடைந்து போனாளோ, அதேயளவு சனிலும் உடைந்து போனான். மஞ்சுவின் நிலை கண்டு இறுதியாக அவன் செய்த வேலைதான் மஞ்சுவின் கோபத்திற்கு என்னெய் ஊற்றியது. திடீரென்று அவள் முன் வந்து நின்ற சனில், அவள் நெற்றியில் குங்குமத்தை இட்டு, “மஞ்சுவக்கா.... உங்கட வெறுமையான நெற்றியை எனக்குப் பாக்க பிடிக்கேல.” மறுகணம் அவளின் கைகள் அவன் கன்னத்தில் இடியென இறங்கியது. “இஞ்சை பாரடா சனில், என்னை கலர் உடுப்புப் போடச் சொல்ல நீ என்ற புருசனில்லை. என்ற நெத்தியில பொட்டு வைக்க நான் உன்ர மனிசியும் இல்லை!” அவள் வாயில் வார்த்தைகள் வெடித்தன.

சனில் திகைத்துப் போய் நின்றுருந்தான். அவளின் வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் அவனைப் பெரிதும் காயப்படுத்தி விட்டன. கோபத்தில் அவனை அதிகரமாக ஏசி விட்டோம் என்ற குற்ற உணர்வு தாக்க, மஞ்சு அவ்விடத்தை விட்டு ஓடிச் சென்று கட்டிலில் விழுந்து குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதாள். “ஐயோ கடவுளே....! என்னை ஏன் இப்படிச் சோதிக்கிறாய். அவளின் விழிகள் தலையணையை ஈரமாக்கிக் கொண்டிருந்தன

பக்கத்து அறையில் தங்கை ராதாவும், பூதிரும் தங்கள் குழந்தையுடன் விளையாடிக் கொண்டிருப்பது கேட்டது. இடையிடையே பூதிரின் குரலும் சிரிப்பும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தன. சுமார் 8 வருசத்துக்கு முதல் அவள் கேட்ட அதே குரல் இன்னும் அந்த நாள் மஞ்சுவிற்கு நல்ல ஞாபகம் இருக்கிறது.

“எக்ஸ் கியூஸ் மீ”.. மஞ்சு! உங்களோட கொஞ்சம் தனியா கதைக்கோணும் ப்ளீஸ்....!” என்று கேட்டுக் கொண்டு அவள் முன் ஸ்ரீதர் வந்து நின்றபோது, உண்மையில் மஞ்சு பயந்து போனாள். அவளுக்கு ஸ்ரீதர அதிகம் தெரியாது- அவளுடன் கூடவே ரியூசனில் படிக்கிறான் என்பதைத் தவிர

என்ன என்று கேட்பதை போல மஞ்சு தலையை நிமிர்ந்தாள். “மஞ்சு.... அது வந்து மஞ்சு.... நான்....! நான்....! உங்களை....!” அவன் கூறி முடிக்க முதலே, இங்க பாருங்கோ காதல் அது இது எண்டு கதைக்கிறதெண்டால் ‘ப்ளீஸ்’ வேணாம். கண்டதும் காதல் வாறதெண்டால் அது தோலோடு சம்பந்தப்பட்ட தொழிய மனத்தோட பிரதிபலிப்பில்லை. என்னைவிட வடிவான வெள்ளைத் தோலை வாழ்க்கையில் நீங்க சந்திப்பீங்க.” என்று சொல்லி விட்டு போக முயன்றவளை. “இல்லை மஞ்சு நான் உண்மையாகவே உங்களை விரும்பிறன்” என்ற அவனின் குரல் தடுத்து நிறுத்தியது. “இங்க பாருங்கோ, எனக்கு காதலில் நம்பிக்கை கிடையாது; காதலிக்கிற துணியும் கிடையாது. உங்கட உருவத்தைப் பாத்து ‘ஐ.லவ்.யூ’ எண்டு சொன்னெண்டால் அதை விட கேவலமான காதல் உலகத்தில் ஒண்டும் இல்லை- இதுக்கு மேல எதுவெண்டாலும் என்ற அப்பாவோட போய் கதையுங்கோ”

ஆனால் அடுத்த நாளே ஸ்ரீதர் வீடு வந்து அப்பாவிடம் கேட்ட போது அவர் உடனடியாக மறுத்து விட்டார். முதன் முதலாக ஸ்ரீதர் மீது மஞ்சுவிற்கு பரிதாபம் எழுந்தது. சில வருடங்களுக்கு பின்தான் வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளை ரவியை அப்பாவால் கண்டு பிடிக்க முடிந்தது.

திருமணமான புதிதில் மஞ்சுவும் இனி இல்லை என்ற அளவுக்கு மகிழ்ந்து தான் போனாள். ரவியும் அவளை உள்ளங்கையில் வைத்துத் தாங்கினாள் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் எல்லாம் ஒரு மாதத்துக்குத்தான்! அதன் பின் அவன் கண்டா புறப்பட வெளிக்கிட்டதும், கலங்கிப் போய் நின்ற மஞ்சுவிற்கு, “ஏய் விசர்....! என்ன ஒரு ரெண்டு வருசந்தானே. கண்ணை மூட முதல் பறந்து போடும்..... அதற்கு பிறகு என்ற மஞ்சுவிட்ட நான் ஓடி வந்திடிடுவன்.” என்று அவளை இழுத்து அணைத்தபடி சமாதானம் கூறினான். அதன் பின், அவன் அங்கிருந்து போடும் கடிதங்களும் அதற்கு இவளின் பதிர் கடிதங்களும் மஞ்சுவின் வாழ்க்கை ஆயிற்று.

இரண்டு வருடத்தில் வருகிறேன் என்று போன ரவி மீண்டும் வந்தான்தான். ஆனால் மீண்டும் அதே ஒரு மாத லீவுடன்! மஞ்சுவுக்கு ஏமாற்றமாய் போய் விட்டது. ஆனாலும் அந்த முறைதான் ஒரு இனிய நண்பன் சனில் கிடைத்தான்.

சனில், - சிங்கள இனத்தைச் சேர்ந்தவன்; ரவியுடன் கூடவே வேலை பார்க்கும் ஒருவரின் மகன். அவன் தங்கியிருந்து படிப்பதற்கு மஞ்சுவின் வீட்டில் ஒரு அறை கொடுக்கப்பட்டது.

சனில் அந்த வீட்டிற்கு முதன் முதலாக வந்த நான் மஞ்சுவால் மறக்கக் கூடியதொன்றல்ல. ரவியுடன் கூடவே வந்த சனிலை பார்த்தவுடனேயே பிடித்துப் போயிற்று.

“வாங்கோ....” என்று கூறியவள், பின்பு நாக்கைக் கடித்துக்கொண்டு மேலே பேசமுடியாது தடுமாறினாள்.

“அக்கா... நான் திருகோணமலை ஆள். எனக்கு தமிழ் நல்லாய்த் தெரியும். நீங்க தமிழிலேயே கதைக்கலாம்” என்று அவன் புன்முறுவலுடன் கூறினான். மொழி ஒன்று பொதுவாக்கப்பட்டால் இன உணர்வுகள் அங்கு வெடிக்க இடமில்லை என்பது மஞ்சுவிற்கு நல்லாகப் புரிந்தது. அன்று இருவருக்குமிடையில் ஆரம்பித்த நட்பு; பாசம் இன்று ஆலமரமாக....இல்லை...!இல்லை...! அதிலும் பெரிய விருட்சமாக வளர்ந்து நிற்கிறது.

ஒரு மாதம் கழிய ரவி புறப்பட ஆயத்தமானான். இவளும் அமுதமுது அவனின் உடுப்புகளை அடுக்குவாள்” ஏங்க... நீங்க போகத்தான் வேணுமோ...?” ஆதங்கத்துடன் கேட்பாள். அவன் இவளை ஆதரவாக அணைத்துக் கொண்டு, “என்ன மஞ்சுக்குட்டி இது! இப்ப உழைக்காட்டி பிறகு எப்பையம்மா உழைக்கிறது” என்பான்.

அவன் விமானம் ஏற இவளை கவலைகள் வந்து கரம் பிடித்துக் கொள்ளும். கண்கள் நனைய ஆரம்பிக்கும். “அப்பா.... உங்கட மகள் சந்தோஷமா இருக்கோணும் எண்டு வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளையை கட்டி வைச்சியள் இப்ப... சந்தோஷம் எண்டாலே.... என்ன எண்டு விளங்காத வாழ்க்கையைத்தான் வாழறன். இதைவிட உள்ளூரிலேயே ஒரு கூலிக்காரனைக் கட்டி வைச்சிருந்தாலும் சந்தோஷமா இருந்திருப்பன்...” என்று நினைத்தமும் அவளை பக்கத்தில் நிற்கும் சனில் பாவத்துடன் பார்த்துக் கொண்டு நிற்பான்.

‘அக்கா, இத்தனை வயதுக்கு பிறகு கல்யாணமாகி... அவர் அங்கையும் நீங்க இங்கையும் வாழறதில் ஒரு அர்த்தமும் இல்லை. அடுத்த முறை ரவி அண்ணனை மறிச்சப் போடுங்கோ...’ என்பான் சனில்.

உண்மையில் சனிலும் இல்லாவிட்டால் மஞ்சுவிற்கு வாழ்க்கை பெரும் விசராகப் போயிருக்கும். சனில் வந்த

புதிதில் சிறிது கூச்சத்துடன் தூரத்தூரத் தான் பழகினான். ஆனால் நாள் போகப் போக “மஞ்சுவக்கா ... மஞ்சுவக்கா...” என்று இவளை சுற்றி வந்தான். வளாக நேரங்கள் தவிர பெரும்பாலும் அவளுடன் தான் நிற்பான். மஞ்சுவிற்கும் தம்பி இல்லாததாததோ என்னவோ, சனில் என்றால் இவளுக்கு கொள்ளை அன்பு.

சில சமயங்களில் “டியே ... மஞ்சு...!” அவளின் தலைமயிரை பிடித்து இழுத்தபடி சனில் கூப்பிடுவான். அவன் குரலில் குறும்பு இருக்கும். இவளும் “என்ன அண்ண ...! வர வர மரியாதை கூடுது?” சிரித்துக் கொண்டே கேட்பாள். “போடி... உனக்கென்ன மரியாதை வேண்டிக் கிடக்குது...!” அவளுக்கு செல்லமாகத் தட்டி விட்டு அப்பால் ஓடுவான். இவளும் தூரத்திக் கொண்டு ஓடுவான். அந்தக் கணங்களில் “இவன் என் தம்பி... இவன் என் தம்பி” என்ற பெருமை அவள் உள்ளத்தில் கொப்பளிக்கும். அவர்களின் அந்த அன்புக்குள் இனங்கள் என்ற ஒரு அநியாயக் கூறு இடந்தெரியாமல் மறைந்து போனது.

இப்படித்தான் ஒருமுறை பல்கலைக்கழகம் சென்ற சனில் விபத்தொன்றில் மாட்டுப்பட்டுக் கொண்டான் என்ற செய்தி கேட்டு, வைத்தியசாலைக்கு விழுந்தடித்துக் கொண்டு ஓடினாள் மஞ்சு. அங்கு...! சனில் இருந்த கோலத்தைக் கண்டு வாய்விட்டே குழற ஆரம்பித்து விட்டாள். அவனுக்கு நிறைய இரத்தம் தேவைப்பட்டது. “டொக்டர் ... எவ்வளவு ரத்தம் எண்டாலும் நான் தாறன்! சனிலை எப்படியாச்சும் காப்பாத்துங்கோ. அவனைக் காப்பாத்துங்கோ ...!” என்று டொக்டரிடம் கதறினாள். அதிஷ்டவசமாக அவளின் பிரிவு இரத்தம் சனிலின் பிரிவுடன் ஒத்துப் போனது. எங்களுக்குள் வேற்றுமை இல்லை என்பது போல இரு இரத்தமும் கலந்து கொண்டது.

உயிர்த்தெழுந்த சனில், மஞ்சுவின் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு கண்ணீர் விட்டான். “அக்கா ... இப்ப என்ர உடம்பில் ஓடுற குருதி தன்னை தமிழ் என்று சொல்லுமா? இல்லை சிங்களம் என்று சொல்லுமா...?” என்று கேட்டவன் மஞ்சுவின் கைகளைப் பிடித்து மெதுவாக முத்தமிட்டான். அவ்வியல்பான முத்தம் மஞ்சுவிற்கு தப்பாய் தெரியவில்லை. அந்த விபத்துக்கு பிறகு இருவருக்கு மிடையான அன்பு; நட்பு இன்னும் இறுகுகிறது.

இப்படித்தான் ரவி மூன்றாம்முறை இலங்கை வந்தபோது, மஞ்சுவின் தங்கை ராதாவிற்கு திருமணமாயிற்று. மஞ்சுவை விரும்பிய இதே ஸ்ரீதரை விதி ராதாவின் கணவனாகக் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது. அந்த மாதம் மஞ்சுவிற்கு இனிமையாகத்தான் கழிந்தது. ஆனால் மீண்டும் அவன் போய் நாட்கள் நகர்ந்த பின் ரவியின் நினைவுகள் அவனைப் போட்டு வாட்டி வதைத்துக் கொண்டிருந்தன. போதாக்குறைக்கு பக்கத்து அறையில் ராதாவும் புருஷனும் ... சிரிப்பும் சினுங்கலுமாக ... மஞ்சுவிற்கு தான் எதையோ இழுந்து விட்டது போல் இருந்தது.

இத்தனைக்குமிடையில் அங்கு இடையிடையே வரும் ரவியின் அம்மா, “என்னவோ போடியம்மா...! அவளவள் ஊரில் பேரக் குழந்தையளை கொஞ்சுராளயள். எனக்குத்தான் அந்தக் கொடுப்பினை இல்லை.... எல்லாம் என்ர தலைவிதி!” என்று அவள் ஒருபாட்டுக்கு ஒப்பாரி வைக்க, மஞ்சு அவமானத்தால் நொந்து போவாள். இன்று முழுக்க மஞ்சு ‘மூட் அவுட்’ ஆகி எவருடனும் கதைக்காமல் இருப்பாள். பார்வை எதையாவது வெறித்தபடி இருக்கும்.

அந்த நேரங்களிலும் அவளுக்கு ஆதரவு தருவது சனிலேதான். ‘அக்கா ...உந்தக் கிழவிக்கு விசர்! அதுக்கு பேரப்பிள்ளையள் வேணுமென்டால், அவயினர் மகனை ஒழுங்கா உங்களோட வந்து குடும்பம் நடத்தச் சொல்லுங்கோ. அவர் அங்கையும் நீங்கள் இங்கேயும் இருந்து கொண்டு கருத்தரிக்க நீங்கள் ஒண்டும் கடவுள் இல்லை என்று சொல்லுங்கோ...’ கோபத்துடன் கத்துவான். ஆனால் மஞ்சு மெளனமாக அழுது கொண்டு இருப்பாள். தனக்கு ஒரு குழந்தை வேணுமென்ற ஆசை அவளுக்கு அதிகரிக்க ஆரம்பித்தது.

ராதாவிற்கும் அபிராமி பிறந்து ஒரு வருடம் ஆகிவிட்டிருந்தது. அபிராமியின் மழலைக் கதை கேக்கும் போதெல்லாம் மஞ்சுவின் தாய்மையுணர்வு தலைதாக்கும். மனம் சோர்ந்து போகும். ஒரு குழந்தைக்காக அந்த இளம் மனைவி ஏங்கத் தொடங்கினாள். அந்த ஏக்கம் தவிப்பாக மாற, அழுகை அவள் வாழ்க்கைக்கு ஆதரவாக மாறிற்று.

அந்தக் கவலையின் அளவு போதாது என்பது போல இடியாக அந்த செய்தி வந்து மஞ்சுவைத் தாக்கியது. சனில்தான் இதை அவளுக்குச் சொன்னான். அதைக் கேட்டால் மஞ்சு பெரிதும் அதிர்ச்சி அடைந்து விடுவாள் என்பது சனிலுக்கு நல்லாகத் தெரியும். அதுதான் பக்குவமாகச் சொன்னான். “அக்கா ... நீங்க கலங்கிப் போய் நிற்கக் கூடாது! என்ர மஞ்சுவக்கா கலங்கவே கூடாது...” என்று பீடிகை போட்டவன் இறுதியாக ரவி செத்துப் போனான் என்று முடிப்பான் என மஞ்சு கனவிலும் நினைத்திருக்கவில்லை. அதுவும் போதைவஸ்துக் கடத்தலால் ஏற்பட்ட சண்டையில் பொலிஸ் சுட்டு அவன் மரணமானான் என்ற உண்மையை ஜீரணிக்கவே

மஞ்சுவிற்கு பெரும் சிரமமாக இருந்தது. அவளால் நம்ப முடியவில்லை. ஆனால் சுனிலின் தந்தை எல்லாம் விபரமாக அவனுக்கு எழுதியிருந்தார். மஞ்சு விக்கித்துப் போய் நின்றுருந்தாள்.

அவளின் அதிர்ச்சியைக் கண்ட சுனில், “ அக்கா பிளீஸ்.... ரிலாக்ஸ்....! உங்களுக்காய் எதையும் செய்ய தம்பி ஒருத்தன் நானிருக்கிறேன். மஞ்சுவக்கா... உவனுக்காண்டி விபரீதமான முடிவு ஏதும் எடுத்திடாதீங்கோ....! அக்கா... உங்களுக்கு ஒண்டென்டால் அதை ... என்னால தாங்கேலாது! அதோட குற்றஞ் செஞ்சது அவன் தண்டனையை நீங்களே உங்களுக்குக் கொடுத்துப் போடாதீங்க” அவன் குரல் பிசிறடித்தது.

மஞ்சு அடிக்கூடத் தோன்றாதவளாக திகைத்துப் போய் நின்றிருந்தாள்! எல்லாம் கனவில் நிகழ்பவை போல நடந்து கொண்டிருந்தன. அவள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ, சமுதாயக் கண்களுக்காக விதவைக் கோலம் போட வேண்டி இருந்தது.

அவளின் விதவைக் கோலத்திற்கு ஆரம்பத்தில் இருந்தே எதிர்ப்புக் காட்டியவன் சுனில் “ அக்கா ... எந்தப் பெண்ணும் பொதுவா விரும்பி உந்தக் கோலத்தை ஏற்கிறதில்லை. எல்லாம் சமுதாயத்துக்கு பயந்துதான். உந்தப் பழைய சம்பிரதாயங்களை தூக்கி எறியுங்கோ...! உங்கட வயசு ஒண்டும் அதிகமில்லை. உங்கட வாழ்க்கை ஒண்டும் இதோட முடிஞ்சு போகேல” . அவன் உணர்ச்சியுடன் கதைத்த வேளைகளிலெல்லாம் மஞ்சு ஜடமாக நின்றுருந்தாள். இறுதியாக ஆற்றாமை மேலிடத்தான் சுனில் அவள் நெற்றியில் பொட்டு வைக்க துணிந்தான்.

நாய் குரைக்கும் ஓசை தூரத்தில் கேட்டது. மஞ்சு நினைவுகள் கலைந்து நிமிர்ந்தாள். தாகம் எடுத்தது. குசினியை நோக்கிச் செல்லும் வழியில் ராதாவின் அறையில் கலவரமான பேச்சுக் குரல் கேட்டது. அதற்கு சிறிது காது கொடுத்தாள் மஞ்சு. பூதீதர்தான் பதட்டத்துடன் கதைத்தான். “ ராதா ... கத்திக் கதைக்காதை! ப்ளீஸ்....! மஞ்சுவிற்குக் கேட்கப் போகுது...! கூடவே ராதாவின் குரலும் கேட்டது. “ கேட்டா என்ன? நான் என்ன பொய்யே கதைக்கிறன். உங்களுக்கு அவளில இருந்த காதல் இன்னும் குறையேல- எப்பவும் அவளைப் பற்றித்தான் கதைக்கிறியள்; சிந்திக்கிறியள்- ஒண்டு மட்டும் சொல்லுறன். புருஷன் இல்லை எண்டு..... அவளோட ஏதாவது தொடர்பு வச்சியள் என்றாள்..... என்னை உயிரோட காணமாட்டியள்!”

மஞ்சுவிற்கு நெருப்புக்குள் நிற்பது போலிருந்தது. வாழ்க்கையே போலியாக தெரிந்தது. குலங்கிக் குலங்கி அழ அரம்பித்தாள் மஞ்சு. அந்த அழகைக்குப் பின் அவளுள் ஒரு முடிவு எழுந்தது. தன் அறைக்குள் சென்ற மஞ்சு அறைக்கதவை தாளிட்டுக் கொண்டாள். சிறிது நேரத்தின் பின் சுனிலின் அறைக்குள் சென்றாள்.

“சுனில்... ஏய் சுனில் ...” அவள் குரலில் என்றுமில்லாதவாறு அன்பு கலந்திருந்தது. சுனில் திரும்பவில்லை! “இங்க ... திரும்பி உன்ர மஞ்சு அக்காவை ஒருக்கா பாரன்...!” சுனில் மெதுவாகத் திரும்பினான். அவனின் கண்கள் ஆச்சரியத்தால் விரிந்தன. மஞ்சு பொட்டு வைத்து, நிறச்சேலையுடன் பழைய அழகுடன் அங்கு நின்றுருந்தாள்.

“சுனில் இந்த வேஷம் நிறைஞ்ச உலகத்தில ... உன்ர அன்பு மட்டும்... இவ்வளவு அன்பு வைச்சிருக்கிற உன்ர சந்தோஷந்தான் எனக்கு முக்கியம் எனக்கு குழந்தை எண்டா உயிர் - ஆனா ... கடைசி வரைக்கும்... எனக்கு ... அந்த...” அவளுக்கு அழகை உடைப்பெடுத்தது. “சுனில் நீயும் என்னை விட்டுட்டு போயிடமாட்டியே....? இந்த மஞ்சுவக்காவோட எப்பையும் இருப்பியே? நீ எனக்குத் தம்பி மட்டுமல்ல... என்ற பிள்ளையும் நீதாண்டா... சுனில் குஞ்சு இந்த மஞ்சுவக்காவை விட்டுட்டு போயிட மாட்டியே...!” அவள் அவனின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு விம்மி விம்மி அழ ஆரம்பித்தாள்.

மெய்யியல் பற்றிய சிறு கண்ணோக்கு

ஏ.எல்.முஹம்மது நியால், இரண்டாம் வருடம், மெய்யியல் விசேட துறை.

மெ

ய்யியல் என்றால் என்ன? என்ற கேள்விக்கு விடையை தேடுவது மிகவும் கடினமான ஒரு விடயமாக உள்ளது. இதனால் நாம் மெய்யியலை நீண்ட காலம் பயின்ற பின்னர் தான் விடையளிக்க முயல வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் தற்போது உள்ளன. மேலும் நாம் மேற் சொல்லப்பட்ட கேள்வியை பெறுவதற்கு முன் மெய்யியலில் உள்ளடங்கியுள்ள விடயங்கள் எவை எவையாக அமைந்து காணப்படுகின்றன என்றும், மெய்யியலாளன் ஒருவன் தனது ஆய்வியை எவ்வகைப்பட்ட முறையில் மேற் கொள்கின்றான் என்பதையும் அறிய முற்படுதல் வேண்டும். அத்துடன் மெய்யியலாளன் ஒரு விடயத்தை பற்றிய ஆய்வியை தனித்தனியாக மிக நுட்பமான முறையில் மேற் கொள்ளுகின்றதா? அல்லது பொதுவான முறையில் ஆராய்கின்றதா என்பதையும் நாம் அறிய வேண்டும்.

மெய்யியலாளனது, அதனுள் பல பிரிவுகளையும் பல நோக்கங்களையும் கொண்ட ஒரு பாட நெறியாக விளங்குவதை நாம் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. குறிப்பாக பௌதீகவதீதம், அளவையியல், ஒழுக்கவியல் அறிவாராய்ச்சியியல் போன்றன மெய்யியலின் பல பிரிவுகளாக காணப்படுகின்றன. மேலும் மெய்யியலை நாம் வரலாற்று ரீதியாக நோக்கவருகின்ற போது அது பல விடயங்களை தன்னகத்தே உள்ளடக்கியக் கொண்டு வருகின்ற அதே நேரத்தில் தான் உள்ளடக்கிய பல விடயங்களை காலத்துக்கு காலம் மாற்றிக் கொண்டு வருவதை நாம் நோக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

பண்டைய கால மெய்யியலாளனது - அண்டவியல் தொடர்பானதாகவும் இடைக்கால மெய்யியலாளனது சமயத்தை பற்றிய ஆராய்ச்சியுடையதாகவும், நவீன கால மெய்யியலாளனது விஞ்ஞானத்தைப் பற்றியும் தற்கால மெய்யியலாளனது மொழியை பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவதையும் நாம் காணலாம். இதை நாம் சுருக்கமாக குறிப்பிட்டால் அறிவு வளர வளர மெய்யியலின் பரப்பு குறைவடைந்து செல்வதையும் அது ஒரு காலத்தில் தன்னகத்தே உள்ளடக்கிய பல துறைகளை விட்டு விலகி வளர்கின்ற தன்மையை காட்டுகின்றது எனலாம். மேலும் ஆதிக்கால மெய்யியலாளனது பௌதீக அதீதம் என்ற கடினமான பாதையின் ஊடாகத் தான் அளவையியல், ஒழுக்கவியல் போன்ற துறைகளை உள்ளடக்கி தனது ஆராய்ச்சியினை மேற் கொண்டது. இதனால் மெய்யியலை பற்றி குறிப்பிடுகின்றவர்கள் பின்வரும் விளக்கத்தை தருகின்றனர். அதாவது பல்வேறு விடயங்களை உள்ளடக்கிய துறைகளுடன் தொடர்பு பட்ட மனித நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியாக மெய்யியல் காணப்படுகின்றது என்றனர். மேலும் மெய்யியலாளனது ஒரு விடயத்தை தனது ஆராய்ச்சியில் உள்ளடக்கிக் கொண்டால் அதனுடைய உண்மைத் தன்மையை முதலில் ஆராய்கின்றது. பின்னர் அவ்விடயத்தை பகுப்பாய்வு செய்து அதில் உள்ள மொழி ரீதியான தாக்கத்தை அல்லது மயக்கத்தை கண்டு கொள்ளுகின்றது. அதன்பின்பு அவை தர்க்கரீதியானவையா என்றதுடன் அவ்விடயமானது பகுத்தறிவுக்கு பொருந்தக் கூடிய விடயமாக இருக்கின்றதா என்பதையும் ஆராய்கின்றது. எனவே, மேற் கூறப்பட்ட விடயங்களை மெய்யியலின் பண்புகளாக கருத முடியும்.

மேலும் நாம் இவ்விடத்தில் மெய்யியல் பற்றிய கருத்துக்களை அவ்வாறு பல மெய்யியலாளர்கள் விளக்குகின்றார்கள் என்பதையும் அறிதல் வேண்டும். இந்தவகையில் கிரேக்க மெய்யியல்வாதியான 'பைத்தகரஸ்' (கி.மு.582-506) (PYTHAGORAS) தான் தன்னை ஒரு மெய்யியலாளர் என வெளிப்படுத்தியவராவார். அவர் ஓர் உதாரணத்தை எடுத்துக்காட்டி மெய்யியலாளன் எப்படியானவனாக இருக்க வேண்டும் என அவ் உதாரணத்தில் விளக்குகின்றார். அதாவது ஒரு விளையாட்டு அரங்கினை எடுத்து அதனை மூன்று பிரிவினராக நோக்கினார். முதலாவது பிரிவினர் விளையாட்டை நடத்துபவர்கள். இவர்கள் தனது இலாப நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்படுவர். இரண்டாவது பிரிவினர் விளையாட்டு வீரர்கள் இவர்கள் புகழ் விரும்பிகளாக செயற்படுவர். மூன்றாவது பிரிவினர் பார்வையாளர்கள். இவர்கள் எந்த வித இலாபத்தையோ அல்லது புகழையோ விரும்பாமல் நடுநிலை நின்று அவதானிப்பவர்களாக செயற்படுவர். இந்த

மூன்றாவது பிரிவினரின் தன்மையைத்தான் ஒரு மெய்யியல்வாதி கொண்டிருப்பார் என விளக்கினார்.

சோக்கிரடீஸ் (கி.மு 470) (SOCRATIES) என்ற கிரேக்க மெய்யியல்வாதி, மெய்யியல் என்றால் என்ற என்ற கேள்விக்கு விடையாக பின்வரும் கருத்தினைத் தந்தார். அதாவது “நற்பண்பு பற்றி அறிவது தான் மெய்யியல்” என்றார். மேலும் சோக்கிரடீஸின் மாணவரான “பிளேட்டோ” (PLATO) என்பவர் கருத்து தருகையில் “ஒரு விடயத்தின் அடிப்படையை விமர்சிப்பதும் அவ்விடயத்தின் அடிப்படை பற்றிய விடயத்தை விமர்சிப்பதும் தான் மெய்யியல்” என்றார். அத்துடன், “அதிசயப்படுவதும் ஆச்சரியப்படுவதும் தான் மெய்யியல்” என்ற கருத்தினையும் சொன்னார்.

சோக்கிரடீஸின் கருத்துக்களை அடிப்படையாக கொண்டு பிளேட்டோவினால் பல கருத்துக்கள் மூன்வைக்கப்பட்டன. அதே போல் பிளேட்டோவின் கருத்துக்களை அடிப்படையாக கொண்டு அரிஸ்டோட்டல் (கி.மு.384-322) (ARISTOTLE) தனது மெய்யியலை முழுமையுடன் செய்தார். இந்தவகையில் அவர் மெய்யியல் என்றால் என்ன? என்பது பற்றி விளக்கம் தருகையில் “மெய்மையை அல்லது உண்மையை தேடுவதோடு மெய்மையை அறிய தருகின்ற அறிவியலே மெய்யியல்” என்ற கருத்தை தந்தார். அத்துடன் “மக்களின் அறியாமையை அகற்றும் ஒரு துறை தான் மெய்யியல்” என்ற கருத்தை கொடுத்து மெய்யியலை வரைவிலக்கணப்படுத்தினார்.

தேலீஸ் (கி.மு.625-624) (THALES) என்பவர் “இவ்வுலகம் எதனால் ஆரம்பமானது என்பதை ஆராயும் ஒரு துறையாக மெய்யியல் உள்ளது” என்றார். இவ் உலகமானது எதனால் ஆனது என்ற கேள்வியை கேட்டு அதற்கு அவர் கொடுத்த விடையானது, நீராக இருந்தது. நீர்தான் யாவற்றுக்கும் முதன்மையானது என்ற கருத்தை விளக்கினார். ஆனால், இந்த விளக்கமானது உலகத்தில் உள்ள ஒரு பொருளைத் தான் அதாவது நீரைத்தான் விடையாக தந்தார். இந்த விடையானது, பின்னர் விமர்சனத்துக்கு உள்ளானது. தேலீஸ் இவ் உலகத்துக்கான காரணம் என்ன? என்று முதல் கேட்டதனால் அவர் ஒரு சிறந்த மெய்யியலாளராகவும் விளங்கினார்.

19ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த ஹெகல் (HAGAL) என்பவரின் கருத்துப்படி, “உலகின் புதிர்கள் அனைத்துக்கும் தத்துவத்தினால் தான் விடை காண முடியும்” என்ற கருத்தை தந்தார். மேலும், பேர்ட்டன் ரசல் (BERTRAN RUSSELL) என்பவர் கருத்து தருகையில், “சமயமும் விஞ்ஞானமும் ஆய்வு செய்யாத ஒரு விடயத்தையும் மெய்யியல் ஆராயும் தன்மை கொண்டது” என்ற கருத்தை தந்தார்.

மேலும் மெய்யியலை (LOVE OF WISDOM) “அறிவின் மீது காதல்” என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இதை நாம் இன்னும் தெளிவாக விளக்கினால் ஒருவனுடைய நுண்ணறிவினை ஒழுங்கமைப்பதில் உள்ள காதலாக உள்ளது என்று விளக்கலாம். பகுப்பாய்வு மெய்யியல்வாதியான விக்கன்ஸரைன் (WIKINSTAIN) என்பவர் மெய்யியல் பற்றி கருத்து தருகையில் “மெய்யியல் என்பது ஏராளமான கருத்துக்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருப்பதில்லை. இருக்கின்ற கருத்துக்களை தெளிவுபடுத்தும் நோக்கம் கொண்டதாக அளவை வகுத்தும் தொகுத்தும் கூறுவது தான் மெய்யியல் என விளக்கம் தந்ததுடன் மெய்யியல் என்பது ஒரு கோட்பாடு அல்ல என்றும்; அது ஒரு தொழிற்பாடாக உள்ளது என்ற கருத்தையும் தந்தார்.

விஞ்ஞானம் என்பது பௌதீகம் பற்றிய கருத்தை ஆராய்கின்றது. ஆனால், மெய்யியல் என்பது பௌதீகத்திற்கு அப்பால் உள்ளவற்றையும் தன்னகத்தில் கொண்டு ஆராய்கின்றது. அதாவது அக்காட்சி, புறக்காட்சி ஆகிய இரண்டு விடயங்களையும் பற்றிய ஆய்வுகளையும் மெய்யியல் செய்கின்றது என்று கிழக்கு உலக மெய்யியல்வாதிகள் கருத்து தெரிவிக்கின்றனர்.

எவை எவ்வாறாக இருந்தாலும் அறிவின் தொடக்கமானது, விஞ்ஞானத்தின் ஆரம்பம் என்றும் மெய்யியலின் தொடக்கம் என்பது அனைத்துக்கும் அடிப்படையான காரணம் என்ற கருத்தையும் தெரிவிப்பதுடன் மெய்யியல்தான் மிக உயர்ந்த தரத்தில் உள்ள நுண்ணறிவு விமர்சன முறை என்ற இறுதிக்கருத்தை தெரிவிக்கலாம்.

ஒளிரும் விம்பங்கள்

பா. பிரிய தர்சன், இரண்டாம் வருடம், பொறியியல் பிடம்.

நாக்கின்
நர்த்தனத்தில்
காற்று சூடிக்கொள்கிற
கௌரவம் தான்
பாசை

உதடுகள்
உயிர்கொடுக்கிற
ஓசை - அதுவே
பேசும் பாசை

தென்றல்
காற்று சுமந்து
வரும்
ஏன்...?
புயலும் கூட
காற்று காவி
வரும்.
பாசையும்,
தென்றலைப் போல
இசையாகலாம்
புயலைப்போல
வசையாகலாம்
எல்லாமே,
வாயசைப்பின்
வடிவங்கள்

கடலும் வானும் கூட
தொலைதூரத்தில்
தொட்டுப்பார்க்கிறது
ஆனாலும்,
எங்கள் தேசத்தின்
மொழிகள்
இன்னும்
மோதிக் கொள்கிறது

மொழி
சுகம் ஆகும்
சில சமயம்
சுமையாகவும்
மாறும்

மொழியின் முகவரியில்
முகம் தெரியாத
மனிதனோடு
ஐக்கியப்படுகிறோம் - அது
சுகம்.

கலவரப் பூகம்பத்தில்
முகம் தெரிந்த
மனிதனோடும்
மோதிக் கொள்கிறோம் - அது
சுமை.

காணாமல் போன
மானிட உயிர்கள்....
காயம் சுமந்த
மனித உடல்கள்....
தீக்குளித்த
கட்டடங்கள்....
எல்லாமே,
வந்துபோன
மொழிப்பூகம்பங்கள்
தந்து போன
தடயங்கள்

மொழி அளவுகோல்களில்
இதயங்களை
அளவிடும்
அவலம்
இனியும் வேண்டாம்
இன்னுமொரு
கலவர
கால்பதிப்பும் வேண்டாம்

இதயங்களை
காயப்படுத்தும்
முகமூடிகளை
இனியாவது
தூக்கி எறியுங்கள்

வேற்று மொழியையும்
வாழ்த்துங்கள்
இல்லையேல்
வாழவேணும் விடுங்கள்.

கீரைகளும் அவற்றின் போசணை

இயல்புகளும் முக்கியத்துவமும்

கலாநிதி இரா.சிவகணேசன் B.U.Sc, Ph.D, சிரேஷ்ட விசிவியரையாளர், உயிரிசாயனத்துறை,

மருத்துவபீடம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

நாம் ஆரோக்கியமாக வாழ சமநிலை உணவை (Balanced diet) உட்கொள்ள வேண்டும்.

சமநிலை உணவு என்பது மாப்பொருள், புரதம், கொழுப்பு, கனியுப்புக்கள், விட்டமின்கள் போன்ற உணவுக் கூறுகளை ஒருவரின் தேவைக்குரிய அளவில் கொண்டிருக்கும் உணவைக் குறிக்கும். இவ் உணவுக் கூறுகளை நாம் பலவகையான உணவுகளில் இருந்து பெற்றுக் கொள்கின்றோம். உணவுக்கு உணவு இக் கூறுகளின் அளவு வேறுபடும்.

தானியங்கள், கிழங்குகள் மாப்பொருளை அதிகளவில் கொண்டிருக்கின்றன. பருப்பு, மீன், இறைச்சி போன்றவற்றில் புரதமும், கொழுப்பும் செறிவாக இருக்கின்றன. இவ்வகையில் கீரைகளில் இருந்து எமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய உணவுக் கூறுகளையும், கீரைகளை உணவாகக் கொள்ளும் பொழுது பொதுவாகக் கிடைக்கக்கூடிய நன்மைகளையும், எப்படிச் சமைத்தால் போசணைப் பதார்த்தங்களின் முழுப் பயனையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பனவற்றைப் பற்றியும் சிறிது ஆராய்வோம்.

உணவுத் தாவரங்களின் இலை, தண்டு, பூ, வேர், காய் போன்ற பாகங்களை நாம் மரக்கறி என்கின்றோம். கீரை என்பது சில உணவுத் தாவரங்களின் இலையைக் குறிக்கும். உதாரணம், பொன்னாங்காணி. பசளி, அகத்தி, முளைக்கீரை, வல்லாரை, கங்குன். இலங்கையில் பண்டைக்காலந் தொட்டு கீரைகள் ஒரு முக்கிய ஆகாரமாக இருந்துள்ளன. கண்டியை ஆட்சி செய்த இரண்டாம் இராஜசிங்க மன்னன் தன் வீட்டுத் தோட்டத்தில் கீரைச் செடிகளை வளர்த்ததாக வரலாறு கூறுகின்றது. பேராதனை தாவரவியல் பூங்கா அமைந்துள்ள இடமே இராஜசிங்க மன்னனின் புராதன வீட்டுத் தோட்டமாகும்.

போசணை இயல்புகள்

கீரைகள் மூன்று விட்டமின்களையும், இரு கனியுப்புக்களையும், செலுலோசையும் உணவில் சேர்க்கின்றன. அதைவிட இலிக்னின், பெக்றின் என்பனவும் சிறியளவில் காணப்படுகின்றது. எமது குடலில் செலுலோசு, இலிக்னின், பெக்றின் போன்றன சமிபாடடையமாட்டாது. இவற்றை தாவர நார் என்று குறிப்பிடுவோம். தாவர நார்கள் எமக்கு போசணை எதையும் தராவிட்டாலும் பல நன்மைகளைக் கொடுக்கின்றன. தாவர நார் சாதாரண அளவில் உள்ளெடுக்கும் பொழுது மலச் சிக்கல் ஏற்படுவதைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம். ஏனென்றால் சமிபாடடைய தாவர நார்கள், குடல் குழாயை விரிவடையச் செய்வதால் குடல் தசைகள் சீராக இயங்க ஏதுவாகின்றது. குடல் தசைகள் சுருங்கி விரிவதால் சமிபாடடையாத பகுதி வெளியே தள்ளப்படுகின்றது. மேலும் தாவர நார் குறைபாட்டினால் குதப் புற்று நோய்கள் அதிகரிக்கவும் வாய்ப்புண்டு.

கீரைகள், விற்றமின் C, போலிக் அமிலம், விற்றமின் A முன்னோடியான கரோட்டின் என்பவற்றை பெருமளவில் கொண்டிருக்கின்றன. அதைவிட விற்றமின் K, B என்பனவும் இவற்றில் உண்டு.

விற்றமின் C தொடுப்பு. இழையங்கள் தொகுப்பிற்கு இன்றியமையாததொன்று. மேலும் தாவர உணவுகளில் காணப்படும் இரம்பு அகத்துறிஞ்சலையும் விற்றமின் C அதிகரிக்கின்றது.

போலிக் அமிலம், நியூக்கிளிக் அமிலங்களின் தொகுப்புக்கு இன்றியமையாதது. விரைவில் புதுப்பிக்கப்படும் கலங்களாகிய செங்குருதிக் கலம், குடல் சீதமென் சவ்வு போன்றவற்றிற்கு, அக்கலங்கள் பிரியும் பொழுது நியூக்கிளிக் அமிலங்கள் தேவைப்படுகின்றன. எனவே போலிக் அமில குறைபாட்டினால்

மேற்குறிப்பிட்ட கல எண்ணிக்கை வீழ்ச்சியடைவதால் முறையே இரத்தச் சோகை (Anaemia) அகத்துறிஞ்சல் குறைபாடு என்பன தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன.

கரோட்டின், எமது உடலில் விற்றமின் A ஆக மாற்றப்படுகின்றது. இவ்விற்றமின் கண் பார்வைக்கு மிகவும் இன்றியமையாதது. இலங்கையில் விற்றமின் A பற்றாக்குறை பொதுவாகக் குழந்தைகளில் காணப்படுகின்றது. இதனால் பார்வையினம், மாலைக்கண் போன்ற வியாதிகள் உண்டாகின்றன.

கீரைகள் கல்சியம், இரும்பு சத்துக்களை எமக்கு அளிக்கின்றது. வளரும் குழந்தைகளுக்கு இவ் இரு சத்துக்களும் அவசியம் தேவை. கீரைகளில் காணப்படும் இரும்பின் அகத்துறிஞ்சலில் சிரமமிருப்பினும், அவற்றில் உள்ள விற்றமின் C, அகத்துறிஞ்சலை அதிகரிக்கின்றது.

கீரைகளைத் தயாரிக்கும் முறைகள்:

கீரைகளில் காணப்படும் விற்றமின் C, எளிதில் அழிந்து விடலாம். உயர் வெப்பநிலையில் கறி சமைக்கும் பொழுது அவை முற்றாக அழிந்துவிடும் அபாயம் உண்டு.

எனவே கீரைகளை அதிக நேரம் சமைத்தல் கூடாது. பச்சையாக உட்கொள்ளலாமெனில் அப்படிச் செய்வதே சிறந்தது. கீரைப் பச்சடி செய்யும் பொழுதும், கறி வகையாகச் சமைக்கும் பொழுதும் அவற்றை சிறிய அளவுக்கு - வெட்ட வேண்டியிருக்கும். கீரைகளை அரியும் பொழுது, தாவரக் கலங்கள் சேதமுற்று, விற்றமின் C, ஓட்சிடேசு என்ற நொதியம் வெளிக்கொணரப்படுகிறது. இந் நொதியம் விற்றமின் C யினை ஓட்சியேற்றிப் பயனற்றதாக்கி விடுகின்றது. எனவே வெட்டிய இலைகளை மிகவும் குறைந்த நேரத்திற்கே வைத்திருக்க வேண்டும். ஆகையினால் நீரையோ எண்ணெயையோ கொதிக்க வைத்துப் பின் உடனே வெட்டிய மரக்கறியை அதில் சமைத்தால் விற்றமின் அழிவைப் பெருமளவில் குறைக்கலாம். விற்றமின் C யும், கீரையில் காணப்படும் ஏனைய விற்றமின்களும் நீரில் கரையுமானால் சமைத்த நீரை வீணாக்காமல் அதையும் உட்கொள்ளல் நன்று. இதே காரணத்திற்காக கழுவிய பின்பே கீரை மற்றும் காய்கறிகளை வெட்ட வேண்டும். வெட்டிய பின் கழுவினால் நீரில் கரையும் விற்றமின்களை சிறிதளவு இழக்க நேரும்.

தற்பொழுது இலைக்கஞ்சி தயாரிப்பதற்கு கீரைகள் பெருமளவில் பாவிக்கப்படுகின்றன. அம்மிக்கல்லில் நன்றாக அரைத்து பச்சடியாகவும் அவற்றை உண்ணலாம். நன்றாக அரைக்கும் பொழுது கலச் சுவர்கள் சேதமடைவதால் உணவுப் பதார்த்தங்கள் கலங்களில் இருந்து எளிதில் வெளிவருவதால் அவை கிடைக்கும் தன்மை அதிகரிக்கின்றது. வல்லாரை, இஞ்சி போன்றவற்றை அரைத்து உண்ணலாம்.

நோய் நீக்கும் இலைச் சாறுகள்.

துளசி, வில்வம், அருகம்புல், அரசு, கல்யாண முருங்கை (முள் முருங்கை), கொத்தமல்லி, கறிவேப்பிலை, கற்பூரவல்லி, வல்லாரை, தூதுவளை, செம்பருத்தி, முருங்கையிலை போன்றவற்றை சாறாகப் பிழிந்து குடித்தால் பலவகையான தீராத நோய்களைக் குணப்படுத்தலாம். இவற்றைப் பற்றிய விரிவான விளக்கம் இன்னுமொரு தருணத்தில் தரப்படும். இந்தியாவில் இந்நடைமுறை மிகவும் பிரபல்யமானது.

மனப் பிரதிநிதி

எச்.எம். கலால்தீன் (உலா வரும் கலா), மூன்றாம் வருடம், தமிழ் விசேட துறை.

எதிர்வரும்

தேர்தலில்

உனது

ம(ா)னக் கட்சியில்

நான் ஒரு

வேட்பாளன்

என்னைத்

தேர்ந்தெடுப்பதும்

நிராகரிப்பதும்

நீ

அளிக்கும்

நிராகரிக்கப்படாத

நிஜ வாக்கில் தான்

என்

எதிர்கால

ஆட்சி

தங்கியுள்ளது

என்

இளமைச்

சட்டங்களெல்லாம்,

'காதல்'

விஞ்ஞாபனமாக

எழுதி விட்டேன்

அக் கொள்கையை

ஏற்று என்

கட்சிக்கு

உன் வாக்கைத்

தா!

கூட்டணியாகப்

போட்டியிடாமல்

சுயேட்சையாகப்

போட்டியிட

உன் மீது

நான் கொண்ட

'சுய' இச்சையே

காரணம் என்பேன்

அதுவே

என் வாழ்வின்

இலட்சியமும்

என்பேன்

என்

இதயத்து

மேடைப்

பேச் செல்லாம்

உன் மனதைக்

கட்டிக் காக்கப்

புகுத்தப்பட்ட

புதிய யாப்புக்களே!

அதனால்

உனது

நிராகரிக்கப்படாத

நிஜவாக்கை

எனக்குத்

தா!

கல்லெறி

சொல்லடிபட்டு

உனது

காதல்

கட்சியை வளர்க்க

மொட்டைக்

கடிதங்களும்

குரல் புரியா

டெலிபோன்

மிரட்டல்களும்
 எத்தனை எத்தனை!
 இத்தனைக்கும்
 நீ
 சம்மதித்த பின்பே
 உன்னிடம்
 நான்
 வாக்குக் கேட்கத்
 துணிந்தேன்
 அதனால்,
 உனது
 வாக்கை எனக்குத்
 தா!

உன் இதயத்துத்
 தேசியப் பட்டியலில்
 உன் மன
 விருப்புக்குரியவன்
 என்பதனால்
 நான்
 போட்டியிடாமலே
 தெரிவாக முடியும்
 என்றாலும்
 உனது
 பொதுசனப்
 பெற்றோர்களின்
 வாக்கால்
 நான்
 தேர்ந்தெடுக்கப்பட
 வேண்டும்

என்பதற்காகவே
 என் பெயரையும்
 வேட்பாளர்
 பெயர்ப் பட்டியலில்
 மனுத் தாக்கல்
 செய்துள்ளேன்
 அதனால்,
 உனது வாக்கை
 எனக்குத்
 தா!

நான்
 உனது காதல்
 கட்சியின்
 வேட்பாளன்
 எனத் தெரிந்த
 உனது
 பெற்றோர்கள்
 சினந்து என்
 சின்னத்துக்குப்
 புள்ளியிட்டுக்
 கொண்டதனால்
 இப்போது
 நான்
 உன் மனப்
 பாராளுமன்றத்தில்
 பாராட்டி
 எடுக்கப்பட்ட
 மரண காலத்துப்
 பிரதிநிதி

அகதிகளும் அவர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்களும்

சர்வதேச ரீதியிலான கருத்தாய்வு

எம்.ஐ.ஏ.நஸார், அரசறிவியல் விசேடதுறை.

இயற்கை அனர்த்தங்களினாலும் அரசியல், சமூகக் காரணிகள் போன்ற செயற்கை அழுத்தங்கள் காரணமாகவும் உடைமைகளையும், சொந்த இடங்களையும் சிலவேளை உறவினர்களையும் இழந்துவிட்டு நிர்க்கதியாய் நின்றிருப்பதுடன் ஏனைய தனியாரிடமோ அல்லது சமூக நல தாபனங்களிடமோ தமது அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான எதிர்பார்ப்புடனான சூழ்நிலையில் காணப்படுவோரே 'அகதிகள்' என கருதப்படுகின்றனர்.

அண்மைய தசாப்தங்களில் சர்வதேசரீதியாக ஏற்பட்ட யுத்தோபாய அணுகுமுறைகள் குறிப்பாக நாடுகளுக்கிடையிலும் நாடுகளுக்குள்ளும் இடம்பெற்றுவரும் யுத்த நடைமுறைகள், செயற்பாடுகள் அகதிகள் பெருக்கத்திற்கு முதன்மையான காரணியாகத் திகழ்கிறது எனலாம். மட்டுமன்றி ஏனைய காரணிகளை இது புறந்தள்ளி விடுவதனையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

வடஅமெரிக்கா, ஐரோப்பாவைத் தவிர ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளிலேயே அடிக்கடி அகதிகள் அதிகரித்து வருகின்றார்கள். கிட்டிய ஆண்டுகளின் கணிப்பீட்டின்படி வறிய நாடுகளே பெரும்பாலும் அகதிகளின் ஆக்கத்தளமாக காணப்படுவது மட்டுமன்றி அவைகளின் "தாராளத்தன்மை" பெரும் செல்வந்த நாடுகளை கூட மிஞ்சி விடுகிறது. உலகில் காணப்படுகின்ற மொத்த இடம்பெயர்ந்த 17 மில்லியன் அகதிகளில் 87 வீதமானவர்கள் வறிய நாடுகளுக்கு சொந்தமானவர்களாவர்.

அகதிகள் உருவாவதற்குள்ள இன்னொரு காரணி இனப்பிரச்சினையாகும். இனமுரண்பாடுகளும் அதனை அடியொற்றி இடம் பெறும் வன்முறைகளும் இந்த இனமோதல்களை மேலும் கூர்மைப்படுத்துகின்றன. பெரிய அளவிடான இரக்கமற்ற, மிலேச்சதமான கொலைகள், பாலியல் ரீதியான குற்றச் செயல்கள், குண்டுகள் மூலமான தாக்குதல்கள், நாடுகடத்தல், மரணதண்டனை விதித்தல், தற்கொலை மற்றும் சமூக, அரசியல், பொருளாதார அடிப்படையிலான அடக்குமுறைகளும் ஏலவே குறிப்பிட்ட வன்முறைகளுள் அடங்கும். உலகில் காணப்படும் 126 நாடுகளின் 99 நாடுகளில் இனப்பிரச்சினை காணப்படுகின்றது. அவற்றுள் முக்கியமான நாடுகளாக வட அயர்லாந்து, மத்திய கிழக்கு, போல்கன் இலங்கை, இந்தியா, அலர்பைஜான், பங்களாதேஷ், ருவண்டா, இஸ்ரேல், வியட்நாம் போன்ற நாடுகளை குறிப்பிடலாம்.

கிழக்காசியாவை பொறுத்தவரை பர்மிய முஸ்லிம்கள் இரண்டு இலட்சத்திற்கும் அதிகமானோர் அங்குள்ள இராணுவ ஆட்சியாளர்களின் அடக்குமுறையில் அமைந்த பரிபாலன முறைக்கு அகப்பட்டு பங்களாதேஷ் வந்து தங்கியுள்ளனர். இவர்களின் வீடு, வயல் நிலம், வணக்கத்தலங்கள் என்பன அழிவுக்குட்பட்டு உள்ளன.

இந்தோனேஷியாவில் 'அகே' மானிலத்தில் இருந்தும் பல நூற்றுக்கணக்கான அகதிகள் மலேசியாவில் தஞ்சமடைந்துள்ளனர். இந்தோனேசியா இராணுவத்தின் அராஜகத்திற்குட்பட்ட இரண்டாயிரம் பேர் கொல்லப்பட்டுள்ளதாகவும் அறிவிக்கப்படுகிறது.

தென்னாசிய பிராந்திய நாடுகளான இந்தியா, இலங்கை, ஆப்கானிஸ்தான் போன்ற நாடுகளிலும் பார்க்க அதே பிராந்தியத்திலுள்ள பாக்கிஸ்தான் பங்களாதேஷ் போன்ற நாடுகள் இயற்கை அழிவுகளையே எதிர்நோக்குகின்றன. இதற்கு அவற்றின் புவியியல் அமைவிடமே காரணம் என்று கூறலாம். இலங்கையில்

இனப்பிரச்சினை 1980 களின் பின் உக்கிரமடைந்ததால் வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளில் தமிழ், முஸ்லிம், சிங்களம் ஆகிய இனங்களின் அகதிகள் தொகை பெருகி வந்துள்ளது. இலங்கையில் 16 பேருக்கு ஒருவர் என்ற விகிதத்தில் அகதிகள் இருக்கின்றனர். இவர்களில் பெரும்பாலோர் உள்ளூர் அகதி முகாம்களில் சொல்லொணாத் துயரங்களுடன் காலத்தை ஓட்டுகின்றனர். தென்னாசியாவிலேயே மிகப்பெரிய அகதிமுகாம் "மடு" வில் இருக்கும் அகதி முகாமாகும். இன்னும் கணிசமான அளவு அகதிகள் ஜேர்மன், பிரான்ஸ், சுவீடன், கனடா போன்ற நாடுகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இன்னும் சிலர் அண்மை நாடான இந்தியாவுக்கும் புலம் பெயர்ந்துள்ளனர். இவ்வகதிகள் செறிவானது அந்நாடுகளில் பல சிக்கல்களையும் சிரமங்களையும் ஏற்படுத்துவதனால் இந்தியாவில் இருந்து அகதிகள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில வாரங்களுக்கு முன் ஏற்பட்ட கொள்ளை நோய் அச்சம் காரணமாக இது சற்று தாமதமாகிய போதும் 4000 பேர் திருப்பி அனுப்பப்படலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவ்வாண்டு ஜனவரிமாதம் 12ஆம் திகதி இலங்கைக்கும் சுவீற்சர்லாந்திற்கும் இடையில் செய்து கொள்ளப்பட்ட அகதிகள் தொடர்பான ஒப்பந்தத்தில் அங்கிருக்கும் 30,000 பேரில் 16,000 பேர் மீள அனுப்பப்படலாம் என எதிர்வு கூறப்படுகிறது. இந்தியாவின் பிரச்சினைகளான காஷ்மீர் பஞ்சாப் பிரச்சினைகளும் தென்னாசிய பிராந்தியத்தில் அகதிகள் தொகையை அதிகரிக்க செய்வதில் "முக்கிய பங்காற்றி வருகின்றன" எனலாம். ஆபிரிக்காவை எடுத்து நோக்கினால், அங்கு மனித உரிமைகள் மலின்படுத்தப்படுகின்றன, என்பதுடன் உள்நாட்டு யுத்தத்தினாலும் அகதிகள் எண்ணிக்கை உயர்ந்து வருகின்றது. ருவாண்டாவில் நடைபெறும் இன ஒழிப்பு நடவடிக்கைகள் மூலம் பாரிய உயிரிழப்புகளையும் இப்பகுதி அனுபவித்து வருகிறது. "கோமா" விலிருந்து கிடைத்த தகவலின்படி நாள் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் பேர் என்ற எண்ணிக்கையில் 'லாய்ரே' எல்லையில் ருவண்டா மக்கள் இறந்து வருகின்றார்கள் அத்துடன் 27 இலட்சத்திற்கும் அதிகமானோர் அகதிகளாகியுள்ளனர். (யுத்தத்திற்கு முன் ருவண்டாவில் வசித்தவர்களின் எண்ணிக்கை 75 இலட்சமாகும்) உயிரிழப்புகளுக்கு இன்னுமொரு காரணம் 'காலரா' நோயாகும். 'காலரா நோய் மிகவும் மோசமடைந்து வருகிறது. எங்கள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து அது மீறி விட்டது என டாக்டர்கள் கூறினர். அதேசமயம், ருவாண்டாவிற்கு வெளியேயுள்ள 27 இலட்சம் அகதிகளையும் நாடு திரும்பும்படி ஐ.நா.ஹைகமிஷன் வலியுறுத்தி வருகிறது. ஆனால் லாய்ரே அதிகாரிகள் எல்லையை மூடியிருக்கிறார்கள். "ஆயிரக் கணக்கான "ஹீடு" அகதிகள் எல்லையில் குழுமியிருக்கிறார்கள். கிளர்ச்சிக்கார்களை விட காலராவுக்கே அவர்கள் அதிகம் அஞ்சுகிறார்கள்" என்றும் தெரியவருகிறது. இந்நிலையில் இந்த மக்களுக்கு உதவி வழங்கவும், பட்டினியில் இருந்தும் நோயில் இருந்தும் இவர்களை பாதுகாக்கவும், ஜேர்மனி, சுவீடன், பிரான்ஸ் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் தீவிர கரிசனை காட்டி வருகின்றன.

சோமாலியாவில் ஏற்பட்டுள்ள சிவில் யுத்தம் காரணமாக மூன்று இலட்சத்திற்கும் அதிகமான அகதிகள் கென்யா நோக்கி சென்றுள்ளனர். விபியா, மொலாம்பிக், சிரியா, சூடான் ஆகிய நாடுகளில் இருந்தும் பல்லாயிரம் பேர் வெளியேறியுள்ளனர்.

ஐரோப்பாவை எடுத்துக் கொண்டால் முன்னாள் யூகோஸ்லாவியா, குறிப்பாக பொஸ்னியா, ஹர்ஸ்கோவினாஸ் இருக்கும் பல்லாயிரம் மக்களும் அண்டை நாடுகளுக்கு பாதுகாப்பின் நிமித்தம் புலம் பெயர்ந்து வருகின்றனர்.

கியூபாவில் இருந்தும் அதிக எண்ணிக்கையானோர், அமெரிக்கா நோக்கி படகுகளில் வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1980 ஆம் ஆண்டில் ஒரு இலட்சத்து இருபத்தையாயிரம் கியூப நாட்டு அகதிகள் அமெரிக்காவிற்கு சென்றனர். 1983 - 1993 ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையிலான 10 ஆண்டு காலப்பகுதியில் 9,500 பேர் சென்றுள்ளனர். கடந்த மாதத்திற்கு முந்திய மாதம் (ஓகஸ்ட்) மட்டும் 17,020 அகதிகள் கியூபாவில் இருந்து புளோரிடாவிற்கு சென்றுள்ளனர் என்று அங்கிருந்து கிடைக்கும் அறிக்கைகள் கூறுகின்றன.

10,000 அகதிகளை மட்டும் வைத்திருப்பதற்கு புளோரிடா திட்டமிட்டிருக்கிறது. ஏனையவர்களை இதர நாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் அதற்கான நடவடிக்கைகளையும் அது எடுத்து வருகிறது. அவ்வாறு அனுப்பப்படும் நாடுகளாவன, கரினாம், சென்ட், லூசியா, டொமினிகா, நிக்கராகுவா, கிரெளடா, அன்டிகுவா, ஹொண்டியூராஸ் எல்சல்வடோர், கௌதமாலா, கோஸ்டாரிகா ஆகிய நாடுகளாகும்.

குவாண்டனாமோ கடற்படைத்தளத்தை அகதிமுகாமாக மாற்றியமைக்கப் போவதாக அமெரிக்க பாதுகாப்பு அமைச்சு தெரிவித்துள்ளது. இதற்காக குவாண்டனாமோ கடற்படைத்தளத்தில் தங்கியுள்ளவர்களின் குடும்பங்களை சேர்ந்த சுமார், 2,236 பேர் திருப்பி அழைக்கப்படவுள்ளனர். அங்கு சுமார் 60,000 அகதிகள் தங்குவர் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மேலும் அவர்களுக்கான வசதிகளை செய்து கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதாகவும் அங்கிருந்து வரும் செய்திகள் கூறுகின்றன.

எவ்வாறிருப்பினும் விமர்சகர்களின் கருத்துப்படி அமெரிக்காவே, கியூபாவில் இருந்து அகதிகள் அமெரிக்கா நோக்கி வருவதற்கு ஊக்கப்படுத்தி இருப்பதாக கூறுகின்றனர். 1980ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதி காட்டரின் பிரகடனமும், வானொலிச் சேவையும் இதற்கு ஊக்கமளித்த காரணிகளாகும். ‘‘பெடல்கஸ்ட்ரோவினாலும் அவரது அரசாங்கத்தினாலும் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள பொருளாதார கஸ்டங்களிலிருந்தும் கமியுனிஸ ஆதிக்கத்தில் இருந்தும் விடுதலை பெற நினைக்கும் அகதிகளை திறந்த மனதுடனும் திறந்த கைகளுடனும் தனது நாடு வரவேற்பதாக’’ பிரகடனப்படுத்தினார். அதுமட்டுமன்றி புளோரிடாவில் இருக்கும் கஸ்ட்ரோவுக்கு எதிரான வானொலி கியூபாவை விட்டு அந்நாட்டு மக்களை வெளியேறுமாறும், அவமானப்படுத்துமாறும் ஊக்குவித்தது என்றும் தெரிவிக்கின்றனர். கியூபா கமியூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய குழுவின் அறிக்கையிலும் அமெரிக்கமீது குற்றங்கள் சுமத்தப்பட்டுள்ளன. மொத்தத்தில் இரு நாடுகளும் தத்தம் சார்பான கருத்துக்களை வெளியிட்ட போதும் யதார்த்தபூர்வமாக நோக்குமிடத்து அல்லலுறுவதும் துன்பப்படுவதும் அகதிகளேயாவர்.

அகதிகள் தொகை அதிகமாகிவரும் நிலையானது குறிப்பாக வளர்முகநாடுகளுக்கு பெரும் சுமையாகும். அகதிகளும் அவர்கள் சார்ந்துள்ள அரசும் பல சிரமங்களை சமாளிக்க வேண்டியுள்ளதுடன் மெல்லவும் முடியாமல் விழுங்கவும் முடியாத நிலையில் திட்டாடவேண்டிய நிலையிலும் உள்ளது. அகதி முகாம்களில் ஒழுக்க விழுமியங்கள் சிதைந்து வருவதுடன் பெண்கள் மீதான பலாத்காரங்கள் தொடர்கின்றன. உணவு, உடை, சுகாதார வசதிகள் குறிப்பாக தொற்றுநோய் கட்டுப்பாடு சம்பந்தமான நடவடிக்கைகளுக்கு அவ்வரசாங்கங்கள் பாரிய செலவினத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அதுமட்டுமன்றி ஒரு நாட்டின் சனத்தொகை பெருக்கத்திற்கு குடிவரவின் மூலம் இந்த அகதிகள் பாதிப்பொன்றினை செலுத்துகின்றனர். அத்துடன் உலகின் குடியேற்றுவோர் தொகையில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியினை இவர்கள் நிரப்புகிறார்கள். தற்போது இவர்கள் வெளியேறும்படி கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அரசியல் அழுத்தங்களில் இருந்து தம் உயிர்களை காத்துக் கொள்ளும் நோக்கில் வெளியேறியவர்களையும் ‘அகதிகள்’ என்றே சர்வதேச சமூகம் கருதுகின்றது.

எந்தெந்த நாட்டில் அகதிகள் பிரச்சினை உள்ளதோ அந்த நாடுகள் அப்பிரச்சினைகளை களைவதற்கான காத்திரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். முதலில் செய்ய வேண்டியது அகதிகள் உற்பத்தியினை கட்டுப்படுத்துதலாகும். அதன் பின்னரே ஏனையோரை தத்தமது சொந்த இடங்களுக்கு அல்லது சொந்த நாடுகளுக்கு திருப்பி அனுப்புவதற்கான சாத்திய நிலைகளை ஆராய வேண்டும். ஆனால் சொந்த இடங்களுக்கு அவர்கள் செல்ல முடியாத நிலை இருக்கும் போது வற்புறுத்தி அல்லது அவர்கள் மீது வன்முறைகளை கட்டவிழ்த்து விடுவதன் மூலம் வெறியேற்ற நினைப்பது வரவேற்கக் கூடியதல்ல. இதனை சர்வதேச மன்னிப்பு சபை (A1) அரசாங்கங்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் மனித உரிமை மீறல்களுக்கு எதிராக வன்மையான எதிர்ப்புகளை தெரிவித்து வருவதுடன் அகதிகள் அடைக்கலம் தேடியிருக்கும் நாடுகளில் அவர்களுக்குரிய போதியளவு தொடர் பாதுகாப்பினை அது உறுதி செய்கிறது அத்துடன் தஞ்சமடைந்திருக்கும் நாடுகளிலிருந்து கட்டாயமாக வெளியேற்றப்படுவதையும் சர்வதேச மன்னிப்பு சபை கண்டிக்கிறது.

மறுபுறமாக குறிப்பிடப்பட்ட ஒருநாட்டில் புலம்பெயர்ந்து தஞ்சம் புகுந்துள்ள அகதிகளை அதே நாடுகளில் நிரந்தரமாக குடியமர்த்த முடியும். ஆனால் இந்நாடு தனது குடியேற்றக் கொள்கையில் மாற்றம் கொண்டு வரவேண்டும். வளர்முக நாடு ஒன்றினைப் பொறுத்தவரை இதன் நடைமுறையாக்கம் சாத்தியமற்றது. தேசிய செலவினத்தில் சமூக நலன் பணிகளுக்காக கூடியளவு தொகையினை செலவிடும் நிலை காணப்படாததே இதற்கு காரணம் எனலாம். அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளில் எதிர்பார்ப்புகள் பூர்த்தி

செய்யப்படும் அளவிற்கு புறவய சூழ்நிலைகள் இடம் தரும் நிலை உண்டு.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக எந்த மண்ணில் அவர்கள் பிறந்தார்களோ அதிலேயே வாழ்ந்து மடிய வேண்டும் என எதிர்பார்ப்பது மனித இயல்பாகும். அத்துடன் குறிப்பிட்ட கால, சூழ்நிலையில் நீண்டகாலம் வாழ்ந்து பழக்கப்பட்டவர்கள் தங்களின் இசைவர்க்கத்தன்மைக்கு முரண்பட்ட ஒரு நிலையில் வாழ முற்படும் போது தெரிந்தோ அல்லது தெரியாமலோ உடல்ரீதியாகவும், உளரீதியாகவும் பாதிப்புக்களுக்குட்பட வாய்ப்புண்டு.

தொகுத்து நோக்கும் போது, அகதிகள் சார் விழிப்புணர்வு சர்வதேசரீதியாக ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும். அவர்களது நலனில் அக்கறை செலுத்தும் மனோநிலை உருவாக வழியேற்படுத்தப்பட வேண்டும். அரசும் அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களும், சமூக நல தாபனங்களும் இதில் கூடியளவு அக்கறை காட்டுதல் வேண்டும். நாடுகளுக்கிடையே தொடரும் இனப்பிரச்சினைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கக்கூடிய பூரணத்துவமான நடவடிக்கைகள் அவசியம். சர்வதேச ரீதியாக இது தொடர்பான சிந்தனை ஏற்படாத பட்சத்தில் எந்த ஒரு நெருக்கடியும் தீரப்போவதில்லை. அத்துடன் அகதிகள் புற்றீசல்கள் போல் நாலாபுறங்களிலும் பல்கில் பெருகுவதையும் தவிர்க்க முடியாமலே இருக்கும். இதை கட்டுப்படுத்தும் பாரிய பொறுப்பு ஆளுமை மிக்க அரசியல் தலைவர்களினதும் புத்திசாதுரியமிக்க புத்திஜீவிகளினதும் தலைகளில் சுமத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

உசாத்துணை:

* பத்திரிகை நறுக்குகள்.

வீரகேசரி -27.06.94 பக்.2.

வீரகேசரி -31.08.94 பக்.2.

வீரகேசரி -21.07.94 பக்.3.

வீரகேசரி -25.07.94 பக்.3.

புதியபூமி, ஒக்டோபர் 94 பக்-9 சுற்று1, சழற்சி, -5.

* The Island 5.10.94, page -5

* Polouli vol 20.No 7 July, August 1993, page -4+5

* Lanka Guardian vol 17, No-10, 15 september 94 page -9

உன் புன்னகை என்ன விலை? _____

எஸ். கலைச் செல்வன், இறுதியாண்டு, பல் மருத்துவ பீடம் _____

மின்னல் பளிச்சிட்டது போல - ஓர்
வெண்மைச் சிரிப்பு கண்டு - நானும்
சித்தமிங்கு பறிகொடுத்தேன் - அது
சித்திரமல்ல பெண்தான் பார் - அந்தப்
பெறுமதிமிக்க புன்னகையைப்
பெற்றிடும் வழியைப் பார்ப்போமே.

'ஓட்டுகின்ற' உணவுகளாலே - பல்
கெட்டுத்தான் போயிடுமே
சேர்ந்திடும் உணவைக் கண்ட பின்னும்
சோர்ந்துதான் நிற்குமோ பக்ரீரியா?
பல்லைத் துலக்க மறந்திட்டால்
பக்ரீரியாவிற்கும் சந்தோஷம்.

முரசிடுக்கில் உணவொதுங்க
முதல் தொல்லை ஆரம்பம்
வீக்கம், வலி, இரத்தம் வர
விரைவில் முரசும் கரைந்திடுமே
முரசில் அழற்சி வந்திட்டால்
முகத்தின் அழகும் சிதைந்திடுமே

நாற்றம் எடுக்கும் வாய் திறக்க
நண்பர் எடுப்பார் ஓட்டம் அருகிருந்து
கண்ணில் தோன்றிய காதல் கூட
கலைந்தே போயிடும் 'கதைக்கையிலே'
முத்தம் கொடுக்கும் வேளையிலே
முகச் சுழிப்பும் வந்திடுமே.

பல்லில் குழிகள் ஆரம்பத்திலே
பலனாய் பலநாள் 'கொதிப்பினிலே'
போக்கும் வழிகள் புரியாமல்

போராட்டத்தில் துடித்திடுவாய்
'அடைத்து' சுகம் வருவதற்குள்
அவதியால் அரைஉயிர் போயிடுமே.

பல்லில் அசைவு வந்திட்டால்
சொல்லில் இசைவு போயிடுமே
செயற்கைப் பல்லைப் போடுவதற்குள்
செயலும் இழந்தே போயிடுவாய்
காத்திருக்கும் பல்நிபுணர்
காசைச் சுளையாய்ப் பறித்திடுவார்.

மருந்தினைத் தேடிப் பயனுமில்லை
வருந்தியே வாடி வழியுமில்லை
'வருமுன் தடுப்பதே' உன் திறமை
வந்தபின் தவிப்பதோ வீண் மடமை
'பராமரிப்பு' தெரிந்திட்டால்
பல்லின் இழப்பைத் தவிர்த்திடலாம்

நன்றாய் மென்றிடு நாருணவை
வெல்வாய் நீயும் 'பல்' நோயை
'உண்டபின் உறங்கு' பழமொழி
'உண்டபின் துலக்கு' பல்மொழி
காலை இரவு இருவேளை
கட்டாயம் பல் துலக்கிப் பார்

சிறந்த மருந்து அதுதானே - உன்
சிரிப்புக் கூட அதன் விலைதானே!
செயல்முறைகள் தெரிந்திருந்தும் - வீண்
செலவை ஏனோ தேடுகிராய்?
உண்மையை நீயும் உணர்ந்திடுவாய்
வெண்மையாய் பல்லைப் பேணிடுவாய்

ஈழநாட்டில் உரையின் தோற்றமும்

வளர்ச்சியும்- ஓர் அறிமுகம்

இரா.வை.கனகரத்தினம், முதுநிலை விரிவுரையாளர் (இந்துப்பண்பாடு) தமிழ்த்துறை

தமிழ்நாடும் ஈழநாடும் தாயும் சேயும் போன்றது. ஈழநாட்டின் கலாசாரப் பாரம்பரியங்கள் தமிழ்

நாட்டின் வழிவந்தவை. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டளவில் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் வருகையின் பின் தமிழ் மக்கள் ஈழநாட்டின் வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேசத்தைத் தம் தாயகமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர். திண்ணைப் பள்ளியும் குருகுலமும் அவர்களது கலாசாலைகளாக அமைந்தன. இங்கு இலக்கண, இலக்கியம், காப்பியம், தருக்கம், மருத்துவம், சோதிடம் என்பன கற்பிக்கப்பட்டன. நூல்களைக் கற்றல், கற்பித்தல், உரை சொல்லல் முதலிய இயல்புகள் கற்றோருக்குரிய சிறப்பான பண்புகளாகக் கருதப்பட்டன. கற்றதன் பயன் படனஞ் செய்தல் அல்லது நூல்களுக்குப் பயன் சொல்லுதல் என்ற வகையில் அதன் உயர்வு போற்றப்பட்டது. பயன் உரைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அது பதமாகவும் விருத்தியாகவும் அமைந்திருந்தது. இவற்றின் சில இயல்புகளோடு புராணம், காப்பியம் முதலான இலக்கியங்களுக்கு உரை கூறல் (பயன்) பொது இயல்பு. ஆனால், இசையில் ஞானம், இலக்கிய, இலக்கணங்களில் தெளிந்த புலமை, ஞாபகசக்தி, சிறந்த குரல் வளம் முதலான அம்சங்களைப் பெற்றிருத்தல் உரை கூறுதலின் சிறப்பியல்புகளாகக் கருதப்பட்டது. தமிழ்க் கல்வியைப் பயில்வோர் இத்தகைய அறிவைப் பெறப் பயிற்றப்பட்டனர். கல்வியால் பெறப்படும் பயனை அடைதற்கு இவ்வியல்கள் உயர் எல்லையாகக் கருதப்பட்டன. அவ்வகையில் கற்றோர் பெரிதும் இவ்வியல்புகளைப் பெற்றிருந்ததோடு, அவ்வியல்புகள் சிறப்பாகப் பேணப்பட்டன. பயன் கேட்டோர் கற்றல், கேட்டல், கிஞ்சித்தல் பேணல் முதலான இயல்புகளால் இக்கல்வியைப் பேண முயன்றனர். இவற்றால் ஈழநாடு சிறந்த உரையாசிரியர்களைப் பெற்றது; பெற்றிருக்கின்றது.

ஈழநாடு பெற்றிருக்கும் உரையாசிரியர் வரிசையினை மூன்று வகையாகப் பகுத்து நோக்கலாம்.

- 1) உரை கூறுவதைத் தொழிலாக உடைய உரையாசிரியர்கள்.
- 2) உரை எழுதுவதைக் கல்விப் பணியாகக் கொள்வோர்.
- 3) உரை கூறுவதைத் தொழிலாகவும் உரை எழுதுவதைக் கல்விப் பணியாகவும் கொள்வோர்.

இவற்றுள் முன்னையதற்கு உதாரணமாக முத்துக்குமாரக் கவிராசர், சுவாமி ஞானப்பிரகாச முனிவர் கூழங்கைத் தம்பிரான் சேனாதிராச முதலியார், சரவணமுத்துப் புலவர், கார்த்திகேய ஐயர் முதலானோர்களையும், ஆறுமுகத் தம்பிரான் குமார சுவாமிப் புலவர், புலோலி வ.குமாரசுவாமிப் புலவர், காசிவாசி செந்திநாதையர் முதலானோர்களை உரையெழுதுவதைக் கல்விப் பணியாகக் கொண்டவர்களாகவும் பின்னையதற்கு ஆறுமுகநாவலர், வித்துவசிரோமணி நா.ச.பொன்னம்பலப்பிள்ளை, மட்டுவில் ம.க.வேற்பிள்ளை, உடுப்பிட்டி அ.சிவசம்புப் புலவர் முதலானோர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

ஈழநாட்டின் முதல் உரை நூலாசிரியராக சுவாமி ஞானப்பிரகாசரைக் குறிப்பிடலாம். இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து சிதம்பரத்தில் சித்தி பெற்றவர். தமிழ், சங்கதம் ஆகிய இருமொழிகளிலும் புலமைமிக்கவர். சங்கத மொழியில் பௌஷ்காராகமம், சித்தாந்த சிகாமணி, பிரமாணதீபிகை, சிவயோக சாரம்பிரசாத தீபிகை முதலான நூல்களுக்கு உரையும், தமிழ் மொழியில் சிவஞான சித்தியார் பக்கத்துக்கு உரையும் எழுதியுள்ளார். இவ்வுரை சர்வஜித்துனா மகர மாதம் திருப்பற்றுர் சின்னைய நாடார் இயந்திரசாலையில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பதவுரை, அரும்பதவுரை, அகராதிப் பொருள் தருதல், கலைச் சொல் விளக்கம், இடம் நோக்கிப் பொருள் கூறல், தொகை விரித்தல், தொகுத்துக் கூறல், சான்று காட்டல், அகராதிப் பொருள் விளக்கம் தரல், பொருள் வருவித்தல், தத்துவக்குறிப்பை உணர்த்தல், பாடபேதம் காட்டல். அகராதி இயைபு காட்டல், இறை கணத்துடன் பொருந்திப் பொருள் கூறல் முதலான

உரைத்திறன் அம்சங்களை இந்நூலில் காணலாம்.

இந்நூலில் அவர் எடுத்தாளும் மேற்கோள்கள் தமிழ் மொழி, சங்கத மொழி நூல்களிலும் இருந்து எடுத்தாண்ட போதும் பெரிதும் சங்கத மொழி நூல்களிலிருந்தும் ஆகம நூல்களிலிருந்தும் மேற்கோள் காட்டுவார். இவ்வகையில் அவர் பன்மொழிப் புலவராகவும் ஆகம நூல் வல்லவராகவும் விளங்கினார் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். ஈழத்தவரால் எழுதப் பெற்ற முதன்நூல் என்ற வகையிலும் அதன் உரைத்திறன் முன்னெழுந்த கால உரைநூல்களுக்கு எவ்வகையிலும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாத வகையில் சிறப்புற அமைந்திருப்பதினால் தமிழ் உரைநூல் வளர்ச்சியிலும் ஈழத்தில் எழுந்த உரைநூல் வளர்ச்சியிலும் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்று விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் உரைத்திறனுக்குச் சில உதாரணங்களை இங்கு நோக்கலாம்.

பூதக்கொத்து, தன்மாத்திரிகைக் கொத்து, கண்மேந்திரியக்
கொத்து, ஞானேந்திரியக் கொத்து, அந்தரக் கரணக் கொத்து,
குணக் கொத்து, பிரகிருதிக் கொத்து, கலாதிக் கொத்து
ஆகிய எட்டும் புரியட்சம் எனத் தொகை விரிப்பார்.

“முதற் சூத்திரத்திற் சிருட்டி திதி சங்கார கிருத்திய கர்த்தா சிவனென்றறி வித்ததனால், மேலனுக்கிரக கர்த்தா வென்றறிவிக்கப் போகின்றபடியால் இப்போது திரோபாவ கிர்த்திய கர்த்தா வென்ப துரைக்கின்றார்” என முதலாம் சூத்திரத்திற்கும் இரண்டாம் சூத்திரத்திற்கும் இடையேயுள்ள இயையினை விளக்கிக் காட்டுவார்.

ஞானப்பிரகாச முனிவரை அடுத்து உரையாசிரியராக அமைபவர் கூழங்கைத் தம்பிரான் ஆவார். இவர் தமிழ் நாட்டின் காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்தவர் கனகசபாபதியோகி எனவும் பெயர் பெற்றவர். ஆதீனமொன்றில் தம்பிரானாக இருந்து அதனைத் துறந்து ஈழநாட்டை அடைந்து, தமிழ், சங்கதமொழிகளைப் போதித்து இங்கு புதிய கல்விப் பாரம்பரியத்தை உருவாக்கியவர். இவர் நன்னூலுக்கு, விருத்தியுரை சொல்லி வந்ததாகவும் அறிய முடிகின்றது. அத்துடன் நன்னூலுக்குக் காண்டிகை உரையொன்று எழுதினார் என்றும் குறிப்பிடுவார். இந்நூல் பிற்காலத்தில் நாவலரவர்களால் திருத்தியும் விளக்கியும் கூட்டியும் புதுக்கியும் வெளியிடப் பெற்றதாக அறிய முடிகின்றது.

கூழங்கைத் தம்பிரானுக்குப் பின் ஈழத்தின் சிறந்த உரைநூல் ஆசிரியராகவும் தமிழ் உரைநூல் ஆக்கத்தில் சிறப்பான இடத்தைப் பெறுபவருமாகிய ஆறுமுகநாவலரைக் குறிப்பிடலாம். ஓர் உரையாசிரியர் பல்வகைத் திறமைகளைத் தம்முள் கொண்டிருந்தால் மாத்திரம் அவன் சிறந்த உரையாசிரியராகக் கொள்ள முடியும். பேராசிரியர் சுப- மாணிக்கம் அவர்கள் உரையாசிரியருக்கு இருக்க வேண்டிய தகுதிப்பாடுகள் பற்றிக் கூறும் பொழுது;

‘இது என்ன காலத்தில் தோன்றிய நூல் என்ற கால அறிவும், இக்காலத்தில் இச்சொல்லுக்கு இப்பொருள் என்ற சொல்லறிவும், இன்ன காலத்தில் பழக்க வழக்கங்கள் இவை என்ற சமுதாய அறிவும் இத்தொடர் ஓடிக்கிடக்கும் முறை இதுவென்ற அறிவும், நாட்டின் வரலாற்று அறிவும் இன்ன பிறவும் இருந்தால் தான் உரை எழுதும் பொழுது நினைவுக்கு வந்தால் பொருளை முரணின்றிக் காணமுடியும்.’

எனக் குறிப்பிடுவார். இக்கூற்று ஓர் உரையாசிரியருக்கு இருக்க வேண்டிய மேலதிகத் தகுதிப் பாடென்றே கொள்ள வேண்டும்

நாவலரவர்கள் நல்லாசிரியர். இலக்கண இலக்கிய வித்தகர்; புராணபடன விமர்சகர், நற்பிரசாரகர்; பதிப்புப் பேராசிரியர்; நல்ல கலைஞர். இத்தகைய பல்துறை அறிவு நாவலரவர்களை நல்ல உரையாசிரியராகக்கிற்று. நாவலரவர்களின் உரைகளில்; பல நூல்களிலிருந்து கருத்து விளக்கத்தின் பொருட்டும் பொருள் விளக்கத்தின் பொருட்டும் இலக்கண விளக்கத்தின் பொருட்டும் மேற்கோள் காட்டல், இடையிடையே ஆசிரிய வசனங்களை எடுத்துக்காட்டி விளக்கல், உவமைகளை உணர்த்திக் கருத்துரை வழங்கல், அரும்பொருள் தரல், அகராதிப் பொருள் தரல், இலக்கணக் குறிப்புத் தரல், அணியிலக்கணம் தரல், ஒப்புப் பொருள் காட்டல், இடம் நோக்கிப் பொருள் கொள்ளல், தொகை விரித்தல், அதிகாரத் தோற்றுவாய் தரல், அதிகார அடைவு தரல், உரைமறுப்பு, நுண்ணறிவு தோன்றப் பொருள் தரல், மரபுவழிப் பொருள் தரல், சொற்களை வருவித்துப்

பொருள் கூறல். சித்தாந்தக் கோட்பாட்டை எடுத்துக்காட்டல், முதலான உரைத் திறன்களைக் காணலாம்.

நாவலரவர்கள் ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், நல்வழி, நன்னெறி, வாக்குண்டாம் முதலான நீதிநூல்களுக்கும் திருச்செந்தினீரோட்டக யமக வந்தாதி, திருமுருகாற்றுப்படை (1853), மருதாரந்தாதி (1868) ஆகிய பிரபந்தங்களுக்கும் சைவசமய நெறி கோயிற்புராணம் (18--) ஆகிய நூற்களுக்கும் உரை எழுதியுள்ளார். சிவதருமோத்திரம், நீதி வெண்பா, நைடதம் ஆகிய நூல்களுக்கும் நாவலரவர்கள் உரை எழுதியதாகக் குறிப்பிடுவர். இவற்றுள் சிவதருமோத்திரம் என்னும் நூலுக்கு நாவலரவர்கள் முழுமையாக உரை எழுதவில்லை. ஆனால் சைவதூஷண பரிகாரம் (1852) என்ற நூலில் சிவதருமோத்திரத்தின் சில பாடல்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளார் என்பது உண்மையாகும். அதனை சுவாமி நாத பண்டிதர் பதிப்பித்து வெளியிட்டதாகவும் குறிப்புக்கள் உண்டு. ஆனால் நீதிவெண்பாவுக்கு நாவலரவர்கள் உரை எழுதவில்லை என்பது நாவலரவர்கள் பற்றிய வரலாற்று நூல்களாலும் நாவலரவர்களின் வரலாற்றை ஆராயும் போதும் அறியமுடிகின்றது.

நாவலரவர்களின் பின் உடுப்பிட்டி அ.சிவசம்புப்புவவர் (1829- 1910), வித்துவ சிரோமணி ந.ச.பொன்னம்பலபிள்ளை (1836-1897), வல்வை.வைத்திலிங்கம் பிள்ளை (1852 - 1902) சன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப்புவவர் (1854-1922) மட்டுவில் ம.க. வேற்பிள்ளை (1864 - 1926) முதலானோர்களை சிறந்த உரையாசிரியர்களாகக் குறிப்பிடலாம்.

ஈழநாட்டில் நற்றமிழ்ப் புலவராகவும், உரையாசிரியராகவும் விளங்கியவர் உடுப்பிட்டி அ.சிவசம்புப் புலவராவார். இவர் சேனாதிராச முதலியாரிடத்திலும் சரவணப் புலவரிடத்திலும் கல்வி கற்றவர். திருச் செந்தில் யமக வந்தாதி, வேரக அந்தாதி முதலான பல பிரபந்தங்கள் பாடியதோடு, மறைசையந்தாதி (1893) யாப்பருங்கலகக் காரிகை கந்தபுராணம், வள்ளியம்மை திருமணப்படலம் முதலான நூல்களுக்கு உரையெழுதியுள்ளார். புலவரின் உரைகளிலே தத்துவக் குறிப்பமைய உரைத்தல், தம்கருத்தினை ஏற்றுப் பொருள் கூறுதல், சான்று காட்டிப் பொருள் நிறுவுதல் முதலான உரைத்திறன்களைக் காணலாம். சிவசம்புப் புலவர் தமது யாப்பருங்கலகக் காரிகையின் (1893) முன்னுரையில்

சிறுவர் முதலிய யாவரும் எளிதினினுனரும் பொருட்டு....

ஆசிரியர் குணசாகரருரையைத் திருத்தியும் விளக்கியுள்

குத்திரத்திலே திருத்தியுள் சிறக்குமாறு காட்டியுள்,

சேர்க்கற் பாலனவற்றைச் சேர்த்தும், முன்னூல் உரைகளிற்

சிலவற்றை மறுத்துஞ், சொற்பொருள் வளர்த்த உதாரணங்களைச் சேர்த்தும், ஒழுங்குறுத்திய உரையோடு கவிபாடுங் காதலுடையார்க்கு இன்றியமையாத தாயமோனையியலை யியற்றித் தந்து பிரசுரிப்பித்தோம்'' எனக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அவர் உரை எழுதுவதில் கொண்ட ஆர்வத்தையும் உரைத்திறனையும் புலமையினையும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. சிவசம்புப்புவவரின் கருத்துப் பின்வரும் புலவோரை நோக்கின்;

வித்துவ சிரோமணி ந.ச.பொன்னம்பலபிள்ளை நாவலரவர்களின் மருகர். நுண்மாணுழை புலம்மிக்கவர் சங்க இலக்கியங்களையும் சீவக சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, இராமாயணம் முதலான காப்பியங்களைத் துறை போகக் கற்றவர். இலக்கண நூல்களில் வல்லவர், ராக சத்தி மிக்கவர். கவிபாடும் ஆற்றல் பெற்றவர். சிறந்த கலா ரசிகர். இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பெரும் தமிழ்ப்புலவர்களுக்கு ஆசிரியர் இவர். வில்லிபாரதம் (சில பருவம்) மயூரசி புராணம், திருமுறைகளில் சில பதிகங்களுக்கும் உரை எழுதியுள்ளார். வல்வை மா.வைத்திலிங்கப்பிள்ளை (1852 - 1902) சிவசம்புப்புவவரின் மாணவர். தமிழ் மொழியிலும் சங்கத மொழியிலும் வல்லவர். சங்கமொழியில் கவிபாடும் ஆற்றல் மிக்கவர். இவர் கந்தபுராணத்து அண்ட கோசப்படலம், தெய்வயானை திருமணப்படலம், வள்ளியம்மை திருமணப்படலம், சூரபன்மன் வதைப்படலம் ஆகியவற்றுக்கும் கல்வளையந்தாதி, கந்தரலங்காரம் ஆகிய நூல்களுக்கும் உரையெழுதியுள்ளார்.

சன்னாகம் குமாரசுவாமிப்புவவர் தமிழ் சங்கத மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். இவர் பல நூல்களுக்கு பொழிப்புரை, கருப்பதப் பொருள், அரும்பதவுரை, புத்துரை எழுதியுள்ளார். திருக்கரை

சைப்புராணம்(1896) வெண்பாப் பாண்டியல் (1900) ஆகிய நூல்களுக்குப் பொழிப்புரையும் கலைச்சிலேடை வெண்பா (1901) மறைசையந்தாதி (1901) இராமாயணம் (பால காண்டம்) (1918) ஆகிய நூல்களுக்கு அரும்பதவுரையும், நீதிநெறி விளக்கம் (1901) திருவாதவூரர் புராணம் (1904) கல்வளையந்தாதி (1921) ஆகிய நூல்களுக்குப் பதவுரையும் குடுமணிநிகண்டுக்குப் பதப் பொருள் உரையும் ரகுவம்சத்துக்கும் கருப்பொருள் உரையும் (1900) ஏரெழுபதுக்குப் பொழிப்புரையும் எழுதியுள்ளார்.

இவற்றோடு இலக்கண நூல்களாகிய யாப்பருங்கலகம் (1900) வெண்பாப் பாட்டில் (1900) ஆகியவற்றுக்குப் பொழிப்புரையும் தண்டியலங்காரம் (1903) யாப்பருங்கலகக் காரிகை (1908) அகப் பொருள் விளக்கம் (1912) முதலான நூல்களுக்குப் புத்துரையும் எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மட்டுவில் ம.க.வேற்பிள்ளை (1864-1926) ஆறுமுக நாவலரவர்களிடத்தும் வித்துவ சிரோமணி ந.ச.பொன்னம்பலப்பிள்ளையிடத்தும் கல்வி கற்றவர். வாதவூரர் புராணம், புலியூர் அந்தாதி, அபிராமி அந்தாதி, கௌனிநூல் முதலான நூல்களுக்கு இவர் உரை எழுதியுள்ளார். இவரது உரை நூல்களுள் மிகச் சிறப்புடையது வாதவூரர் புராணமாகும். வாதவூரர் புராணத்துக்கு எழுதிய உரையே இவரை உரையாசிரியர் என பிறர் போற்றும் வகையில் உயர்த்திற்று. வித்துவ சிரோமணியே முதன் முதலாக இச்சிறப்புப் பட்டத்தை அளித்தனர் என்பர்.

முடிவாக ஈழநாட்டுத் தமிழ் புலவோர் புராண படனஞ் செய்தல், காவிய ரசனையில் காட்டிய ஆர்வம் ஆகிய செயற்பாடுகள், குருகுலக் கல்வியின் பயன் முதலானவற்றால் தமது இலக்கண இலக்கிய அறிவை வளர்த்துக் கொண்டதோடு. உரை கூறும் திறனையும் வளர்த்துக் கொண்டனர். இத்தகைய செயற்பாடுகள் முயற்சி, ஞாபக சக்தி, புலமை, திறமை முதலான பண்புகளை புலவோரிடத்தில் இயல்பாக வளர்வதற்கு உந்துசக்தியாக அமைந்தன. இவ்வுந்து சக்திகளின் விளைவாக இங்கு சிறந்த உரையாசிரியர்கள் உருவாகினர். அத்துடன் நாவலரவர்கள் இத்துறையில் காட்டிய முன்னோடித் தன்மையும் நாவலரவர்கள் தம் மாணவ பரம்பரைக்குக் கற்பித்த முறைமையும் ஊக்கமும் மேலும் ஈழநாட்டவர் இத்துறையில் சிறப்புற்று விளங்கக் காரணமாயிற்று. 19ஆம் நூற்றாண்டின் தமிழ் உரைநூல் வளர்ச்சியை நோக்கின் அதில் ஈழநாட்டவர் பங்கு முதன்மையான இடத்தைப் பெறுவதோடு உரையாசிரியர் வரிசையிலும் சிறந்த உரையாசிரியர்கள் என்ற முத்திரையைப் பதித்த பெருமைக் குரியவர்களாகவும் விளங்குகின்றனர் எனில் அது மிகையான கூற்றன்று.

வள்ளுவர் பார்வையில் மகளிர்

மு.கா.யாசு.துன்னிசா (தமிழ் விசேட துறை), விடுகை வருடம்

காலத்தின் கண்ணாடிகளாகவும், சமுதாயத்தின்படப்பிடிப்பாளர்களாகவும் இருப்பவர்களே இலக்கிய கர்த்தாக்கள். இவர்களுள் காலத்தின் சம்பவங்களையும் சமுதாயத்தின் சிக்கல்களையும் யதார்த்த பூர்வமாக வெளிப்படுத்திய தமிழ் இலக்கியவாதியான பொய்யாமொழிப் புலவர் வள்ளுவர் பெருமான் சிறந்து விளங்குகின்றார்.

வள்ளுவரது வாக்குகள் திருக்குறள் என்ற தொகுப்புக்குள் அடக்கப்பட்டுள்ளன. அவை தீர்க்கதரிசனமானவை. எக்காலத்துக்கும் எவருக்கும் பொருந்தக்கூடியவை. அவர் தொட்டுச் செல்லாத துறைகளே இல்லை. அந்தவகையில் பெண்களைப் பற்றிய இவரது கருத்துக்கள் முக்கியமானவை. அதனால் அவரது பார்வையில் பட்ட பெண்களை இனம் காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

சிறின்பத்தின் சின்னங்களாகவும் நிதி சேகரிக்கும் மூலதனமாகவும் பெண்களைக் கருதி வந்தவர்களுக்கு, சாட்டையடி கொடுக்கும் வகையில் பெண்களுக்கு வாழ்க்கைத் துணை என்ற அந்தஸ்தை முதன்முதல் வழங்கிய தமிழ் ஏடு 'திருக்குறள்' என்றால் அது மிகைப்புக்குச் சி அன்று.

**“மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஆகித்தற் கொண்டாள்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத்துணை”**

அதாவது, 'மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செயல்களை உடையவளாய்த் தன்னைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்வை மேற்கொள்பவளே வாழ்க்கைத்துணை, என்ற சீரியவாக்கு செல்வாக்காகவே இருக்கிறது.

**மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே - நல்ல
மாதவம் செய்திட வேண்டுமாம்மா**

என்று நாளொரு பேச்சும் பொழுதொரு வாக்குமாக முகஸ்துதி பாடித்திரியும் கவிஞர்களுக்கு மத்தியில் பெண்ணையதார்த்த நிலையில் நோக்கும் தன்மையைத் திருக்குறளில் மட்டுமே காண முடியும். மேலும் வாழ்க்கைத் துணையாக அமைகின்ற இல்லத்தரசி சிறந்தவளாக அமைந்தால் வாழ்க்கையில் இல்லாதது ஒன்றும் இல்லை என்றும், அவள் அறநெறி பேணாத பாதகியாக இருந்தால், வாழ்க்கையில் உள்ளதுதான் ஒன்றும் இல்லை என்றும் திருக்குறள் குறிப்பிடுகிறது. 'ஆவதும் பெண்ணாலே அழிவதும் பெண்ணாலே' என்ற கருத்தைத் தொனித்து பெண்ணுக்கு நடுவுநிலைமை அந்தஸ்தை அளிக்க முயலுகின்ற போக்கையே இது காட்டுகின்றது.

'கற்பெனப்படுவது சொற்றிறம்பாமை', 'கற்பெனப்படுவது ஒழுக்கம்' என்று கற்புக்குப் பலவாறான வரைவிலக்கணங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. ஒருவனுக்குக் கிடைக்கின்ற பொருட்களுள், கற்பாகிய திண்மையை அடையப்பெற்ற மனைவியை விடச் சிறந்தது என்ன இருக்கும்? என்ற கருத்தின் மூலம் பெண்ணுக்குக் கற்பின் முக்கியத்துவத்தையும் அப்பெண்ணை அடையப் பெறும் ஆணுக்கு வரும் சிறப்பையும் நடைமுறைச் செயற்பாடுகளுக்கு முரண்படாத வகையில் திருக்குறள் விளக்கியிருப்பது உணரத்தக்கது. எனினும் திருக்குறள் குறித்துக் காட்டுகின்ற பெண் கற்பானது பக்கச் சார்பு நிலையிலேயே இனம் காட்டப்பட்டுள்ளமையும் மறுப்பதற்கில்லை. எடுத்துக்காட்டாக "நிறையழிதல்" என்னும் அதிகாரத்தின் பத்துக்குறள்களையும் நோக்கினால், "கற்பு" பெண்களுக்குரிய ஒன்றாக மட்டுமே அது வலியுறுத்துகின்ற தன்மையை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஏன் ஆண்களுக்குக் கற்பில்லையா? ஆணாகிய வள்ளுவருக்கு அது தெரியாதா?

"கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார் இருக்கசிக்கும் அது பொதுவில் வைப்போம்" என்ற சாதாரண கவிஞரின் சிந்தனை கூட ஏன் ஒரு தெய்வப் புலவருக்கு வரவில்லை? வள்ளுவர் கூறினார் என்பதற்காக அவரது எல்லாக் கருத்துக்களையும் ஆமோதிப்பது பானத்தைச் சிந்திவிட்டுப் பாத்திரத்தைக் கொண்டாடுவதாகவே அமையும்.

பொதுவாக நடைமுறையில் ஓர் ஆண் அல்லது பெண் திருமணத்துக்கு முதல் வாழும் வாழ்வை, 'வாழ்க்கை' என்று கூறுவதில்லை. திருமணத்தை அடிப்படையாக வைத்தே வாழ்க்கை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அதாவது ஓர் ஆணும் பெண்ணும் தம்பதிகளாக இணைந்து வாழத்தொடங்கினால், "வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கிறார்கள்", என்று கூறுகிறோம். இதிலிருந்து, ஆணினிப் பெண்ணும் பெண்ணினி ஆணும் வாழமுடியாதென்பது புலனாகின்றது. இதனையே வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு வழியமைத்த திருக்குறளும்,

**“தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநற்றொழுதெழுவாள்
பெய்யென்ப பெய்யும் மழை”**

எனக் குறிப்பிடுகின்றது. அதாவது பிற தெய்வங்களை நாடாது, கணவனையே கண்கண்ட தெய்வமாக வழிபடும், பெண்; "பெய்" என்றால் மழையும் பெய்யும். மனைவியையே தெய்வமாக வழிபடுகின்ற பெண்டாட்டி தாசர்களை அறிமுகப்படுத்தும் இலக்கியங்களுக்கு மத்தியில், கணவனைத் தெய்வமாக மதித்து, வழிபட்டு வாழ்கின்ற பெண்ணுடன் தெய்வீகச் சக்தியை இணைத்துக்காட்டும் திருக்குறளின் மகிமை அலாதி யானது. எனினும் இங்குதான் பெண்ணடிமைத்துவத்தின் அடிப்படைகள் தொக்கி நிற்கின்றன என்பதையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஒரு கற்புள்ள பெண் "பெய்" என்று சொல்லி மழை பெய்வதாகவோ தெய்வபக்தியில் மூழ்கியிருக்கின்ற ஒரு பெண் சொல்லி மழை பெய்வதாகவோ சொல்லியிருந்தால் ஓரளவு ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால், தெய்வத்தை விட மேலாகப் புருசனை ஆண்வர்க்கத்தைக் குறிப்பிட்டு, அவனைத் தொழும் பெண் சொன்னால் மழை பெய்யும் என்பதை எவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்வது? தொழப்படுவனுக்குரிய - நல்ல கணவனுக்குரிய இலக்கணங்களையும் குறிப்பிட்டு, இந்தக் கருத்தை முன்வைத்திருந்தால் அந்த மிகைநாடி ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

'தனதும் தன்னைக் கொண்டவனதும் புகழைக்காத்து, நற்குண நற்செய்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பவளை பெண்' எனத் திருக்குறள் பெண்ணுக்கு வரைவிலக்கணம் கூறுகிறது. இது உண்மைதான். பெண்; தான் ஒழுங்காக நடந்து கொள்வதன் மூலம் தன் புகழைக் காத்துக் கொள்ளலாம் கணவன் - ஆண், தான் ஒழுங்காக நடந்து கொள்வதன் மூலம் அவனது புகழைக் காத்துக் கொள்ளலாம். ஒவ்வொருவரின் புகழும் அவரவரின் நடத்தையிற்தான் தங்கியிருக்கிறதே ஒழிய; இன்னொருவரின் நடத்தையில் அல்ல. ஆகவே, கணவனானவன் ஒழுங்காக நடந்தால் அவனது புகழும் தானாகவே காப்பாற்றப்பட்டு விடும். இதைவிட்டு; அவனது புகழைப் பெண் தான் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றால், அவனது நடத்தைக்கும் பெண் தானா பொறுப்பு? இதைத் திருக்குறள் பெண்ணுக்குக் கொடுத்த உரிமையில் அடக்குவதா? சுமையில் அடக்குவதா என்பது சிந்திக்கப்பட வேண்டிய விடயம்.

'பரத்தையர்' என்ற ஒருவகைப் பெண்ணினத்தையும் திருக்குறள் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. மூன்றாம் பாலின் ஓர் அதிகாரத்தின் பின்வரும் இரு குறள்களையும் நோக்கினால், திருக்குறள் பெண்மையை மிகவும் கௌரவித்துள்ளதோ இல்லையோ பரத்தையரை நேசித்துள்ளதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

**“ஊடியவரை உணராமை வாடிய
வள்ளி முதலிரிந் தற்று”**

**“நலத்தகை நல்லவர்க்கேள் புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணார் அகத்து”**

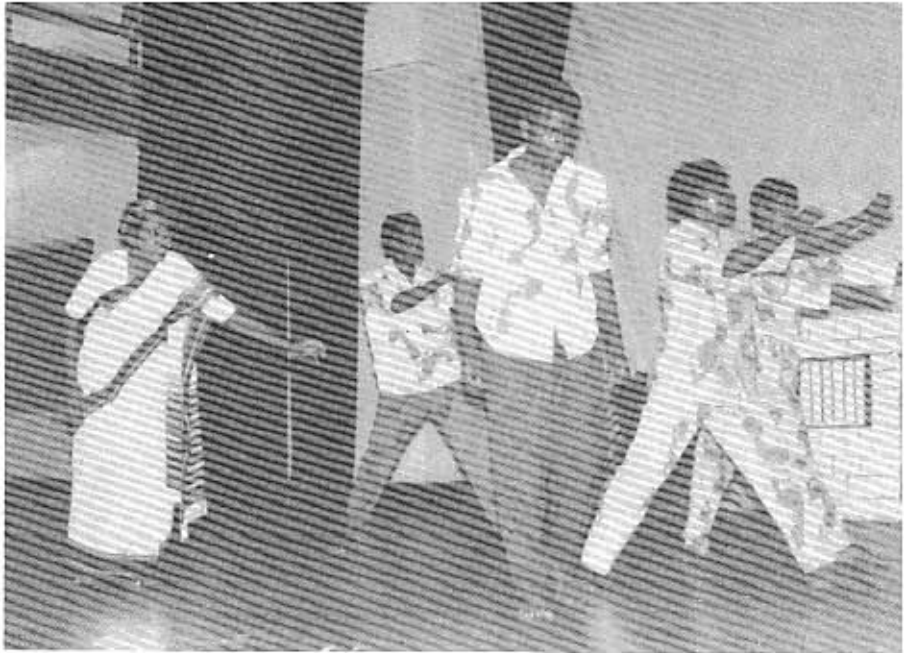
**“ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்றே
உறவு கண்டோம் திருக்குறளினிலே”**

என்று புகழ்ந்து பாடுவது வெறும் இசை இன்பத்துக்கும் பாடல் இன்பத்துக்கும் மட்டும்தான் பொருந்துகிறது. 'ஒருவனுக்கு ஒருத்தி மட்டுமில்லை. பரத்தையும் உண்டு' எனும் உண்மையைத் திருக்குறள் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. பெண்களைப் போகப் பொருளாகக் காட்ட முற்பட்ட வள்ளுவர், பரத்தையரை அறிமுகப்படுத்தினார். ஆனால் அது, ஆண்களின் அகௌரவத்துக்கு வித்திட்டு விட்டது.

இவ்வாறு, வள்ளுவர் பெண்களை நோக்கியிருந்தாலும்; ஒரு நல்ல நிலைக்கு அவர்களை இட்டுச் செல்லும் போக்கில் நோக்கியிருப்பதும் மறுப்பதற்கில்லை.

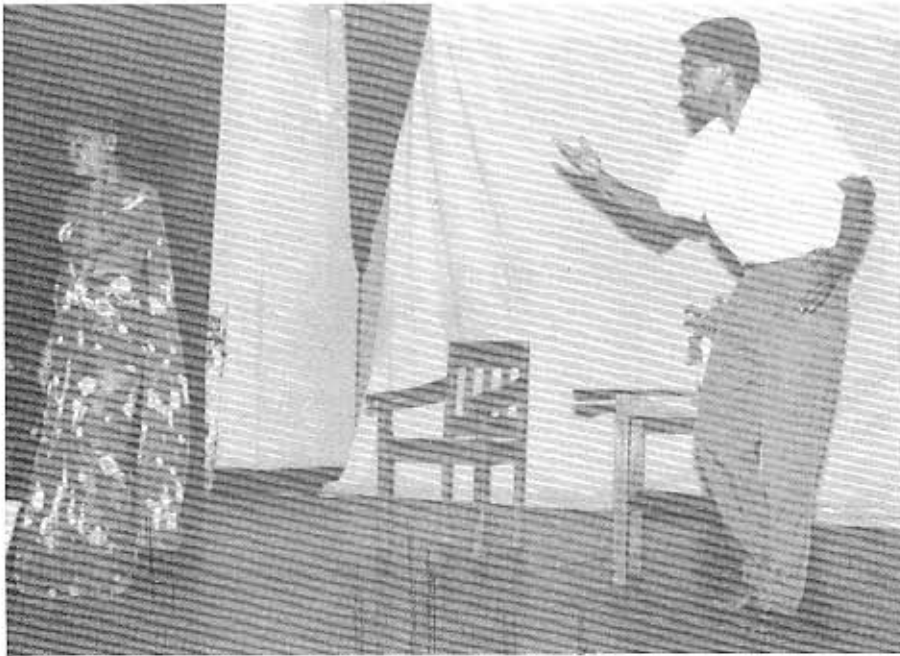
தமிழ்ச்சங்க நாடக விழாவில் பங்குபற்றிய 'வரும்' நாடகத்தின் ஒரு காட்சி.

தமிழ்ச்சங்க நாடகவிழாவில் பங்குபற்றிய 'ஊழிக்கூத்து' நாடகத்தின் ஒரு காட்சி.

'முகாரி பாடும் முகங்கள்' நாடகத்தின் ஒரு காட்சி. இதுவும் நாடக விழாவில் கலந்து கொண்ட ஒரு நாடகம்.

'பொய்முகங்கள்' நாடகத்தின் ஒரு காட்சி. நாடக விழாவில் பங்கு கொண்ட மற்றொரு நாடகம் இது.

நாடக விழா '94 ஒரு கண்ணோட்டம்:

நாடகம் பற்றிய உணர்வையும் ஆர்வத்தையும் கொண்ட மாணவர்களுக்கு அவர்களுடைய திறமைகளை வெளிக்கொணர் கின்ற ஓர் அம்சமாக தமிழ்ச்சங்கம் வருடா வருடம் நாடாத்துகின்ற நாடகவிழாக்கள் அமைகின்றன. அந்த வகையில் இவ்வருடம் 18-10-94 (செவ்வாய்) அன்று மாலை 4.30 மணியளவில் பொறியியல் பீட E. O. E பெபெர்ரா அரங்கில் நாடக விழா '94 நடைபெற்றது.

முதல் நிகழ்வாக பா. பாலநந்தகுமாரின் நெறியாள்கையில் உருவான 'வரும்' எனும் நாடகம் மேடையேறியது. பல தரப்பட்ட கஸ்டங்களிலிருந்து விடுதலை பெற்ற ஒரு கூட்டம் கடற்பிரயாணம் ஒன்றை மேற்கொள்ளுகின்றது. நீண்ட தூரப் பயணத்தில் கரை போன்ற பிரமையைத் தான் அவர்களால் சந்திக்க முடிந்ததே தவிர கதை வரவில்லை. இதனால் நம்பிக்கை வைத்து துடுப்பு வலிக்கும் ஓட்டிகளை நம்பாமல் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் முடிவுகளை மற்றவர் மீது திணிக்கின்றனர். எல்லோரும் குழம்ப பிரயாணம் எழு மாறான திசையில் அசையத் தொடங்குகிறது. பூசாரி பூசை செய்ய, வேளாளன் வேளாண்மை செய்ய வேண்டும் என்று உணரும் அவர்கள் ஈற்றில் குழம்பியிருந்த ஓட்டிகளை உற்சாகப்படுத்தி கரை வரும் என்ற நம்பிக்கையுடன் பயணத்தை தொடர்வதாக மேற்படி நாடகக்கரு அமைந்திருந்தது.

இந்நாடகத்தில் பங்கேற்றியவர்கள்

நடிகர்கள்: க.நந்தகுமார், ச. கண்ணன், த. இரவிசங்கர், இ. சதீஸன், சி. பரணிதரன், ந. நிலாணி, மு. ஜெயதாசன், இ.சுகந்தி பா. பாலநந்தகுமார்

பின்னணி: ந. சிவகுமார், பா.சதாகரன்.

இசை: ச. செந்தில்குமாரன், வ. சிவகுமார், ச. வரதா.

ஒளியமைப்பு: ச.சிறிஸ்காந்தன், சி.ஞானக்குமார்.

மேடையமைப்பு: ஞா.ரவிதரன், க.சுரேஸ் வேணுகாந்தன், கு. குகன், பொ. விஜயராகவன்.

பிரதியாக்கம், நெறியாள்கை: பா. பாலநந்தகுமார்.

இதனைத் தொடர்ந்து அ. இராஜ்குமாரின் நெறியாள்கையில் உருவான 'ஊழிக்கூத்து' எனும் நாடகம் மேடையேறியது. தமிழ்ச் சமுதாய அமைப்பினுள் புரையோடிக் கிடக்கும் அறியாமை, பெருமை பேசல், அன்னிய மோகம், தேசியத்தை மறந்த வாழ்வு, பகட்டு போட்டி சுயநலம் போன்ற மனித விழுமியங்களை உணர, நுகரத்தடையாக அமைந்து வரும் காரணிகளை இளையவர் சிலர் இனம் காண்பதாக மேற்படி நாடகக்கரு அமைந்திருந்தது. இதில் பங்கேற்றியவர்கள்

நடிகர்கள்: அ. இராஜ்குமார், துஸ்யந்தி, மயூரதன், ஜெயமலர், முரளிதரன், அமுதா, அன்ரனிதாசன், தேவகரன், நடராஜா, கருணைதாசன், கௌரிதியகன், கருணாகரன், கணேசலிங்கம், சதாகரன், கண்ணதாசன், ரவி சங்கர், சுரேந்திரன், பத்திநாதன், கீதா, சந்திரிகா.

அடுத்து வெ. குணசேகரனின் 'முகாரி பாடும் முகங்கள்' எனும் நாடகம் மேடையேறியது. அணைந்து போன எங்கள் அடுப்புகளில் காளான்கள் பூத்திருக்கின்றன. பசித்த எங்கள் குழந்தைகளோ பாலுக்காக அழுகின்றன. என்ன செய்வோம் நாங்கள்..." என்ற உணர்வை நாடகக்கருவாக எடுத்து இந்நாடகத்தை தந்திருந்தார்கள். இதில் பங்கேற்றவர்கள்:

வ. சிவலோகதாசன், ச. செல்வசந்தி, தி. பாமதி, சி.தனபாலசிங்கம், பா. நவரட்ணம், சி.மகேஸ்வரன், சி.சாந்தி, மு.வினசன் ஜெயபிரகாஷ்

நெறியாள்கை: வெ. குணசேகரன்

இறுதியாக ப. பிரதீபனின் 'பொய் முகங்கள்' எனும் நாடகம் மேடையேறியது. தனிமனிதனின் தனித்துவத்தையும் சுயத்தையும் மதிக்காததால் கணவன்-மனைவிக்கிடையில் ஏற்படும் பிரச்சினையால் ஏற்படும் குடும்பச் சீரழிவை சித்திரிக்கும் பாணியில் இந்நாடகம் அமைந்திருந்தது. இதில் பங்குபற்றியோர்: பா. பிரியதர்சன், உ.வானதி, ப.பிரதீபன், சி. சிவமலர், சி. சபேசன், சி.சிவமலர், இ.சுரேந்திரன், செ.சுஹாசினி, தா. சிரீராமநாதன், சி. சிவாஜினி, சி. ஜே. முரளிதரன், உ. கருணாகரன்.

ஒளியமைப்பு: சி. பிரபாகரன்.

பிற்பாட்டு: கு. சிவநேசன்

பின்னணி: மே. பாலமுரளி, வ. சிவகுமார்.

மேடை: பா. சாயிஸ்கந்தன்

பிரதியாக்கம்: எஸ். சிவநானம்.

நெறியாள்கை: ப, பிரதீபன்.

மேற்படி நாடகவிழாவிற்கு நடுவர்களாக திருமதி மல்லிகா இராஜரட்ணம், திருமதி சாந்தினி வல்கம், திரு. மகேஸ்வரன், கலாநிதி. துரை மனோகரன், வைத்தியக்கலாநிதி ஆனந்தமூர்த்தி, ஆகியோர் கடமையாற்றினார்கள். சிறந்த கதையாகவும் முதல் நாடகமாகவும் 'வரும்' நாடகம், இரண்டாவதாக 'முகாரி பாடும் முகங்கள்' நாடகமும் தெரிவாகின.

சிறந்த நடிகராக வ. சிவலோகதாசனும், சிறந்த நடிகையாக தி. பாமதியும் மனதில் நீங்காத பாத்திரமாக சி. சாந்தியும் தெரிவாகினார்கள். சிறந்த நெறியாளராக பா. பாலநந்தகுமார் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இவர்களுக்கான பரிசில்களை பேராசிரியர் எஸ். தில்லைநாதன், பேராசிரியர் ஜனாப் கரீம் ஆகியோர் வழங்கினார்கள். மேற்படி நாடக விழாவிற்கான நிதியுதவியினை பொறியியல் பீட இறுதியாண்டு மாணவர்கள் வழங்கியிருந்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நேர்மை ஒன்றே உண்மையான
மகிழ்ச்சி. நேர்மை அற்றதே
மகிழ்ச்சி இல்லாதது
-plato

அறிவிலே தெளிவு; நெஞ்சிலே உறுதி,
அகத்திலே அன்பினோர் வெள்ளம்...
-பாரதி

முற்றுப்பெறாத முகவரிகள்....

இரா.இரவிசங்கர், இரண்டாம் வருடம், விவசாயபிடம்.

சரியாக பன்னிரண்டு மணிக்கு தண்டவாளத்தை கம்பியால் அடிக்கும் சத்தம் கேட்டதுதான் தாமதம் சிறுவர்கள் அனைவரும் லயங்களை நோக்கி ஓட ஆரம்பித்தனர். அழகிய தேயிலை மலைத்தொடருக்கு நடுவேயிருந்த அந்த பாடசாலையீது காலையில் கண்ணீரைப் பொழிந்த கருமேகங்கள் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்தன.

“இன்னிக்கு எப்படியாவது ஓட்டு வேல செய்யணும்” நினைத்தபடி வீடு நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தான் முருகன். பாடசாலை புத்தகங்கள் வைத்திருந்த அவனுடைய “சிலுசிலு” பை காற்றுக்கு இராகமிசைத்தது.

ஐந்தாம் வகுப்பு வரை மட்டுமேயுள்ள அந்த பாடசாலையில் முருகன்இரண்டாம் முறையாக ஐந்தாம் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருந்தான். நான்காம் வகுப்பு படிக்கும் போதே ஐந்தாம் வகுப்பிற்கு கணக்குப் பாடம் எடுப்பவர் சரியான கோபக்காரர் என்று கேள்விப்பட்டு விட்டான். அவரின் பருத்த உருவமும் வாயை மறைக்கும் மீசையும் பொதுவாக எல்லோக்கும் பயத்தை ஏற்படுத்தும். அவரின் பாட நேரத்தில் ‘ஒன்றிற்கு’ வந்தாலும் அவரிடம் கேட்டு வெளியே போகப் பயந்து அடக்கிக் கொண்டிருப்பார்கள். அவர் தரும் வீட்டு வேலைகளை செய்யாவிட்டால் மேசைக்கு மேல் ஏறவிடுவதும் பிரம்பிற்கு வேலை கொடுப்பதுமே அவரின் தண்டனை.

அன்றும் அப்படித்தான் வழமைபோல் முருகன் வீட்டுவேலை செய்யவில்லை. எனவே மேசைக்கு மேல் ஏற்றப்பட்டான். ஆனால் என்றும் இல்லாதவாறு அன்று அவனைப்பார்த்து எல்லோரும் சிரிக்கத் தொடங்கி விட்டனர்.

வெள்ளைச்சட்டையுமீ நீலநீல காற்சட்டையுமீ தான் அவர்களின் சீருடை. அவனின் சட்டையோ மண்ணிறமாய் இருந்தது. அண்ணனின் பெரிய காற்சட்டையோ ஊசிகளின் உதவி கூட இல்லாமல் இடுப்பிலிருந்து எப்போ நழுவி விழுந்து விடுமோ என்று பயந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் சிரிப்பிற்குக் காரணம் காற்சட்டையின் பின்பகுதி கிழிந்திருந்தது தான். சிரிக்கத் தொடங்கியதும் தான் தாமதம் முருகன் உடனே இரு கைகளையும் பின்னுக்கு கொண்டு வந்து ஓட்டையை மறைத்துக் கொண்டான்.

வீட்டு வேலை செய்யாத அவமானம், காற்சட்டையால் ஏற்பட்ட அவமானம் எல்லாம் அவன் முகத்திற்கு இரத்தோட்டத்தை அதிகரித்தது. மூக்கில் சிந்திய சளியைக் கூட கையை எடுத்து துடைக்க முடியாமல் உறிஞ்சிக் கொண்டான்.

“எனக்கு ஒரேயொரு நீல காற்சட்டைதான் இருக்கு. நேத்திக்கே ஓட்டையை தைச்சிருக்கலாம்” - சலிப்புடன் ஒற்றையடிப்பாதையில் இருந்து தேயிலை தோட்டத்திற்குள் இறங்கி நடக்கத் தொடங்கினான். நேற்று நடந்தது அவன் மனதில் நிழலாடியது.

- * - - *

“முருகா.... பீலிக்கு போயி கொடத்துல தண்ணி கொஞ்சம் பிடிச்ச வாரீயா” - அம்மா சொல்லி முடிக்கும் முன் குடத்தைஎடுத்து விட்டான் முருகன்.

அந்த சின்ன வயதிலும் தாயைப்பற்றி நன்றாக புரிந்து கொண்டவன் அவன். அப்பா குடித்துக் குடித்து இரத்த வாந்தி எடுத்து இறந்தது முதல் சொந்த அண்ணனும் அக்காவும் கலியாணத்தின் பின் இவர்களை மறந்து பிரிந்து போனதுவரை தெரிந்து வைத்திருந்தான்.

அந்த தோட்டத்தை ஒரு தனியார் கம்பனி எடுத்து நடத்தத் தொடங்கிய போது அம்மா கொழுந்து பறிக்கும் வேலையிலிருந்து விலக்கப்பட்டான். அதற்குப் பிறகு வீடுகளுக்குப் போய் சிறுசிறு வேலைகள் செய்து கொடுத்த அன்றாடம் வயிற்றை கால்வாசியாவது நிரப்பி வந்தாள்.

ஓய்வொருநாளும் வேலை கிடைக்கும் என்பது நிச்சயமில்லை. வேலை இல்லாத நாட்களில் கொதிக்கும் வயிற்றைதண்ணீர் குளிர்மைப்படுத்தும். நேற்று அவளுக்கு வேலை இருந்தது. ஆனால் சுகமில்லாத காரணத்தால் அவள் செல்லவில்லை.

பாடசாலையால் முருகன் வந்தபோது சொன்னான் " முருகா... நம்ம தொர ஓட்டுல பாத்தி போடனுமா. போட்டு வாறியா. அஞ்சு பத்து ரூபா தருவாரு.

"அம்மா... படிக்கணும்மா, சேரு ஓட்டு வேல தந்திருக்காரு செய்யாட்டி ஒதப்பாரு".

"வேல முடிஞ்சி வரேக்க லாம்பெண்ண கொஞ்சம் வாங்கியாந்தா வெளக்க கொளுத்தி ராவுல படிக்கலாமே."

வழமையாக அந்த லயத்தில் அவர்களின் பகுதிக்கு ஆறு மணியோடு இரவாகிவிடும். வயிற்றுக்கே வழியற்ற அவர்கள் விளக்கேற்ற எங்கே போவார்கள்.

தாய் சொல்லை தட்டாமல் வேலைக்குப்போய் ஆறுமணியளவில் திரும்பி வந்தவுடன் தான் அம்மா தண்ணீர் எடுத்து வரும்படி கேட்டாள்.

அவன் தண்ணீர் குடத்துடன் வீட்டிற்குள் காலடி எடுத்து வைக்கும் போது கதவருகே நீட்டிக் கொண்டிருந்த கம்பி அவன் காற்சட்டை பின் பொக்கற்றினுள் கை வைக்க... அதையறியாது அவன் முன்னோக்கி காலடி எடுத்து வைக்க... தடக்கி விழுந்தான்.

கையிலிருந்த குடம் கீழே விழுந்து நொறுங்கியது. தண்ணீர் ஓடையாக உருவெடுத்து வளைந்து நெளிந்து அவர்களின் படுக்கையான சாக்கினை ஈரமாக்கி, மூலையிலிருந்த டிரங்குப்பெட்டியின் கீழாக பயணித்து, பிற்பக்க வாசலருகே இருந்த படிக்கட்டில் நீர்வீழ்ச்சியாக வீழ்ந்து, அருகே அடுப்படியில் இருந்த விறகுகளை முத்தமிட்டு நின்றபோது அடுப்பின் மேலிருந்த பூனை 'மியாவ' என்றபடி நகர்ந்து சென்றது.

அவர்களின் அன்றைய பொழுது அந்த சிறிய அறையை துப்பரவாக்குவதிலேயே கழிந்தது. வேலை செய்த களைப்பு முருகனின் கண்களை நித்திரைக்காய் கெஞ்சியதால் அன்று அவனால் வீட்டுவேலை செய்ய முடியவில்லை.

-*--*-

"இனி ஒழுங்கா படிக்கணும். நாளேக்கு எல்லா கணக்குகளையும் சரியா போட்டுக்கிட்டு போயி... சரி வாங்கணும்". - நினைத்தபடி வீட்டிற்குள் நுழைந்தான் முருகன்.

"வந்திட்டியா.... வா....உள்ள ரொட்டி இருக்கு சாப்பிடு" படுக்கையில் இருந்தபடி அம்மா சொன்னாள். நேற்று ஈரமாகிய சாக்கு இன்னும் காய்ந்திருக்கவில்லை. எனவே வெறும் நிலத்தில் துண்டைப்போட்டு படுத்திருந்தான்.

புத்தகப்பையை சுவரிலிருந்த ஆணியில் மாட்டி சுவருக்கு போர்வையாக்கியபின் ரொட்டியை கையில் எடுத்தான். ரொட்டி நன்றாக காய்ந்து இருந்தது. அது நேற்றைய ரொட்டி என்று அவனுக்கு புரிந்தது. ஆனால் அவனுக்கிருந்த பசிக்கு அது அமிர்தமாகவே இருந்தது.

"அம்மா.... வேல கிடைக்கலியா"

"தொர வரச்சொன்னாரு. ஆனா உடம்புக்கு முடியல. நா போகல.

"மருந்து எடுத்தியா"

"கொத்தமல்லி குடிச்சேன். சரி வந்துரும்"

அம்மாவை பரிதாபமாக பார்த்தான். பாவம் அவள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறாள்.

"முருகா.... சாப்புட்டு தொர ஓட்டுக்கு போயிட்டு வாஈயா"

"நான் மாட்டேன். ஓட்டு வேலை மிச்சம் இருக்கு. ஸ்கூல்ல சேரு ஏசுவாரு. இன்னிக்கிக்கூட பெஞ்சமேல ஏத்திட்டாரு."

அம்மாவால் ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை. நேற்று அவனை வற்புறுத்தி வேலைக்கு அனுப்பியது ஞாபகத்திற்கு வந்தது. முருகன் நன்றாக படிக்க வேண்டும். அவனுக்கு நல்ல அரசாங்க வேலை கிடைக்க வேண்டும் என்பதெல்லாம் அவளின் கனவுகள். அதற்காகவே அவனை கஷ்டப்பட்டு படிக்க வைக்கிறாள். பெருமூச்சு விட்டபடி வலைபோன்ற போர்வையை கழுத்துவரை இழுத்து விட்டாள்.

முருகன் உள்ளே இருட்டாக இருந்ததால் மூலையிலிருந்த டிரங்குப் பெட்டியை வாசலருகே கொண்டு வந்து போட்டான். அதற்கு முன் சப்பாணி கட்டிக் கொண்டு இருந்து, புத்தகங்களை விரித்து கணக்குகளை செய்யத் தொடங்கினான்.

முதலாவது கணக்கை சரியாக செய்தபோது அவனுக்கு மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தது. அந்த உற்சாகத்தில் இரண்டாவது கணக்கையும் செய்து முடித்தான். "நேத்தே செய்ய வேண்டிய பத்து கணக்கும் இன்னிக்கு தந்த

பத்து கணக்கும் சேர்த்து இருவது கணக்கு. இரண்டு போட்டாச்சு. இன்னும் பதினெட்டுத்தான் இருக்கு" என்று உற்சாகத்தை வரவழைத்துக் கொண்டான்.

மூன்றாவது கணக்கு சிறிது கஷ்டமாக இருந்தது. "நாளைக்கு கணக்கு போட்டு விட்டு வரலே.... அடிப்பேன்" எனும் வாத்தியாரின் பிரம்பு ஞாபகத்திற்கு வந்தது. மீண்டும் ஒருமுறை முயற்சித்துப் பார்த்தான்.

"மூனாவது கணக்கையே போட முடியலேயே. நா எப்படி எல்லாம் போட்டு முடிச்ச படிச்ச பெரிய ஆளு ஆவறது" பிஞ்சு மனம் நினைத்தது. "நான் நல்லா படிக்கணும். படிச்ச நிறைய காச சம்பாதிச்சு தொர மாதிரி பெரிய ஓடு வாங்கணும். அம்மாவுக்கு தீபாவளிக்கு புது துணி எடுக்கணும்."

"டேய் முருகா" அசீரி போல் வாத்தியாரின் குரல் கேட்டு நினைவிற்கு வந்தான். மூன்றாம் கணக்கை மீண்டும் ஒருமுறை முயற்சித்துப் பார்த்தான். முடியவில்லை.

"நாலாம் கணக்கை செய்வோம். இது அப்புறமா செய்யலாம்"- அந்த கணக்கை விட்டு விட்டு அடுத்த கணக்கிற்குப் பாய்ந்தான். மீண்டும் ஒருமுறை கணக்கு வாத்தியாரின் பெரிய மீசை ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அவரின் கண்களிலிருந்து தீப்பொறி கிளம்புவது போல் உணர்ந்தான். "மேசைக்குமேல் ஏறு" அவர் சொல்வது போல் இருந்தது. உடனே அவன் மீண்டும் மூன்றாம் கணக்கிற்கு வந்தான். முயற்சித்தான். முடியவில்லை. அவனுக்கு அழுகை வந்தது.

'இத நான் எப்படி செய்யிறது. நாளைக்கு உத வாங்கப் போகிறேன்' கண்களில் கண்ணீர் தேங்கியதால் எழுத்துக்கள் தெளிவில்லாமல் இருந்தது. கண்களை கசக்கி விட்டு மீண்டும் எழுதத் தொடங்கினான். அது அவனுக்கு ஒரு பெரிய போராட்டமாகவே இருந்தது.

'மடக்... மடக்' என்ற சத்தம் கேட்டு திரும்பிப்பார்த்தான். அம்மா தண்ணீர் குடித்துக்கொண்டு இருந்தாள்.

"அம்மா... சாப்புட்டியா"

"இல்ல... பசிக்கல்"

பொய் என்பது அவனுக்கு விளங்கி விட்டது. அம்மா இரண்டு நாளாய் வேலைக்கு போகாததால் வீட்டில் சமையல் சாமான் ஒன்றும் இருக்காது என்பது அவனுக்குத் தெரியும். பெற்ற வயிறு பட்டினியாய் இருந்து பிள்ளைக்கு சாப்பாடு போடுவதை பலமுறை அவன் கண்டிருக்கிறான்.

"அம்மா... நா தொர ஓட்டுக்கு வேலைக்கு போட்டு வாறேன்" முருகன் எழுந்தான்.

"ஓட்டு பாடம் செஞ்சு முடிச்சிட்டியா"

"அத அப்புறமா செய்யலாம்"

கிளம்ப ஆயத்தமான முருகன் திடீரென்று ஏதோ ஞாபகம் வந்தவனாய் டிரங்குப்பெட்டியை திறந்து வேறொரு காற்சட்டையை எடுத்து அதற்குள் புகுந்தான். டிரங்குப்பெட்டியை கிளறி அடியில் ஒளித்திருந்த தையல் ஊசியையும் நூலையும் தேடிப்பிடித்து அம்மாவிடம் கொடுத்தான்.

"அம்மா இது தைச்சு வை. நா போட்டு வாறேன்". கிழிந்திருந்த நீலக்காற்சட்டையை அம்மாவிடம் கொடுத்துவிட்டு புறப்பட்டான்.

பாவிக்காமல் இருந்த அந்த தையல் ஊசி துருப்பிடித்திருந்தது. துருவை அகற்றுமுகமாக அவள் அதை நிலத்தோடு தேய்த்தாள். அது "படக்" என்றது. உடைந்த ஊசியை கையில் எடுத்து வெறித்துப்பார்த்தாள். வெளியே-முருகன் தேயிலைச் செடிகளை ஊடுருவி துள்ளிக் குதித்து ஓடிக் கொண்டிருந்தான்.

வானம் மீண்டும் அழத்தொடங்கியது.

இந்திய சமஸ்தி முறை

வளர்மதி சின்னராசா , இறுதி வருடம், அரசறிவியல் துறை.

இன்றைய உலகிலுள்ள அரசாங்க முறைகளை நாம் வகைப்படுத்துகின்ற போது அதில் முக்கியமான வகைப்படுத்தலாக கூட்டாட்சி, ஒற்றையாட்சி அரசாங்க முறைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. கூட்டாட்சி அல்லது சமஸ்தி என்னும் சொற்பதத்தின் உருவாக்கத்தினை நோக்கும் போது இது லத்தீன் சொல்லான 'பெடோஸ்' (Feodus) எனும் பதத்திலிருந்தே பிறந்ததாகும். இதன் அர்த்தம் நட்பு நாடுகளுக்கிடையிலான ஒப்பந்தம் அல்லது உடன்படிக்கை என்பதாக உள்ளது. ஆரம்ப காலத்தில் கிரேக்க நகர அரசுகளில் உருவாகிச் செயற்பட்ட இவ்வாட்சி முறையானது 17ஆம் நூற்றாண்டு டச்சு நாடுகளின் கூட்டத்திலும் பின்பற்றப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து 18ஆம் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் அமெரிக்க அரசியல் அமைப்பில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டு இன்றுவரை மிகுந்த சிறப்புடன் இயங்கி வருகின்றது. இதனால் இந்நாட்டின் கூட்டாட்சி முறையினை (Father of all Federal System) என வர்ணிக்கப்படுகிறது.

நாட்டின் ஒற்றுமையையும் அதிகாரத்தையும் மாநில உரிமைகளோடு இணைக்கும் ஓர் அரசியல் ஏற்பாடே கூட்டாட்சி அரசாகும் என பேராசிரியர் டைலி கூறுகிறார். மத்திய அரசு ஒன்றின் தலைமையின் கீழ் அதன் அரசியல் அமைப்பிற்கு உட்பட்ட வகையில் பல சிறிய மாநிலங்களோ அல்லது அரசுகளோ தமது சுதந்திரத்தையும், தனித்துவத்தையும் இழந்து விடாத வகையில் சில பொது நன்மைகளை அடைவதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒருவகை ஆட்சி முறையாகும். சமஸ்தி முறை ஒன்றின் உருவாக்கமானது ஒரு காரணியினாலோ அல்லது பல காரணிகள் ஒன்றிணைவதன் மூலமோ சாத்தியமாக முடியும். இவ்வாறு தோற்றம் பெற்ற சமஸ்தி முறையானது வெற்றியடைய வேண்டுமாயின் அங்கு உண்மையான சமஸ்திக்குரிய பண்புகள் காணப்பட வேண்டும். ஆனால் ஒவ்வொரு அரசும் தமது சமூக, பொருளாதார, அரசியல் சூழ்நிலைகளை வைத்தே தமது அரசியல் அமைப்பை நிர்ணயிக்கின்றன. அந்த வகையில் இந்திய அரசியல் அமைப்பு வரையப்பட்ட நேரத்தில் அங்கு காணப்பட்ட தனித்துவமான சூழ்நிலைகள் அரசியல் அமைப்பில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இதனால் தான் இந்தியா புதுமையான சமஸ்தி முறையொன்றை பரீட்சித்து வருகிறது எனலாம். தயாரிக்கப்பட்ட இந்தியக் குடியரசு அரசியல் அமைப்பானது தெளிவான சமஸ்தி முறையென கூறுவதைவிட சமஸ்திப் பண்புகளை கொண்ட ஒற்றையாட்சி முறையெனக் கூறுவது அதற்குரிய தனித்துவமான அம்சமாகும். அமெரிக்கா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளின் சமஸ்தி அமைப்புகளை விட இது காலத்தால் பிந்தியது. அதனால் அந்நாட்டு சமஸ்தி அனுபவங்களை கண்டு ஆராய்ந்து தனது அரசியல் அமைப்பை வகுத்தது. இது ஏறக்குறைய கனடாவின் அரசியல் அமைப்பை ஒத்ததாகக் காணப்படுகிறது. கனடாவின் அரசியல் அமைப்பு எழுதப்பட்டபோது அமெரிக்காவில் உள்ளநாட்டுப் போர் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. அதை எழுதியவர்கள் மைய அரசாங்கத்திற்கு அதிக அதிகாரத்தைக் கொடுத்தார்கள். இந்திய சமஸ்தி அமைப்பானது இந்திய ஒற்றுமையையும், ஒரே சீரான பொருளாதார வளர்ச்சியையும், சமூக சமத்துவத்தையும், ஒற்றுமையையும் மனதில் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

முழு வளர்ச்சி பெற்ற சமஸ்தி அரசியல் அமைப்பில் நான்கு சிறப்பியல்புகள் உண்டு. அவை அரசியல் அமைப்பின் தலையாய நிலை, அதிகாரப் பங்கீடு, முரண்பாடுகளைத் தீர்த்து வைக்கும் நீதி மன்றம், எழுதப்பட்ட நெகிழாத யாப்பு என்பனவாகும். இந்த இயல்புகளானது இந்திய சமஸ்தி முறையில் எவ்வாறு இடம்பெறுகிறது என்பதை அவதானிப்பின் அங்குள்ள சமுதாய, பொருளாதார, அரசியல் நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு உருவாக்கப்பட்டிருப்பதால் புதுமையான பண்புகளை கொண்டு காணப்படுகிறது.

சமஸ்தி அரசாங்கத்தில் அதிகாரப் பங்கீடு இருவகைகளில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. ஒன்று மத்திய அரசாங்கத்திற்குரிய அதிகாரங்களை அரசியல் அமைப்பில் வரையறுத்துக் கூறி எஞ்சிய அதிகாரங்கள் யாவும் மாநில அரசுக்கென விடுதல். உ+ம்:- அமெரிக்கா எஞ்சியதை மத்திய அரசுக்கு விடுதல் உ+ம்:- கனடா.

இந்தியாவின் அதிகாரப் பங்கீடு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சில விடயங்களையும், மாநில அரசாங்கத்திற்கு சில விடயங்களையும் பொது அதிகாரப் பட்டியல் என்ற ஒன்றையும் கொண்டுள்ளது. இங்கு மத்திய அரசாங்கம் தனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட அதிகார எல்லையினுள் சட்டம் இயற்ற, மாநில அரசுகள் தனது அதிகார எல்லையுள் சட்டம் இயற்ற, பொது அதிகாரப் பட்டியலில் இரு அரசாங்கங்களும் சட்டம் இயற்றலாம். ஆனால் சட்டங்களிடையே முரண்பாடு தோன்றுமானால் மத்திய அரசாங்க சட்டமே செல்லுபடியாகும். மேலும் மாநிலங்களின் அதிகாரப் பட்டியலிலுள்ள விடயங்களிலும் மத்திய அரசு சட்டமியற்றலாம். எவ்வாறெனில், நாட்டில் அவசர காலநிலை ஏற்படும் போது முழு நாட்டிலும் செல்லுபடியாக்கக் கூடிய சட்டங்களை மத்திய அரசு இயற்றும்.

பல இனங்கள் வேற்றுமையில் ஒற்றுமையாக வாழ முற்படும் போது எழுதப்பட்ட யாப்பு அவசியம். மத்திய, மாநில அரசாங்கங்களிடையே உடன்படிக்கை, ஒப்பந்தம் ஆகியவற்றின் மூலம் உறவுகளும், அதிகார வரம்புகளும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வதிகார வரையறைக்குள் இரு அரசாங்கங்களும் சுதந்திரமாக இயங்கலாம். இவ்வதிகாரங்கள் எழுத்து வடிவில் இடம்பெற வேண்டும். அப்போதுதான் மத்திய அரசாங்கமோ, மாநில அரசாங்கமோ தத்தமது அதிகார வரம்பினை மீறும் போது தடுத்து நிறுத்த முடியும். மேலும் எழுதப்பட்ட யாப்பாக மட்டுமன்றி, மேலுயர் தன்மை கொண்டதாகவும் இருக்க வேண்டும். அதாவது மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் தத்தமது அதிகாரங்களை அரசியல் அமைப்பிலிருந்தே பெறுகின்றன. ஆகவே அரசியல் அமைப்பிற்கு அப்பால் அல்லது அதனை மீறி எந்த ஒரு நடவடிக்கையும் நாட்டில் நடைபெறக் கூடாது. யாப்பை மீறக் கூடிய வல்லமை யாப்பினை உருவாக்கப்பட்ட எந்த ஓர் அரசியல் ஸ்தாபனத்திற்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கக் கூடாது. இவ்வாறு காணப்படுகிற யாப்பு, நெகிழ்ச்சி அற்றதாகவும் காணப்படும். இப்பண்புகள் இந்தியாவில் எந்தளவு பொருந்திக் காணப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கின் இங்கு பல மொழி பேசுவோர், பல சமயத்தினர், சாதியினர் அனைவரும் கூடி வாழ்வதால் வேற்றுமையும், அமைதியின்மையும், காழ்ப்புணர்வும் ஏற்படாமல் இருக்க அடிப்படை உரிமைகள், சிறுபான்மையினருக்கு பாதுகாப்பு, தாழ்த்தப்பட்டோர், மலைவாழ் பழங்குடியினர், பின்தங்கிய மக்கள் ஆகியவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் உரிமைகள், சலுகைகள், போன்றவையும் பாதுகாப்பு உரிமையும் வெகு விளக்கமாக்க கூறப்பட்டுள்ளதால் நீண்ட ஒரு அரசியல் அமைப்பு எழுத்து வடிவில் காணப்படினும் மேலுயர் தன்மையானது இடம் மாறிக் காணப்படுகிறது. யாப்பு உயர்தன்மை பெற்றிருப்பதற்குப் பதிலாக மத்திய பாராளுமன்றம் உயர்தன்மை கொண்டு காணப்படுகிறது. அரசியல் அமைப்புத் திருத்த நெகிழ்ச்சியும் காணப்படுகிறது. அரசியல் அமைப்பின் பல பிரிவுகள் மாநிலங்களின் இணக்கத்தை பெறாமலே மாற்றியமைக்கலாம். ஆனால் அமெரிக்காவில் முக்கால் பகுதி மாநிலங்களின் ஒப்பந்தைப் பெறாமல் அரசியல் அமைப்பின் எந்த விதியையும் மாற்ற முடியாது. மாநிலங்களும் அரசியல் அமைப்பு திருத்தங்களை முன்மொழியும் உரிமை உண்டு. மத்திய, மாநில அரசாங்கங்களிடையே தொடர்பு காணப்படுவதால் பிணக்குகள் தோன்ற வாய்ப்பு உண்டு. எனவே இவற்றினை நடுநிலையாகத் தீர்த்து வைக்கவும், தமக்களிக்கப்பட்ட அதிகார வரம்பினுள் செயல்படுகிறதா என கண்காணிக்கவும் இரு அரசுகளும் ஒன்றன் மீது ஒன்று அதிகாரம் செலுத்தாமல் இருக்கவும், அவற்றால் இயற்றப்படும் சட்டங்கள் அரசியலமைப்பிற்கு முரணாகாமல் பார்த்துக் கொள்வதோடு முரண்படும் சட்டங்களை தள்ளி விடவும் சமஸ்தி நீதிமன்றம் ஒன்று அமைக்கப்படும். இதன் கடமைகளினூடாக அரசியல் அமைப்பின் மேலுயர் தன்மை பாதுகாக்கப்படுகிறது. அமெரிக்காவில் இருவகை நீதித்துறைகள் இயங்குகின்றன.

1. அரசியல் அமைப்பு நீதிமன்றங்கள் - அரசியல் அமைப்புச் சட்டங்கள் தொடர்பான வழக்குகளை விசாரிக்கும்.

2. சட்டம் தொடர்பான நீதிமன்றங்கள் - இவை சாதாரண சட்டம் தொடர்பான வழக்குகளை விசாரிக்கும்.

இந்தியாவின் நீதித்துறையானது ஓர் அமைப்பின் கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அமைப்பின் தலைமைப் பீடத்தில் தலைமை நீதிமன்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதுவே நாடு முழுவதற்குமான நீதி மன்றமாகும். அவைகளுக்குக் கீழ் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் உயர் நீதி மன்றங்கள் உள்ளன. இப்பண்பு தனித்துவமான இயல்பையே காட்டுகின்றது.

சமஸ்தி அரசில் மேலும் பல தனித் தன்மைகளை காணலாம். ஈரவை சட்டமன்றம் இந்திய நாட்டில் காணப்பட்டாலும் சமபிரதிநிதித்துவம் இல்லை. இரண்டாம் மன்றமான ராஜ்ய சபாவிற்கான உறுப்பினர்கள்

நிலப்பரப்பு, மக்கள் தொகை என்ற காரணிகளின் அடிப்படையில் அங்கத்துவம் பெறுகின்றனர். இம்முறை சமஸ்தி அமைப்பிற்கு சவாலாய் அமைகிறது. அமெரிக்க நாட்டில் சமபிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இரட்டைக் குடியரிமை என்ற அம்சம் இந்திய நாட்டில் இல்லை. மாநிலக் குடியரிமை அளிக்கப்படவில்லை. இந்தியாவில் இருக்கின்ற மாநிலங்களின் பகுதிகளை வெட்டியும், ஒட்டியும் புதிய மாநிலம் ஒன்றை உருவாக்கவும், மாநிலங்களின் பரப்பைக் கூட்டவும், குறைக்கவும், அவற்றின் எல்லைகளை மாற்றி அமைக்கவும் சட்டம் இயற்றும் அதிகாரம் உண்டு. அமெரிக்க நாட்டில் இருப்பது போல் இரண்டு அரசியல் அமைப்புக்கள் இல்லை. இந்தியாவில் இரண்டு அரசுகள் இருப்பினும் ஒரே அரசியல் அமைப்பே இருக்கிறது. மத்திய அரசின் நிர்வாகப் பணி, மாநில அரசின் நிர்வாகப் பணி என இரண்டு வகை நிர்வாகப் பணி முறைகள் அமெரிக்காவில் செயற்பட இந்தியாவில் இவ்வாறு இருப்பினும் நிர்வாகப் பணி உறுப்பினர்கள் மத்திய, மாநில அரசுகளுக்குப் பொதுவாக நின்று ஆட்சிப் பொறுப்பாற்றுகிறார்கள். இந்தியாவின் ஆளுநர் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்பட அமெரிக்காவில் ஆளுநர் அந்தந்த மாநில மக்களால் தெரிவு செய்யப்படுகிறார். மேலும் இந்தியாவில் அரசரகால நிலையின் போது ஒற்றையாட்சி அமைப்பாக மாற அரசியலமைப்பு வழிசமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது. அதாவது நெருக்கடிக்காலங்களில் மாநில அரசைக் கலைத்து மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருக்கும் அதிகாரம் உண்டு. இவ்வாறான நிலை அமெரிக்காவில் இல்லை.

இந்தியாவில் உள்ள அரசியல் கட்சிகள், செல்வாக்குக் குழுக்கள், பொருளாதார உறவுகள் ஆகியவற்றின் காரணமாகவும் இங்கு புதுமையான சமஸ்தி முறையொன்று பரீட்சித்து வருவதைக் காணலாம். அரசியற் கட்சிகளின் வளர்ச்சியானது குறிப்பாகத் தேசியக் கட்சிகளின் வளர்ச்சியானது மத்திய அரசு இயந்திரத்தைப் பலமடைய செய்து விட்டன. இந்தியாவில் இந்தியத் தேசியக் காங்கிரசின் மேலாதிக்கத்தைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். 1967 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் நேருவின் தலைமைக் காலத்தில் மைய, மாநில அரசாங்கங்களில் ஒரே கட்சி ஆதிக்கத்தில் இருந்ததால் மைய அரசாங்கம் மாநிலங்களின் மீது பெருமளவு கட்டுப்பாட்டு அதிகாரங்களைக் கையாண்டது. ஆனால் இன்று பல்வேறு பிராந்திய, மத, இன ரீதியான கட்சிகளின் தோற்றமும், அழுக்கக் குழுக்களும் வளர்ச்சியடைந்து வருவதால் மத்திய அரசு நெருக்கடிக்குள்ளாவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இவ்வாறு சுதந்திர காலம் முதல் இந்தியா புதுமையான சமஸ்தி முறை ஒன்றை பரீட்சித்துப் பார்ப்பதற்குக் காரணம் அரசியலமைப்பு எழுதப்பட்ட காலத்தில் இருந்த சூழ்நிலைகளே. அதனாலேயே வலிமை பொருந்திய நடு அரசாங்கமொன்று தேவை என்பது புலப்பட்டது. நாடு துண்டாக்கப்பட்டதுடன் பாகிஸ்தானிலிருந்து பெரும் இடையூறு வரும் போல் தோன்றியது. எல்லைப்புற மாநிலங்கள் இந்திய அரசாங்கத்திற்கு எதிராக எழுந்து கிளர்ச்சி செய்து நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கே கேடு விளைவிக்கக்கூடும் என்று அஞ்சப்பட்டது. மேலும் பல சக்திகளினால் சிதைக்கப்பட்ட நாடு அரசியல் பொருளாதாரத் துறைகளிலே வலுவழிந்திருந்தது. மதம், மொழி, கலாசாரம், இனம் இவற்றால் வேறுபட்டிருக்கும் மக்களைக் கொண்ட இந்திய நாடு ஒற்றுமை குன்றிக் காணப்பட்டது. இத்தனை குறைபாடுகளுடைய மிகப் பரந்த நாடாகிய இந்தியாவிற்கு அதிக அதிகாரமுடைய நடு அரசாங்கம் தேவை என்று கருதித்தான் அரசியல் அமைப்பை உருவாக்கியவர்கள் வலிமை மிக்க நடு அரசாங்கத்தை உருவாக்கினார்கள். இந்திய அரசியல் அமைப்பின் தந்தை டாக்டர் அம்பேத்கார் "நமது அரசியல் அமைப்பு காலச் சூழ்நிலைகளுக்குப் பொருத்தமாக ஓரரசு முறையாகவும், சமஸ்தி முறையாகவும் இயங்கக் கூடியது." என்று கூறிய கூற்று குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒரு விடுகையின் விசும்பல்

எஸ். இம்தியான், விடுகை வருடம், விஞ்ஞானபீடம்.

உதடுகள்
அடிக்கடி
பல்லிடுக்கினில் கடிபடும்
கைக்குட்டையில்
முகம் புதையும்;
உடல் குலுங்கும்

★

நெஞ்சின் உஷ்ணத்தில்
கண்கள் கரையும்,
கவலைகளைக்
கழுவிக்க கழுவி
கண்ணீரும்
களைத்துப் போகும்.
மெளன அவஸ்தை
சித்திரவதையாய்க்
கொல்லும்

★

கூடிக் குலவி
கலந்து கதைபேசி
களித்திருந்த நாட்கள்
நெஞ்சிலே
நிழற்படமாய்
ஓடும்.
ஊமைச் சோகம்
என்னை உறுத்தும்.

★

நான் ஊருக்குப் போகிறேன்
அந்நியப்பட்டுப் போகாத
சினேகிதங்கள் - என்
கூட வரும்.
என்-
சித்த சுவாதீனத்தை
அவை சோதிக்கும்.

★

நண்பன் -
உனை நினைத்து
தோள்களைப் பற்றுவேன்;
நீ-
அசையாதது கண்டு
பலமாய் அசைப்பேன்;
கட்டில் சட்டம்
கைப்பிடியில் இருந்து
அப்போது விடுபடும்.
கனவு ஒன்று
கலையும்.

★

இலேசாய் - அவன்
என் முன்னே
தெரிவான்
ஓடிச் சென்று
கைகளைப் பற்றுவேன்
காற்று வெறுமனே - என்
கரங்களுள் சிறைப்படும்
ஒரு பிரமை
கலையும்.

ஒவ்வொரு ஊரிலிருந்தும்
ஒவ்வொரு கல்லெடுத்து
வீடு கட்டி, குடியிருந்து,
குண்டு வைத்து -
கடைசியில்,
தகர்த்த செயலாய்,
வாழ்ந்த இடத்தை
இழந்த சோகமாய்,
நெருங்கிய மனிதர்கள்
மரணித்த துக்கமாய்,
என்றும் நெஞ்சில்
பாரம் கனக்கும்.

★

சங்கத்தின் பாதையிலே....

ஈழத்தின் பல பாகங்களில் இருந்தும் பல்கலை பயில வரும் மாணவர்கள் வெறும் ஏட்டுக்கல்வியோடு மட்டும் நிற்காது தங்கள் மொழியையும் கலை கலாசாரங்களையும் சங்கங்கள் அமைத்து பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் பேணி வருகிறார்கள். அந்த வகையில் சிறுபான்மை மக்களுக்கான தனிச் சங்கமாக தமிழ்ச் சங்கம் விளங்கி வருகின்றது. கணிதப் பேராசிரியர் செ, சுந்தரலிங்கம் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்று 60வது செயற்குழுவுடன் தனது பணிகளைச் செய்து வரும் தமிழ்ச் சங்கம் கடந்து வந்த தடைகள் பல. ஆளுமை நிறைந்த பேராசான்களான சுவாமி விபுலானந்தர், க. கணபதிப்பிள்ளை, வி. செல்வநாயகம், சு. வித்தியானந்தன், ஆ. வேலுப்பிள்ளை ஆகியோரின் வரிசையிலே இன்று பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதனின் வழிநடத்தலில் தனது நிகழ்வுகளை ஒழுங்கமைத்துக் கொண்டு செல்கின்றது.

நம்நாட்டின் சாபக்கேடாக அமைந்து விட்ட காலத்திற்கு காலம் இடம்பெறும் இனக்கலவரங்களும் பல்கலைக்கழகத்தில் காணப்படும் மாணவர் அமைதியின்மையும் தமிழ்ச் சங்க நிகழ்வுகளை அடிக்கடி தடைப்படுத்தி வந்தன. இவ்வாறான ஒரு சூழ்நிலையிலேயே 91/92 ஆண்டுப் பகுதியில் திரு.வ. பவகரன் தலைமையிலான தலைமையிலான செயற்குழு சங்கப் பணிகளை ஆர்வத்துடன் மீள ஆரம்பித்து வைத்தது. அதனைத் தொடர்ந்து திரு.க.நா.சண்முகதாசனின் செயற்குழுவினர் சங்கப்பணிகளை ஒழுங்கான ஒரு வரையறைக்குள் கொண்டு வந்தனர். இந்நிலையில் ஓரளவு நேர்த்தியாக்கப்பட்ட நிலையில் சங்கப் பொறுப்புக்களை எமது செயற்குழு இவ்வருடம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது.

பெருந்தலைவர் பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன், பெரும்பொருளாளர் ஜனாப். எம். எல். ஏ. காதர் ஆகியோரின் வழிநடத்தலுடன் எமது பணிகளை ஓரளவுக்கேனும் சிறப்பாகச் செய்ய முடிந்தது என்றே கூற வேண்டும். ஆரம்பத்தில் 4 மாதங்கள் பல்கலைக்கழக நடவடிக்கைகள் சீர்குலைந்து காணப்பட்டமையால் சங்க நடவடிக்கைகளை முற்றாக நிறுத்திவைக்க வேண்டியிருந்தது. எனினும், பின்னர் ஏற்பட்ட சுமுகமான நிலைமை இலைமறை காய் போல் மறைந்து இருந்த மாணவர்களின் பல கலை, இலக்கிய திறமைகளையும் வெளிக்கொணர உதவியது. கவியரங்கம், பட்டிமன்றம், விவாத அரங்கு, வழக்காடு மன்றம், நாடகப் போட்டி போன்ற நிகழ்வுகளில் மாணவர்கள் அதிகளவு பங்கு கொண்டமை இன்றைய கால கட்டத்தில் தமிழ் மொழி மீது நம்மவர்கள் முக்கிய கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என உணரத் தலைப்பட்டமையே எனலாம். கூடவே கலைப்பீட மாணவர்களின் பங்களிப்புகள் வழமையை விட இம்முறை அதிகரித்திருந்தமையையும் குறிப்பிடத் தக்கது.

பல நிகழ்வுகளைச் செயற்படுத்த முனைந்த போதெல்லாம் நிதி ஒரு முக்கிய பிரச்சினையாக இருந்தது. ஆனால் அதைக்கூட எமது நண்பர்களின் மூலம் இலகுவாகத் தீர்க்க முடிந்தது. சங்க நிதி சேகரிப்பில் பலத்த சிரமங்களையும் பொருட்படுத்தாது எமது நண்பர், நண்பிகள் மகிழ்ச்சியுடன் பங்கேற்றமை எம் மனங்களில் இருந்து நீங்காத விடயங்களில் ஒன்று. முழுமையான மாணவப் பங்களிப்புக்களைப் பெற்றுக் கொண்ட உணர்வு எமக்கு . எமது செயற்குழு ஒழுங்கு செய்த ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளிலும், மாணவர்களின் ஈடுபாடு முற்றாக இருந்த அதேவேளை விரிவுரையாளர்களின் பங்களிப்புகள் முழுமையாக இருந்ததா என்பது விவாதத்திற்குரிய ஒன்றாகவே இருந்தது. ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளுக்கும் விசேட அழைப்புக்களை எதிர்பார்க்கும் மனநிலை அவர்களிடத்தில் மேலோங்கி இருந்தமை எமக்கு மனவேதனையைத் தந்தது. ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளும் அவர்களின் மாணவர்களுடைய வெளிப்பாடுகளல்லவா? என்பதனை ஒவ்வொரு

தமிழ் பேசும் விரிவுரையாளர்களும் சிந்திக்க மறந்து விட்டார்கள் என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

மாணவர் சங்கங்கள் இயன்றவரையில் சுயமாக இயங்க வேண்டுமென்பதில் நாம் அதிக கவனத்தைச் செலுத்தியிருந்தோம். அதில் ஓரளவு வெற்றியும் கண்டதாக உணர்கின்றோம். இனிவரும் காலங்களிலும் இந்நிலை தொடர வேண்டும். மாணவர்கள் மத்தியில் காணப்படும் சில அடிப்படைவாதக் கொள்கை கொண்டவர்கள் மாணவ முயற்சிகளைத் தடுக்கப் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டமையும் பின்னர் அவை முறியடிக்கப்பட்டமையும் எமக்குக் கிடைத்த வெற்றி என்றே கூற வேண்டும். கூடவே இதர சங்கங்களுடன் எமது பணிகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும் முடிந்தது..

எமது செயற்குழுவின்காலப்பகுதியில் நம் நாட்டின் அரசியல் மேகங்கள் கூட கருமை நிறைந்ததாகவே இருந்தன. பேரினவாதிகளுக்கென சிறுபான்மையினரின் போராட்டம் ஒருபுறம்.... பேரினவாதிகளுக்கிடையிலான பதவிப் போராட்டம் மறுபுறம்.... நாட்டில் பெருமளவு மக்கள் அகதிகளாய் அலைந்த காலம்..... திடீர் திடீர் அரசியல் மாற்றங்கள்..... இருந்தும் சிறுபான்மையினரின் உரிமைப் போராட்டம் தொடரும் நிலை.... ஆங்காங்கே நம்பிக்கையூட்டிய சமாதான நிகழ்வுகள்..... ஒரு முற்றுப்பெறாத கதையாகத் தொடர்ந்தது எம் மக்களின் வாழ்வு முறை. இவ்வேளையில் தான் நாம் எமது பணிகளை அடுத்த செயற்குழுவிற்குக் கையளிக்கின்றோம். இவர்களுடைய செயற்குழு கால கட்டத்திலாவது நாடு அமைதி பெறாதா? எம்மவரின் உரிமைப் போராட்டம் முடிவுறாதா என்ற ஏக்கங்கள் எம் நெஞ்சில். ஆம், அந்த நம்பிக்கை நட்சத்திரங்கள் தூரத்தே பிரகாசிப்பது இப்போ சற்றே புலப்படுகிறது. அமைதியான ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை நோக்கிய அந்தப் பயணங்கள் முனைப்புடன் தொடர்கின்றன. இனியென்ன எங்கள் தமிழ்ச் சங்கமும் தன் பாதையில் தனித்து இயங்கத் தொடங்கி விட்டது. தொடரும் அதன் இலக்கியப் பயணம் வெற்றியடைய வாழ்த்தும் உங்களுடன் நானும் இணைகிறேன்.

செல்வரூபன்.செ.

தலைவர், தமிழ்ச்சங்கம்.

செயலாளர் அறிக்கை

தெ

தெற்காசியாவின் பழமையும், அழகும் பொருந்திய பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் புகழ்பூத்த பழமைவாய்ந்த அமைப்புகளுள் தமிழ்ச் சங்கமும் ஒன்றாகும். 1926ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் கொழும்பில் இயங்கியபோது ஆரம்பிக்கப்பட்டு பின்னர் அது பேராதனைப் பல்கலைக்கழகமாக பேராதனைக்கு மாற்றப்பட்ட போது அதனுடனேயே பேராதனைக்கு வந்து தமிழ்க்கலை இலக்கியச் சேவையை செவ்வனே செய்து வருகின்றது. இடையிடையே அதனுடைய செயற்பாடுகள் தடைப்பட்டிருந்தாலும் எமக்கு முன் பதவி வகித்த இரு செயற்குழுக்களும் அதை சிறந்த முறையில் வழிநடத்தி எமக்கு ஒரு சிறந்த பாதையை ஏற்படுத்திச் சென்றிருந்தார்கள். தமிழ்ச் சங்கத்தினுடைய 60வது செயற்குழு செயலாளராக பணியாற்றக்கிடைத்ததை பெரும் பாக்கியமாகக் கருதுகின்றேன்.

தமிழ்க் கலை இலக்கியத் தாக்கத்தோடு பல்கலைக்கழகத்தினுள் நுழையும் தமிழ் பேசும் மாணவர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்கும் ஒரேயொரு சங்கம் தமிழ்ச்சங்கம் என்றால் அது மிகையாகாது. பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் இதே சங்கத்தினூடாக நாடகம், நாட்டுக்கூத்துக்கு ஒரு புதுவடிவம் கொடுத்தார். அவ்வாறான நடவடிக்கைகளில் தமிழ்ச்சங்கம் தொடர்ந்தும் ஈடுபட்டு வருகின்றது. அந்த வகையிலே எமது செயற்குழுவால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பினை இங்கு தருகின்றேன்.

11-11-1993 “பொதுக்கூட்டம்”

கல்வியாண்டு 94/95 இற்கான செயற்குழு பதவியேற்புடன் வருடாந்த பொதுக்கூட்டமும் கலைப்பீட புவியியல் அரங்கில் இடம் பெற்றது.

21-11-1994 “இரு நாடகங்கள்”

எமது செயற்குழு பதவியேற்று முதலாவதாக நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி இதுவாகும். கடந்த ஒருசில வருடங்களாக கொழும்பில் இயங்கிவரும் அரங்காடிகள் என்ற நாடகக் குழுவினரால் “முயலார் முயல்கிறார்” , “பொறுத்தது போதும்” என்னும் இரு நாடகங்கள் தமிழ்ச்சங்கத்தினுடைய அழைப்பையேற்று பொறியியல் பீட E.O.E. பெரெய்ரா அரங்கில் இடம்பெற்றது.

04-12-1994 கலைவிழாவும் இளங்கதிர் வெளியீடும்

எமது சங்கத்தினுடைய முக்கியமான நிகழ்வாகிய கலைவிழாவும் இளங்கதிர் வெளியீட்டு விழாவும் மாலை 5.00 மணிக்கு பொறியியல் பீட E.O.E. பெரெய்ரா அரங்கில் பேராசிரியர் எஸ். தில்லைநாதன் தலைமையில் மங்கள விளக்கேற்றலுடன் ஆரம்பமானது. தொடர்ந்து தமிழ் வாழ்த்துப்பாவும், திருமதி வசந்தகுமாரி சூரியகுமாரனதும், செல்வி ரொனி டொமினிக்கினதும் மாணவியர்களது நாட்டிய நிகழ்ச்சியும் இடம் பெற்றன. இந்நிகழ்ச்சிக்கு பேராசிரியர் ஜே. எம். குணதாச (உபவேந்தர்) அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகவும் மாண்புமிகு கே. கருப்பையா (இந்தியத் துணைத் தூதுவர்) அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினராகவும் கலந்து கொண்டனர். பின்னர் இளங்கதிர் பிரதம விருந்தினரால் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. அதன் முதற்பிரதியை சிறிலங்கா சிகாமணி நாகலிங்கம் இரத்தினசபாபதி அவர்களும் சிறப்புப் பிரதியை திரு. வி. சிவப்பிரகாசம் அவர்களும் பெற்றுக் கொண்டனர். தொடர்ந்து பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் சிறப்புரையாற்றினார். இறுதியாக பா. நிர்மலராஜனின் “விடியல் எம் கையில்” என்னும் சமூக நாடகமும், சி. சிவானந்தனின் “நேருக்கு நேர்” என்னும் அரசு நாடகமும் இடம் பெற்றன.

12-07-1994 பேராசிரியர் அ. துரைராஜா நினைவுக்கூட்டம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக பொறியியல் பீட பீடாதிபதியாகவும், பின்னர் யாழ். பல்கலைக்கழக துணைவேந்தருமாக இருந்து எம்மை விட்டகன்ற பேராசிரியர். அ. துரைராஜா அவர்களின் நினைவுக்கூட்டம் அவர் எம்மை விட்டுப்பிரிந்து 31வது நாள் கலைப்பீட புவியியல் அரங்கில் செல்வன். செ. செல்வரூபன் தலைமையில் இடம் பெற்றது. நினைவுரைகளை திரு. வி. சண்முகரட்ணம், பேராசிரியர் வி. குமார், கலாநிதி வி. முத்துக்குமாரசாமி, கலாநிதி எம். ஏ. நு. மான், கலாநிதி அ. சிவராஜா, பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன், ஜனாப் எம். எல். ஏ. காதர் ஆகியோர் வழங்கினார்கள். தொடர்ந்து மாணவர்களாகிய பெ. குணசேகரன், சங்கர், சேந்தன், றமீஸ் அப்துல்லா, இரா. இரவி சங்கர், பா. பிரதீபன், வே. அம்பிகை, பொ. கனகாம்பிகை ஆகியோர் நினைவுக்கவிதைகள் பாடினார்கள்.

6-7-1994 புதிய மாணவர் வரவேற்பு வைபவம்

வழமைபோல இவ்வருடமும் தமிழ்பேசும் புதிய மாணவர்களுக்கான வரவேற்பு வைபவம் உலகப் பல்கலைக்கழக சேவைகள் மண்டபத்தில், சங்கத் தலைவர் செ. செல்வரூபன் தலைமையில் இடம்பெற்றது. புதிய மாணவர்கள் பலரின் கலைவெளிப்பாடுகளுடன், பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன், ஜனாப். எம். எல். ஏ. காதர், திரு. வி. நந்தகுமார், கலாநிதி அமிர்நாதன், வைத்தியக்கலாநிதி சித்தீக் ஆகியோரும் உரையாற்றினார்கள்.

12-07-1994 'தமிழ்த் திரைப்படம்'

தமிழ்ச் சங்கத்தினுடைய நடவடிக்கைகளுக்கு நிதி சேகரிக்கும் நோக்கில் கே.பாலச்சந்திரனின் 'ஒரு வீடு இருவாசல்' என்னும் திரைப்படம் இரு காட்சிகளாக காண்பிக்கப்பட்டது.

14-09-1994 பட்டிமன்றம்

கலைப்பீட புவியியல் அரங்கில் "பண்டைய மரபுகளைப் பேணுவதில் முன்நிற்பது ஆண்களே? பெண்களே?" என்னும் தலைப்பில் பட்டிமன்றம் இடம்பெற்றது. ஆண்கள் என வெ. குணசேகரன் மு. விஜேந்திரா, க. திருச் செல்வம், அ. ராஜகுமார் ஆகியோரும் பெண்கள் என றமீஸ் அப்துல்லா, சி. வளர்மதி, வி. வசந்தகுமாரி, பா. சந்திரிகா ஆகியோரும் கலந்து கொண்டனர்.

04-10-1994 பாரதிவிழா

கலைப்பீட புவியியல் அரங்கில் செல்வன். செ. செல்வரூபன் தலைமையில் புரட்சிக்கவி பாரதிக்கு விழா எடுக்கப்பட்டது. முதலாவதாக "கேட்டிருப்பாய் காற்றே" என்னும் இசையிடைபிட்ட உரைச்சித்திரம் இடம் பெற்றது. இதன் பிரதியை கலாநிதி துரை மனோகரன் ஆக்கியிருந்தார். எம். பி. அப்துல் கையூம், மா. சத்தியநாயகி. வி. விக்கினேஸ்வரி, சித்திராதேவி, அஷ்ரப், ஆகியோர் பங்கேற்றனர். தொடர்ந்து "பாரதி இன்றிருந்தால்" என்னும் தலைப்பில் கவிதா நிகழ்வு இடம்பெற்றது. எஸ். தனபாலசிங்கம், இரா. இரவிசங்கர், வி. ஞானாம்பிகை, எச். எம். கலால்தீன், ப. பிரதீபன், பி. பிரியதர்சன், மு. விஜேந்திரா ஆகியோர் கவிதா நிகழ்வில் பங்கெடுத்தனர். கலாநிதி துரைமனோகரன் அவர்கள் நெறிப்படுத்தினார். இறுதியாக "இன்றைய பெண்கள் பாரதி காட்டிய புதுமைப்பெண்களே" என்னும் தலைப்பில் விவாத அரங்கு இடம் பெற்றது. எச். எம். கலால்தீன், ந. கமலினி, மு. தஸ்லீம் ஆகியோர் ஒட்டியும் ரி. வி. ஆர். சங்கர், பா. சந்திரிகா, என். இரவீந்திரன் ஆகியோர் வெட்டியும் பேசினார்கள். திரு. வ. மகேஸ்வரன் அவர்கள் நடுவராகக் கடமையாற்றினார். மண்டபம் நிறைந்த பார்வையாளர்களுடன் இந்நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது.

18-10-1994 நாடக விழா

தமிழ்ச்சங்கத்தினுடைய முக்கியமான நிகழ்வுகளில் ஒன்றான நாடகவிழாவானது பொறியியல் பிடர். ஓ. ஈ. பெரெய்ரா அரங்கில் இடம்பெற்றது. மாணவர்களின் படைப்பான பின்வரும் நான்கு நாடகங்கள் போட்டியில் கலந்து கொண்டன. அ.ராஜ்குமாரின் 'ஊழிக்கூத்து', ப. பிரதீபனின் 'பொய்முகங்கள்', வெ. குணசேகரனின் 'முகாரிபாடும் முகங்கள்', பா. பாலநந்தகுமாரின் 'வரும்' விழாவில் 'வரும்' முதலாம் இடத்தைத் தட்டிக் கொண்டது.

20-10-1994 நூல் அறிமுகமும் வழக்காடு மன்றமும்

கலைப்பீட மண்ணியல் (ஜியோலஜி) அரங்கில் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துடன் நிகழ்ச்சி ஆரம்பமானது. முதலாவதாக கலாநிதி. க. அருணா சலத்தினால் எழுதப்பட்ட 'காலக்கண்ணாடி இளங்கதிர்' என்னும் இளங்கதிர் பற்றிய கண்ணோட்ட நூல் அறிமுகம் இடம்பெற்றது. அறிமுகவுரையை திரு. வ. மகேஸ்வரன் (தமிழ்த்துறை) வழங்கினார். திருமதி. ம. இராஜரட்ணம், செல்வன் றமீஸ் அப்துல்லா ஆகியோர் கருத்துரை வழங்கினார்கள். வெளியீட்டாளரான அல்ஹாஜ். எஸ். எம். ஹனிபா அவர்கள் வெளியீட்டுரையையும், நூல் ஆசிரியர் க. அருணாசலம் அவர்கள் பதிலுரையையும் வழங்கினார்கள். அடுத்து இளங்கதிரினுடைய 5வது ஆசிரியராகவிருந்து இன்று 'தமிழ் மன்றம்' என்னும் புத்தக வெளியீட்டு நிறுவனத்தின் நிறுவனராக கடமைபுரியும் அல்ஹாஜ். எஸ். எம். ஹனிபா அவர்கள், பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் அவர்களால் பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவிக்கப்பட்டார்.

இறுதிநிகழ்ச்சியாக வழக்காடு மன்றம் இடம் பெற்றது. 'தமிழ்த்திரைப்படங்கள்' குற்றவாளிக் கூண்டில் ஏற்றப்பட்டது. வாதிகள் சார்பாக சட்டத்தரணிகள் ரி. சிவகாந்தன், மா. குகரூபன், ஏ.ஸி. எம். நஸீம் ஆகியோரும் பிரதிவாதிகள் சார்பாக சட்டத்தரணிகள் எம்.பி. அப்துல்கையும், எஸ். தனபாலசிங்கம், எம். ஐ. ஏ. நசார், ஆகியோரும் ஆஜரானார்கள். நீதிபதி கலாநிதி துரைமனோகரன் வழக்கை நெறிப்படுத்தினார்.

12-11-1994 பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் உருவப்பட திரைநீக்கமும் கலை நிகழ்ச்சிகளும்

நாட்டின் ஜனாதிபதித் தேர்தல் முடிவடைந்து ஒரு சில தினங்களேயாதலால் நாடுமுழுவதும் மாலை 6.00 மணிக்கு ஊரடங்குச் சட்டம் அமுல் செய்யப்படுகின்றது. எனவே, நிகழ்ச்சி திட்டமிட்டபடி மாலை 4.30 மணிக்கு ஆரம்பமாகாமல் குறுகிய அறிவித்தலுடன் மாலை 2.00 மணிக்கு ஆரம்பமானது. முதல் நிகழ்ச்சியாக செல்வி. ர. நிர்மலாவின் நடனமும் தொடர்ந்து செல்வன். ச. ஜெயசிங்கத்தின் நெறியாள்கையில் கீழைத்தேய இசை நிகழ்ச்சியும் இடம் பெற்றது. பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனை நினைவு கூரும் வகையில் செல்வன். சீ. ஜே. முரளிதரனால் நெறியாள்கை செய்யப்பட்ட 'கர்ணன்' நாட்டுக் கூத்து இடம் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். 'அப்பு பாவம்' என்னும் நாடகம் நேரமின்மை காரணமாக மேடையேற்றப்படவில்லை.

பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் அவர்களின் உரையுடன் ஆரம்பமான உருவப்பட திரைநீக்க நிகழ்ச்சியில், தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் செல்வன். செ. செல்வரூபன் அவர்களின் உரையைத் தொடர்ந்து பிரதம விருந்தினர் சி. எம். மத்தும பண்டார (உபவேந்தர்) அவர்கள் உருவப்படத்தை திரைநீக்கம் செய்தார். பேராசிரியர் அஷ்லி கல்பே, பேராசிரியர் எஸ். மகாலிங்கம், பேராசிரியர் கே. என். ஓ. தர்மதாச, பேராசிரியர் த. யோகரட்ணம், ஜனாப். எம்.எல். ஏ. காதர் ஆகியோர் உரையாற்றினார்கள். பேராசிரியர் அல்லாமா, ம. மு. உவைஸ், திரு. இ. சிவகுருநாதன், திரு. க. சங்கரகுமாரன் ஆகியோர் நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ளவிருந்தும் நாட்டில் அமுலில் இருந்த ஊரடங்குச் சட்டம் காரணமாக கலந்து கொள்ளவில்லை.

19-11-1994 தமிழ்த் தென்றல்

தமிழ்ச் சங்கத்தினுடைய நடவடிக்கைகளுக்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தாற் போல் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி மண்டபத்தில் தமிழ்ச் சங்கத்தினால் தமிழ்த் தென்றல் எனும் பல்சுவைக் கதம்ப நிகழ்ச்சி நடாத்தப்பட்டது. மிகுந்த சிரமங்களின் மத்தியில் இந்நிகழ்ச்சி எம்மால் தயாரிக்கப்பட்டது என்பதும்

முழுமையான மாணவர்களின் படைப்பு என்பதும் இங்கு பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு விடயமாகும். பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் தலைமையில் இடம் பெற்ற இந்நிகழ்ச்சியில் மாண்புமிகு அ. கருப்பையா (இந்திய துணைத் தூதுவர்) பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டார். மங்கள விளக்கேற்றலுடன் மாலை 4.30 மணிக்கு நிகழ்ச்சி ஆரம்பமானது. முதலாவதாக செல்வன். ச. ஜெயசிங்கம் நெறியாள்கை செய்த "ராகரஞ்சனி" எனும் கீழைத்தேய இசையும், தொடர்ந்து செல்வன் என். எஸ். டேவிட் நெறியாள்கை செய்த "இசைத்தென்றல்" எனும் திரைஇசை நிகழ்ச்சியும் இடம் பெற்றன. அதனையடுத்து தமிழ்ச்சங்க நாடக விழாவில் முதற்பரிசு பெற்ற பா. பாலநந்தகுமாரின் "வரும்" எனும் நாடகமும் இறுதியாக தமிழ்ச்சங்கத்தின் தயாரிப்பில் உருவான செல்வன். சி. ஜே. யூட் முரளிதரன் நெறியாள்கை செய்த "கர்ணன்" நாட்டுக் கூத்தும் இடம் பெற்றது.

8,9,10-12-1994 புத்தகக் கண்காட்சியும் விற்பனையும்

கலைப்பீட மாணவர் பொது அறையில் மூன்று நாட்கள் புத்தகக் கண்காட்சி ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு நடாத்தப்பட்டது. ஜெயா புத்தகசாலை, சவுத் ஏசியன் புத்தகசாலை ஆகியன கண்காட்சியில் பங்கெடுத்துக் கொண்டன. தமிழ், ஆங்கில புத்தகங்கள் கண்காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன.

25,26-12-1994ஆம் திகதிகளில் குறுகிய கால திட்டமிடலின் கீழ் 'ஆன்' அரங்கில் 'அரங்கப் பட்டறை' ஒன்றை நடாத்தினோம். இவ் அரங்கப்பட்டறை, 'ஒன்றிணைந்த அரங்க கலைகளோடு ஆற்றுகை' என்ற தலைப்பில் இடம்பெற்றது. இப் பட்டறையை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நாடகவியல் விரிவுரையாளர் திரு. சிதம்பரநாதன் அவர்களும் திருமதி பத்மினி சிதம்பரநாதன் அவர்களும் திறம்பட நடாத்தி முடித்தனர். இந் நிகழ்வில் சுமார் இருபது மாணவர்கள் கலந்து கொண்டு பயிற்சி பெற்றனர்.

எமது செயற்குழு தனது நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்த மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே, பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற சில மாணவர் பிரச்சினைகள் காரணமாக பல்கலைக்கழகம் நீண்ட நாட்கள் மூடப்பட்டிருந்ததாயினும் நாம் மிகக்குறுகிய காலத்தில் பலதரப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருந்தோம். வழமைக்கு மாறாக மாணவர்களின் பங்களிப்பு இம்முறை அதிகமாகக் காணப்பட்டது. இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டிய விடயமாகும். இவை எல்லாவற்றையும் விட எமது சங்க அங்கத்தவர்கள் கொழும்பு பல்கலைக்கழகம் ஒழுங்கு செய்த சில நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர். "வாலிவதை", "இராவணன் வதம்" ஆகியவற்றின் வரிசையில் இம்முறை எமது சங்கம் "கர்ணன்" நாட்டுக்கூத்தை மிகவும் சிறந்தமுறையில் தயாரித்து வழங்கியது. இது E. O. E. பெரெய்ரா அரங்கு, கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி மண்டபம், கொழும்பு புதிய கதிரேசன் மண்டபம் ஆகியவற்றில் அரங்கேற்றப்பட்டதுடன் அனைவரதும் ஏகோபித்த பாராட்டையும் பெற்றது, அருகிவரும் தமிழ்ப் பாரம்பரிய கலைகளையிட்டு மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வையேற்படுத்திய ஒரு அம்சமாகவும் இதைக் கொள்ளலாம்.

எமது சங்கச் செயற்பாடுகளில் எமக்கு சகல வழிகளிலும் உதவி வழங்கிய மாணவர்கள் அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். குறிப்பாக "தமிழ்த் தென்றல்" நிகழ்ச்சியின் முழுமைக்கும் வெற்றிக்குமாக அரும் பாடுபட்ட மாணவர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும். இந்நிகழ்ச்சிக்கு பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்ட மாண்புமிகு அ. கருப்பையா (இந்தியத் துணைத் தூதுவர்) அவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றிகள். இந்நிகழ்ச்சிக்கு சகல வழிகளிலும் உதவியாகவிருந்த திரு. மகேஸ்வரன் (உதவி நூலகர், பேராசிரியர் பல்கலைக்கழகம்) அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள். தமிழ்த் தென்றல் நிகழ்ச்சிக்கென விளம்பர உதவியுட்பட நிதியுதவி செய்த அனைவருக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். குறிப்பாக திரு. எம். அரியநந்தன் (முகாமைத்துவப் பணிப்பாளர், கண்டி ஹோட்டல்ஸ் லிமிட்டெட்) அவர்களுக்கும் எமது உள்ளம் கனிந்த நன்றிகள். இவ்விதழ் வெளியீட்டிற்கும் சங்க செயற்பாடுகளிற்கும் பல வழிகளிலும் எமக்கு உறுதுணையாகவிருந்த சி. சிவானந்தன் (போதனாசிரியர்) அவர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

எம்மால் நடாத்தப்பட்ட கவிதா நிகழ்வு, விவாத அரங்கு, பட்டி மன்றம், வழக்காடு மன்றம், நாடக விழா, நூல் அறிமுக விழா ஆகியவற்றில் எமக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கிய அனைத்து விரிவுரையாளர்களுக்கும் எமது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். நாடக விழாவிற்குரிய பரிசுப் பொருட்களை வழங்கி அன்பளிப்புச் செய்த பொறியியற் பீட இறுதி வருட மாணவர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக எமக்கு கோடுகள் பல கீறி எம்மை வரையறை செய்யாது எம்மை செயற்பட அனுமதித்த பெருந்தலைவர் பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் அவர்களுக்கும், பெரும் பொருளாளர் ஜனாப் . M. L. A. காதர் அவர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

கடந்த ஒருவருட காலத்தின் எனது குறிப்பேடுகளைத் திருப்பிப் பார்க்கின்றேன். என்னால் மறக்கமுடியாத, மறக்கக்கூடாத எத்தனையோ புதிய அனுபவங்கள். மாணவர்களாகிய நாம் புற வேலைகளிலும் ஈடுபட்டதற்காக எமக்கு கிடைத்த பரிசுகள், ஏளனச் சிரிப்புகள், அதிகாரத் தொனிப்புகள், பல்கலைக்கழகத்தின் முழுமையை அனுபவித்துவிட்ட பூரிப்புடன் தமிழ்ச் சங்கத்திடமிருந்து விடை பெறுகின்றேன். தொடர்ந்து வரும் செயற்குழுக்களும் தமிழ்ச் சங்கத்தினுடைய பணிகளை செவ்வனே செய்யுமென்பதில் எனக்கு ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுண்டு. அவர்களை வாழ்த்தி வரவேற்று விடை பெறுகின்றேன்.

நன்றி.

அருள் பெனடிக்ட் இராஜேந்திரன்

செயலாளர், தமிழ்ச் சங்கம்,

உற்பத்திசர் பொறியியல்,

இறுதி வருடம்.

நன்றி சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்....

இளங்கதிர்'94 வெளியிட எண்ணும்போது மனதில் பல ஆசைகள். புத்தகம் அழகாக இருக்க வேண்டும். காத்திரமாக இருக்க வேண்டும். இப்படிப் பல ஆசைகள்..... இதற்குள் பலரின் கருத்துக்கள்..... இவை சில வேளை எமக்கு தலையிடியாகவும் இருந்திருக்கலாம். என்றாலும் எல்லாவற்றையும் சுமந்து - நிதானத்தோடு செயற்பட்டு இதனைக் காத்திரமாக வெளியிடுவதற்கு பலரும் பல வழிகளில் உதவியிருக்கின்றனர். அவர்களை இத்தருணத்தில் நினைத்துப்பார்க்கத்தான் வேண்டும்; அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும்.

இந்நூல் வெளிவருவதற்கு ஆக்கங்கள் தந்துதவிய விரிவுரையாளர்கள், மாணவ நண்பர்களுக்கு எனது உளங்கனிந்த நன்றி. இந்நூலில் உள்ள கட்டுரைகளை, கவிதைகளை, கதைகளை பிரசுரிக்கத்தக்கனவாக இருக்கின்றதா என நிருணயிப்பதில் எனக்குதவிய தமிழ்த் துறை விரிவுரையாளர்களான கலாநிதி அருணாசலம், கலாநிதி துரைமனோகரன், வ.மகேஸ்வரன் ஆகியோருக்கும் என் நன்றி. இன்னும், பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தனின் உருவப்படத் தொகுப்பினை ஒருங்கு சேர்த்து உதவிய, மொழி பெயர்த்து உதவிய பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன், கலாநிதி எம்.ஏ.நு.மான் ஆகியோருக்கும் என் நன்றி.

இந்நூலை வெளியிடுவதற்கான அச்சுக்கேள்வியை நிருணயம் செய்து உதவிய நண்பன் பா.நிர்மல ராஜன் அவர்களுக்கும், அச்சுக்கத்திற்கும் எனக்குமிடையே தொடர்பாளாராக இருந்து உதவிய பொறியியல் பீட போதனாசிரியர் சி.சிவானந்தன் அவர்களுக்கும், எனக்கு நூலாக்க பணிகளில் வழிகாட்டியாக உதவிய வ.மகேஸ்வரன் விரிவுரையாளர், எஸ்.வை.சிறீதர் உதவி விரிவுரையாளர், திரு.மகேஸ்வரன் உதவி நூலகர் ஆகியோருக்கும் என் நன்றி.

இந்நூலை ஆக்குவதில் எனக்கு முற்று முழுதாக உதவிய எங்களது தமிழ்ச்சங்க தலைவர் செ.செல்வரூபன், செயலாளர் அருள் பெனடிக்ற் ராஜேந்திரன் உபதலைவர் கு.மதியழகன் ஏனைய குழு உறுப்பினர்கள் அனைவரோடும் தனிப்பட்ட வகையில் பல வழிகளில் உதவிய நண்பர்கள் எம்.எல்.இஸ்ஸதீன், எஸ். எம்.எம்.ஜாபீர், எம்.எம்.அனஸ், ஐ.எல்.ஏ.நலார், எம்.ரீ.எம்.சரீம் ஆகியோருக்கும் நன்றி. இக்கட்டத்தில் தமிழ்த்துறை இலிகிதர் திருமதி நல்லரத்தினம், வஹாப் நானா ஆகியோரையும் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

மொத்தத்தில் இந்நூலை ஆக்குவதில் அடிக்கடி எனக்கு ஆலோசனைகள் தந்துதவிய எமது பெருந்தலைவர் பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன், பெரும் பொருளாளர் ஜனாப் எம்.எல்.ஏ.காதர் ஆகியோருக்கும் நன்றி.

இளங்கதிர் வெளியீட்டிற்காக 'தமிழ்த் தென்றல்' நிகழ்ச்சியை ஒழுங்கு செய்து நடாத்திய அனைத்து நண்பர்களுக்கும் நன்றிகள். அட்டைப்படத்தை வரைந்துதவிய சி.சுசந்தன் அவர்களுக்கும் விளம்பரங்கள் தந்துதவியவர்களுக்கும் நிதியுதவி அளித்த பலருக்கும், அழகுற விரைவாக அச்சேற்றி என்கருத்துக்களுக்கும் - அவாக்களுக்கும் மதிப்பளித்துதவிய டெக்னோ அச்சுக்கத்தார், ஊழியர்கள் அனைருக்கும் நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். இளங்கதிரின் பிரசவம் உங்கள் ஒவ்வொருவரினதும் முயற்சி, பிரயத்தனத்தின் வெளிப்பாடாகும்.

உங்களில் ஒருவன்-

எம்.ஏ. முஹம்மது றமீஸ்,

இதழாசிரியர்.

With Best Wishes from

தரமான நாவல்கள், சிறுகதைகள், இலக்கியம், அரசியல், சிறிவியல்,
பொதுவியல்பங்கள் போன்ற பல வேறு வகை நூல்களுக்கும், தரமான
சஞ்சிகைகளுக்கும்

தனியொரு நிறுவனம்

சவுத் ஏசியன் புகல்

இல. 44-3வது மாடி
சென்ரல் சுப்பர் மார்கட்
கொழும்பு - 11

**LONDON COLLEGE OF
COMPUTING - U.K.**

Information Technology &
Management Studies.

சகல "கொம்பியூட்டர்" வகுப்புகளும் திறமையும்
அனுபவமும் வாய்ந்த விரிவுரையாளர்களினால்
நடாத்தப்படுகின்றன.

- * விரிவுரைகள் மும்மொழிகளிலும்
- * தனியொருவருக்கான வீசேட விரிவுரைகள்
- * சில பாடநெறிகளுக்கு LONDON COLLEGE OF COMPUTING
சான்றிதழ்கள் என்பன எம்மால் வீசேடமாக
வழங்கப்படுகின்றன.

அத்துடன்

* SPOKEN & GRAMMER, ENGLISH,

* ADVANCED ENGLISH ஆகிய வகுப்புகள் மிகவும்
அனுபவம் வாய்ந்த, யாழ். பிரசீத்தி பெற்ற ஆசிரியர்,

திரு. சிவலிங்கம் (Dip-in-Eng)

அவர்களால் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

மேலதிக விபரங்களுக்கு,

*Information Technology & Management
Studies (Pvt) Ltd,
No. 15, Rohini Road,
Colombo - 06.
T.P- 589871.*

With Best Wishes from

Crisco

**CRISCO SWEETS
CONFECTIONARY**

NATHARAMPOTHA,
KUNDASALE.

Particulars

*Pkts. Coconut Peaks
Pkts. Chocolate Fruit Peaks
Pkts. Chocolate Fruit Wafers
Pkts. Cream Balls
Assorted Chocolate Balls
Jujubes
Cooking Chocolates
Choco*

With Best Wishes from

Charles

CHARLES PRODUCTS

*Manufacturers of "Charles"
Instant Fruit Drinks & Milk Drinks.*

**No. 278, Sir Kudarawatte Mawatha,
Kandy.**

With Best Wishes from

IN ID SYSTEMS

INFORMATION DEVELOPMENT SYSTEMS

Hardware Dept.

285, Peradeniya Road,
Kandy.

Tel: 08-25153 Fax: 08-32148

Software Dept.

454/12A, Piachaud Gardens,
Kandy.

Tel: 08-24420

CHOICE OF THE WISE

With Best Wishes from

MH MODERN HARDWARES

Importers, General Hardware Merchants,
Plywood Sheets, Plywood Door
& Terrazzo Chips

175, Trincomalee Street, Kandy.

Phone: 34306

Branch:(40, Colombo Street)

Srimath Bennet Zoysa Vidiya, Kandy.

Phone: 22815, 32088

With Best Wishes from

JAYA CHEMISTS

Dealers in Pharmaceutical

139, D.S. Senanayake Vidiya,
Kandy.

With Best Wishes from

NIZAM SNACKS

77, D.S.S, VEEDIYA
KANDY.

With Best Wishes from

CHITHRA JEWELLERS

22, Carat Sovereign Gold Jewellers

41, D.S. Senanayake Vidiya,
KANDY.

Phone: 08-23290

With Best Wishes from

EAST WEST MARKETING (PVT) LTD,

Sole Importers of,

"TURKEY" Brand Vegetable Oil, Soya Oil, Sun Flower
Oil, Corn Oil, Margarine, Dough Fat, Canned Fish &
Soya Meat; "Nutri-C" Orange;
"Vega" Brand Instant Yeast;
"Formula" Brand Toothbrush & Toothpaste.

F 82, 1st Floor, People's Park Building,
Gas Works Street, Colombo 11.
Telephone: 433263; 336767; 431134.
Telex: 23269 EWMSCE.
Fax: 431134.

With Best Wishes of

THE ONLY COMPUTER INSTITUTE
IN HATTON WHICH TEACHES YOU,

C,C++,
PASCAL,
FOX-PRO,
DBASE III+,
LOTUS 123,

WORD PERFECT,
HARDWARD GRAPHICS
CORAL DRAW
AUTO CAD (FOR ENGINEERS),
EXCEL,

AIR CONDITIONING,
ELECTRONICS,

&

DIPLOMA IN COMPUTER HARDWARE ENGINEERING

DIPLOMAT COLLEGE

81/1, DICKOYA ROAD, MR. TOWN, HATTON.

With Best Wishes of

KAYATHIRE CHEMICALS

DEALERS IN CHEMICALS & FERTILISZERS

**MAIN STREET,
KANDAPOLA.**

With Best Wishes from

* OVERSEAS CALLS, * FAX, * LOCAL CALLS,
* TYPING, * AIRLINE TICKETS, * LAMINATING,
* PHOTO COPY, * BINDING

VR TRAVELS &
COMMUNICATION
(PVT) LTD.

253-F, GALLE ROAD, COLOMBO 6.
Tel: 502031, 586494, 585473.

With Best Wishes from

Sumathie's

5, Main Street, Kandapola.
Tel: 052 -2012

With Best Wishes from

ABDAL TRADERS

MAIN STREET,
KANDAPOLA.

With Best Wishes from

SUBRAMANIAM
STORES

NO. A/55, MAIN STREET,
KANDAPOLA.

With Best Wishes from

P. SIVA

**140, MAIN STREET,
KANDAPOLA.**

With Best Wishes of

COMPUTER SOFTWARE DEVELOPING, CLASSES AND REPAIRING

SOFTWARE CLASSES

Pascal, Basic, Cobol, Fortran, C and C++
Dbase III+, Foxbase, Foxpro, Clipper
WP, Word and Autocad
Lotus 123, Excel
MSDOS, WINDOWS 3.1 and NOVEL
DIPLOMA IN COMPUTER PROGRAMMING

SOFTWARE DEVELOPING Accounts Receivable, Payroll, Accounts Payable, Inventory, Invoicing, General Ledger, etc.,

HARDWARE COMPUTER HARDWARE TECHNOLOGY AND REPAIRING

COMPUTER REPAIRING All kinds PCs and Peripherals Repairing.

INSTITUTE OF BEETA TEC

310 2/1 Galle Rd, Col-06.
Tel 593187.

With Best Wishes of

JUNIDEX GEM & JEWELLERY

19/2, FARM ROAD, MATTAKULIYA, COLOMBO - 15.

TEL. 523405

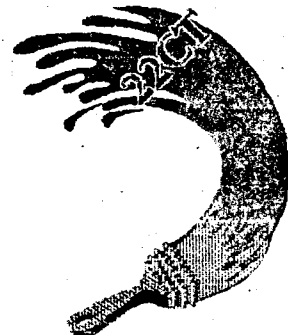
FOR MORE DETAILS

PLEASE CONTACT

GERARD JOSEPH JUDE

FACULTY OF ENGINEERING

UNIVERSITY OF PERADENIYA

With Best Wishes from

HOTEL SAUMIYA

09, D.S. Senanayake Veediya,
KANDY.

With Best Wishes from

RADHAS TEXTILES

58, COLOMBO STREET,
KANDY.
PHONE: 23595

With Best Wishes from

Mr. S. Karnan

*66, Main Street,
Kandapola*

With Best Wishes from

NEW PRIYAA HOTEL

Main Street,
Kandapola

With Best Wishes from

சரிதர் சமானமாக வாழ்வமிந்த நாட்டிலே - பாரதி

இருவாரங்களுக்கு ஒருமுறைப் பத்திரிகை

4, ஜெயரட்ன மாவத்தை,

திம்பிரிகுண்டியா,

கொழும்பு - 05.

தொலைபேசி:593615

With the best Compliments from

JEYA BOOK CENTRE

Importers and Distributers of all kind of printed books

Medical
Engineering
Computer
Management
Science books
School text books
Children books
Reference books
General readings etc...etc...

Jeya book Centre
No 91 - 99
Upper ground floor
People's park complex
Colombo - 11
Tel. 438227,
Fax. 332939

Branch:
688, Galle Rd,
Colombo - 03.
Tel. 580594

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

நூலகம்